

Số 174 - Tháng 5/2016

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

**Diễn Đàn Giao Dân, Inc.
Non-Profit Organization #2455155**

7864 Westminster Blvd.
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỳ

Cố Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông,
Nguyễn Văn Nhuệ, Trần Ngọc Vân,
Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan,
Kim Loan, Trần Tấn Toàn, Hoàng Quý,
Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyên,
Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách,
Đình Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường,
Phạm Tất Hanh, Nguyễn Đức Chuyên,
Laura Trần, Phạm Đình Đài,
Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,
Trần Nguyễn Thao, *Phụ tá*

Chủ Bút:

Mặc Giao
Nguyễn Mạnh Chí, *Phụ tá*

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát
Nguyễn Xuân, *Phụ tá*

Trợ Sư

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường,
Phạm Bá Cát, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ,
Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên,
Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông,
Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền,
Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Tri, Minh Võ,
Nguyễn Tiến Cảnh, Phạm Hồng Lam

Trình Bày

Việt-Linh & Thanh-Trúc

Trong Số Này

Thường Xuyên

Thư Tòa Soạn ĐGD 2
Hộp Thư Độc Giả ĐGD 4

Chủ Đề

Tông Huân Mới của ĐTC “Amoris Laetitia” G. Trần Đức Anh OP 6
Ý Kiến Của Các Vị Lãnh Đạo Giáo Hội Về Tông Huân Hồng Thủy, OP 11
Tuyên Ngôn Của ĐTC & Hai Vị Lãnh Đạo G. Trần Đức Anh OP 14
Đức Giáo Hoàng Đưa Người Tị Nạn Hồi Giáo Về Vatican 15
“Hãy Phân Biệt Và Đồng Hành Với Họ” Phạm Hồng-Lam 20
Hầu Hán, Hùng Hay Hèn? Lê Thiên 24
Lượm Lặt Đó Đây: Chuyện Tổng Thống Mua Nhà Trần Phong Vũ 28
Thơ Gió Chướng: Bầy Đật Làm Chi Cuồng Phong 38
Viết Từ Canada: Vinh Danh Phái Nữ Mặc Giao 39
Kinh Tế: Kinh Tế VN Sau Đại Hội Cộng Đảng 12 Trần Nguyễn Thao 44

Tôn Giáo

Chúa Thánh Thần Đấng Ban Tự Do TGM Ngô Quang Kiệt 16
Tang Lễ “Mother Mary Angelica” Lm. Joseph Cao Phương Kỳ 17
Câu Chuyện Từ Nước Đức: Về Các Giáo Hội Phạm Hồng-Lam 50
Giải Đáp Giáo Lý: Có Cần Xin Lễ Cầu Cho Thai Nhi...? Lm Fx. Ngô Tôn Huân 53
Tin Mừng Giữa Dòng Đời: Con Người Có Quyền Tha Tội Trần Việt Cường 58
Sống Đạo Giữa Đời: Phép Lạ Của Đức Mẹ Lê Thiên & Lê Tinh Thông 61
Diễn Nguyễn Đăng Thánh Giá Trang Đài Glassey Trảngyễn 63
Xiển Dương Những gương Sống Và Dẫn Thân Ki-Tô Giáo Phạm Hồng Lam 77

Thông Tin, Văn Hoá, Xã Hội, Linh Tinh

Chúc Mừng Kim Khánh Linh Mục ĐGM Mai Thanh Lương 13
BS Nguyễn Đan Quế Nhận Giải thưởng Nhân Quyền Gwangju 2016 27
Đảng CSVN Đùa Bỡn Với Hiến Pháp Và Các Định Chế Đào Tăng Dục 30
Khi một thiếu số “quần chúng” nắm quyền quyết định FB Đoàn Trang 35
Tôi xin hỏi? Bùi Tín 37
Thơ Trần Hữu Khắc: Những Lời Tâm Huyết Gửi Bạn Trẻ 55
Khởi Tự do Dân chủ 8406 Tuyên Bố Nhân Kỷ Niệm 10 Năm Khối 8406 67
Bản Lên Tiếng Nhân Vụ Nhà Cầm Quyền Đàn Áp Khối 8406 71
Chuyện Phiếm Canada: Bài Ca Yêu Nước Trà Lũ 90
Gia Chánh: Thỏ Nấu Rượu Bà Hương Bình 74
Trang Y Học: Bệnh Tắc Mạch Máu Trong Phổi Bs Vũ Thế Truyền 75
Hội Nhà Báo Độc lập Việt Nam Bị Chặn Sinh Hoạt J.B Nguyễn Hữu Vinh 76
Thơ Nguyễn Đức Lập: Chén Rượu Mừng Xuân 78
Sổ Tay Thường Dân: Dầu Tay Trung Quốc hay Vết Bản Trương Năng Tiến 79
Suy nghĩ về chuyện Hội Nhập tại Xã Hội Âu Mỹ Đoàn Thanh Liêm 85
Ra Mắt Sách: Phóng Viên Chiến Trường: Tình Yêu, Ngục Tù & Vượt Biên 90
Chuyện Phiếm Canada: Bài Ca Yêu Nước Trà Lũ 92
Vài Ý Nghĩ Về Những Hình Thái Xâm Nhập Cộng Đồng Trần Phong Vũ 95
Mặt Trăng Năm Nghiêng Vĩnh Chính 98
Một Con Người - Một Câu Chuyện Nguyễn Thị Lệ Quyên 103
Những Tin Đáng Ghi Nhận Trong 30 Ngày Qua 106

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 50MK
Đọc giả ân nhân: 60MK
trở lên
- Canada: 70MK
- Âu Châu: 80MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■
Các Đại Diện
La Puente, CA:
Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:
Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:
Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:
Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:
Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:
Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:
Nguyễn Văn Hiệp
(510)363-8964

Stockton, CA:
Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:
Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:
Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:
Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:
Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:
Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:
Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:
Nguyễn Văn Đang
(502) 375-0284

Wichita, KS:
Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Tông huấn AMORIS LAETITIA (Niềm Vui Yêu Thương) của Đức Giáo Hoàng Phanxicô được công bố ngày 8-4-2016 đã có tiếng vang trên toàn Giáo Hội và được đón nhận với niềm vui. Tông huấn là thành quả của hai Thượng Hội đồng Giám Mục về gia đình do Đức Thánh Cha triệu tập vào các năm 2014 và 2015.

Nội dung chính của Tông huấn là những hướng dẫn và cách thức tìm cảm thông và giải quyết trong tình yêu thương những vấn đề của những gia đình gặp khó khăn, như ly thân, ly dị. Đức Giáo Hoàng nói: *“Mỗi tình huống đều khác nhau và cần được tiếp cận với tình yêu, lòng thương xót và trái tim mở rộng”*. Như thế có nghĩa là phải cứu xét thực trạng và những khó khăn của từng trường hợp, không thể chỉ nhìn hời hợt rồi kết án tổng quát. Nhưng trên tất cả, Tông Huấn nhấn mạnh: *“On gọi gia đình phải hướng về Chúa Giêsu”*. Đức Cha Peter Doyle, Giám Mục giáo phận Northampton, Anh Quốc, bình luận thêm: *“Tông huấn chú trọng đặc biệt đến sự cần thiết của việc đồng hành với những người cảm thấy bị loại trừ và làm cho mọi người biết rằng họ được Thiên Chúa thương yêu”*.

Điều quan trọng khác Tông huấn nhấn mạnh là việc giáo dục hôn nhân, một việc không được quan tâm đúng mức. Đa số những cặp trẻ trước khi lập gia đình chỉ được hướng dẫn sơ sài trong vài giờ học, nhiều khi nặng về luật lệ Giáo Hội, và chỉ phớt qua ý nghĩa của hôn nhân và những kinh nghiệm trong đời sống lứa đôi. Gia tăng việc giáo dục tiền và hậu hôn nhân là điều cần thiết để giúp cho các cặp trẻ xây dựng một gia đình hạnh phúc và giảm bớt nạn ly thân, ly dị.

Đức Cha Pedro Maria Laxague đã nhìn Tông huấn Amoris Laetitia bằng con mắt rất thực tế: *“Cái nhìn của Đức Thánh Cha và Giáo hội như một bệnh viện dã chiến điều trị những người bị thương tích và chờ đợi cấp cứu những người có nhu cầu”*.

*

Về chuyện chính trị thời sự, mưu mô loại bỏ những ứng cử viên tự ứng cử trong cuộc bầu cử Quốc Hội vào tháng 5 sắp tới đã gây phẫn nộ và làm trò cười cho những người quan tâm đến tình hình Việt Nam. Trên nguyên tắc, các đại biểu quốc hội là đại diện của dân, được dân bầu trực tiếp và bất cứ người dân nào cũng có quyền tranh cử. Hiến pháp của chế độ cộng sản VN cũng xác nhận như thế. Nhưng chế độ này đã quen thói đặt ý đảng cao hơn Hiến pháp và bất cứ luật lệ nào. Các ứng cử viên chỉ được phép ứng cử nếu có sự chấp thuận của Mặt Trận Tổ Quốc, một tổ chức ngoại vi đầy quyền năng của đảng. Nay lại thêm một vòng cứu xét sơ bộ nữa, đó là hội nghị

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055

Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêem
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253
Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Houston, TX:
Kim Mai
(281) 970-4903

lấy phiếu tín nhiệm của cử tri. Vài chục cử tri được đảng lựa có quyền quyết định những đại diện quốc gia!

Trong cuộc bầu quốc hội lần này, nhiều trí thức và thương gia, như các ông Nguyễn Quang A, Trần Đăng Tuấn, Nguyễn Xuân Diện, Nguyễn Cảnh Bình... tự ý ra ứng cử, với hy vọng sẽ mang tiếng nói khác vào quốc hội, và nếu bị loại vì bất cứ mưu mô gian lận nào thì cũng có cơ hội vạch cho dư luận thấy những thủ đoạn mờ ám của đảng cầm quyền. Các ông đã “thành công” ở trường hợp thứ hai. Tuyệt đại đa số các ứng cử viên tự do, không do đảng chỉ định, đã bị loại bỏ sau vài vòng hội họp của cái gọi là hội nghị lấy phiếu tín nhiệm của cử tri. Hội nghị này đã kết thúc ngày 12 tháng 4-2016. Họ đã chấp thuận 2 trong số 36 người tự ứng cử ở Hà Nội. Tại Sài Gòn, 9 người được chọn trên tổng số 48 người tự ứng cử. Được phép ứng cử nhưng con đường đắc cử còn xa. Còn phải vượt rào chặn Mặt Trận Tổ quốc và quyết định tối hậu của đảng trong việc “chỉ thị” cho cử tri bỏ phiếu cho ai.

Đảng luôn tính chuyện chắc ăn. 90% đại biểu quốc hội phải là đảng viên. 10% còn lại phải là cảm tình viên của đảng. Vì vậy, các ứng cử viên tự do được chọn cũng đều là đảng viên gốc làm bộ đóng trò ứng cử viên độc lập. Thí dụ hai người ở Hà Nội: 1- Nguyễn Anh Trí, Bí thư đảng ủy, Viện trưởng Viện Huyết Học và Truyền Máu trung ương. 2- Nguyễn Hữu Ninh, Chủ tịch Hội Đồng quản Trị Trung Tâm Nghiên Cứu Giáo dục và Phát Triển thuộc Liên Hiệp các hội Khoa Học và Kỹ Thuật Hà Nội.

Ngoài ra, đảng chỉ thị cho tất cả 19 ủy viên Bộ Chính Trị, 90 ủy viên Trung Ương đảng và 197 cán bộ trung ương phải ra tranh cử quốc hội. Vì thế mới có trường hợp dân biểu là trưởng ty công an, vừa có nhiệm vụ đại diện và bảo vệ dân vừa đóng vai trò thổi còi để phạt dân. Thứ quốc hội bát nháo này là một trò cười, trò bịp. Cụ Nguyễn Khuyến trước đây đã có hai câu thơ

*Vua hề còn chẳng ra gì
Quân hề nào có khác chi phường tuồng* ■

Ý CẦU NGUYỆN

1. Cầu nguyện theo ý Đức Thánh Cha Phan-Xi-Cô
2. Mỗi gia đình Độc Giả dâng Tràng Mân Côi kết vòng Hoa Thiêng dâng kính Mẹ La Vang cầu xin cho Quê Hương Việt Nam sớm thoát ách Cộng Sản.
3. Nguyện xin Lòng Chúa Xót Thương tuôn tràn Hồng Ân xuống các gia đình đang gặp khó khăn, thử thách.
4. Cầu cho các bà mẹ nhân ngày Hiền Mẫu

LƯU Ý: Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check đề "Diễn Đàn Giáo Dân" kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi nhầm lẫn; hoặc cắt miếng label kèm vào thư. Đa tạ.

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang

(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niênn

(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm

0421600100

Bà BS Trần Văn Thịnh

618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan

0143403114

Đức Quốc:

Phạm Hồng Lam

(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông

0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngàn lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

■ Giá Thường:

1 trang bìa màu: \$300 MK

1 trang trong: \$100 MK

1/2 trang trong: \$50 MK

■ Giá Ủng Hộ:

1 trang trong: \$120 MK

1/2 trang trong: \$60 MK

■ Giá Ân Nhân:

Không giới hạn trên giá ủng hộ.

HỘP THƯ ĐỘC GIẢ**■ LM. Peter Nguyễn Hùng Đức, IA**

Các Bác kính mến,

Cám ơn các Bác nhiều lắm, đã mấy năm nay gửi báo cho con . Con xin kính gửi các Bác \$100 để các Bác có tiền ra báo cho bà con đọc, làm món ăn tinh thần. Xin các Bác tiếp tục viết những bài báo liên quan đến các Linh Mục ...

Xin ơn trên ban nhiều ơn lành xuống gia đình các Bác ...

Diễn Đàn chân thành cảm ơn cha đã đồng hành và nâng đỡ tinh thần lẫn vật chất cho phương tiện truyền thông độc lập duy nhất do Giáo Dân chủ trương và điều hành. Xin cha cố võ và giới thiệu thêm nhiều độc giả mới cho Nguyệt San.

■ Ông Nguyễn Như Giang, IL

... Tôi cầu chúc mọi thành viên trong Tòa soạn tràn đầy Hồng ân Thiên Chúa...

Kính thưa quý vị,

Trong số báo tháng 3/16 trang 21 có in bản đồ hiện diện của Trung Quốc khắp lãnh thổ Việt Nam. Tôi đề nghị quý báo trong số kế tiếp in bản đồ này lớn bằng một trang báo cho mọi người Việt Nam thấy rõ tội bán nước cầu vinh của tập đoàn lãnh đạo CSVN ...

Chúng ta cùng hiệp ý cầu nguyện cho đất nước Việt nam, mọi người dân được Tự Do, Nhân Quyền và Thịnh Vượng ...

Cám ơn những chia sẻ chân thành của

ông. Ban Biên Tập và tác giả bài báo sẽ tiếp nhận đề nghị của ông và thực thi khi thuận tiện. Mong ông tiếp tục cố võ cho thêm độc giả mới.

■ Bà Lê Ngọc Thanh, FL

.. Chồng tôi là Đại diện tòa báo ở Bang Florida. Anh Thanh đã qua đời... Tôi xin thay mặt anh Thanh sẽ tiếp tục mua báo ...

Xin kính chúc các anh của Nguyệt San mùa Phục Sinh tràn đầy Hồng Ân Thiên Chúa. Xin cầu nguyện cho Linh Hồn Phêrô Lê Ngọc Thanh...

Thưa Bà Quả Phụ Lê Ngọc Thanh,

Trước hết xin chia sẻ mất mát lớn lao này với bà và toàn thể Tang Quyên. Chúng tôi và Độc Giả hằng tuần vẫn hiệp thông trong Thánh Lễ do LM. Linh Hương dâng cầu cho mọi thành viên còn sống cũng như đã qua đời. Nguyện xin Thiên Chúa đầy lòng Xót Thương, trong Năm Thánh này, đón nhận Linh Hồn Phêrô vào hưởng Nhan Thánh Người.

Xin bà tiếp tục đồng hành và cố võ cho Diễn Đàn.

■ Ông Đỗ Tiến Sỹ, CA

... Trước hết xin Chúa Kitô Phục Sinh ban Bình An, sức khỏe cho quý vị để quý vị hăng say rao giảng Tin Mừng qua Truyền Thông báo chí Công Giáo để Tin Mừng ơn Cứu Độ của Chúa Giê Su Kitô được mọi người biết đến và tin nhận Ngài ...

Trước đây ba tôi mua báo ... Nhưng nay ông đã già yếu hay vào nằm bệnh viện... Nay tôi tiếp tục đóng lệ phí để có tờ báo của Quý vị trong gia đình như của ăn tinh thần vậy... Xin gửi báo về địa chỉ nhà tôi ...

Diễn Đàn chân thành cảm ơn những chia sẻ của ông. Cách riêng sự dẫn thân đồng hành của ông với Diễn Đàn. Thế hệ trẻ tiếp nối thế hệ già đẩy mạnh việc rao giảng Tin Mừng của Chúa Kitô đến tận cùng trái đất. Xin ông cố võ thêm nhiều

người biết và đọc Diễn Đàn Giáo Dân. Xin ông dùng địa chỉ mới của Tòa Soạn để thư khỏi thất lạc.

NHẮN TIN

■ Ông Nguyễn Phát, AR

Tòa soạn đã nhận thư, lệ phí và những lời cầu chúc tốt lành. Chân thành cảm ơn ông đã giới thiệu thêm độc giả mới tại Tiểu Bang Missouri. Mong cô Tuyết sẽ giới thiệu thêm độc giả mới bên MO

■ Ông Trần Phương minh, MI

Tòa soạn đã nhận và cập nhật hai năm lệ phí của ông. Xin giới thiệu cho thêm độc giả mới.

■ Ông Nguyễn Văn Vang, CA

Tòa soạn đã cập nhật địa chỉ mới của ông.

■ Bà Võ Sang, TX

Cám ơn bà đã gửi hai năm lệ phí

■ Ông Tru To, HI

Tòa soạn đã gửi thêm báo cho ông. Hy vọng ông đã nhận.

■ Ông Nguyễn Văn Thới, MI

Tòa soạn đã nhận hai năm lệ phí. Xin tiếp tục giới thiệu thêm độc giả mới.

■ Cô Nguyễn Thị Lang, CA

Diễn Đàn đã nhận thư và lệ phí. Hết lòng cảm ơn những lời chúc của cô. Xin giới thiệu thêm độc giả mới.

■ Ông Trần Anh Quân, Canada

Tòa Soạn hiện không có cuốn Đền Cù nhưng sẽ mua và gửi cho ông sau.

■ Ông Martin Huỳnh, CA

Cám ơn ông đã gửi lệ phí và giới thiệu cho độc giả mới tại Texas. Tòa soạn đã gửi báo số 173. Hy vọng ông đã nhận.

■ ÔB. Nguyễn Khắc Bình, CA

Cám ơn Thiệu Tường đã gửi lệ phí ân nhân.☐

*Mỗi thứ bảy, hiệp thông
cùng LM. Linh Hướng trong
Thánh Lễ cầu nguyện cho các
Ân Nhân, Độc Giả và Cộng
Tác Viên còn sống cũng
như đã qua đời.*

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phương hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Tông Huấn mới của Đức Thánh Cha:

“AMORIS LAETITIA”

VATICAN.

Tông Huấn mới của ĐTC Phanxicô đã được công bố trong cuộc họp báo sáng 8-4-2016, tại Phòng báo chí Tòa Thánh. Văn phòng Tổng thư ký Thượng HĐGM cũng cho phổ biến một bản tóm lược văn kiện dài 268 trang này, như dưới đây:

Tông Huấn hậu Thượng HĐGM mang tựa đề “Amoris laetitia” (Niềm vui Yêu thương) mang chữ ký ngày 19-3, lễ trọng kính Thánh Giuse, một ngày không phải là tình cờ. Văn kiện này đúc kết thành quả của hai Thượng HĐGM về gia đình do ĐTC Phanxicô triệu tập trong năm 2014 và 2015, những bản tường trình đúc kết của hai công nghị này được trích dẫn nhiều, cùng với các văn kiện và giáo huấn của các vị Giáo Hoàng tiền nhiệm, và nhiều bài giáo lý của chính ĐGH Phanxicô về gia đình. Nhưng như đã xảy ra với các văn kiện khác của Huấn Quyền, ĐGH cũng dùng những đóng góp của các HĐGM trên thế giới (như Kenya, Australia, Argentina..) và những trích dẫn của các nhân vật quan trọng như Martin Luther King, hoặc Erich Fromm. Đặc biệt một trích dẫn từ cuốn phim “Bữa ăn của Babette” mà ĐGH còn nhớ để giải thích ý niệm nhưng không.

Tiền đề

Tông huấn gây ấn tượng vì chiều dài và sự phân chia, gồm 9 chương với 325 đoạn. Văn kiện mở

đầu với 7 đoạn dẫn nhập nêu bật sự ý thức về đề tài phức tạp, đòi phải

đào sâu. Văn kiện khẳng định rằng những phát biểu của các nghị phụ tại Thượng HĐGM là một khối quý giá (AL 4) cần được bảo tồn. Theo chiều hướng đó, ĐGH viết “Không phải tất cả những tranh luận đạo lý, luân lý hoặc mục vụ đều phải được giải quyết với sự can thiệp của huấn quyền”. Vì thế đối với một số vấn đề, “tại mỗi nước hoặc miền có thể tìm kiếm những giải pháp hợp với văn hóa hơn, chú ý đến những truyền thống và những thách đố địa phương. Thực vậy, “các nền văn hóa rất khác nhau và mỗi nguyên tắc chung (...)

cần được hội nhập vào văn hóa địa phương, nếu muốn được tuân giữ và áp dụng” (AL 3). Nguyên tắc hội nhập văn hóa này thực là quan trọng cả trong cách thức đặt và hiểu các vấn đề, vượt lên trên những vấn đề tín lý đã được Huấn Quyền của Giáo Hội định tín, đến độ không thể “hoàn cầu hóa chúng”.

Nhưng nhất là ĐGH khẳng định ngay và rõ ràng rằng cần ra khỏi sự đối nghịch vô bổ giữa một bên là

lo lắng vì thay đổi và bên kia là sự áp dụng đơn thuần các qui luật trừu tượng. Ngài viết: “Các cuộc thảo luận nơi các cơ quan truyền thông hoặc trong các sách báo và thậm chí giữa các thừa tác viên của Giáo Hội đi từ một ước muốn vô độ thay đổi mọi sự mà không có suy tư đầy đủ hoặc nền tảng, tới thái độ chủ trương giải quyết mọi sự bằng cách áp dụng các quy luật tổng quát hoặc rút ra những kết luận thái quá từ một số suy tư thần học” (AL 2).

* Chương I: “Dưới ánh sáng Lời Chúa”

Sau khi đặt những tiền đề trên đây, ĐGH trình bày suy tư của ngài từ Kinh Thánh với chương đầu tiên, được khai triển như một suy tư về Thánh Vịnh 128, có đặc tính phụng vụ hôn lễ Do thái cũng như của Kitô giáo. Kinh Thánh “nói đến những gia đình, các thế hệ, các chuyện yêu thương và khủng hoảng gia đình” (AL 8), và từ dữ kiện ấy người ta có thể suy tư gia đình không phải như một lý tưởng trừu tượng, nhưng như “một nghĩa vụ ‘thủ công’” (AL 16) được diễn tả một cách dịu dàng (AL 28) nhưng ta cũng gặp thấy tội lỗi ngay từ đầu, khi tương quan tình thương biến thành sự thống trị (Xc AL 19). Khi ấy Lời Chúa “không tỏ ra là một hệ luận của những luận đề trừu tượng, nhưng như một người bạn đồng hành đối với các gia đình đang gặp khủng hoảng hoặc trải qua đau khổ nào đó, và chỉ cho họ mục tiêu của hành trình” (AL 22).

* Chương II: “Những thực tại và các thách đố của gia đình”

Từ lãnh vực Kinh Thánh, tiến qua chương II, ĐGH cứu xét tình trạng hiện nay của các gia đình, chân đạp đất (AL 6), kín múc rộng rãi từ các bản tường trình chung kết của hai Thượng HĐGM và đương đầu với nhiều thách đố, từ hiện tượng di dân cho đến ý thức hệ phủ nhận sự khác biệt phái tính, gọi là lý thuyết gender; từ nền văn hóa tạm bợ cho đến nỗi trạng bài trừ sinh sản và ảnh hưởng của các kỹ thuật sinh học trong lãnh vực truyền sinh; từ tình trạng thiếu nhà ở và công ăn việc làm cho đến nạn dâm ô và lạm dụng trẻ em; từ sự chú ý đến những người khuyết

tật, đến sự tôn trọng người già; từ sự phá hủy gia đình bằng luật pháp, cho đến nạn bạo hành phụ nữ. ĐGH nhấn mạnh sự cụ thể, là một con số cơ bản của Tông Huấn. Và chính sự cụ thể và thực tiễn tạo nên sự khác biệt cơ bản giữa “những lý thuyết” giải thích thực tại và các “ý thức hệ”.

Trích dẫn Tông Huấn Familiaris consortio, ĐGH Phanxicô khẳng định rằng “một điều lành mạnh là để ý đến thực tại cụ thể, vì “những yêu cầu và tiếng gọi của Chúa Thánh Linh cũng vang dội cả trong những biến cố lịch sử”, qua đó, “Giáo Hội có thể được hướng dẫn để hiểu biết sâu xa hơn về mẫu nhiệm khôn lường hôn nhân và gia đình” (AL 31). Nếu không lắng nghe thực tại thì không thể hiểu những đòi hỏi của hiện tại cũng như những tiếng gọi của Thánh Linh. ĐGH nhận xét rằng cá nhân chủ nghĩa thái quá làm cho con người ngày nay khó hiến thân cho tha nhân một cách quảng đại (XC AL 33). Đây là hình chụp thật đúng về tình trạng: “Người ta sợ cô đơn, muốn một không gian được bảo vệ và chung thủy, nhưng đồng thời người ta cũng gia tăng lo sợ bị kẹt trong một tương quan, khiến cho sự thỏa mãn những khát vọng cá nhân của họ bị đình trệ” (AL 34).

Sự khiêm tốn của óc thực tế giúp ta không trình bày “một lý tưởng thần học quá trừu tượng về hôn nhân, như thể hôn nhân được kiến tạo một cách giả tạo, xa rời tình trạng cụ thể và những khả thể thực sự của các gia đình như trong thực tế” (AL 36). Thái độ duy lý tưởng làm ta không cứu xét hôn nhân như thực chất của nó, nghĩa là “một tiến trình năng động tăng trưởng và thành đạt”. Vì thế cũng chẳng cần tin rằng các gia đình chỉ được nâng đỡ “bằng cách

nhấn mạnh đến các vấn đề đạo lý, đạo đức sinh học và luân lý, không cổ võ họ cởi mở đối với ơn thánh” (AL 37). Khi mời gọi tất cả hãy tự phê bình về lối trình bày không thích hợp về thực tại hôn nhân và gia đình, ĐGH nhấn mạnh rằng cần dành chỗ cho việc huấn luyện lương tâm các tín hữu: “Chúng ta được kêu gọi huấn luyện lương tâm, và đừng chủ trương thay thế lương tâm” (AL 37). Chúa Giêsu đã đề nghị một lý tưởng yêu sách nhưng “ngài không bao giờ đánh mất sự gần gũi cảm thương với những người yếu đuối như người phụ nữ xứ Samaria hoặc người phụ nữ ngoại tình” (AL 38)

* Chương III: Cái nhìn hướng về Chúa Giêsu: ơn gọi của gia đình”

Chương III được dành cho một số yếu tố nòng cốt trong giáo huấn của Giáo Hội về hôn nhân và gia đình. Sự hiện diện của chương này thật là quan trọng vì trình bày một cách cô đọng trong 30 đoạn ơn gọi của gia đình theo Tin Mừng, như đã được Giáo Hội quan niệm trong thời gian, nhất là về đề tài bất khả phân ly, tính chất bí tích của hôn phối, sự truyền sinh và giáo dục con cái. Hiến chế Gaudium et Spes Vui Mừng và Hy Vọng, của Công đồng chung Vatican 2, thông điệp Humanae vitae, Sự sống con người của Đức Phaolô 6, Tông huấn Familiaris consortio về gia đình của Đức Gioan Phaolô 2 được trưng dẫn nhiều trong chương này.

Cái nhìn bao quát, và cũng bao gồm cả “những tình trạng bất toàn”. Thực vậy chúng ta đọc thấy: “Phân định về sự hiện diện những mầm mống của Lời” trong các nền văn hóa khác (Xc Ad Gentes, 11) có thể được áp dụng cho cả những

thực tại hôn nhân và gia đình. Ngoài hôn nhân tự nhiên đích thực còn có những yếu tố tích cực trong những hình thức hôn phối thuộc các truyền thống tôn giáo khác, tuy không thiếu những bóng đen” (AL 77). Suy tư cũng bao gồm các “gia đình bị thương tổn”. Đứng trước những gia đình này, ĐTC trích dẫn bản tường trình chung kết Thượng HĐGM năm 2015, nói rằng “Cần luôn luôn nhắc nhớ một nguyên tắc tổng quát: “Các vị mục tử hãy biết rằng, vì lòng yêu mến sự thật, mình có nghĩa vụ phải phân định kỹ lưỡng các hoàn cảnh” (Familiaris consortio, 84). Cấp độ trách nhiệm không đồng đều trong mọi trường hợp, và có thể có những yếu tố hạn chế khả năng quyết định. Vì thế, trong khi cần trình bày đạo lý một cách rõ ràng, cần tránh những phán đoán không đề ý đến sự phức tạp của các hoàn cảnh, và cần chú ý đến cách thức con người đang sống và đau khổ vì tình trạng của họ” (AL 79)

*** Chương IV: “Tình yêu trong hôn nhân”**

Chương IV bàn về tình yêu trong hôn nhân và trình bày nó từ bài ca tình yêu của thánh Phaolô trong thư thứ I gửi tín hữu Corinto, đoạn 13, 4-7. Chương này là một bài chú giải thực sự quan tâm, chính xác, được gọi hứng và có đặc tính thơ phú về đoạn thư của thánh Phaolô. Chúng ta có thể nói đây là một sưu tập những mảnh trong diễn văn bình thường, quan tâm mô tả tình yêu của con người trong những hạn từ tuyệt đối cụ thể. Ta có ấn tượng mạnh vì khả năng cứu xét tâm lý nội tâm trong bài chú giải này. Sự sâu xa về tâm lý đi vào thế giới cảm xúc của các đôi vợ chồng - tích cực hoặc tiêu cực - và trong chiều kích lạc thú của tình yêu. Đây là một đóng góp hết

sức phong phú và quý giá đối với đời sống của đôi vợ chồng theo tinh thần Kitô, cho đến nay ít có được trong các văn kiện trước đây của các vị Giáo Hoàng.

Theo thể thức của mình, chương này là một tiểu luận trong một khảo luận rộng lớn hơn, đầy ý thức sự đặc tính thường nhật của tình yêu là kẻ thù của mọi thái độ duy lý tưởng. ĐGH viết: “Ta không được ném trên hai người vốn có những giới hạn, gánh nặng kinh khủng về nghĩa vụ họ phải diễn tả một cách hoàn hảo sự kết hiệp giữa Chúa Kitô và Giáo Hội của Ngài, vì hôn nhân như dấu chỉ bao hàm một “tiến trình năng động, từ từ tiến bước với sự hội nhập tiệm tiến các hồng ân của Thiên Chúa” (AL 122). Nhưng đàng khác, ĐGH nhấn mạnh đặc biệt và quyết liệt về sự kiện “trong chính bản chất của tình yêu vợ chồng có sự cởi mở đối với sự chung cục” (AL 123), chính trong sự liên kết vui mừng và cơ cực, căng thẳng và nghỉ ngơi, đau khổ và giải thoát, thỏa mãn và tìm kiếm, khó chịu và khoái lạc” (AL 126) mà có hôn nhân.

Chương này kết luận với một suy tư rất quan trọng về “sự biến đổi của tình yêu” vì “sự kéo dài cuộc sống làm cho xảy ra điều không có trong các thời đại khác: tương quan thân mật và sự thuộc về nhau phải được bảo tồn trong 4, 5 hoặc 60 năm, và điều này bao hàm sự cần thiết phải tái chọn lựa nhau nhiều lần” (AL 163). Khía cạnh thể lý thay đổi và sự thu hút của tình yêu không giảm sút nhưng thay đổi: ước muốn tình dục với thời gian có thể biến thành ước muốn thân mật và “đồng lõa”. “Chúng ta không thể hứa với nhau có cùng những tâm tình suốt đời. Nhưng chắc chắn chúng ta có thể có

một dự án chung bền vững, dẫn thân yêu nhau và sống kết hiệp cho đến khi sự chết tách rời chúng ta, và luôn sống một sự thân mật phong phú” (AL 163)

*** Chương V: “Tình yêu trở nên phong phú”**

Chương này qui trọng tâm vào sự phong phú và sinh sản con cái trong tình yêu. Chương bàn theo thể thức linh đạo và tâm lý sâu xa về việc đón nhận một sự sống mới, về sự chờ đợi thai nghén, tình yêu của người mẹ và người cha. Nhưng cũng nói về sự phong phú nói rộng, nhận con nuôi, đón nhận sự đóng góp của các gia đình để thăng tiến “một nền văn hóa gặp gỡ”, nền văn hóa sự sống trong gia đình theo nghĩa rộng, với sự hiện diện của các chú bác, cô dì, anh em họ, thân nhân họ hàng, bạn hữu. Tông huấn “Niềm Vui Yêu Thương” không cứu xét gia đình chỉ có 1 người cha hoặc 1 người mẹ, vì ý thức rõ về gia đình như một mạng các quan hệ rộng rãi. Chính đặc tính thân bí của bí tích hôn phối có một đặc tính xã hội sâu xa (Xc AL 186). Và bên trong chiều kích xã hội ấy ĐGH đặc biệt nhấn mạnh vai trò đặc thù của tương quan giữa người trẻ và người già, cũng như tương quan giữa anh chị em như một sự thực tập để tăng trưởng trong quan hệ với tha nhân.

*** Chương VI: Một số viễn tượng mục vụ**

Trong chương VI ĐGH đề cập đến một số con đường mục vụ hướng dẫn việc xây dựng gia đình vững chắc và phong phú theo kế hoạch của Thiên Chúa, trong phần này, Tông Huấn tham chiếu rộng rãi các tường trình chung kết của hai Thượng HĐGM và các bài huấn giáo của ĐGH Phanxicô và Gioan Phaolô

2. Ngài tái khẳng định rằng gia đình là chủ thể chứ không phải chỉ là đối tượng cần được rao giảng Tin Mừng. ĐGH nêu rõ rằng “Các thừa tác viên thánh chức thường thiếu sự huấn luyện thích hợp để đối phó với những vấn đề phức tạp hiện nay của các gia đình” (AL 202). Một đảng cần phải cải tiến việc huấn luyện tâm lý tình cảm cho các chủng sinh và để gia đình họ can dự nhiều hơn vào việc huấn luyện về thừa tác vụ (Xc AL 203). đảng khác, “một điều cũng có thể hữu ích là kinh nghiệm về truyền thống lâu dài của Đông Phương về các LM có gia đình” (AL 202).

Rồi ĐGH đề cập đến vấn đề hướng dẫn những người đính hôn trong hành trình chuẩn bị kết hôn, tháp tùng các đôi vợ chồng trong những năm đầu trong đời sống hôn nhân (kể cả đề tài sinh sản trách nhiệm), nhưng cả một số hoàn cảnh phức tạp, và đặc biệt là trong các cuộc khủng hoảng, với ý thức rằng “mỗi cuộc khủng hoảng che đậy một tin mừng cần biết lắng nghe, cải tiến thánh giác của trái tim” (AL 232). Phần này phân tích một số nguyên nhân gây ra khủng hoảng, trong đó có sự trưởng thành chậm về tình cảm (Xc AL 239).

Ngoài ra, chương này cũng nói về sự tháp tùng những người bị bỏ rơi, ly thân hoặc ly dị, và nhấn mạnh tầm quan trọng của việc cải tổ mới đây về các thủ tục nhìn nhận hôn phối vô hiệu. ĐGH nhấn mạnh sự đau khổ của các con cái trong những tình trạng xung đột và kết luận rằng: “Ly dị là một điều bất hạnh, và con số các vụ ly dị gia tăng là điều rất đáng lo âu. Vì thế, chắc chắn nghĩa vụ mục vụ quan trọng nhất của chúng ta đối với các gia đình là củng cố tình yêu và giúp chữa lành các vết

thương, làm sao để chúng ta có thể phòng ngừa sự lan tràn thảm trạng này trong thời đại chúng ta” (AL 246).

Tiếp đến ĐTC bàn đến những tình trạng hôn phối hỗn hợp và hôn phối khác đạo, tình trạng các gia đình có các con cái có xu hướng đồng tính luyến ái, ngài tái khẳng định sự tôn trọng đối với họ và phủ nhận mọi thứ kỳ thị bất công và mọi hình thức gây hấn hoặc bạo hành. Về phương diện mục vụ, điều quý giá là phần chót của chương này: “khi từ thần đưa nọc độc của nó vào”, về đề tài mất những người yêu thương và tình trạng góa bụa.

*** Chương VII: Củng cố việc giáo dục con cái**

Chương 7 hoàn toàn dành cho việc giáo dục con cái: việc giáo dục con cái về luân lý, giá trị của hình phạt như một kích thích, sự thực tế kiên nhẫn, giáo dục về tính dục, thông truyền đức tin, và tổng quát hơn là đời sống gia đình như một bối cảnh giáo dục. Thật là hay sự khôn ngoan thực tiễn được diễn tả trong mỗi đoạn, nhất là quan tâm đến tính chất tiệm tiến và những bước tiến nhỏ “có thể được hiểu, chấp nhận và đánh giá cao” (AL 271).

Có một đoạn đặc biệt ý nghĩa và có tính chất sư phạm cơ bản trong đó ĐGH Phanxicô khẳng định rõ ràng rằng “Thái độ bị ám ảnh không có tính chất giáo dục và không thể có một sự kiểm soát tất cả những hoàn cảnh trong đó một người con có thể trải qua (...). Nếu một người làm cha mẹ bị ám ảnh muốn biết con mình đang ở đâu và kiểm soát mọi sự di chuyển của con, thì chỉ tìm cách thống trị không gian của đứa con mà thôi. Làm như thế họ không giáo dục

con, không làm cho nó vững mạnh, không chuẩn bị con đương đầu với những thách đố. Điều quan trọng chính yếu là tạo nên nơi con cái, một cách yêu thương, những tiền đề trưởng thành tự do, chuẩn bị, tăng trưởng toàn diện, vun trồng sự tự lập đích thực” (AL 260)

Phần nói về sự giáo dục tính dục cũng rất quan trọng, mang tựa đề rất rõ ràng: “Đồng ý về việc giáo dục tính dục”. Đây là điều cần thiết và ta tự hỏi xem “các cơ sở giáo dục của chúng ta có đảm nhận thách đố ấy hay không (...) trong một thời đại mà người ta có xu hướng tâm thường hóa và làm cho tính dục trở nên nghèo nàn”. Việc giáo dục tính dục cần được thực hiện “trong khuôn khổ một nền giáo dục về tình yêu, hiến thân cho nhau” (AL 280). ĐGH cảnh giác đối với những thành ngữ như “tính dục an toàn” vì nó biểu lộ một thái độ tiêu cực đối với mục đích tự nhiên của tính dục là sinh sản, như thể sự kiện đưa con là một kẻ thù cần phải được bảo vệ để chống lại. Làm như thế người ta cổ vũ sự gây hấn tự yêu thương mình thay vì một thái độ tiếp đón” (AL 283).

*** Chương VIII: “Tháp tùng, phân định và hội nhập sự yếu đuối”**

Chương này là một lời mời gọi có lòng thương xót và phân định mục vụ trước những tình trạng không hoàn toàn đáp ứng điều mà Chúa đề nghị. Ở đây ĐGH dùng 3 động từ rất quan trọng, đó là “tháp tùng, phân định và hội nhập” là những điều cơ bản trong việc đối phó với những tình trạng yếu đuối, phức tạp hoặc không hợp lệ. Vì thế ĐGH trình bày sự tiệm tiến cần thiết trong mục vụ, tầm quan trọng của sự phân định,

các qui luật và hoàn cảnh giảm khinh trong việc phân định mục vụ, và sau cùng là điều mà ngài định nghĩa là “tiêu chuẩn thương xót mục vụ”.

Chương 8 rất tế nhị. Để đọc chương này ta phải nhớ rằng “nhiều khi công việc của Giáo Hội giống như công việc của một bệnh viện dã chiến” (AL 291). Ở đây ĐGH đón nhận thành quả suy tư của Thượng HĐGM về các đề tài tranh luận khác nhau. Ngài tái khẳng định ý nghĩa của hôn nhân Kitô giáo và thêm rằng “những hình thức kết hợp khác hoàn toàn trái ngược với lý tưởng hôn nhân Kitô giáo, trong khi một số hình thức khác thể hiện lý tưởng ấy ít là một cách phần nào hoặc tương tự”. Vì thế Giáo Hội “không quên đề cao giá trị của những yếu tố xây dựng trong những tình trạng chưa đáp ứng giáo huấn của Giáo Hội hoặc không đáp ứng nữa giáo huấn của Hội Thánh về hôn nhân” (AL 292).

Về sự phân định đối với những tình cảnh bất hợp lệ, ĐGH nhận xét rằng “Cần tránh những phán đoán không đề ý đến sự phức tạp của những hoàn cảnh khác nhau, và cần phải chú ý đến cách thức những người sống và chịu đau khổ vì hoàn cảnh của họ” (AL 296). Và ngài viết tiếp: “Vấn đề ở đây là hội nhập tất cả mọi người, phải giúp mỗi người tìm ra cách thức riêng của họ để tham gia cộng đoàn Giáo Hội, để họ cảm thấy mình là đối tượng của một lòng thương xót không do công trạng, vô điều kiện và nhưng không” (AL 297). Và “Những người ly dị đang sống một cuộc kết hiệp mới, chẳng hạn, họ có thể ở trong những tình trạng rất khác nhau, và không thể xếp loại hoặc khép họ trong những lời khẳng định quá cứng nhắc mà không đề chỗ cho một sự phân định

thích hợp về con người và về mục vụ” (AL 298).

Theo đường hướng đó, đón nhận những nhận xét của nhiều nghị phụ, ĐGH khẳng định rằng “những tín hữu đã chịu phép rửa mà ly dị và tái hôn dân sự phải được hội nhập hơn vào các cộng đoàn Kitô trong những cách thức khác nhau có thể, tránh mọi hình thức gây gương mù gương xấu”. Sự tham gia của họ có thể được biểu lộ trong nhiều dịch vụ của Giáo Hội (...). Họ không nên cảm thấy mình bị tuyệt thông, nhưng có thể sống và trưởng thành như các phần tử sinh động của Giáo Hội (...). Sự hội nhập này cũng là điều cần thiết để chăm sóc và giáo dục con cái theo tinh thần Kitô giáo” (AL 299).

Tổng quát hơn, ĐGH đưa ra lời khẳng định rất quan trọng để hiểu hướng đi và ý nghĩa của Tông Huấn: “Nếu đề ý đến vô số những hoàn cảnh cụ thể khác nhau (...) thì có thể hiểu rằng không nên mong đợi từ Thượng HĐGM hoặc từ Tông huấn này một qui luật tổng quát mới thuộc loại giáo luật, có thể áp dụng cho mọi trường hợp. Chỉ có thể có một sự khuyến khích mới hãy phân định bản thân và mục vụ theo tinh thần trách nhiệm về những hoàn cảnh đặc biệt không giống nhau trong mọi trường hợp”, những hậu quả hoặc những công hiệu của một qui luật không nhất thiết phải luôn luôn như nhau” (AL 300). ĐGH khai triển một cách sâu rộng những đòi hỏi và đặc tính của hành trình tháp tùng và phân định trong sự đối thoại sâu rộng giữa các tín hữu và các vị mục tử. Với mục đích đó ngài nhắc nhở suy tư của Giáo Hội về “những ảnh hưởng và hoàn cảnh giảm khinh” về sự qui trách và trách nhiệm những hành động, và dựa vào thánh Tôma Aquino, ngài dùng lại

về tương quan giữa “các qui luật và sự phân định” để khẳng định rằng: “Đúng là các qui luật tổng quát trình bày một điều thiện hảo mà ta không bao giờ được phép không để ý hoặc coi nhẹ, trong cách diễn tả các qui luật tổng quát ấy, không thể tuyệt đối bao gồm mọi hoàn cảnh đặc thù. Đồng thời cần nói rằng chính vì lý do đó, điều thuộc về sự phân định thực hành đứng trước một hoàn cảnh đặc thù không thể đưa lên hàng một qui luật” (AL 304).

Trong phần chót của chương 8, “tiêu chuẩn lòng thương xót mục vụ”, về sự mơ hồ, ĐGH mạnh mẽ khẳng định rằng “Hiểu những hoàn cảnh ngoại lệ không bao giờ bao hàm việc che dấu ánh sáng lý tưởng trọn vẹn nhất và cũng không đề nghị ít hơn điều mà Chúa Giêsu công hiến cho con người. Ngày nay điều quan trọng hơn một nền mục vụ về những thất bại, là cố gắng mục vụ để củng cố hôn nhân, cũng như phòng ngừa những tan vỡ” (AL 307). Nhưng ý nghĩa tổng quát của chương 8 và tinh thần mà ĐGH Phanxicô muốn đề ra cho việc mục vụ của Giáo Hội còn có thể tóm tắt rõ ràng trong những lời cuối: “Tôi mời gọi các tín hữu đang sống trong những hoàn cảnh phức tạp hãy tin thác đến nói chuyện với các vị mục tử của mình hoặc với những giáo dân đang sống tận tụy với Chúa. Họ sẽ không luôn luôn tìm thấy nơi những vị ấy một sự khẳng định cách lý tưởng và những ước muốn của mình, nhưng chắc chắn họ sẽ nhận được một ánh sáng giúp họ hiểu rõ hơn điều đang xảy ra và họ có thể khám phá một hành trình trưởng thành bản thân. Và tôi mời các vị mục tử hãy thân ái lắng nghe trong sự thanh thản, với ước muốn chân thành đi vào thăm kích của con

(xem tiếp trang 12)

Thứ sáu hôm qua, ngày 8 tháng 4, trong sự chờ đợi và giữa sự đồn đoán của các vị lãnh đạo Giáo hội, các thần học gia, các chuyên gia xã hội, đặc biệt là giới báo chí, và nhiều thành phần dân Chúa, Đức Thánh Cha Phanxicô đã ban hành Tông huấn hậu thượng hội đồng Giám mục “Amoris Laetitia” – Niềm Vui Yêu Thương – về gia đình. Tông huấn này là những suy tư đúc kết thành quả của hai Thượng Hội đồng Giám mục năm 2014 và 2015 về gia đình. Đức Thánh Cha không đưa ra những quy luật mới nhưng mời gọi xem xét lại cách cẩn thận các vấn đề liên quan đến mục vụ gia đình, đặc biệt, chú ý hơn đến ngôn ngữ và thái độ được dùng để giải thích giáo huấn và sứ vụ của Hội thánh cho những người không sống hoàn toàn theo giáo huấn này.

Nhiều vị lãnh đạo Giáo hội trên khắp thế giới đã chào mừng và đón nhận Tông huấn này với thái độ tích cực, dù các ngài cũng nhận ra sự thất vọng của một số người. Điểm nổi bật của Tông huấn chính là “giọng văn” của lòng thương xót được thể hiện trong Tông huấn, như Đức Hồng Y Wilfrid Napier of Durban, của Nam Phi nhận định. Ngài nói: “Tông huấn kêu gọi các thừa tác viên hãy dịu dàng thân thiện trong cách các ngài gặp gỡ những người đang ở trong những tình cảnh khó khăn”, và cũng lưu ý là không có một cách tiếp cận phù hợp cho tất cả mọi trường hợp, và Giáo hội địa phương được mời gọi thích nghi giáo huấn của Thượng hội đồng cho những hoàn cảnh cụ thể.

Các Giám mục nhìn nhận đây là một văn kiện dài, nhưng như Đức

Ý kiến

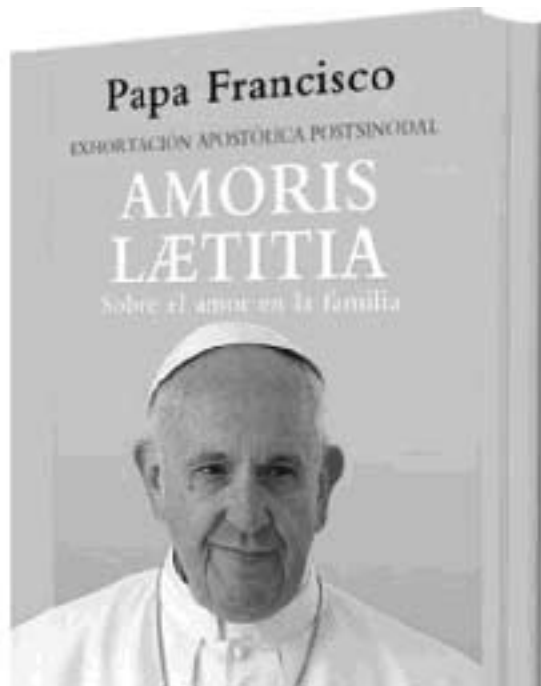
CỦA CÁC VỊ LÃNH ĐẠO GIÁO HỘI

về Tông huấn

“AMORIS LAETITIA”

Thánh Cha Phanxicô đã nói, bạn không thể lướt qua nó, nhưng cần suy tư. Đức Tổng Giám mục Diarmuid Martin của Dublin gọi Tông huấn “Amoris Laetitia” là một bách khoa

Đức Cha Peter Doyle của Northampton, Anh quốc, Chủ tịch Ủy ban Hôn nhân gia đình của Hội đồng Giám mục Anh quốc và xứ Welsh, cũng là tham dự viên của Thượng hội đồng, lập lại ý tưởng của Đức Thánh Cha Phanxicô: “mỗi tình huống thì khác nhau và cần được tiếp cận với tình yêu, lòng thương xót và trái tim mở rộng”, để trả lời cho những người thất vọng vì tài liệu không đưa ra một giải quyết rõ ràng, phân định trắng đen. Ngài nhận xét: “Thông điệp chú trọng đặc biệt đến sự cần thiết của việc đồng hành với những người cảm thấy bị loại trừ và làm cho mọi người biết rằng họ được Thiên Chúa yêu thương, và đó là một tình yêu dịu dàng, nhưng cũng thách đố chúng ta thay đổi”.

toàn thư, và giống như các bách khoa toàn thư, nhiều nội dung giá trị của nó bị bỏ qua bởi vì người ta chỉ quan tâm đến một hay hai khía cạnh. Ngài cho biết tài liệu này không phải là một sưu tập của những chương riêng rẽ, nhưng có một dây liên kết là: Phúc âm về gia đình đang bị thách đố và đòi hỏi, nhưng với ơn Chúa và lòng thương xót của Người, nó có thể đạt được và hoàn thành, làm phong phú và đáng giá.

“Tài liệu gói gọn cái nhìn của Đức Thánh Cha về Giáo hội như một bệnh viện dã chiến, điều trị các người bị thương tích và chờ đợi những người có nhu cầu”, là nhận xét của Đức Cha Pedro Maria Laxague, chủ tịch Ủy ban về Giáo dân và gia đình của Hội đồng Giám mục Ách-en-ti-na. Đức cha nói: “Không có một gia đình tốt hay một gia đình xấu. Tất cả đều cần các quan tâm mục vụ.” Ngài nói: Tông huấn đề cập đến các thực tại mà gia đình có thể gặp. Ngài cũng nói: Hôm nay Giáo

hội đã tỉnh thức trước các thực tế của gia đình. Chúng tôi có thể đồng hành với các dạng gia đình như một giáo hội, một cộng đoàn trong mọi tình huống. Cũng trong ý tưởng này, cha Hugo Valdemar, phát ngôn của Tổng giáo phận Mexico khen ngợi văn kiện đã bao gồm các quan điểm khác nhau, cả những quan niệm bảo thủ, và cho phép các lãnh đạo Giáo hội công giáo địa phương vài cách biện phân để quyết định cách mở rộng cánh cửa Giáo hội cho những ai bị gạt qua một bên theo truyền thống. Theo cha, “có một sự cởi mở nhưng trong truyền thống.”

Cha David Neuhaus, dòng Tên, đại diện Thượng phụ của cộng đoàn nói tiếng Do thái của tòa Thượng

phụ Latin ở Giê-ru-sa-lem nhận định: những ai chờ đợi những tiêu đề ngon ngọt sẽ thất vọng. Văn kiện mời gọi mọi người đọc, suy tư và giúp cho các Linh mục và Giám mục nhận ra là không có ai ở bên ngoài sự chăm sóc của Giáo hội. Cha nói: “Không có ai ở bên ngoài Giáo Hội, không có vấn đề dù cho hoàn cảnh thế nào... bạn không thể mang sách luật ra và phán ‘anh phải đi ra ngoài lề’. Mọi người phải được cư xử cách tôn trọng và với tình yêu thương.”

Đức Tổng Giám mục Mark Coleridge of Brisbane nhận định là tài liệu này cũng là hướng dẫn quý giá cho các người làm công tác mục vụ đồng hành với các cặp hôn nhân. Một đảng văn kiện vẫn theo giáo

huân của Tin mừng và Giáo hội, đảng khác là những thực hành khôn ngoan, là kết quả của kinh nghiệm mục vụ lâu dài cho các đôi bạn và gia đình. Đức Tổng Giám mục Paul-Andre Durocher của Gatineau, Quebec, nói: “phương thức tiếp cận này đã được các nhân viên mục vụ và các Linh mục khuyến khích từ lâu nhưng bây giờ nó được cung cấp một nền tảng thần học chắc chắn hơn.” Theo Đức cha, tài liệu mời gọi chúng ta theo các giáo huấn của Thánh kinh và Hội thánh cách nghiêm túc đồng thời cũng đón nhận thực tế là các đôi đang gặp khó khăn.■

(Catholic News Service 8/4/20169

■ *Hồng Thủy OP*

TÔNG HUẤN MỚI...

(tiếp theo trang 10)

người và hiểu quan điểm của họ, để giúp họ sống tốt đẹp hơn và nhìn nhận chỗ đứng của họ trong Giáo Hội” (AL 312). Về tiêu chuẩn lòng thương xót mục vụ, ĐGH Phanxicô mạnh mẽ khẳng định rằng: “nhiều khi chúng ta bị mất mát và phải hy sinh nhiều khi dành chỗ trong mục vụ cho tình yêu thương vô điều kiện của Thiên Chúa. Chúng ta đặt bao nhiêu điều kiện cho lòng từ bi khiến cho nó không còn ý nghĩa cụ thể và ý nghĩa đích thực nữa, và đây là cách thức tệ nhất làm tan loãng Tin Mừng” (AL 311).

* Chương IX: Linh đạo hôn nhân và gia đình

Chương 9 bàn về linh đạo hôn nhân và gia đình, “được hình thành bằng hàng ngàn cử chỉ thực tế và cụ thể” (AL 315). ĐGH khẳng định rõ ràng rằng “những người có những

ước muốn linh đạo sâu xa không được cảm thấy gia đình làm cho họ xa rời sự tăng trưởng trong đời sống Tinh Thần, nhưng gia đình là một con đường Chúa dùng để đưa họ đến tận đỉnh sự kết hiệp thần bí” (AL 316). Tất cả, “những lúc vui mừng, an nghỉ hoặc lễ hội, và cả tính dục, được cảm nghiệm như một sự tham gia sự sống sung mãn của sự phục sinh của Chúa” (AL 317). Vì thế, Tông huấn nói về kinh nguyện dưới ánh sáng Phục Sinh, linh đạo tình yêu loại trừ người thứ ba, và tự do trong thách đố và khát vọng sống với nhau cho đến “đầu bạc răng long”, phản ánh lòng trung tín của Thiên Chúa (Xc AL 319).

Và sau cùng linh đạo “chăm sóc, an ủi và khích lệ”. “Trọn cuộc sống gia đình là một đồng cỏ từ bi. ĐTC viết: Mỗi người, kỹ lưỡng vẽ và viết lên trong cuộc sống của người khác” (AL 322). Thật là một “kinh nghiệm thiêng liêng sâu xa khi chiêm ngắm mỗi người yêu quý với đôi mắt của

Thiên Chúa và nhận ra Chúa Kitô nơi người ấy” (AL 323)

Trong đoạn kết luận, ĐTC quả quyết: “Không có gia đình nào là một thực tại hoàn hảo và được kết thành một lần cho tất cả, nhưng đòi một sự tiến triển từ từ khả năng yêu thương của mình (...). Tất cả chúng ta được kêu gọi luôn cố gắng đi xa hơn chính mình, những giới hạn của mình và mỗi gia đình phải sống trong sự khích lệ liên tục như thế. Các gia đình chúng ta hãy tiến bước, chúng ta hãy tiếp tục bước đi! (...). Chúng ta đừng đánh mất hy vọng vì những giới hạn của mình, nhưng cũng đừng từ bỏ không tìm kiếm tình yêu và sự hiệp thông sung mãn đã được hứa cho chúng ta” (AL 325).

Tông Huấn kết thúc với một kinh nguyện dâng lên Thánh Gia Thất (AL 325).■

■ *G. Trần Đức Anh OP* chuyển ý

Chúc Mừng Kim Khánh

Xin hiệp thông dâng lời Cảm tạ Hồng Ân Thiên Chúa đã chọn
và gìn giữ Linh Mục

ĐA-MINH MAI THANH LƯƠNG

Nguyên GM. Phụ Tá Giáo Phận Orange

trong **50** năm qua

Nguyện chúc Đức Cha luôn được Hồn An, Xác Mạnh
trong những năm tháng hưu trí.

NS. Diễm Đan Giáo Dân

Chương Trình Kỷ Niệm 50 Năm Linh Mục

Đức Cha Mai Thanh Lương

Thánh Lễ Tạ Ơn:

Thời gian: 2 giờ chiều chúa nhật 22 tháng 5 năm 2016
Tại: Giáo Xứ Đức Mẹ La Vang, 288 S. Harbor Blvd. Santa Ana

Tiệc Mừng: Sau Thánh Lễ Tạ Ơn

Tại: Seafood Palace Restaurant, 6731 Westminster Blvd # 122
ĐT. Liên lạc:
Ô. Lâm Kim Bảo: (714)944-6197
Chị Phạm Yến Jennifer: (714) 282-3102
Ô. Nguyễn Trọng Tài: (714) 343-1113

của Đức Thánh Cha và hai vị lãnh đạo Chính Thống

Tuyên ngôn chung của Đức Thánh Cha và hai vị lãnh đạo Chính Thống - OSS_ROM

LESVOS. ĐTC và hai vị lãnh đạo Chính Thống giáo kêu gọi cộng đồng thế giới quan tâm giải quyết cuộc khủng hoảng về người tị nạn.

Lời kêu gọi trên đây được ĐTC Phanxicô, Đức Thượng Phụ Bartolomaios I, Giáo Chủ Chính Thống Constantinople, và Đức TGM Hieronimus Giáo Chủ Thánh Thống Hy Lạp, đưa ra trong tuyên chung được các vị ký kết trong cuộc viếng thăm trại tị nạn ở đảo Lesvos, Hy Lạp, sáng thứ bảy 16-4-2016.

Trong Tuyên ngôn các vị bày tỏ mối quan tâm sâu xa trước tình trạng thảm của nhiều người tị nạn, di dân và những người xin tị nạn. “Họ đến Âu Châu để trốn chạy những tình trạng xung đột, và trong nhiều trường hợp, họ trốn chạy những đe dọa hằng ngày đối với sự sống còn của họ. Dư luận thế giới không thể không biết đến cuộc khủng hoảng nhân đạo kinh khủng này, do sự lan tràn bạo lực và các cuộc xung đột vũ trang, bách hại và sự tàn cư của các nhóm thiểu số về tôn giáo và bộ tộc,

nhiều gia đình phải bỏ gia cư, nhân phẩm, các nhân quyền căn bản và tự do của họ bị chà đạp.”

3 vị lãnh đạo Kitô cũng nói rằng “thảm trạng buộc lòng di cư trên đây đang đè nặng trên hàng triệu người và kêu gọi câu trả lời liên đới, cảm thương, quảng đại và sự dấn thân cấp thiết cả về mặt tài nguyên. Từ đảo Lesvos này chúng tôi kêu gọi cộng đồng quốc tế hãy can đảm đáp ứng cuộc khủng hoảng nhân đạo ồ ạt và trầm trọng này, và giải quyết tận gốc rễ những nguyên nhân gây ra chúng, qua những sáng kiến ngoại giao, chính trị và từ thiện, qua các nỗ lực cộng tác với nhau, ở Trung Đông cũng như ở Âu Châu..”

“Trong tư cách là những người lãnh đạo các Giáo hội liên hệ của chúng tôi, chúng tôi hiệp nhất trong ước muốn hòa bình và trong sự sẵn sàng cố gắng giải quyết các cuộc xung đột bằng đối thoại và hòa giải..”

Chúng tôi kêu gọi tất cả các vị lãnh đạo chính trị hãy dùng mọi thương thế để bảo đảm cho các cá nhân và cộng đoàn, kể cả các tín hữu Kitô, được ở lại quê hương của họ và được hưởng các quyền căn bản sống trong hòa bình và an ninh..”

“Cùng nhau, chúng tôi long trọng kêu gọi chấm dứt chiến tranh và bạo lực ở Trung Đông, kiến tạo một nền hòa bình công chính và lâu bền, cũng như giúp những người phải cưỡng bách rời bỏ gia cư được trở về trong danh dự. Chúng tôi xin các cộng đồng tôn giáo gia tăng nỗ lực để đón tiếp, trợ giúp và bảo vệ người tị nạn thuộc mọi tín ngưỡng, và các cơ quan cứu trợ tôn giáo và dân sự hoạt động, phối hợp các sáng kiến của mình với nhau.

“Âu Châu ngày nay đang phải đương đầu với một trong những cuộc khủng hoảng nhân đạo trầm trọng nhất từ sau thế chiến thứ 2. Để đáp ứng thách đố lớn lao này, chúng tôi kêu gọi tất cả các môn đệ Chúa Kitô hãy ý thức Lời Chúa, theo đó một ngày kia chúng ta sẽ bị phán xét: “Vi Ta đói các con đã cho Ta ăn; Ta khát các con đã cho Ta uống; Ta là ngoại kiều, các con đã đón nhận Ta; Ta trần trụi, các con đã cho Ta mặc; Ta đau yếu và các con đã viếng thăm Ta; Ta bị cầm tù và các con đã đến gặp Ta...” (Mt 25,35-36)...

“Cuộc gặp gỡ của chúng tôi nhằm giúp mang lại can đảm và hy vọng cho những người đang tìm nơi nương náu và tất cả những người đón tiếp và giúp đỡ họ. Chúng tôi kêu gọi cộng đồng quốc tế coi ▶▶

Vatican 17-4-2016 - Đức Giáo Hoàng Phan Xi Cô đã đưa 12 người Syria tị nạn tới Roma sau khi thực hiện một chuyến viếng thăm ngắn tới đảo Lesbos của Hy Lạp.

Văn phòng Toà Thánh hôm nay xác nhận 3 gia đình Hồi giáo, trong đó có 6 em bé, sẽ trú ngụ tại Vatican. Thông cáo của văn phòng này nói Đức Giáo Hoàng muốn “thể hiện một cử chỉ chào đón”.

Trước khi rời đảo Lesbos, nhà lãnh đạo giáo hội Công giáo đã cùng với Đại giáo trưởng Bartholomew của Chính thống giáo và Tổng giám mục Athens, ông Prokopis Pavlopoulos, ký một tuyên cáo để hối thúc cộng đồng quốc tế lấy việc bảo vệ cho tính mạng của người di dân làm một việc ưu tiên và dành quyền tị nạn tạm thời cho những người cần được giúp đỡ.

Ba nhà lãnh đạo tôn giáo này đã cử hành một phút mặc niệm trước hàng trăm người tại cảng Mytilene của đảo Lesbos trước khi ném vòng hoa xuống biển để tưởng nhớ những người thiệt mạng trong lúc tìm cách tới Âu châu.

Trước đó, Đức Giáo Hoàng đã

▶▶ việc bảo vệ sinh mạng như một ưu tiên, và trên mọi bình diện, hãy ủng hộ những những chính sách bao gồm mở rộng cho mọi cộng đoàn tôn giáo. Tình trạng kinh khủng của tất cả những người bị tổn thương vì cuộc khủng hoảng nhân đạo hiện nay, kể cả nhiều anh chị em Kitô hữu chúng ta, kêu gọi chúng ta hãy liên tục cầu nguyện”.

G. Trần Đức Anh OP

ĐỨC GIÁO HOÀNG

đưa người tị nạn Hồi giáo về

Vatican

tới thăm trung tâm tạm giam Moria trên đảo Lesbos.

Nhiều người di dân, cả người lớn lẫn trẻ em, đã bật khóc khi gặp nhà lãnh đạo giáo hội Công giáo. Họ cầu cứu giúp đỡ sau khi hành trình tới châu Âu của họ bị cản trở sau vì Liên Hiệp Âu châu ra quyết định

ngăn chặn một tuyến đường mà hơn một triệu người đã sử dụng để trốn chạy xung đột kể từ đầu năm 2015.

Đức Giáo Hoàng cũng đã nhận những bức tranh vẽ từ các em nhỏ. Khi đưa một bức vẽ cho trợ lý của mình, Ngài nói, “Đừng gấp lại. Tôi muốn để nó trên bàn làm việc”.

Đức Giáo Hoàng Francis chào đón một nhóm người tị nạn Syria tại sân bay Ciampino ở Rome

Mỗi thứ bảy, hiệp thông cùng LM. Linh Hưởng trong Thánh Lễ cầu nguyện cho các Ân Nhân, Độc Giả và Cộng Tác Viên còn sống cũng như đã qua đời.

CHÚA THÁNH THẦN ĐẮNG BAN TỰ DO

Ga 20, 19-23

+ *Giuse Ngô Quang Kiệt*, Nguyên Tổng Giám Mục TGP Hà Nội

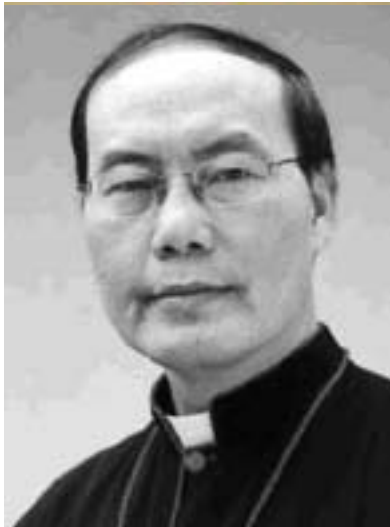
Hôm nay Chúa Giêsu thổi hơi vào các thánh Tông đồ và nói: “*Các con hãy nhận lấy Thánh Thần, các con tha tội cho ai thì tội người ấy được tha*”.

Hơi thở là sự sống. Thổi hơi ban Chúa Thánh Thần là ban sự sống. Nhưng tại sao khi thổi hơi, Chúa Giêsu lại nói: “*Các con tha tội cho ai thì tội người ấy được tha*”. Chúa Thánh Thần có liên hệ gì tới việc tha tội? Thưa rất có liên hệ. Tội lỗi trói buộc con người trong nô lệ cho ma quỷ, xác thịt, thế gian, kìm hãm sự phát triển của con người, làm cho con người lụi tàn trong chết chóc. Chúa Thánh Thần là Đấng Ban Tự Do, là sức mạnh giải thoát con người khỏi những trói buộc. Ôn tha tội sẽ làm cho sự sống của Chúa Thánh Thần triển nở đến viên mãn trong tâm hồn tự do.

Tuy nhiên để được Chúa Thánh Thần đến giải thoát, ta phải can đảm mở rộng cửa đón tiếp Người. Thi sĩ Paul Claudel đã diễn tả rất thi vị việc mở cửa đón Chúa Thánh Thần đến như sau:

“Trong một đêm bão táp, ta cô đơn trong căn nhà biệt lập bỏ hoang, thỉnh linh có ai gõ cửa. Người ấy không gõ vào cửa thường sử dụng, nhưng gõ trên cánh cửa cũ kỹ, mà ta nghĩ rằng không bao giờ mở ra được

nữa. Nhưng có người đang gõ, đã gõ. Người đã gõ vào con người ta, và điều này làm cho ta đau đớn, giống như thai nhi đầu tiên cử động trong lòng mẹ.

Ai đã gõ ! Không nghi ngờ gì nữa, đó là Đấng đang đến như kẻ trộm giữa đêm khuya. Và ta lắng nghe, lòng hồi hộp; có thể là Người chỉ gõ một lần nữa thôi! Nhưng chỗi dậy và ra mở cánh cửa cũ kỹ, thật là một điều ngại ngùng. Chìa khoá đã mất.

Cần phải có dầu để làm trơn ổ khoá. Và rồi điều gì sẽ xảy ra khi ta mở tung cánh cửa? Bóng đêm và gió sẽ lừa vào; sẽ có một Đấng vô hình khiến ta không còn được thoải mái trong căn nhà của mình. Lạy Thánh Thần Thiên Chúa, xin Ngài chớ vào, con rất sợ gió.

Nhưng Người đã gõ. Gõ như thế nào? Người gõ vào các tình cảm, gõ vào tài sản của chúng ta, gõ vào thân xác con người chúng ta. Không những Thiên Chúa gõ cửa, Ngài còn xô cửa vào. Ngài không ngừng chờ chực lắng nghe. Nhưng mỗi lúc và mọi nơi, Ngài đều chạm phải bức tường cứng cỏi và bất động. “Ôi lạy Thiên Chúa, chúng con sẽ cố gắng mở cửa cho Ngài, chúng con biết rằng Ngài cũng đau buồn khi phải gõ mạnh vào

chúng con” (P. CLAUDEL, *Je crois en Dieu*, Gallimard 1961, p.322-323).

Đúng rồi, có những cánh cửa cũ kỹ giam hãm linh hồn ta trong bầu khí tù túng ngột ngạt làm đời sống thiêng liêng của ta không phát triển được. Đó là cánh cửa giả dối che dấu con người thật. Ta sống hai mặt hai lòng, thiếu trung thực với mình và với tha nhân. Đó là cánh cửa tham lam muốn chiếm đoạt tất cả dù bằng bất công và tàn bạo. Đó là cánh cửa xác thịt nặng nề. Ta chìm trong mê đắm trong vũng bùn xác thịt nhầy nhụa tội lỗi. Đó là cánh cửa danh vọng chức quyền. Vì ham hố danh vọng chức quyền mà ta chà đạp lương tâm, tạo nên bao oan ức bất công. Đó là cánh cửa phản bội. Để tìm danh, lợi, thú, ta đã phản bội Chúa, phản bội gia đình, phản bội bạn bè. Đó là cánh cửa thù hận. Những mối thù oán lâu đời tích tụ gặm nhấm làm tâm hồn ta không bao giờ bình an. Đó là cánh cửa sợ hãi. Sợ hãi làm ta phải đóng kín cửa giam mình trong ngục tù, khiến đời sống ta héo úa lụi tàn. Hôm nay, Chúa Thánh Thần đến gõ vào những cánh cửa đó. Ta rất ngại mở những cánh cửa đó ra. Ta rất sợ Chúa Thánh Thần đến sẽ làm ta mất tất cả.

Đừng sợ. Hãy mạnh dạn mở tất cả những cánh cửa đó ra cho Chúa Thánh Thần ùa vào. Ngài sẽ đem đến sự thông thoáng làm cho linh hồn ta được hít thở bầu khí đạo đức lành mạnh. Ngài sẽ phá tan những xiềng xích của ma quỷ, xác thịt, thế gian, trói buộc giam hãm linh hồn để ta được hoàn toàn tự do. Ta sẽ không mất gì mà sẽ được tất cả. Đời sống ta sẽ trở nên phong phú vì trong tự do của Chúa Thánh Thần ta sẽ triển nở đến vô biên, sẽ đạt đến tầm vóc viên mãn.

Lạy Chúa Thánh Thần, xin hãy đến và sửa lại mọi sự trong ngoài chúng con. Amen.■

A.TANG LỄ: “sinh kí tử qui”

Mother Mary Angelica of **Annunciation** là Mẹ Bề Trên Dòng chiêm niệm Thánh Clara, đã Sáng Lập hệ thống **Truyền Hình EWTN** (Eternal Word Television Network: LỜI VĨNH CỬU), năm 1981 và ngày nay là hệ thống Truyền Hình tông giáo bậc nhất thế giới, có hơn 150 triệu gia đình coi, trong hơn 140 quốc gia, bằng tiếng Anh, Tây ban nha, Đức, Ukraine...; truyền hình 24/24, không quảng cáo; chương trình rất phong phú về Phụng Vụ(Thánh Lễ), dạy Kinh Thánh, Giáo lý, học thuyết xã hội của Hội thánh, các cuộc Tông Du của Đức Thánh Cha.....

-Sau nhiều năm chiến đấu với bệnh tật, Mẹ Angelica được Chúa Gọi về Nhà Cha trên Trời, lúc 5 giờ chiều Chúa Nhật PHỤC SINH: 27/3/2016, hưởng thọ 92 tuổi.

Trong suốt tuần lễ từ Chúa Nhật Phục Sinh đến ngày thứ Sáu là ngày Lễ An Táng, các buổi cầu nguyện như thăm viếng, Kinh Chiều..đều được tổ chức trọng thể trang nghiêm tại “Shrine of the Most Blessed Sacrament”(Đền Thờ Thánh Thể) do Mẹ Angelica xây cất tại Hanceville, cách phía bắc Birmingham 45 miles.

-Chừng hơn 2000 người tham dự. **ĐTGM Philadelphia Charles Chaput Chủ Lễ**, cùng đồng tế có **ĐTGM Carlo Maria Vigano**, Sứ Thần Tòa Thánh tại Hoa Kỳ, các ĐGM của Giáo Phận Phoenix, Knoxville, Birmingham, và TGM David Foley, vi Giám mục đã bảo trợ Mẹ Angelica trong các hoạt động tông đồ. Ngoài ra, còn thấy một đoàn các Tu sĩ, Linh Mục rất đông , đặc biệt các các Linh Mục Dòng MFVA,

Tang Lễ

“MOTHER MARY ANGELICA OF ANNUNCIATION”

VỊ SÁNG LẬP ĐÀI TRUYỀN HÌNH “EWTN”

■ *Lm. Joseph Cao Phương Kỳ*

do Mẹ Angelica sáng lập:

Cha Joseph Mary Wolfe, giảng thuyết trong Thánh Lễ, và 4 Cha khác khiêng quan tài.

Đức Sứ Thần Tòa Thánh

Vigano tuyên đọc Thông điệp của Đức Thánh Cha Phanxicô sau Thánh Lễ: ĐTC Phanxicô âu yếm gửi lời Phân Ưu cùng các Nữ tu “Poor Clares of the Perpetual Adoration of Our Lady of the Angels Monastery” và các cộng đồng thân hữu đài Truyền hình EWTN .

Ngài viết:” Ngài tri ân Mẹ Angelica về công cuộc Mẹ rao giảng Phúa Âm qua Truyền thông xã hội và qua đời sống cầu nguyện. Ngài xin phú thác Linh Hồn Mẹ cho Lòng Thương Xót của Chúa cao cả”

Chúng ta được biết, **ĐTC Benedict XVI và ĐTC Phanxicô**, luôn tỏ lòng mộ mến Mẹ Angelica, về công trình và sự nghiệp Truyền Thông TIN MỪNG cho thời đại này. Ngày 12

tháng Feb, trên đường bay đi Cuba, ĐTC Phanxicô đã gửi điện thăm và lời cầu nguyện khi Mẹ Angelica đau nặng, và xin Mẹ dâng sự đau khổ để cầu nguyện cho Ngài.

Được tin Mẹ tạ thế, và trong buổi triều

yết ngày thứ Tư, khi nhìn thấy bức Chân dung Mẹ Angelica, do nhân viên của đài EWTN tại Roma đem tới, Ngài tỏ vẻ tin tưởng Mẹ đã được ở trên Thiên Đường. **“She’s in heaven”**

Dĩ nhiên, theo Giáo luật, muốn tuyên thánh cho ai, cần nhiều thủ tục của Bộ Phong Thánh điều tra và phép lạ.

Cỗ quan tài của Mẹ Angelica dừng lại dưới chân bức tượng **CHÚA HẢI NHI**, xây trước cổng Tu Viện,

sau đó khiêng xuống mai táng tại Hầm mộ(chapel of the Crypt) của Đền thờ Thánh Thể.

B-CUỘC ĐỜI: kiên trì vắc Thánh Giá theo Chúa Kitô

Nhận định chung về cuộc sống tại thế của Mẹ Angelica, thượng thọ 92 tuổi hạc, có thể cho đó là một phép lạ! Vì từ khi sinh ra, tục danh là **Rita RIZZO**, tại Canton, tiểu bang Ohio, ngày 20 tháng April, năm 1923, và từ trần ngày 27 tháng Mars năm 2016, Mẹ Angelica đã trải qua những chuỗi ngày dài bệnh tật, nghèo đói, mồ côi vì ông bố bỏ bê gia đình. Nhưng cô bé Angelica vẫn kiên trì vắc mọi Thánh giá Chúa trao phó đến hơi thở cuối cùng.

-Cô Rita mắc bệnh bao tử nặng, nhờ Bà Rhoda Wise, một người “thần bí”(mystic) hướng dẫn để cầu nguyện với Thánh nữ Thérèse, nên Rita được khỏi bệnh. Cô Rita hứa với Chúa, nếu được lành mạnh, cô sẽ dâng mình trong tu viện, để suốt đời quyết tâm phụng sự Chúa và Hội Thánh.

-Năm 21 tuổi, Rita nhập Dòng “Poor Clares of Perpetual Adoration”(PCPA) tại Cleveland. Ngày Rita được mặc áo Dòng, Bà Mẹ của Rita là **Bà MAE**, chọn tên mới cho Rita là: “**Sister Angelica of the Annunciation**”. Vào ngày 2 tháng January, 1947, Angelica khẩn trọng thể. Gặp tai nạn thương tích ở lưng nên bị tê liệt, Angelica đã khẩn hứa với Chúa, nếu được khỏi bệnh, sẽ tình nguyện đi lập một Tu viện mới ở miền NAM(tức là miền Alabama, có nhiều người da đen, nghèo)

-Năm 1962, **DTGM Toolen giáo phận tại Mobile** mời Mẹ Angelica và các Nữ tu xuống Miền Nam và Ngài giúp đỡ lạc quyền tiền để

xây tu viện mới tại Hanceville, ALABAMA. Bà Má MAE của Mẹ Angelica cũng xin gia nhập làm thỉnh sinh(postulant) Tại nơi đây, các Nữ tu chuyên về việc **Cầu nguyện, và Châu Thánh Thể**. Ngoài ra, để sinh sống, các Nữ tu mở tiệm bán “lạc rang”(đậu phụng).

Để tham gia vào việc **Truyền giáo của Hội Thánh**, năm 1972, các Nữ tu biên soạn những tập sách nhỏ về Cầu nguyện, Giáo lý, Kinh Thánh...in và phân phát đi các nơi.

-**Ngày 15 tháng August năm 1981, lúc 6 giờ chiều:** Mẹ Angelica và các Nữ tu chính thức khánh thành một đài Truyền Hình, đặt tên là: **Eternal Word Television Network EWTN**

Các Nữ tu và Mẹ Angelica cho biết: vốn liếng chỉ có 200 dola và một garage xe.

Ngày nay, hệ thống truyền hình **EWTN** truyền hình 24/24, được hơn 150 triệu gia đình coi, trong hơn 140 quốc gia, phát thanh bằng 4 ngôn ngữ, 8 đài (channel) dùng Satellite, Radio/Sirius, Twitter, Facebook, You Tube, Audio Video....

Chương mục truyền thanh và truyền hình rất phong phú như: giảng dạy về Đức Tin, Thánh Lễ Misa truyền thống(tiếng Latinh), Pro-Life,..., tin tức thế giới: The World Over(Raymond Arroyo), hành hương, Blogs: Joan’ Rom, Journey’s Home / Marcus Grodi..

Đài EWTN trực tiếp Truyền hình các cuộc Tông du của Đức Thánh Cha trên toàn cầu, các Đại Lễ Phục sinh, Phong thánh tại Roma, các Đại Lễ tại Vương Cung Thánh Đường tại Washington...Nhiều chương trình giúp thanh thiếu niên học Giáo lý Kinh Thánh, giải trí lành mạnh..

Nhiều nhà bình luận cho rằng: nhờ ảnh hưởng Truyền thông của đài EWTN, đã kêu gọi một số đông giáo dân lạnh nhạt, hay bỏ Đạo, **TRỞ VỀ** (Catholics come Home)với Hội Thánh Công Giáo.

-Đặc biệt, chương trình **Mother Angelica’s LIVE**, do chính Mẹ hướng dẫn, trả lời trực tiếp các câu hỏi. Nhờ năng khiếu hài hước, hóm hỉnh, Mẹ giải gỡ những khúc mắc của cuộc sống thường nhật, an ủi những tâm hồn cô đơn, để mọi người trung thành vâng theo Ý Chúa và được trở nên lành thánh

-**Năm 1987, Mẹ Angelica thành lập Tu Viện người Nam: MFVA**(Missionarii Franciscani Verbi Aeterni= Franciscan Missionaries of the Eternal Word) thuộc Giáo phận Birmingham, Alabama.

Tu viện này có trụ sở đầu tiên tại Irondale, kế bên trụ sở của đài truyền hình EWTN.

Các Tu sĩ gồm có các Linh Mục và các Thầy Trợ sĩ. Công việc của Nhà Dòng là lo quản lý đài Truyền hình EWTN, Radio, Internet và giảng Tĩnh Tâm, làm Tuyên úy cho các Nữ tu, tiếp khách viếng thăm đài EWTN và Đền Thánh Thánh Thể.

Các Tu sĩ là con thiêng liêng của Thánh Phanxicô Khó Khăn và của Mẹ Angelica, chuyên chú về việc học hỏi, nghiên cứu Kinh Thánh Thần Học và thông truyền đạo lý qua **Truyền Thông Xã hội** như T.V, Radio, Hành hương, Tĩnh Tâm, Châu Thánh Thể...

-**Năm 1995, Mẹ Angelica đã xây dựng một Tu Viện mới**, “Our Lady of Angels Monastery” và một Đền thánh”**Shrine of the Most Blessed Sacrements**”, tại **Hanceville, Alabama**. Năm 1999. các Nữ tu

đã di chuyển từ Irondale về miền Hanceville này, một khu đất rộng 400 mẫu tây, miền thôn dã, bầu khí thình lặng. Ngày nay, khu vực này đã trở nên thánh địa hành hương rất sầm uất, tại tiểu bang Alabama.

-Vào đêm Noel 2001, Mẹ Angelica bị đột quy, xuất huyết não, bị liệt một phần thân thể và không nói được. Trong hơn 15 năm cuối đời, Mẹ Angelica sống âm thầm, cầu nguyện cho việc truyền giáo bằng phương tiện Truyền Thông như Truyền hình, video, sách báo.

-Trong thời gian Mẹ còn sống, Mẹ cũng đã được ĐTC Beneditô XVI trao tặng Huân Chương "*Cross Pro Ecclesia et Pontifice*", công nhận sự nghiệp của Mẹ phụng sự Hội Thánh và các vị Thủ lĩnh Hội Thánh. Đây là một Huân chương cao quý nhất của Tòa Thánh dành cho giáo sĩ, tu sĩ, giáo dân. ĐGM Robert J.Baker, Birmingham tuyên dương:

"Mẹ Angelica đã đi tiên phong trong công cuộc Truyền thông TIN MỪNG, và đã ảnh hưởng lớn trên thế giới.

Tạp chí Time đã tặng Mẹ Angelica: Người Phụ Nữ Công Giáo ảnh hưởng nhất Hoa Kỳ.

C.LINH ĐẠO của Mẹ Angelica: Cầu Nguyện và Truyền Giáo bằng Truyền Thông

Trong bài Giảng Thánh Lễ An Táng, Linh Mục Joseph Mary WOLFE, MFVA đã tóm lược những điểm chính về đường hướng Tu Đức, về Linh Đạo của Mẹ Angelica như sau:

Linh Mục Joseph Mary Wolf, MFVA, là người con thiêng liêng của Mẹ Angela, vì khi còn là một kỹ sư về ngành điện tử, ngài đã giúp Mẹ

Angelica thiết kế hệ thống truyền hình EWTN, rồi bị cảm hóa bởi lòng nhiệt thành Truyền giáo bằng Truyền Thông Lời Chúa, ngài đã nhập Dòng M FVA, và ngày nay, Cha phụ trách trông coi "Đền Thánh Thánh Thể" và làm Linh Hướng cho Tu viện "Poor Clare of the Perpetual Adoration of Our Lady of the Angels"

Theo Cha Joseph, tất cả đời sống Tâm linh, và tự nhiên của Mẹ Angelica, đều hướng về **CHÚA GIÊSU, NGÔI LỜI VĨNH CỬU**, mà Mẹ đã yêu mến thiết tha như một nàng dâu chung thủy.

Mẹ lập ra đài truyền hình EWTN, vì Mẹ muốn bênh vực Giáo thuyết của Hội Thánh, vì Mẹ muốn bênh vực Đấng "Phu Quân"(bridegroom) mà Mẹ đã đính hôn.

-Lúc còn nhỏ tuổi, Mẹ cũng thờ ơ lãnh đạm, nhưng từ khi được ơn chữa lành bệnh, Mẹ đã hoàn toàn khấn hứa dâng trọn cuộc đời cho Chúa Giêsu: "**Ngôi Lời, Con Thiên Chúa, Phu Quân của Hội Thánh và cũng là của Angelica nữa.**

Đặc biệt, Mẹ Angelica yêu mến Thánh Thể, và Rước Lễ, vì Chúa Giêsu hiến thân cho Angelica, thì Angelica cũng hiến thân cho Chúa.

-Cha Joseph Mary Wolf cũng nêu lên một đặc điểm trong quan niệm, đường hướng Tu đức của Mẹ Angelica là: mọi người, mọi phần tử trong Hội Thánh đều có thể nên trọn lành, **nên THÁNH** được. Vì thế, Mẹ Angelica đặc biệt quan tâm đến giới giáo dân để giới thiệu một nền Tu đức thực tế trong đời sống hằng ngày. Mẹ Angelica là người có một kho tàng kiến thức về Tu đức, giàu kinh nghiệm, hiểu thấu cội rễ của vấn đề và một trí phán đoán sáng suốt, nhạy cảm. Nếu có ai

lùng khùng không chú ý nghe, thì Mẹ "La"(yelling theology), nhưng không làm ai nản lòng, vì Mẹ luôn quý mến mọi người.

Dầu gặp bệnh tật đau yếu và đủ mọi gian nan, Mẹ không bao giờ thất vọng. Mẹ coi thất bại là dịp tốt để tìm ra một giải đáp mới, tốt đẹp hơn. Luôn cậy trông tin tưởng vào Chúa, không bao giờ than thân trách phận, nhưng Mẹ chỉ có một mối sợ và lo lắng là không "**Vâng theo Thánh Ý Chúa**"

Tạm Kết.

Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ: "Anh em hãy **đi khắp thế gian mà giảng TIN MỪNG cho mọi người**" (Marcô, 16:15; Matthêu:28:19-20; Luca:24:47)

Ngày xưa việc giao thông đường biển đường bộ khó khăn cách trở, khoa học Truyền thông như: radio, T.V. Internet...không có, nên công cuộc Truyền bá Tin Mừng bị hạn chế, chỉ dành riêng cho một số Linh Mục Tu sĩ nam nữ, hiến thân, hy sinh cho việc truyền giáo

Nhưng ngày, mọi phương tiện giao thông, truyền thông khắp thế giới thật dễ dàng, thuận tiện và nhanh chóng. Do đó, việc rao truyền LỜI CHÚA không chỉ hạn chế trong bốn bức tường của Thánh Đường, hạn định trong nửa giờ hay 20 phút... giảng trong Thánh Lễ, nhưng bất cứ tín hữu nào, nam, phụ, lão, ấu, nếu được huấn luyện cẩn thận để tránh lạc đạo về Giáo lý, Kinh Thánh, cũng có thể rao truyền Tin Mừng bằng mọi phương tiện Truyền thông như: sách báo, Truyền Thanh, Truyền Hình, Internet, Video., phone...cho mọi người trên khắp thế giới. ■

“Hãy phân biệt và đồng hành với họ”

Sau đây là bài nói chuyện của hồng y Schönborn OP, tổng giám mục giáo phận Wien nước Áo giới thiệu tông huấn “*Amoris laetitia. Về tình yêu trong gia đình*” của giáo tông Phan-sinh trong cuộc họp báo tại Vatican ngày 08.04.2016.

Chiều tối ngày 13 tháng 3 năm 2013 những người trên công trường thánh Phê-rô và toàn thể giới nghe được lời chào đầu tiên của vị tân giáo tông Phan-sinh: “*Buona sera. Cầu chúc mọi người một tối an lành*”. Lời chào đơn sơ đó cũng là ngôn ngữ và lối viết của tông huấn mới đây của Giáo Tông. Bản văn không ngắn gọn như lời chào đơn sơ đó, nhưng nó rất gần gũi với cuộc sống. Suốt 200 trang giấy giáo tông Phan-sinh nói “*về tình yêu trong gia đình*”, và ngài nói một cách rất cụ thể, đơn giản và đầy tâm huyết như lời chào “*Buona sera*” năm xưa. Đó là phong cách của ngài, và ngài muốn những gì trong cuộc sống phải được nói ra một cách thật gần gũi với cuộc sống, nhất là những gì liên quan tới gia đình vốn là một trong những thực tại căn bản nhất của cuộc sống.

Phải nói ngay: các tài liệu của Giáo Hội thường thuộc loại văn chương ít ai thích đọc. Nhưng tông thư này thuộc loại dễ đọc. Và những ai chịu khó đọc, họ tất sẽ nhận ra nét cụ thể và gần gũi với đời sống của nó. Giáo tông Phan-sinh nói về gia đình một cách thật dễ hiểu, một điều hiếm thấy trong các văn bản giáo huấn của Giáo Hội.

Trước khi đi sâu vào bản văn, tôi

muốn nói lên cảm nhận rất riêng của tôi, tại sao mình lại thấy vui, đầy tri ân và luôn bị cảm xúc mạnh khi đọc nó. Khi nói về hôn nhân và gia đình, trong Giáo Hội thường có khuynh hướng, có lẽ một cách vô thức, trình bày những thực tại này bằng hai mặt song song. Một mặt là những hôn nhân và gia đình “*ổn định*”, sống

đúng luật, trong đó mọi thứ đều “*đúng*” và “*hợp*”; mặt khác là những trường hợp “*bất thường*”, có vấn đề. Riêng chữ “*bất thường*” cũng đủ tạo cho ta có cảm giác, sự phân biệt này hẳn chẳng sai chạy vào đâu nữa.

Như vậy những ai ở về phía “*bất thường*” buộc phải sống khác với kẻ “*đúng đắn*” của phía bên kia.

Thật đau khổ cho những ai xuất thân từ các gia đình có anh em khác cha khác mẹ, như hoàn cảnh của chính tôi. Lối nói của Giáo Hội trong trường hợp này có thể gây thương tổn, ngay cả tạo cho người ta có cảm giác bị loại trừ.

Giáo tông Phan-sinh đã viết tông thư của mình với phương châm: “*Làm sao để hội nhập được tất cả mọi người*” (AL 297). Vì đó là một lối nhìn căn bản của Tin Mừng: Tất cả chúng ta đều cần tới lòng thương xót! “*Ai trong các ngươi vô tội, hãy ném đá người này trước đi*” (Ga 8,7). Mọi người, dù đang ở trong hoàn cảnh hôn nhân và gia đình nào, đều *đang trên đường*. Cả một hôn nhân, trong đó mọi thứ đều “*đúng*”, cũng đang trên đường. Hôn nhân đó phải lớn lên, phải học hỏi, phải vượt qua

nhiều chặng đường. Nó có thể kinh qua tội lỗi và thất bại, cần thứ tha và bắt đầu lại, và điều này tái diễn mãi cho tới lúc già (xem AL 134).

Giáo tông Phan-sinh đã thành công tiếp cận được mọi hoàn cảnh thực sự, mà không lập danh mục và không xếp hạng chúng. Ngài đón

nhận tất cả và trao tặng cho họ “niềm vui Tin Mừng” với một tấm lòng đại độ, một cái gì đó như trái tim của Thiên Chúa, như đôi mắt của đức Giê-su, một trái tim và đôi mắt không loại trừ bất cứ ai (xem AL 291). Vì thế, đọc *Amoris Laetitia* giúp mình thoải mái dễ chịu. Không ai phải tự lên án mình, không ai cảm thấy bị khinh rẻ. Trong không khí cảm thấy mình được chấp nhận đó, quan điểm ki-tô giáo về hôn nhân và gia đình trở thành lời mời gọi, sự khích lệ và niềm vui; đó là thứ tình yêu đáng cậy và nó thật tâm chẳng loại trừ một ai cả.

Vì thế đối với tôi AL trước hết và trên hết là một “biến cố ngôn ngữ”, cũng giống như tông thư “*Evangelium Gaudium*” trước đây. Có một chút gì đã thay đổi trong lời nghị luận của Giáo Hội. Sự biến đổi ngôn ngữ này chúng ta đã cảm nhận được trong các cuộc họp thượng hội đồng vừa qua. Giữa hai cuộc họp hội đồng tháng 10 năm 2014 và tháng 10 năm 2015 ngôn từ đã trở nên tôn trọng nhau hơn, các hoàn cảnh sống khác nhau đã được chấp nhận với thái độ cởi mở hơn, không xét đoán và kết án ngay. Ngôn ngữ này trải dài trong suốt AL. Nó dĩ nhiên không chỉ mang tính chất ngữ học, mà còn nói lên một sự tôn kính sâu xa trước mỗi con người vốn là một nhân vị không thể nào nhằm lẫn được; con người này có một lịch sử và con đường đi cùng với Chúa và hướng tới Chúa riêng, chứ nó chẳng bao giờ tiên vãn là một “trường hợp có vấn đề” trong một “hạng loại” nào đó. Giáo tông Phan-sinh nói trong *Evangelium Gaudium*, chúng ta phải “cởi giày ra trước đất thánh của người khác” (EG 36).

Thái độ đó toát ra trong suốt bản văn AL. Nó cũng là cái nền sâu xa

của hai từ khoá: *phân biệt* và *đồng hành*. Nó không những áp dụng cho “những trường hợp gọi là bất thường” (giáo tông Phan-sinh nhấn mạnh tới chữ “gọi là!”), nhưng cho mọi người, mọi hôn nhân, mọi gia đình. Bởi vì tất cả đều đang trên đường lữ hành và tất cả đều cần tới sự “phân biệt” và “đồng hành”.

Tôi rất mừng, vì tài liệu này đã vượt qua được sự phân chia giả tạo, bề ngoài và chi li giữa cái “thường” và “bất thường” một cách dứt khoát và đưa *tất cả* vào trong cái yêu sách chung của Tin Mừng, dựa theo lời của thánh Phao-lô: “Thiên Chúa đã giam hãm mọi người trong tội không vâng phục, để thương xót mọi người” (Rom 11,32).

Nguyên tắc ôm trọn tất cả này, dĩ nhiên, làm cho nhiều người âu lo. Phải chăng đây là ngôn ngữ của chủ nghĩa tương đối? Phải chăng lòng thương xót thường được nói tới kia hoá ra sự tùy tiện? Còn đâu sự sáng tỏ và lằn ranh không được phép vượt qua, còn đâu những hoàn cảnh rõ ràng bất thường và thậm chí sai trái? Phải chăng tông huấn mở đường cho hươu chạy, để rồi sao cũng được (everything goes)? Phải chăng lòng thương xót của đức Giê-su chẳng nghiêm khắc đòi hỏi phải nỗ lực? Để làm sáng tỏ: Giáo tông Phan-sinh không dấu í định của ngài và trách nhiệm của chúng ta:

“Là Ki-tô hữu, chúng ta không được từ chối nói tốt cho hôn nhân, chỉ để tránh việc đi ngược lại với cảm nhận thời đại, để được sống đúng một hoặc vì mặc cảm tự ti trước sự suy vong của đạo đức và con người. Chúng ta cần giữ cho thế giới những giá trị mà chúng ta có thể và phải góp phần. Đúng, chỉ có lên án cái xấu hiện tại, mà ta tưởng như thế là có

thể thay đổi được nó, thì chẳng ích gì. Cũng chẳng đi đến đâu, nếu chỉ muốn dùng quyền uy để bắt người ta giữ luật. Chúng ta cần sự dẫn thân đầy trách nhiệm và độ lượng hơn, bằng cách chỉ ra những nguyên do và động cơ biện hộ cho hôn nhân và gia đình, để qua đó con người sẵn sàng chấp nhận ân sủng mà Thiên Chúa muốn ban cho họ” (AL 35).

Giáo tông Phan-sinh xác tín rằng, ngày nay hôn nhân và gia đình theo quan niệm ki-tô giáo vẫn có hấp lực bất biến của nó. Nhưng ngài đòi hỏi một sự tự phê rõ ràng: “Đồng thời chúng ta phải khiêm tốn và thực tế công nhận rằng, cách chúng ta giới thiệu các giáo huấn ki-tô giáo và cách chúng ta đối xử với con người đôi khi đã góp phần tạo nên những khiêu khích, mà chúng ta ngày nay đang phải than phiền” (AL 36). “Nhiều khi chúng ta đã trình bày một lí tưởng hôn nhân quá trừu tượng, được xây dựng gần như giả tạo và quá xa rời với hoàn cảnh cụ thể cũng như với những khả thể thực sự của các gia đình trong hiện thực. Việc lí tưởng hoá cường điệu đặc biệt xảy ra, khi nó không đánh thức con người tin tưởng vào ân sủng; nó không làm cho hôn nhân trở nên lôi cuốn và đáng nỗ lực vươn tới, nhưng lại tạo ra điều hoàn toàn trái ngược” (AL 36).

Tôi muốn kể ở đây một kinh nghiệm về lần họp thượng hội đồng trong tháng 10 vừa qua: Theo chỗ tôi biết, hai trong mười ba “tiểu tổ công tác” (Circuli minores) đã bắt đầu sinh hoạt của mình bằng cách yêu cầu tất cả các thành viên trong tổ kể về hoàn cảnh gia đình họ. Qua đó cho thấy, là gần như tất cả các giám mục hoặc các thành viên khác trong nhóm đều đã phải đối diện với những đề tài, những âu lo và những “bất thường”

ngay trong gia đình mình, những thứ mà chúng tôi trong nghị hội đã thường đề cập tới một cách quá ư là trừu tượng. Giáo tông Phan-sinh mời gọi tất cả chúng ta nói về gia đình mình như nó “hiện đang là”. Và đây là thành tựu to lớn của con đường thượng hội đồng mà giáo tông Phan-sinh đang thực hiện: Cái hiện thực khô khan về gia đình như nó “hiện đang là” hoàn toàn không khiến chúng ta ngảnh mặt lại với hôn nhân lí tưởng! Trái lại: Giáo tông Phan-sinh đã thành công cùng với việc làm của hai lần hội đồng giúp chúng ta có một cái nhìn tích cực, tràn đầy hi vọng về gia đình. Nhưng cái nhìn hi vọng về gia đình đó đòi hỏi phải có một định hướng mới về mục vụ, định hướng đó đã được trình bày thật ấn tượng trong *Evangelium Gaudium*. Đoạn sau đây của AL (số 37) cho thấy những đường nét chính của định hướng mục vụ mới đó (EG 25):

“Từ lâu chúng ta tin rằng, chỉ cần bám trụ vào những câu hỏi tín lí, đạo đức sinh học và luân lí mà chẳng kêu gọi tín hữu mở lòng ra cho ơn sung, vốn là thứ có sức nâng đỡ đầy đủ các gia đình, thắt chặt các đôi vợ chồng và đổ đầy í nghĩa cho cuộc chung sống của họ. Chúng ta gặp khó khăn trong việc trình bày hôn nhân trước hết như là một con đường phát triển và hoàn thiện năng động, chứ không hẳn là một gánh nặng phải chịu đựng suốt đời. Chúng ta cũng gặp khó khăn trong việc mở rộng không gian cho lương tâm của người tín hữu; lương tâm này nhiều khi đã giúp họ trong chừng mực nào đó có thể sống xứng hợp với Tin Mừng giữa những hạn chế cuộc đời và giúp họ phát triển khả năng phân biệt của mình trước những hoàn cảnh, trong đó mọi khuôn mẫu sẵn có đã vỡ đổ. Chúng ta được kêu gọi đào tạo lương

tâm, chứ không có quyền thay thế lương tâm của tín hữu” (AL 37).

Giáo tông Phan-sinh tin tưởng nơi tâm hồn và ước vọng của con người. Điểm này tỏ hiện cách thật đẹp qua các trình bày của ngài về việc giáo dục. Nơi đây chúng ta nhận ra truyền thống dòng tên về việc giáo dục đào tạo tinh thần tự trách nhiệm. Ngài nói tới hai nguy cơ trái ngược nhau: thái độ thả mặc (*Laissez-faire*) và nỗi ám ảnh muốn kiểm soát và chế ngự mọi thứ. Một đảng: “Gia đình luôn phải là chỗ chở che, đồng hành và hướng dẫn... Luôn cần phải có sự giám sát. Thả mặc cho con cái là điều chẳng bao giờ tốt cả” (AL 260).

Nhưng sự cảnh giác cũng có thể trở nên quá đáng: “Áu lo thái quá không có tác dụng giáo dục và người ta không thể kiểm soát được mọi hoàn cảnh, trong đó đứa trẻ đang rơi vào... Khi một người cha lúc nào cũng muốn biết con trai mình đang ở đâu và muốn kiểm soát mọi cử động của nó, ông ta như vậy sẽ cố tìm cách chế ngự không gian của đứa con. Với cách này, ông không giáo dục con, không giúp nó lớn mạnh và không chuẩn bị cho nó khả năng đối phó lại với những thách đố. Điều cần nhất là ông dành cho con nhiều tình thương, để qua đó mở ra cho nó những cơ hội trưởng thành về tự do, khả năng, trí tuệ và về việc tự lập thực sự” (AL 261). Tôi thấy những tư tưởng về giáo dục này rõ ràng có thể áp dụng cho đường lối mục vụ của Giáo Hội. Là vì chính trong í nghĩa này mà giáo tông Phan-sinh luôn nói tới việc tin tưởng vào *lương tâm* của tín hữu: “Chúng ta được mời gọi đào tạo lương tâm, chứ không có quyền thay thế nó” (AL 37). Câu hỏi quan trọng là: Lương tâm sẽ được đào tạo nên như thế nào? Làm sao

để đạt tới từ ngữ khoá của toàn bộ văn kiện quan trọng này, chìa khoá để hiểu đúng sự mong muốn của giáo tông Phan-sinh: “sự phân biệt cá nhân”, đặc biệt trong những hoàn cảnh khó khăn và phức tạp? Sự phân biệt là một khái niệm nền tảng trong linh thao của thánh I-nhã. Bởi vì nó giúp ta phân biệt được í muốn của Thiên Chúa trong những hoàn cảnh sống cụ thể. Khả năng phân biệt là một thành tố của nhân cách trưởng thành, và con đường ki-tô giáo hẳn giúp cho sự trưởng thành của nhân cách: Không trở thành những người máy được điều khiển từ xa, mà thành những con người trưởng thành trong tình bạn với đức Ki-tô. Chỉ ở đâu có được khả năng phân biệt cá nhân, ở đó cũng có thể nảy sinh “sự phân biệt mục vụ”, một sự phân biệt đặc biệt quan trọng “trước những hoàn cảnh không hoàn toàn tương ứng với những gì Chúa Ki-tô uỷ thác cho chúng ta” (AL 6). Chương 8 bàn về “sự phân biệt mục vụ” này, chương có lẽ không những công luận trong Giáo Hội mà cả các phương tiện truyền thông cũng quan tâm nhất.

Nhưng tôi phải nhắc rằng, giáo tông Phan-sinh coi chương 4 và 5 là hai chương căn bản, không chỉ vì í nghĩa địa lí mà còn vì chính sự việc: “Là vì chúng ta không thể cổ võ tín hữu bước vào con đường chung thủy và hiến thân cho nhau, nếu chúng ta không khuyến khích họ trưởng thành, gắn bó và đào sâu tình yêu hôn nhân và gia đình” (AL 89). Hai chương căn bản của AL này có thể nhiều người sẽ bỏ qua, để đi ngay vào cái gọi là “cục sắt nóng”, vào các điểm phê phán. Là nhà sư phạm có kinh nghiệm, giáo tông Phan-sinh biết rõ, là chẳng có gì lôi cuốn và thúc đẩy mạnh cho bằng kinh nghiệm tích cực về tình yêu. Giáo tông Phan-sinh

rất thích “nói về tình yêu” (AL 89), và ngài nói về nó cách thật sống động, rõ ràng, truyền cảm. Chương 4 là một bình luận đầy đủ về “Bài ca đức Ái” trong 1 Cor 13. Theo ngài, tất cả mọi người đều quan tâm suy tư những trang này. Chúng khuyến khích ta tin vào tình yêu (xem 1 Ga 4,16) và tin tưởng vào sức mạnh của nó. Ở đây nổi lên một từ khoá nữa của AL: lớn lên: Không đâu rõ như trong tình yêu; đây là một diễn tiến năng động, trong đó tình yêu lớn lên, nhưng đồng thời nó cũng có thể chai cứng. Tôi chỉ muốn mời gọi mọi người hãy đọc và thưởng thức chương ngọt ngào này! Tôi muốn được nhấn riêng về một khía cạnh: Bằng một ngôn ngữ rõ ràng hiếm có, giáo tông Phan-sinh nói về phần *passiones*, về những đam mê, những xúc cảm, về ái tình xác thịt (Eros), về dục tính trong tình yêu gia đình. Chẳng phải là vô tình, khi giáo tông Phan-sinh liên hệ ở đây cách mật thiết với thánh Toma ở Aquino. Thánh nhân là người đặt cho các *passiones* một vai trò rất quan trọng, trong khi nền đạo đức tân thời vốn hay mang khuynh hướng thanh giáo (puritanisch) thường biến nó ra xấu và lơ là nó. Chương này mở ra í nghĩa trọn vẹn cho đề tựa của tông thư: *Amoris laetitia!* Nó cho ta biết làm sao có thể “khám phá được kho tàng hôn nhân” (AL 205). Nhưng ở đây cũng cho thấy nỗi đau của một tình yêu bị thương tổn, của những kinh nghiệm thất bại trong các quan hệ. Vì thế chẳng lạ gì sự quỵen rũ đặc biệt của chương VIII. Bởi vì đối với nhiều người, cách ứng xử của Giáo Hội trước những tổn thương và trước sự thất bại trong tình yêu trở thành câu hỏi thách đố: xem Giáo Hội có thật sự là nơi thể hiện lòng thương xót của Thiên Chúa không.

Chương này hình thành nhờ sự làm việc cật lực của hai thượng hội đồng, nhờ sự thảo luận phong phú trong Giáo Hội và trong công luận thế giới. Chương này cho thấy sự thành công trong cách tiếp cận của giáo tông Phan-sinh. Ngài thực sự muốn có một cuộc thảo luận mở về việc đồng hành mục vụ trong các hoàn cảnh phức tạp, và ngài đã có thể dựa nhiều trên các bản văn của hai đại hội, để chỉ ra, đâu là cách “Giáo Hội có thể lưu tâm và ân cần đồng hành với những đứa con yếu đuối nhất, những đứa con đang phải đau khổ vì thương tích và mất mát tình yêu” (AL 291).

Giáo tông Phan-sinh không ngần ngại lấy những phát biểu của hai thượng hội đồng đưa vào thư của ngài: “...các nghị phụ đã đi đến một quan điểm chung, tôi tán đồng quan điểm này”. Liên quan tới những người li dị tái hôn phần đời, ngài nói: “Tôi chia sẻ những lo ngại của một số nghị phụ; các ngài muốn nhắc nhở rằng (...). Cái âu lo nhất của các ngài trong việc đồng hành mục vụ là sự hội nhập trong cộng đoàn... Cần phải làm sao để họ không chỉ cảm thấy mình bị loại trừ, song có thể sống và trưởng thành như những chi thể sống động trong Giáo Hội, khi họ cảm thấy Giáo Hội là người mẹ luôn luôn chấp nhận họ..” (AL 299).

Vậy cụ thể phải làm gì? Đó là câu hỏi hợp lí của nhiều người.

Những phát biểu quyết định về vấn đề này nằm nơi AL số 300. Chắc chắn đây là chất liệu cho những tranh luận tiếp. Nhưng chúng cũng là một giải thích và là bản chỉ đường quan trọng dẫn vào con đường thứ hai. Trước hết là một giải thích: “Vi phải phân biệt vô số những hoàn cảnh cụ thể (...), nên ta có thể hiểu

rằng, không thể nào chờ đợi nơi các thượng hội đồng hay nơi tông thư này một lời giải mới mang tính giáo luật chung có thể áp dụng *cho mọi trường hợp*” (AL 300). Nhiều người chờ đợi một quy tắc mới như thế. Họ sẽ phải thất vọng. Vậy đâu là điều có thể làm? Giáo Tông nói rất rõ: “Chỉ có thể lại khuyến khích các chủ chăn trong khi làm mục vụ là hãy cố gắng tự mình phân biệt một cách có trách nhiệm từng trường hợp một.”

Việc phân biệt cá nhân và mục vụ này diễn ra như thế nào, đó là đề tài của AL từ số 300 tới 312. Ngay từ thượng hội đồng 2015 nhóm làm việc tiếng Đức đã đề ra một lộ trình phân biệt dựa trên lương tâm, và giáo tông Phan-sinh đã lấy lại những đề nghị này. [Hồng i Baldisseri đã tóm tắt lộ trình đó lại thành sáu điểm]. “Đây là lối đồng hành và phân biệt hướng các tín hữu này biết trải hoàn cảnh của mình ra trước mặt Thiên Chúa một cách có í thức.” Nhưng giáo tông Phan-sinh cũng nhắc nhở: “... khi phân biệt, không bao giờ được bỏ qua những đòi hỏi của sự thật và bỏ qua tình yêu của Tin Mừng, những thứ vốn được Giáo Hội dạy bảo” (AL 300).

Giáo tông Phan-sinh nói tới hai thái độ sai: Một là chủ trương khắt khe: “Vi thế, trước những tín hữu sống trong hoàn cảnh “bất thường” , người chủ chăn không được bằng lòng với việc chỉ biết có lẽ luật đạo đức mà thôi, cứ như đó là những tảng đá mà người ta ném xuống trên cuộc sống con người. Đây là trường hợp của những trái tim khép kín, chúng còn tìm cách nấp vào sau những giáo huấn của Giáo Hội” (AL 305). Mặt khác Giáo Hội nhất quyết cũng không được phép “tự chối nói ra lí

(xem tiếp trang 36)

Hầu Hán, hùng hay hèn?

■ Lê Thuần

15/4/2016

Tin tức mới nhất cho biết TC lại tiếp tục leo thang khiêu khích và xâm chiếm hải đảo của Việt Nam trên Biển Đông. Cụ thể, theo BBC ngày 18/4/2016, TC đã cho phi cơ quân sự ngang nhiên đáp xuống bãi Đá Chữ thập thuộc quần đảo Trường Sa của VN. Vì vậy, chúng ta không thể không nhắc tới cái gọi là “chuyến thăm” Việt Nam từ ngày 27 tới 31/3/2016 của tướng Quốc phòng Trung Cộng Thường Vạn Toàn, để người dân VN nhận rõ hơn CSVN khiếp nhược và hèn hạ tới mức nào đối với CSTQ, biến đất nước VN thành thuộc quốc của Tàu Cộng như thế nào. Đó là lý do của bài viết **Hầu Hán, hùng hay hèn** như sau đây.

Hăm tám tháng ba, ta-Tàu.

Dưới tiêu đề **Quân đội Việt-Trung ‘giao lưu hữu nghị’**, bản tin của BBC ngày 30/3/2016 cho biết “*Các nguồn tin chính thức cho hay ngày 28/3, cuộc Giao lưu hữu nghị quốc phòng biên giới Trung-Việt lần thứ ba đã diễn ra tại Lạng Sơn, Việt Nam...*”

Bản tin nhấn mạnh: “*Cũng trong ngày 28/3, khoảng 4.500 cựu chiến binh Trung Quốc từ 26 tỉnh từng tham gia chiến tranh biên giới đã về thành phố Phòng Thành Cảng, khu tự trị dân tộc Choang tỉnh Quảng*”

Tây, để dự lễ tưởng niệm chiến tranh biên giới Việt-Trung.”

Chủ trì cuộc hội đàm giao lưu hữu nghị là “Ủy viên Quốc vụ, Bộ trưởng Quốc phòng Trung Quốc Thường Vạn Toàn và Bộ trưởng

Quốc phòng Việt Nam Phùng Quang Thanh”.

Quả vậy! Ngày **28/3/2016**, bên này biên giới (tỉnh Lạng Sơn) tiến hành giao lưu hữu nghị rầm rộ; bên kia (tỉnh Quảng Tây) người ta cũng rầm rộ lễ tưởng niệm chiến tranh biên giới Việt-Trung... mà lẽ ra phải là **17/2** (17/2/1979 ngày diễn ra chiến tranh biên giới Việt-Trung) chứ đâu phải **28/3!**

Tướng Việt theo chân tướng Tàu sang Tàu ... xem bắn đạn thật!?

Một chi tiết không thấy BBC nói tới, nhưng được báo Quân Đội Nhân

Dân của CSVN ngày 30/3/2016 khai báo: “*Sáng 30-3, Đại tướng Phùng Quang Thanh cùng Đoàn đại biểu cấp cao Bộ Quốc phòng Việt Nam đã lên đường sang Trung Quốc dự các hoạt động Giao lưu hữu nghị quốc phòng biên giới Việt-Trung lần thứ 3, tại Bằng Tường, Trung Quốc.*”

Cũng theo báo này, “*cùng đi với Bộ trưởng Phùng Quang Thanh có đại diện lãnh đạo các cơ quan Bộ Quốc phòng, tổng cục, các quân khu, quân chủng, binh chủng, Bộ đội Biên phòng... được nhân dân huyện Bằng Tường, tỉnh Quảng Tây đón*”. Chuyện lạ? Lịch thăm VN của

BTQPTQ ghi rõ là từ ngày 27 đến 31/3/2016 kia mà! Có sao bỗng dưng Phùng Quang Thanh có mặt ở Quảng Tây ngày 30/3/2016, cùng với Thường Vạn Toàn. Hóa ra Thường Vạn Toàn bỏ ngang chương trình tại VN và dắt đám Phùng Quang Thanh sang Tàu bàn chuyện cơ mật đảng sự

và quốc sự! Để khỏi bị “thế lực thù địch” dòm ngó quá rỗi, xuyên tạc à?

Đoàn đại biểu quân sự của VN lại được dắt “*tới thao trường xem trình diễn kỹ năng chiến đấu, biểu diễn võ thuật, tác chiến chống khủng bố, bắn đạn thật... do Trung đoàn 3, Bộ đội Biên phòng Bằng Tường, tỉnh Quảng Tây thể hiện. Phát biểu tại đây, Bộ trưởng Phùng Quang Thanh đã biểu dương và khen ngợi các đội trình diễn.*” Thật không hiểu nổi! Mà lại “*xem trình diễn... bắn đạn thật*” đấy! Lạ chưa? Quy luật an toàn bảo vệ yếu nhân áp dụng thế nào đây ngay trên lãnh thổ Trung Cộng? Để mặc cơ quan quân sự Tàu cho binh

lính họ “trình diễn kỹ năng chiến đấu bằng... **bắn đạn thật**” xem ra là trò chơi chống quy luật an ninh khá liều lĩnh đấy! Tờ QĐND của CSVN có ý phóng đại sự kiện để tô điểm vị thế của Phùng Quang Thanh trên đất Tàu, trước mặt tướng Tàu chăng? Khoe khoang kiểu đó e chỉ làm hạ vị thế, nhân cách và trình độ nhận thức của Phùng Quang Thanh và đoàn tùy tùng của ông ấy mà thôi! Phải không?

Nghĩa vụ trồng cây bên Tàu.

Cũng chính báo QĐND/CSVN tường thuật: “Tiếp đó, Đại tướng Phùng Quang Thanh cùng Đoàn đại biểu cấp cao BQPVN tới thăm **Đại đội 13, Tiểu đoàn 4, Trung đoàn 3, Bộ đội Biên phòng Bằng Tường, tỉnh Quảng Tây, cùng trồng cây hữu nghị Việt-Trung tại đơn vị.**”

Lại một điều khó hiểu nữa đối với đám dân dã người Việt như chúng tôi đây. Lê nào Đại tướng Phùng Quang Thanh cùng Đoàn đại biểu cấp cao Bộ Quốc phòng Việt Nam lại hạ mình “**tới thăm một đại đội của TC, và trồng cây hữu nghị**” tại cái đơn vị Đại đội nhỏ bé này?

Đề cập tới chuyện trồng cây bên Tàu, Ts Trần Công Trục trao đổi với BBC ngày 01/4/2016, nêu rõ: “**Tại Trung Quốc sáng 26/3 cả thấy 9 Thượng tướng, thành viên Quân ủy trung ương Trung Quốc sau cải cách đồng loạt hiện diện trong lễ Nghĩa vụ trồng cây tại xã Tôn Hà khu Triều Dương, Bắc Kinh, vắng mỗi ông Tập Cận Bình – Chủ tịch Quân ủy và ông Thường Vạn Toàn – Bộ trưởng Quốc phòng. Hai ông đều đi công du nước ngoài.**”

Thường Vạn Toàn không có mặt ở Bắc Kinh để làm “**nghĩa vụ trồng cây**”, thì mặc kệ ông ấy chu

toàn nghĩa vụ mình nơi khác trên đất nước ông ta. Phùng Quang Thanh và Nguyễn Chí Vịnh có được “lên chương trình” trước về nghĩa vụ trồng cây của hai ông trên đất Tàu, với người Tàu, như người Tàu trong thời điểm này không?

Như vậy, đưa ra cái chuyện “**nghĩa vụ trồng cây**” bên Tàu để qua quyết với BBC ngày 01/4/2016 rằng “**Bộ trưởng Quốc phòng TQ thăm VN là ‘có tính toán!’**” Trần Công Trục hẳn là có thâm ý!

Rải thảm đỏ đón Tàu Cộng.

Tháng Mười Một năm ngoái, khi người dân Việt Nam tỏ ý ngờ vực về chuyến thăm của Tập Cận Bình ((5&6/11/2015), TS Trần Công Trục, nguyên Trưởng ban Biên giới Chính phủ CSVN tung một bài báo dài đầy lý luận “**biện chứng**” rằng “**mặc dù dư luận có những suy nghĩ khác nhau về chuyến thăm này, nhưng cá nhân tôi đánh giá cao chuyến thăm của nhà lãnh đạo Trung Quốc.**” Bởi lẽ Ts Trần Công Trục vững tin vào “**THIỆN CHÍ**” của phía Trung Quốc, vào “**căn cứ PHÁP LÝ**” của vấn đề Biển Đông và đặc biệt vào “**Tinh thần CẦU THỊ**” của Tập Cận Bình. Với ông Trục, đó là “**cửa ngõ đầu tiên của đối thoại**” và từ đó ông lên tiếng hô hào người Việt Nam “**không nên để những phản ứng mang nặng cảm xúc tồn tại dai dẳng trong dư luận ở trong và ngoài nước như hiện nay khiến công chúng hoài nghi, tạo điều kiện cho những kẻ cơ hội chính trị lợi dụng để tiến hành các hoạt động phá hoại, lật đổ hay thực hiện các động cơ chính trị đen tối.**”

Theo ông Trục, “**cách tiếp cận né tránh sự thật lịch sử, ‘đặt lại quá khứ’ ...như hiện nay đang gây ra hệ**

lụy, tạo mầm mống ung nhọt trong quan hệ giữa Việt Nam và Trung Quốc, cũng như việc tạo cơ cho các lực lượng chính trị lợi dụng để chống phá ở mỗi nước.” Ôi! Lại cũng thế lực thù địch! Trút hết tội lỗi lên đầu **các lực lượng chính trị** thù địch, Trần Công Trục kết luận chắc nịch: “**Vì vậy, tôi nguyện được làm người rải thảm đỏ để chào đón các vị khách quý đến Việt Nam!**”

Tâm đắc với ý tưởng của mình, Trần Công Trục quyết định chọn câu **Tôi nguyện được làm người rải thảm đỏ để chào đón các vị khách quý đến Việt Nam** làm tiêu đề bài báo của mình đăng trên Giáo Dục Việt Nam ngày 28/10/2015.

Sập hầm chông họ Tập.

Tập Cận Bình thăm Việt Nam trong hai ngày: 05 và 06/11/2015. Không phải Trần Công Trục, mà cả Đảng và Nhà nước CSVN đã trải thảm đỏ đón rước họ Tập. Tập Cận Bình tung bài ca “**hữu nghị**” 16 chữ vàng và 4 tốt, bùng ra những lời hoa mỹ thắm thiết tình đồng chí keo sơn khiến Quốc Hội CSVN hí hửng thỉnh mời Tập Cận Bình ban huấn từ, huấn dụ giữa Quốc Hội!

Vietnamnet ngày 06/11/2016 (qua bài **Ông Tập Cận Bình: Việt Nam - Trung Quốc cần xuất phát từ đại cục để xử lý bất đồng**) ghi nhận: “**Viện dẫn nhiều ngôn ngữ nói về tình ‘anh em’ trong quan hệ Việt - Trung, bài phát biểu trước 500 đại biểu Quốc hội Việt Nam của Tổng bí thư, Chủ tịch Trung Quốc cho rằng, láng giềng khó tránh va chạm nhưng hai bên cần xuất phát từ đại cục để xử lý bất đồng.**” Họ Tập đưa ra thuyết “**tiểu cục, đại cục**” hấp dẫn đến nỗi cán lớn cán nhỏ vỗ tay rào rào, nhiệt liệt hoan nghênh THIÊN

CHÍ cũng như tinh thần CẦU THỊ của Đảng trưởng Đảng CSTQ anh em: “Hai bên cần kiên trì xuất phát từ **đại cục** quan hệ hai nước thông qua **hiệp thương hữu nghị và hòa bình**, kiểm soát và xử lý bất đồng một cách thỏa đáng, **đề phòng quan hệ chệch hướng**. Khi **đại sự** đã được coi trọng thì **tiểu sự** sẽ không khó giải quyết.”

Nào ngờ, ngày hôm sau, 07/11/2015, vừa rời Việt Nam và đặt chân lên Singapore, Tập Cận Bình lập tức đổi giọng, đồng dục khẳng định, “những hòn đảo trên Biển Đông là thuộc lãnh thổ Trung Quốc kể từ thời cổ xưa và chính phủ nước này phải có trách nhiệm bảo vệ chủ quyền và quyền lợi hàng hải của mình.” (Báo **An Ninh Thủ Đô** ngày 7/11/2015 – Ông Tập Cận Bình ngang nhiên tuyên bố các đảo ở Biển Đông là của Trung Quốc).

Thế là Trần Công Trục tắt tiếng! Ông và Đảng của ông không ngờ sập vào hầm chông của họ Tập. Nay đến phiên Thường Vạn Toàn thăm VN, ông Trục cần trọng hơn và nhanh chóng đổi giọng, cảnh báo “*chuyến thăm Việt Nam của Thường Vạn Toàn là “có tính toán”* trong khi Phùng Quang Thanh và Nguyễn Chí Vịnh, ngược lại, đã hết lời ca ngợi chuyến thăm ấy thành công rực rỡ.

Chuyến thăm “có tính toán”.

Trần Công Trục chỉ ra hàng loạt những mưu toan tính toán của phía Tàu Cộng, bởi vì ông “*chưa thấy thiện chí nhìn thẳng sự thật lịch sử với thái độ khách quan, sòng phẳng và cầu thị từ các nhà lãnh đạo Trung Quốc.*”

Ông Trục chua chát: “*Dường như họ chỉ muốn tìm cách khuyên răn chúng ta ‘khep kín’ để quên đi quá khứ, muốn chúng ta ‘duy*

trì hiện trạng’ còn họ thì ‘lấn tới tương lai’.” “*Ngoại giao họ nói một chuyện, thực tế họ làm một nẻo*” – Ông Trục cho biết – “*Những tuyên bố hết sức mỹ miều hoàn toàn ngược lại với tính toán và hành động thực tế của họ*”.

Theo Trần Công Trục, “*cuộc chiến biên giới do TC khai chiến ngày 17/2/1979, đến nay chờ dịp BTQP/TC sang VN 17/3/2016 Trung Cộng mới tổ chức lễ tưởng niệm.*” Ông Trục bảo đó cũng là “*một sự tính toán*” của phía Trung Cộng!

Trần Công Trục còn chỉ ra một tính toán khác của TC là “*ngay trong ngày 30/3 khi Bộ trưởng Quốc phòng hai nước còn đang hội đàm ở Quảng Tây, thì ông Hồng Lỗi, người phát ngôn Bộ Ngoại giao Trung Quốc công khai thừa nhận thông tin báo giới phản ánh tuần trước, Trung Quốc đã bố trí bất hợp pháp tên lửa chống hạm YJ-62 ở đảo Phú Lâm, Hoàng Sa (Đà Nẵng, Việt Nam).*”

Lại nữa, có hai điều ẩn giấu trong “*tính toán*” của TC mà Ts Trần Công Trục dấu không khai ra, người dân Việt Nam cũng đã biết từ lâu. Hai điều ấy theo nguyên văn bài báo của ông Trục là:

“1) *Thêm một lần nữa tìm cách ngăn cản Việt Nam không được khởi kiện Trung Quốc như Philippines đã làm, nhất là ngày ra phán quyết của PCA đang đến gần;*

2) *Cản trở khả năng Việt Nam hợp tác quân sự với Hoa Kỳ, như việc đặt kho hậu cần tại Việt Nam mà một số quan chức Mỹ đã tiết lộ, hoặc tìm kiếm việc truy cập cảng Cam Ranh...*”

Đúng! Người dân VN “*phải hết sức tỉnh táo trước bài toán ‘đại cục – tiểu cục’ mà các nhà lãnh đạo Trung*

Quốc đang triển khai”.

Ts Trần Công Trục hỏi: “*Ngư dân Việt Nam vẫn bị tấn công ở vùng biển quần đảo Hoàng Sa – một phần lãnh thổ thiêng liêng của Tổ quốc đang bị Trung Quốc chiếm đóng bất hợp pháp. Trung Quốc vẫn tiếp tục quân sự hóa Biển Đông thì lấy đâu ra lòng tin và cơ sở củng cố quan hệ hai nước?*”

Rồi ông Trục lại đề cập tới thế lực thù địch. Nhưng khác với trước, lần này ông Trục nhắm vào Trung Cộng thay vì hàm hồ tấn công đồng bào mình: “*Người dân Việt Nam mong muốn các nhà lãnh đạo Trung Quốc hiểu rằng, cách tốt nhất để ‘phản bác luận điệu xuyên tạc của các thế lực thù địch’ là giải quyết một cách sòng phẳng, khách quan, cầu thị theo đúng tinh thần luật pháp quốc tế các tranh chấp, bất đồng giữa hai nước trên Biển Đông và nhìn nhận đúng đắn, khách quan về các sự kiện lịch sử, chứ không phải tìm cách lảng tránh, che đậy nó để ‘thế lực thù địch’ nào đó lợi dụng.*”

Cú đấm của Lê Văn Lai.

Mới đây, ngày 02/4/2016, giữa Quốc Hội CSVN, đại biểu QHCS Lê Văn Lai (Quảng Nam) nói rằng, ông rất ngạc nhiên khi trong tất cả các báo cáo của Chính phủ, của các cơ quan hữu quan đều “*đánh giá là chúng ta đảm bảo chủ quyền an ninh quốc gia.*” Cơ quan hữu quan là của ai, chẳng phải là cơ quan cao nhất của đảng và của nhà nước CSVN sao? Vậy mà, ông Lai buộc lòng phải thốt: “*Đảm bảo chủ quyền an ninh quốc gia thế nào, trong khi đó người ta nấn từ đảo ngầm thành đảo nổi. Người ta xây sân bay. Người ta kéo pháo hạm. Người ta đưa máy bay tiêm kích. Người ta o ép dân, cướp*

bóc, thậm chí giết chóc. Người ta sắp tuyên bố những điều xâm phạm đến chủ quyền như nhận dạng hàng không, dùng các chuyến bay cắt ngang chuyến bay truyền thống được quốc tế thừa nhận của Việt Nam.”

Ông Lai bộc trực: “Tôi cố gắng ép suy nghĩ của mình để đồng thuận với đánh giá là chúng ta đảm bảo chủ quyền quốc gia, nhưng nói thật với các đại biểu là tôi ép không nổi. Những hành vi đó không thể có từ nào khác hơn là sự xâm hại nghiêm trọng đến chủ quyền của quốc gia. Không biết chúng ta đánh giá xâm phạm chủ quyền quốc gia là những hành vi nào? Những hệ lụy nào? Những hành động nào?”

Rồi ông dẫn chứng, “chủ quyền lãnh thổ của chúng ta bị xâm phạm với tần suất 20 năm/lần. Năm 1956 lấy Đông Hoàng Sa. Năm 1974 lấy Tây Hoàng Sa. Năm 1988 lấy đảo Gạc Ma. Năm 2014 kéo giàn khoan vào biển Đông.” Ông Lai lại hỏi: “Chúng ta cứ nghiêm nhiên ngồi đây để đánh giá là chúng ta đảm bảo chủ quyền quốc gia. Liệu điều đó có đúng hay không? Đánh giá như thế thì liệu chúng ta đưa ra các quyết sách, phản đối, đối kháng của chúng ta có phù hợp không?”

Có người cho lời phát biểu của ông Lai là lời nói của một đại biểu cuối mùa. Nhưng, theo chúng tôi, những điều ông Lai đưa ra trước công luận trong bối cảnh Bộ Trưởng QP Tàu Cộng Thường Vạn Toàn “thăm” VN giữa lúc Đảng CSVN rộng rãi bố trí phe ta củng cố quyền đảng trị, hủy hoại Đất Nước, thì đó là những điều đáng ghi nhận và trân trọng. Tuy nhiên, về Hoàng Sa, ông Lai nói chưa rõ. Vì sao?

Nỗi đau Hoàng Sa – Hiềm Hán, hận Hồ.

Ông Lê Văn Lai nhắc: “Năm 1956 lấy Đông Hoàng Sa. Năm 1974 lấy Tây Hoàng Sa.”

Quả thật, năm 1956, Trung Cộng đoạt phía Đông Hoàng Sa. Nhưng năm 1974, Tàu Cộng cướp **TRON** Hoàng Sa (chứ không phải chỉ “lấy Tây Hoàng Sa”) sau khi xua quân bắn giết dã man các chiến sĩ Hải Quân VNCH đang trấn giữ nơi đó vốn thuộc chủ quyền lãnh hải Việt Nam. Vào thời điểm đó, tập đoàn Cộng sản Hà Nội đã căm như hén! Đứng ngoài nhìn vỗ tay hoan hô là khác.

Từ năm 1956, trước khi Tàu Cộng cướp Đông Hoàng Sa (cũng trong năm 1956), Ung Văn Khiêm của Bộ Ngoại Giao CS Hà Nội đã đến tận Bắc Kinh, lên tiếng nhìn nhận Tây Sa và Nam Sa (tức Hoàng Sa & Trường Sa của Việt Nam) thuộc lãnh hải Trung Cộng. Hai năm sau, năm 1958, Phạm Văn Đồng lại dùng Công hàm Ngoại giao chính thức xác nhận chủ quyền của TC trên hai quần đảo ấy!

Thế nên khi TC đánh chiếm Hoàng Sa năm 1974, CS Hà Nội coi đó là hành động chính đáng của Bắc Kinh, nên đã im tiếng. Ngày nay, khi TC liên tục lấn chiếm, bồi lấp, nâng cấp, tăng cường quân sự hóa ở Hoàng Sa, Trường Sa của VN thì CSVN chỉ biết khua môi ồm ờ chiếu lệ. Còn QH thì hết khóa này tới khóa khác, hết kỳ họp này tới kỳ họp khác, vấn đề Hoàng Sa, Trường Sa và Biển Đông vẫn bị lờ đi khiến ĐB Trần Đình Long (Đắk Nông) lo ngại và đặt câu hỏi: “Hàng ngày ngư dân ta vẫn bị Trung Quốc xua đuổi đe dọa ngay trên vùng biển Trường Sa. **Tại sao Quốc hội không**

có nghị quyết chính thức về vấn đề Trường Sa, Hoàng Sa, trong khi Mỹ và các nước EU đều chính thức có ý kiến?...” (Dân Trí, 04/4/2016, QH phỏng thơ...)

Vì những lẽ trên, ngày nay khi đặt câu hỏi cho đám quan chức CSVN “**hầu Hán, hùng hay hèn?**” người dân Việt Nam khó mà dẫn lòng trong nỗi uất ức “**hiềm Hán, hận Hồ**” đè nén tâm tư bấy lâu nay! ▣

15/4/2016

Bác sĩ Nguyễn Đan Quế

Nhận giải thưởng Nhân quyền Gwangju 2016 của Hàn Quốc

Bác sĩ Nguyễn Đan Quế, vị bác sĩ chủ trương đấu tranh bất bạo động ngay từ những ngày đầu và là người chiến sĩ kiên cường bền bỉ cho nhân quyền suốt nhiều năm qua tại Việt Nam, đã thắng giải thưởng Nhân quyền Gwangju 2016 của Hàn Quốc.

Đây là là giải thưởng vinh danh những người lãnh đạo các phong trào đấu tranh cho Dân chủ và Nhân quyền do May 18 Foundation sáng lập. Và bác sĩ Quế là người Việt Nam đầu tiên thắng giải thưởng này. Bà Aung San Suu Kyi của Miến Điện nhiều năm trước đây cũng từng thắng giải này. ▣

Lượm Lặt Đó Đây

■ Trần Phong Vũ

phải tuân thủ tuyệt đối cái QUYỀN SỞ HỮU của một thành dân đen thì thật là một “ché độ ...phản động quá đi!”. Càng nghĩ càng thấy “thương dân ta đã có một thời kỳ pháp trị thật là...phản động và thối nát!!!”

Luật sư Phạm Thanh viết: “Sự thật đang được hé lộ...”

Lộc Nguyễn bày tỏ: “Văn minh và man rợ khác nhau là thế!”

Phạm Anh Trung phát biểu: “Nhiều người đang mong có lại cái thời ý đấy ạ!”

Một dự luật mới sắp thành hình ở California

Sau vụ Minh Béo, một diễn viên hài đến từ Việt Nam bị Biện Lý Cuộc Quận Cam truy tố về tội xâm hại tình dục với thiếu nhi, Thượng Nghị Sĩ (TNS) tiểu bang California, Janet Nguyễn, đề nghị một dự luật Tu Chính Hiến Pháp mang tên SCA13, cho phép chánh án được quyền từ chối yêu cầu đóng tiền tại ngoại đối với người bị tố cáo phạm tội hình sự, để đề phòng người này có thể trốn khỏi Hoa Kỳ. Dự luật được sự ủng hộ của Chánh Biện Lý Quận Cam, Tony Rackauckas, và được công bố tại buổi họp báo sáng Thứ Tư, 13 Tháng Tư, tại hội trường Nhật Báo Người Việt.

Ông Chánh Biện Lý Orange County mở đầu cho việc giới thiệu dự luật SCA13 bằng chính trường hợp của Minh Béo. Ông

Chuyện Tổng Thống mua nhà

Lang thang trên mạng vào những ngày chuẩn bị tưởng niệm 30-4, ngày tang của tập thể người Việt yêu chuộng tự do, người ta bắt gặp trên VNexpress câu chuyện hy hữu về trường hợp vị Tổng Thống quyền uy đã khai sinh nền Cộng Hòa miền Nam thế kỷ trước đã chịu thua một công dân thường khi ông này dứt khoát không nhận lời bán lại cho TT Diệm căn nhà cổ của dòng họ ông.

Được biết, căn nhà cổ trên đây nằm cách thành phố Tam Kỳ (Quảng Nam) hơn 30 cây số thuộc làng Lộc Yên (xã Tiên Cảnh, Tiên Phước) nổi tiếng với những ngôi nhà cổ đẹp. Trong đó có ngôi nhà gần 200 năm của ông Nguyễn

Đình Hoan. Ngay sau khi tin này xuất hiện trên NET, nhiều nhận định từ khắp nơi trong nước được phổ biến rộng rãi qua các phương tiện truyền thông đại chúng.

Trên Facebook của luật sư Ngô có đoạn sau đây:

“Tui được Đảng ta dạy ché độ Ngô Đình Diệm là ché độ gia đình trị, cực kỳ hà khắc và ức hiếp nhân dân ta. Thế mà trong câu chuyện tờ báo VNexpress đăng hôm nay, kể lại Ông Diệm lại đòi ba lần tới năn nỉ mua căn nhà của cái ông dân đen này; thậm chí lúc ông Diệm làm Tổng Thống lại cho Ông Quận trưởng (bây giờ gọi là chủ tịch UBND Huyện/Quận) đến năn nỉ và tỏ ý muốn mua hoặc đổi chác mà vẫn không xong. Tui đang thắc mắc, sao hồi đó ông Diệm không ra một cái lệnh quốc hữu hóa như kiểu cái Quyết Định III/CP ngày 14/4/1977 mà đồng chí Phạm Hùng kính yêu của ta đã ký; hoặc vẽ một quy hoạch áp dụng cho khu này để giải tỏa như cái vụ Đồ Sơn chẳng hạn? Đã là Tổng Thống mà

TSN Janet Nguyễn, Chánh Biện Lý Quận Cam Tony Rackauckas

nói: “Chúng tôi hiện diện hôm nay có liên quan đến trường hợp của Minh Béo. Với những vụ án như Minh Béo, thông thường tiền tại ngoại hậu tra vào khoảng \$100 ngàn. Tuy nhiên, với trường hợp này thì chúng tôi đề nghị mức tiền tại ngoại cao hơn, lên đến \$1 triệu, cho những người từ nơi khác đến, có nhiều cơ hội trốn thoát khỏi Mỹ,” Theo ông, “Luật hiện hành tại California không cho phép từ chối đóng tiền tại ngoại, California chưa có dự luật nào để giữ nghi can ở lại nước Mỹ. Chính vì vậy, tôi đã nói với TNS Janet Nguyễn cần có một dự luật giữ các nghi can ở lại đây để ra tòa chịu xét xử.”

Dự luật Thượng Viện SCA13 do TNS Janet đưa ra có nội dung, “Năm 1984, Liên Bang thông qua đạo luật gọi là ‘Đạo Luật Cải Tổ Đóng Tiền Tại Ngoại’. Theo đó, tòa án có quyền ra lệnh giam giữ nghi can bị tố cáo phạm tội và không cho đóng tiền tại ngoại nếu ‘người này có nhiều khả năng trốn được’. Tuy nhiên tiểu bang California lại không có đạo luật tương tự.” Đây chính là lý do TNS Janet cùng ông

Rackauckas quyết định giới thiệu dự luật, tu chính Hiến Pháp California SCA13.

Người ta chưa quên hệ ‘Minh Béo,’ tên thật là Hồng Quang Minh, bị bắt tại Quận Cam hôm Thứ Năm, 24 Tháng Ba và bị giam giữ tại nhà tù Theo Jail, Orange. Ngày 25 Tháng Ba, Biện Lý Quận Cam, California, truy tố Minh Béo ra Tòa Thượng

Thẩm California, Orange County, về ba tội danh: thứ nhất, quan hệ tình dục bằng miệng với một nam thiếu niên dưới 18 tuổi; thứ hai, toan có hành động dâm ô với trẻ em dưới 14 tuổi, và thứ ba, hẹn hò gặp gỡ với dự tính có hành động dâm ô với trẻ vị thành niên. Số tiền tại ngoại hậu tra được đề nghị cho Minh Béo là \$1 triệu. Minh Béo ra tòa đầu tiên vào sáng Thứ Sáu, 15 Tháng Tư, 2016, tại nhà tù Central Jail.

Cờ vàng được công nhận tại Spokane, Wa

Qua nỗ lực vận động của Hội Cao Niên Việt-Mỹ Spokane với sự tiếp tay tích cực của anh chị Nguyễn Dương cùng với sự bảo trợ của nghị viên *Mike Fagan*, vào 25 tháng 2, 2016, Thị Trưởng *David Condon* và Hội Đồng Thành Phố Spokane ở miền đông Washington State đã thông qua bản Tuyên Ngôn (*Proclamation*) chính thức công nhận:

(1) Vietnamese Heritage Day (Ngày Truyền Thống Giỗ Tổ Hùng Vương của Việt Nam) và:

(2) Vietnamese Heritage and Freedom Flag (Cờ Truyền Thống

và Tự Do của Việt Nam) là biểu tượng chính thức của cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản tại Spokane, đồng thời vinh danh các đóng góp & hy sinh của cựu chiến binh Mỹ-Việt trong cuộc chiến bảo vệ Tự Do tại Việt Nam.

Bản Tuyên Ngôn này được long trọng tuyên đọc và trao cho quý Trưởng Lão đại diện cho Hội Cao Niên Việt-Mỹ Spokane. Dự luận chung ghi nhận: đây là TIN VUI cho tập thể người Việt tỵ nạn vào những ngày chuẩn bị Tưởng Niệm Tháng Tư Đen 2016.

Hôn Lễ của hai Tù Nhân Lương Tâm

Chúng tôi đọc được bản thông báo của TS Nguyễn Thanh Giang, một trí thức đối kháng chế độ từ trong nước gửi ra cho hay: Hôn Lễ của cô Phạm Thanh Nghiên, tù nhân lương tâm 4 năm và Huỳnh Anh Tú, tù nhân lương tâm 14 năm vừa khai diễn hồi 17h ngày 17 tháng 4 năm 2016 tại Nhà thờ Đức mẹ Hằng Cứu Giúp (Dòng Chúa Cứu Thế), địa chỉ 38 Kỳ Đồng, phường 9, quận 3, Sài Gòn. Người đưa tin cho hay ai muốn gửi quà chúc mừng đôi Tân Hôn kiệt xuất này xin liên lạc với Nhà thờ Đức mẹ Hằng Cứu Giúp (Dòng Chúa Cứu Thế), địa chỉ 38 Kỳ Đồng, phường 9, quận 3, Sài Gòn hoặc cô Phạm Thanh Nghiên, số mobi: 01265991374, email: tuoidabuonhp@gmail.com.■

(Footnotes)

1 Câu châm: “SÁT CỘNG: Government should be afraid of their people” (Chính quyền nên sợ người dân của họ). Hình như chữ này linh lời hồ hay biệt kích 81 VNCH hay xãm.

Đảng CSVN đùa bỡn với hiến pháp và các định chế của quốc gia

■ Đào Tăng Dục

Người CSVN đã phạm một lỗi lầm nghiêm trọng là đánh giá rất thấp trí tuệ của người dân Việt Nam. Thay vì tôn trọng nhân phẩm và trí thông minh của nhân dân qua những định chế rường cột của quốc gia như: Quốc Hội, Chủ Tịch Nước, Thủ Tướng Chính Phủ, Chủ Tịch Quốc Hội ... vì các định chế này, chứ không phải các cá nhân giữ chức vụ, thể hiện hiến pháp và trí tuệ tập thể của cả dân tộc, thì họ trắng trợn bôi bẩn sự tôn nghiêm của quốc thể qua những mảnh lối lừa lọc rẻ tiền, mua quan bán tước.

Thật vậy, ngày 7 tháng 4 năm 2016, Ông Nguyễn Xuân Phúc đắc cử với số phiếu trên 90% và tuyên thệ trở thành tân thủ tướng, thay thế ông Nguyễn Tấn Dũng. Trước đây ông Nguyễn Phú Trọng đã được đảng CSVN tín nhiệm tái đắc cử vào chức vụ Tổng Bí Thư đảng thêm một nhiệm kỳ. Bà Nguyễn Thị Kim Ngân đã đắc cử chủ tịch Quốc Hội và tuyên thệ nhậm chức ngày 31 tháng 3, sau đó Đại tướng công an Trần Đại Quang đắc cử chức vụ Chủ Tịch nước và tuyên thệ nhậm chức vào ngày 2 tháng 4. Cả bà Ngân lẫn ông Quang đều đắc cử với số phiếu tín nhiệm cao tương tự như ông Phúc.

Như thế là nhân dân Việt Nam vừa phải chứng kiến một màn bi hài kịch miễn phí mà sân khấu là chính trường quốc gia và các diễn viên là

thành phần lãnh đạo chớp bu của đảng CSVN.

I. Khía cạnh vi hiến:

Sự tái đắc cử vào chức vụ Tổng Bí Thư của ông Nguyễn Phú Trọng

gây thất vọng cho nhiều người vì bản chất bảo thủ và thân Bắc Kinh của ông. Nhưng đây là một quyết định nội bộ của một đảng độc tài toàn trị, không gây tranh cãi nhiều.

Tuy nhiên, trên nguyên tắc, các chức vụ Chủ Tịch Quốc Hội, Chủ Tịch nước và Thủ Tướng chính phủ nằm trên bình diện quốc gia và căn cứ trên hiến pháp. Chính vì thế sự

bỏ nhiệm 3 chức vụ này, trong bối cảnh không bình thường, gây ra nhiều tranh cãi trong giới bình luận gia chính trị, về tính hợp hiến hay vi hiến của nó.

Bối cảnh không bình thường này căn cứ trên các lập luận và sự kiện như sau:

1. Quốc hội khóa 14 sẽ được bầu ngày 22 tháng 5 sắp tới nên Quốc Hội Khóa 13 không có thẩm quyền bầu các chức vụ nêu trên.

2. Các nhân vật tiền nhiệm như Chủ Tịch Quốc Hội Nguyễn Sinh Hùng, Chủ Tịch nước Trương Tấn Sang và Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng đã không có đơn xin từ chức.

3. Hiến pháp 2013 quy định rõ là nhiệm kỳ của chủ tịch nước (điều 87) và chính phủ trong đó có thủ tướng (điều 97) theo nhiệm kỳ của quốc hội. Riêng nhiệm kỳ của chủ tịch quốc hội đương nhiệm phải theo nhiệm kỳ của quốc hội bầu ra mình (điều 71.1)

Khi đọc kỹ Hiến Pháp 2013, Điều 71.1 ghi rõ:

“Nhiệm kỳ của mỗi khoá Quốc hội là năm năm.”

Và chủ tịch quốc hội dĩ nhiên là một trong những thành phần của quốc hội và nhiệm kỳ của chức vụ này cũng phải 5 năm.

Hiến pháp, điều 87, lại minh thị quy định nhiệm kỳ của chức vụ chủ tịch nước như sau:

“...Nhiệm kỳ của Chủ tịch nước theo nhiệm kỳ của Quốc hội. Khi Quốc hội hết nhiệm kỳ, Chủ tịch nước tiếp tục làm nhiệm vụ cho đến khi Quốc hội khoá mới bầu ra Chủ

tịch nước.”

Riêng chức vụ thủ tướng thì có 2 điều của Hiến Pháp liên hệ đến.

Điều 95 quy định thủ tướng là một thành phần của chính phủ (“Chính phủ gồm Thủ tướng Chính phủ, các Phó Thủ tướng Chính phủ, các Bộ trưởng và Thủ trưởng cơ quan ngang bộ.”) và sau đó Điều 97 ghi rõ:

“Nhiệm kỳ của Chính phủ theo nhiệm kỳ của Quốc hội. Khi Quốc hội hết nhiệm kỳ, Chính phủ tiếp tục làm nhiệm vụ cho đến khi Quốc hội khoá mới thành lập Chính phủ mới.”

Các ông cựu chủ tịch Quốc Hội (Nguyễn Sinh Hùng), cựu chủ tịch nước (Trương Tấn Sang) và cựu Thủ tướng (Nguyễn Tấn Dũng) đã không có đơn từ chức, họ cũng không bị cách chức vì bất cứ lý do gì kể cả tắc trách hoặc mất trí năng.

Căn cứ vào những điều trên, hầu hết các bình luận gia đều phê phán rằng, tác động bổ nhiệm quá sớm vừa rồi của đảng CSVN là vi hiến. Dĩ nhiên đây là một lập luận thuyết phục và người CSVN rất khó bác bỏ lập luận này.

II. Cơ sở lý luận của đảng CSVN:

Câu hỏi nêu ra là tại sao đảng CSVN vẫn muôi mặt, không chờ đến ngày 1 tháng 7, sau khi tân quốc hội nhậm chức, như tại các quốc gia dân chủ? và họ nương vào đâu để biện minh cho hành động đó?

Đảng nắm trong tay toàn diện quân đội, công an, guồng máy hành chánh, hệ thống tòa án theo công thức độc tài toàn trị, tại sao còn phải hành động hấp tấp và “vi hiến” như thế?

Câu trả lời là vì họ sợ hãi, bao

gồm sự sợ hãi mất quyền lợi.

Thật vậy, sau 2 thập niên nắm chính phủ trong tay, Nguyễn Tấn Dũng và đàn em đã xâm nhập mọi giai tầng của guồng máy hành chánh và đảng. Quyền lực đi cùng quyền lợi. Trong suốt 2 thập niên đó, uy tín của Nguyễn Tấn Dũng bao trùm đảng và nhà nước, vượt lên trên Tổng Bí Thư đảng Nguyễn Phú Trọng và trên cả bộ chính trị.

Các nhân vật mới không thể cho Dũng và đàn em cơ hội, dù chỉ là vài tháng mong manh, để tâu tán tài sản và chứng cứ. Họ cũng không thể hoàn toàn loại bỏ xác xuất xảy ra chính biến từ phe nhóm Nguyễn Tấn Dũng vì “đêm dài lắm mộng”. Chiếm giữ quyền lực sớm hơn lúc nào thì được chia chác quyền lợi nhiều hơn lúc ấy, theo tỷ lệ thời gian.

1. Tính tối cao của Quốc hội qua điều 70 HP:

Người CSVN không phải hoàn toàn không có cơ sở hiến định, khi họ bổ nhiệm sớm 3 chức vụ nêu trên.

Trước hết, đảng CSVN vin vào điều 70 của Hiến Pháp nói lên tính tối cao của quốc hội trong Quốc Hội Chế và cho phép Quốc Hội quyền hầu như tuyệt đối “bầu, miễn nhiệm, bãi nhiệm” các chức vụ trên.

Thật vậy, điều 70.7 ghi rõ quyền lực bao trùm của Quốc Hội như sau:

“Quốc hội có những nhiệm vụ và quyền hạn sau đây:

7. Bầu, miễn nhiệm, bãi nhiệm Chủ tịch nước, Phó Chủ tịch nước, Chủ tịch Quốc hội, Phó Chủ tịch Quốc hội, Ủy viên Ủy ban thường vụ Quốc hội, Chủ tịch Hội đồng dân tộc, Chủ nhiệm Ủy ban của Quốc hội, Thủ tướng Chính phủ, Chánh án Tòa án nhân dân tối cao, Viện trưởng

Viện kiểm sát nhân dân tối cao, Chủ tịch Hội đồng bầu cử quốc gia, Tổng Kiểm toán Nhà nước, người đứng đầu cơ quan khác do Quốc hội thành lập; phê chuẩn đề nghị bổ nhiệm, miễn nhiệm, cách chức Phó Thủ tướng Chính phủ, Bộ trưởng và thành viên khác của Chính phủ, Thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao; phê chuẩn danh sách thành viên Hội đồng quốc phòng và an ninh, Hội đồng bầu cử quốc gia. Sau khi được bầu, Chủ tịch nước, Chủ tịch Quốc hội, Thủ tướng Chính phủ, Chánh án Tòa án nhân dân tối cao phải tuyên thệ trung thành với Tổ quốc, Nhân dân và Hiến pháp;”

Không phải vô tình mà thật sự do cố ý, Hiến Pháp 2013 không minh thị quy định thứ tự ưu tiên quyền lực của các điều khoản HP khi xung đột. Trong tình huống đó, và trong tình huống vắng bóng một định chế tư pháp độc lập để phán quyết về tính hợp hiến hay vi hiến trong luật hiến pháp, bao gồm khía cạnh xung đột luật pháp (conflict of laws) thì người CSVN có thể lập luận rằng điều 70.7 này có thể phủ quyết các điều 70.1, 87 và 97 nêu trên.

Thêm vào đó, hiến pháp 2013 của CSVN là một văn kiện không hoàn hảo và người CSVN đã cố tình tạo dựng sự không hoàn hảo này hầu khuynh loát chính quyền khi cần thiết.

2. Một số thủ thuật có tính hệ thống của các chiến lược gia CSVN:

Thật vậy, chúng ta có thể lập luận vô cùng vững chắc rằng, sự vi phạm HP này không phải là một hiện tượng đột xuất do hoàn cảnh đưa đẩy, mà là biểu hiện của số thủ thuật có tính hệ thống, do các chiến lược gia CSVN dàn dựng và cài đặt

trong Hiến Pháp 2013 hầu như tưng tưng hiến pháp tùy tiện và bảo vệ tính độc tài toàn trị của đảng.

Các thủ thuật đó có thể được tóm lược như sau:

1. Khắc ghi trong HP những điều khoản dân chủ thực sự tương tự các quốc gia dân chủ văn minh trên thế giới.

2. Khắc ghi trong hiến pháp cụm từ “Theo pháp luật quy định” như trong các thể chế dân chủ trên thế giới

3. Tuy nhiên cũng lồng vào hiến pháp những điều khoản hoàn toàn phản dân chủ (điển hình là điều 4 HP, điều 8.1)

4. Lồng vào HP những điều khoản tuyên truyền không công cho đảng

5. Không hiến định hóa một định chế pháp lý độc lập để bảo vệ tinh thần hiến pháp và có thẩm quyền phán xét chí công vô tư về tính vi hiến hay hợp hiến.

6. Không minh thị quy định thứ tự ưu tiên quyền lực của các điều khoản khi xảy ra xung đột giữa các điều khoản HP.

Hậu quả của các thủ thuật nêu trên là đảng CSVN có thể tùy tiện chọn lựa điều khoản nào của HP để tuân thủ và điều nào họ có thể chà đạp.

Qua thủ thuật này, chúng ta có thể hình dung Hiến Pháp 2013 như một mâm cỗ Quốc Hội bù nhìn dọn lên cho đảng CSVN dùng, trong đó có nhiều món ăn (hay điều khoản) khác nhau. Đảng có quyền tuyệt đối chọn những món ăn phù hợp với khẩu vị của mình và vứt đi những món khác.

Tương tự, qua Hiến Pháp này, đảng CSVN trở thành chủ nhân ông tuyệt đối của giang sơn cấm túc do tiền nhân trao lại. Đảng có quyền tùy

tiện chọn lựa, chia chác, trao đổi và buôn bán giang sơn cấm túc và các tài nguyên mà không bị bất cứ một sự chế tài độc lập nào.

3. Tùy tiện thao túng cụm từ “Theo pháp luật quy định” trong HP:

Cụm từ “theo luật pháp quy định” cũng bị họ sử dụng một cách vô trách nhiệm.

Trước hết, tại các quốc gia dân chủ chân chính, cụm từ này quy trách nhiệm cho cơ quan hữu trách của chính quyền thông qua những sắc luật cụ thể hầu thực thi các quyền hoặc trách nhiệm khắc ghi ngắn gọn trong HP.

Những các sắc luật hoặc tác động không được vi phạm nội dung của các điều khoản HP liên hệ. Nếu vi phạm sẽ là vi hiến và vô hiệu lực. Tuy nhiên, vì không có một định chế độc lập để phán quyết về tính vi hiến hay hợp hiến, Quốc hội CSVN mặc nhiên thông qua Luật Bầu Cử Đại Biểu Quốc Hội 1997, ngang nhiên tước bỏ hầu như toàn diện quyền bầu cử và ứng cử của công dân như khắc ghi trong điều 27 HP, mà không bị chế tài.

Tương tự, các điều 79, 88 và 258 Bộ Luật Hình Sự và nhiều bộ luật cũng như pháp lệnh, quyết định của lập pháp hoặc hành pháp khác cũng vi hiến nghiêm trọng mà nhân dân phải bó tay.

Thêm vào đó, HP là nền tảng luật pháp của quốc gia và mỗi điều khoản của HP là một mệnh lệnh phải tuân thủ nghiêm chỉnh. Chính vì thế, cụm từ “Theo pháp luật quy định” đi sau một điều khoản HP là một mệnh lệnh cho cơ chế liên hệ thi hành.

Khi HP quy định về quyền hội

hợp và lập hội “theo quy định của pháp luật” thì không những một sắc luật hay tác động vi phạm nội dung của HP là vi hiến, mà “không ban hành” luật hầu công dân có thể hành xử quyền hiến định của họ, cũng vi hiến nữa.

Dĩ nhiên, cơ chế liên hệ có một thời gian hợp lý (reasonable) để hoàn tất sắc luật liên hệ, nhưng các quyền lập hội, quyền biểu tình, quyền có một định chế bảo vệ HP (điều 119.2) cho đến bây giờ vẫn chưa có luật, thì rõ ràng vi hiến.

Thật vậy, trong một chế độ pháp trị chân chính, không những một tác động (action) có thể vi hiến mà sự thiếu vắng một tác động (lack of action, inaction, absence of action or refusal to act) cũng có thể vi hiến nữa.

4. Sự vắng bóng một định chế độc lập bảo vệ Hiến Pháp (an independent institution to protect the constitution)

Dĩ nhiên, tính vi hiến hay hợp hiến của một sắc luật của lập pháp, một tác động của hành pháp, hay của một đệ tam nhân nào, không phải là vấn đề đối với CSVN vì Hiến Pháp không hề quy định một định chế độc lập (independent institution) như một Tối Cao Pháp Viện hoặc một Tòa Án Hiến Pháp để phán quyết khách quan về tính hợp hiến hay vi hiến.

Điều 74 minh thị trao quyền diễn giải hiến pháp, luật và pháp lệnh cho Ủy Ban Thường Vụ Quốc Hội và dĩ nhiên thiếu hẳn yếu tố độc lập.

Thêm vào đó, tuy điều 119 minh thị quy định “Cơ chế bảo vệ hiến pháp do luật định”, nhưng đã hơn 2 năm qua, CSVN cứ lờ đi không ra luật thành lập cơ chế này, và cũng không có gì bảo đảm cơ chế đó sẽ mang tính độc lập thực sự. Như lập

luận nêu trên, thái độ cố ý không thành lập cơ chế bảo vệ hiến pháp theo điều 119 là một sự từ chối hành động (inaction, lack of action, absence of action, refusal to act) có tính cố tình vi hiến và phải bị nghiêm khắc chế tài.

Dĩ nhiên, CSVN sẽ gặp nhiều khó khăn vì điều 74 và cơ chế bảo vệ hiến pháp này sẽ xung đột về khía cạnh “diễn giải hiến pháp”. Khuyết điểm này có tiềm năng đưa đến sự xung đột giữa hai định chế (Cơ chế bảo vệ hiến pháp và Ủy Ban Thường Vụ Quốc Hội).

Điều này chứng tỏ đảng CSVN, với toàn bộ ngân sách và tài nguyên quốc gia họ sử dụng, đã làm việc vô cùng cầu thả và tùy tiện trong công tác kiện toàn một văn kiện luật pháp rường cột và tôn kính nhất của quốc gia như bản Hiến Pháp 2013. Họ phải bị lên án nghiêm khắc trên khía cạnh này.

5. Sự hiến định hóa nguyên tắc “tập trung dân chủ”

Chúng ta đã bàn luận nhiều về tính vi hiến của điều 4HP và không cần bàn luận thêm nơi đây. Xin xem cuốn “Phê Bình Song Ngữ Toàn Diện Hiến Pháp 2013 của Việt Nam” cùng tác giả hiện lưu hành rộng rãi trên mạng lưới toàn cầu.

Tuy nhiên có một khái niệm vô cùng di hại cho tiến trình dân chủ hóa Việt Nam, không kém điều 4 HP, mà chúng ta ít lưu ý hơn, đó là sự cố ý của người CSVN khi hiến định hóa nguyên tắc “tập trung dân chủ” trong điều 8.1 của HP:

Điều 8, đoạn 1 ghi: “*Nhà nước được tổ chức và hoạt động theo Hiến pháp và pháp luật, quản lý xã hội bằng Hiến pháp và pháp luật, thực hiện nguyên tắc tập trung dân chủ.*”

Đây là một điều khoản vô cùng nguy hiểm và phản động cho tiến trình dân chủ hóa đất nước, vì nó đã nâng cấp ý niệm phân dân chủ này từ cấp bậc là một điều khoản trong điều lệ hay nội quy của một đảng phái, nghiêm nhiên trở thành một luật nền tảng trong HP của cả một dân tộc.

Thật vậy, Bản điều lệ đảng CSVN ghi rõ trong lời mở đầu một phần như sau:

“Đảng là một tổ chức chặt chẽ, thống nhất ý chí và hành động, lấy tập trung dân chủ làm nguyên tắc tổ chức cơ bản,”

Tiếp theo đó, điều lệ 9 định nghĩa rõ khái niệm tập trung dân chủ như sau:

“Đảng Cộng sản Việt Nam tổ chức theo nguyên tắc tập trung dân chủ. Nội dung cơ bản của nguyên tắc đó là...tổ chức đảng và đảng viên phải chấp hành nghị quyết của Đảng. Thiếu số phục tùng đa số, cấp dưới phục tùng cấp trên, cá nhân phục tùng tổ chức, các tổ chức trong toàn Đảng phục tùng Đại hội đại biểu toàn quốc và Ban Chấp hành Trung ương.”

Chúng ta nên nhớ tiềm năng hùng mạnh của nguyên tắc này của Lê Nin trong thanh trừng nội bộ cũng như đấu tranh bên ngoài đảng. Với nguyên tắc này, Lê Nin đã vượt trội các đảng phái chính trị cạnh tranh với mình, tiêu diệt họ không nương tay và cướp chính quyền cho Đệ Tam Quốc Tế. Cũng với nguyên tắc này, Stalin đã khai trừ (bộ trưởng quốc phòng) Trotsky đây quyền uy và mọi thành phần chống đối trong đảng và trị vì như một trong những nhà độc tài khát máu nhất thời đại.

Hai nhân vật khác như Mao Trạch Đông và Kim Nhật Thành

cũng sử dụng nguyên tắc căn bản này của Lê Nin để có thể phi nhân và tàn ác như thế.

Nguyễn Phú Trọng đã sử dụng nguyên tắc tập trung dân chủ, trong Đại Hội 12 để loại Nguyễn Tấn Dũng ra khỏi trung tâm quyền lực. Lý do là vì một khi Ban Chấp Hành Trung Ương tiên nhiệm đã quyết định về sự từ nhiệm của Nguyễn Tấn Dũng, thì ông phải chấp hành quyết định này và rút tên ra khỏi danh sách ứng cử vào BCHTU mới theo đúng nguyên tắc tập trung dân chủ.

Với nguyên tắc oan khiên này trong hiến pháp, người CSVN có quyền lập luận rằng, chiếu theo điều 8.1 của HP, Quốc Hội khóa 13 có toàn quyền bổ nhiệm các chức vụ chủ tịch QH, chủ tịch Nước và Thủ tướng Chính Phủ xuyên nhiệm kỳ vì trên nguyên tắc, nếu có một nhân vật nào khác được đề cử trong Quốc Hội Khóa 14, thì nhân vật này cũng phải từ chối vì phải chấp hành nguyên tắc tập trung dân chủ của Quốc Hội khóa 13 tiền nhiệm mà thôi.

Chiếu theo nguyên tắc tập trung dân chủ này, CSVN chỉ cần bầu một Quốc Hội đầu tiên, cùng với những chức vụ rường cột khác của quốc gia do quốc hội “đề ra” và sau đó các định chế này trường tồn vĩnh viễn mà không cần bầu cử nữa.

Đi xa hơn nữa, nguyên tắc tập trung dân chủ còn có nghĩa rằng, một khi người dân đã bầu lên một chính quyền thì sau đó, dân trong làng xã phải theo chỉ thị của quận huyện, quân huyện phải theo chỉ thị của tỉnh, tỉnh phải theo trung ương, trung ương phải theo Quốc Hội, vì đảng nắm toàn bộ Quốc Hội nên Quốc Hội phải theo Ban Chấp Hành Trung Ương Đảng. BCH/TU phải theo Bộ Chính Trị đảng.

Bởi vì khía cạnh xuyên thế hệ của nguyên tắc tập trung dân chủ thì Ban Chấp Hành Trung Ương tiên nhiệm có thể quyết định cho BCHTU kế nhiệm, Quốc Hội tiên nhiệm cho Quốc Hội kế nhiệm, trên nguyên tắc chỉ cần bầu cử lần đầu tiên là đủ, không cần bầu cử các lần sau làm gì cho tốn công quỹ, vì cuộc bầu cử đầu tiên đã hoàn toàn định hướng cho cuộc bầu cử cuối cùng.

Những người CSVN tiêu biểu như TBT Nguyễn Phú Trọng luôn hãnh diện vì mình là thành phần ưu tú của nhân loại, của dân tộc vì am hiểu ý thức hệ Mác Lê và tính ưu việt của nguyên tắc “tập trung dân chủ” này, do chính đồng chí Lê Nin vĩ đại khai thị.

Họ khinh thường những người dân chất phát, như trí thức tiểu tư sản và những đảng phái quốc gia tài tử (amateur) không am hiểu tính ưu việt của nguyên tắc “tập trung dân chủ” bách chiến bách thắng này.

Họ chấp nhận rằng, Liên Bang Xô Viết cũ, Đông Âu và nhiều quốc gia khác đã buông bỏ ý thức hệ Mác Lê và nguyên tắc tập trung dân chủ. Họ chấp nhận một ngày họ cũng có thể chịu chung số phận.

Nhưng lương tâm của họ hoàn toàn bình an và họ chưa bao giờ vi hiến vì HP 2013 không quy định ưu tiên quyền lực của các điều khoản khác nhau. Họ có quyền chọn lựa thi hành hiến pháp theo nguyên tắc “tập trung dân chủ” đã được minh thị hiến định hóa.

III. Kết luận

Chính vì những khuyết điểm điển hình như thế, bản bạc trong hiến pháp 2013, mà đảng CSVN có thể mặc nhiên đạp hiến pháp dưới chân và trắng trợn chiếm đoạt quyền

lợi cho phe nhóm của mình, bất chấp dư luận hoặc ý dân.

Nếu có sự hiện hữu của một Tối Cao Pháp Viện hoặc Tòa Án Hiến Pháp, với thẩm quyền nguyên thủy (original jurisdiction) về luật hiến pháp, như tại các quốc gia dân chủ, thì Luật Bầu Cử Quốc Hội đã bị tuyên bố vi hiến, vì vi phạm nghiêm trọng điều 27 của Hiến Pháp liên hệ đến quyền bầu cử và ứng cử của công dân.

Quốc Hội khóa 13, những khóa tiên nhiệm và Quốc Hội khóa 14 sắp tới đều vi hiến và không có một đại biểu quốc hội “đảng cử dân bầu” nào được quyền ngồi trong Quốc Hội cả.

Hiến pháp 2013 đã cho phép đảng CSVN đùa bỡn và thao túng những định chế khả kính của quốc gia, như những trẻ con vô tri vô trách nhiệm đùa bỡn với di sản thiêng liêng tổ tiên lưu lại, hầu tùy tiện chia chác những đồ chơi con trẻ.

Sự di hại của Hiến Pháp 2013 còn đi xa hơn nữa, đảng CSVN không những tùy tiện thao túng các định chế khả kính của quốc gia mà còn tùy tiện băng hoại nền văn hóa đạo đức ngàn đời của dân tộc, buôn bán trao đổi các vùng đất, hải đảo, vùng biển cho ngoại bang như những món đồ chơi hầu thỏa mãn lòng tham cá nhân và phe nhóm.

Bài học thuộc lòng của mọi trẻ em Việt Nam từ thừa lợt lòng là giang sơn gấm vóc của tổ tiên chạy dài từ “Ái Nam Quan đến mũi Cà Mau” bây giờ không còn hiện thực cũng vì Hiến Pháp 2013 và những tiền thân của nó đã cho phép đảng CSVN tùy tiện thao túng quyền lực vô trách nhiệm.

Tuy nhiên đảng CSVN không thể dung tay che trời được. Hành

động vội vàng quá đáng nêu trên của đảng đã tạo nhiều đổ vỡ và chia rẽ nội bộ.

Dù các chiến lược gia của đảng có quyết định minh thị công nhận nhiệm kỳ vô cùng giới hạn của các chức vụ trên, phung phí thêm công quỹ, tái bầu cử và tái tuyên thệ các chức vụ chủ tịch quốc hội, chủ tịch nước và thủ tướng chính phủ sau khi quốc hội 14 nhậm chức, cho phù hợp với các điều 71(1), 87 và 97 nêu trên, cũng không thể che đậy.

Dĩ nhiên, vì không có thứ tự ưu tiên quyền lực giữa các điều khoản HP, người CSVN không nhất thiết phải tổ chức bầu cử lại 3 chức vụ quan trọng này vì chiếu theo điều 8.1 (nguyên tắc tập trung dân chủ) họ có quyền hiến định không cần làm. Tuy nhiên, nếu áp lực trong và ngoài nước quá mạnh, họ có thể uyển chuyển áp dụng các điều 71.1, 87 và 97, thay vì điều 8.1 và bầu cử cũng như tuyên thệ một lần nữa, theo tinh thần cố hữu của người CS là “cứu cánh biện minh cho phương tiện”.

Hành động vị kỷ và vô ý thức này di hại lâu dài cho dân tộc và cần phải chấm dứt bằng sự cáo chung của ý thức hệ giáo điều Mác Lê, vứt vào sọt rác nguyên tắc “tập trung dân chủ”, sự cáo chung vĩnh viễn của đảng CSVN như một đại họa của dân tộc và một định chế chính trị đã vô cùng thoái hóa.■

LS. Đào Tăng Dực

Đây là thành phần chính trong 75 cử tri nắm quyền đại diện cho 90 triệu dân Việt Nam, gần 10 triệu dân Hà Nội và hàng nghìn công dân mạng quyết định việc TS Nguyễn Quang A có xứng đáng được ứng cử đại biểu Quốc hội khóa 14 hay không.

Tại cuộc hội nghị cử tri nơi cư trú (phường Gia Thụy, quận Long Biên, Hà Nội), vào chiều 9/4/2016, 75 cử tri với tuyệt đại đa số là người cao tuổi, đã tham gia đánh giá tín nhiệm đối với TS. Nguyễn Quang A (xin lưu ý: Thủ tục này mới là để xét xem ông A có đủ tư cách ứng cử ĐBQH hay không, chứ không phải ông có xứng đáng là ĐBQH không).

69/75 phiếu đã “bất tín nhiệm” ông A với lý do ông không tham gia sinh hoạt tổ dân phố thường xuyên, không có tinh thần xây dựng phong trào dân cư. Vậy là TS Nguyễn Quang A bị loại khỏi danh sách ứng viên.

Trước đó, ở quận Phú Nhuận, TP HCM, 62/63 cử tri nơi cư trú cũng đã loại thành công Nguyễn Trang Nhung – Cử nhân tin học, Cử nhân luật, Thạc sĩ tài chính-ngân hàng.

Khi một thiểu số “quần chúng” nắm quyền quyết định

Trường hợp ca sĩ Mai Khôi, cô được 28/68 phiếu tín nhiệm, 32 không tín nhiệm, 8 phiếu trắng. Có lẽ đây là ứng viên tự do được nhiều lá phiếu ủng hộ của cử tri nơi cư trú nhất từ đầu đợt bầu cử tới nay. Cô cho biết: “Các cử tri đều là những người lớn tuổi (tuổi trung bình 60), không có người nào dưới 40”.

Như vậy:

· 75 cử tri “được mời”

ở phường Gia Thụy, quận Long Biên, của TS. Nguyễn Quang A,

· 63

cử tri “được mời” ở phường 7, quận Phú Nhuận, của Th.S Nguyễn Trang Nhung,

· 68 cử tri “được

mời” ở phường Cam Lộ, Cam Ranh, Khánh Hòa, của ca sĩ Mai Khôi

đã có quyền quyết định thay cho ít nhất 490.000 cử tri của mỗi khu vực bầu cử (Cả nước với 90 triệu dân được chia thành 184 đơn vị bầu cử, tính trung bình mỗi đơn vị bầu cử có khoảng 490.000 người. Tất nhiên diện tích và dân số của mỗi nơi khác nhau).

Và trong các cử tri được mời đó:

· 69 quần chúng bỏ phiếu “bất tín nhiệm” ở phường Gia Thụy, quận Long Biên,

· 62 quần chúng “bất tín nhiệm” ở phường 7, quận Phú Nhuận,

· 32 quần chúng “bất tín nhiệm”

ở phường Cam Lộ, Khánh Hòa

đã đủ để quyết định “tư cách ứng cử ĐBQH” của một Tiến sĩ, một Thạc sĩ và một nghệ sĩ, bất chấp việc những ứng viên này có được sự ủng hộ của hàng trăm nghìn người dân ở các nơi khác.

Cơ chế bầu cử ở Việt Nam, nói nhẹ thì là “bắt cập”, nói nặng thì là “khốn nạn”.

Bắt cập, bởi vì nó sàng lọc và gạt bỏ những người có tâm, có tài, có óc phân biện chính quyền, có trái tim đứng về phía nhân dân.

Khốn nạn, bởi vì nhờ cơ chế ấy, nhờ các vòng đầu tổ ứng viên, chính quyền đã kích thích cái phần bản năng, phần thú vật nhất ở con người, đồng thời, nuôi cho họ “ảo tưởng sức mạnh” rằng những kẻ tri thức thấp kém nhất cũng có thể có uy lực trước trí thức hay văn nghệ sĩ, miễn là phải biết tuân theo đúng chủ trương, đường lối, chính sách của Đảng, đừng có làm “phản động”.

Quyết định tương lai của đất nước... ▣

Nguồn: *FB Đoàn Trang*

HÃY PHÂN BIỆT VÀ... *(tiếp theo trang 23)*

tưởng trọn vẹn của hôn nhân, nói ra cái chương trình cao cả của Thiên Chúa” (AL 307).

Dĩ nhiên cũng sẽ có câu hỏi: Giáo Tông nói gì về việc những người sống trong hoàn cảnh “bất thường” có được phép nhận các bí tích không? Trước đây giáo tông Biển-đức đã nói, chẳng có “toa thuốc đơn giản” nào cả (AL 298, chú thích 333). Và giáo tông Phan-sinh nhắc lại việc cần thiết phải phân biệt từng hoàn cảnh dựa theo những tiêu chí trong tông huấn *Familiaris Consortio* (84) của giáo tông Gio-an Phao-lô II (AL 298). “Mục đích của sự phân biệt là giúp cho con người tìm ra câu trả lời thích hợp trước mặt Chúa và tìm ra con đường thích hợp để lớn lên trong những hạn chế của họ. Nếu chỉ biết có trắng hoặc đen mà thôi, thì đôi khi chúng ta đã chặn nguồn ân huệ, cản lối trưởng thành và làm cho người ta nhụt chí tiến lên con đường thánh hoá ngợi khen Thiên Chúa” (AL 305). Và giáo tông Phan-sinh nhắc lại một câu rất quan trọng ngài

đã viết trong *Evangelii Gaudium* 44: “Một bước tiến nhỏ giữa những hạn chế to lớn của con người có thể làm hài lòng Thiên Chúa hơn một cuộc sống bề ngoài đúng đắn với những ngày tháng chẳng gặp một chút khó khăn đáng kể nào.” Trong í nghĩa của “*con đường bác ái*” (“*via caritatis*” AL 306) này, giáo tông Phan-sinh đơn giản cho biết “trong một ghi chú” (351), là có thể ban các bí tích cho “một số trường hợp nào đó”. Ở đây ngài không đưa ra một trường hợp cụ thể nào, không đưa ra một toa thuốc nào, mà chỉ đơn giản nhắc lại hai câu nổi tiếng của ngài: “Tôi nhắc nhở các linh mục không được biến toà giải tội thành một nơi tra tấn, mà phải biến nó thành chỗ thể hiện lòng thương xót của Chúa” (EG 44) và: “Phép Thánh Thể, dù đó là đỉnh điểm của đời sống bí tích, không phải là phần thưởng cho những ai toàn hảo, mà nó là phương tiện cứu rỗi độ lượng và là của ăn nuôi sống những ai yếu đuối” (EG 47).

Phải chăng đó là một đòi hỏi quá đáng cho các vị chủ chăn, các linh hướng, cho cộng đoàn, khi “việc phân biệt các hoàn cảnh” không được xác

định rõ ràng hơn? Giáo tông Phan-sinh hiểu rõ nỗi âu lo đó: “Tôi hiểu những ai cần một mục vụ khát khe, không để chỗ cho bất cứ một lầm lẫn nào” (AL 308). Nhưng ngài không tán thành điều đó: “Chúng ta đặt ra cho lòng thương xót quá nhiều điều kiện, khiến chúng ta vừa làm nó rộng ruột vừa muốn mang lại cho nó một í nghĩa cụ thể và thực tế, và đó là cách tôi nhất, để làm cho Tin Mừng bốc hơi” (AL 311).

Giáo tông Phan-sinh tin tưởng vào “niềm vui tình yêu”. Niềm vui này biết tìm ra đâu là con đường phải đi. Nó là cái la-bàn chỉ cho ta hướng phải tới. Nó vừa là mục tiêu vừa là con đường, vì Thiên Chúa là tình yêu, và vì tình yêu xuất phát từ Thiên Chúa. Chẳng có gì đòi hỏi hơn tình yêu. Giá mua tình yêu không rẻ. Vì thế chẳng ai phải sợ giáo tông Phan-sinh với *Amoris Laetitia* sẽ dẫn mình vào một con đường quá đơn giản. Con đường đó không dễ. Nhưng tràn đầy niềm vui”. ▣

Đăng trên Zenit ngày 8. April 2016

Người dịch: Phạm Hồng-Lam

Tôi có nỗi băn khoăn một tuần lễ nay.

Đó là khi ngắm bà Nguyễn Thị Kim Ngân Chủ tịch Quốc hội mới tuyên thệ, trong bộ cánh bằng nhung màu huyết dụ (nghĩa là màu máu), ở cổ thêu chằng chịt vàng và đỏ, nhưng tôi không hiểu đó là hình gì, phỏng đoán cả tuần lễ chẳng hiểu ra.

Vậy xin các bạn xa gần chỉ giáo cho.

Hình hoa gì vậy? Chẳng phải hoa sen, cũng chẳng phải hoa hồng, hoa cúc của dân tộc, hay hoa ban, hoa dâm bụt giản dị.

Hình chiếc kim khánh của vua quan xưa cũng chẳng phải .Hay là hình kỷ hà, khoa học toán lý cao cấp về nguyên tử? Cứ như đánh đổ thiên hạ vậy.

Vậy xin họa sỹ cung đình nào ở Hà Nội đã phác thảo ra chiếc áo độc đáo này lên tiếng giải thích cho bà dân thiên hạ được lĩnh hội ý nghĩa sáng tạo cao quý. Và cũng xin cho biết những ai đã góp phần vẽ kiểu, gợi ý và thực hiện việc thêu hình có vẻ rắc rối phức tạp khó hiểu lạ lùng đến như thế.

Chiếc áo chắc rồi sẽ được lưu giữ trong bảo tàng Cách mạng hay bảo tàng Quốc hội.

Theo tôi được biết, các nhân

Tại Kim hội?

vật nữ của thế giới như Bà Thủ tướng Ấn độ Indira Gandhi, Bà Tổng thống Brazil Dilma Youssef, Bà Tổng thống mới Đài loan Thái Anh Văn cũng như Đệ nhất phu nhân Hoa Kỳ Michelle Obama khi xuất hiện công khai đều ăn mặc cực kỳ giản dị, màu sắc rất nhã, nhạt, không hoa hòe hoa sỏi như

tướng và Quốc hội có nhiệm vụ quy định, hướng dẫn tỷ mỹ cho các vị quan chức ăn mặc trang điểm ra sao cho thích hợp với mỗi cuộc họp, tiếp khách, dạ hội, sao lại sơ hở để cho bà chủ tịch Quốc hội đầu tiên ăn mặc sặc sỡ như tuồng Tàu trên sân khấu Ba Đình như thế.

Cô Kim Ngân, cô gái Bến tre, áo cánh nâu khăn rằn dễ gần bỗng trở nên xa lạ trong bộ cánh của một bà Hoàng thô kệch, không có một “gu” thẩm mỹ nào, cứ như một cô gái quê mùa bỗng được tuyển vào cung Vua nên bị cơn lên đồng xui khiến vì quá sung sướng, quá ư bất ngờ, nên ăn diện như phường tuồng sặc sỡ mà hạ đẳng thô kệch đến vậy.

Mong bạn nào hiểu rõ hay chính bà Chủ tịch Quốc hội mới giải thích cho kẻ thứ dân này được mở mắt. Xin đa tạ.■

■ *Bùi Tín*

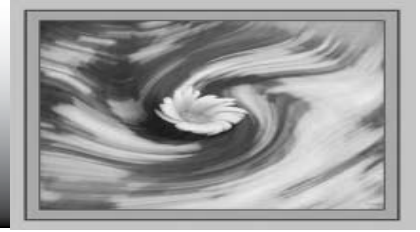
(danchimviet.info)

mất thiên hạ, chỉ khi dạ hội mới ăn mặc sang, trang điểm tý chút, nhưng vẫn nền nã, nhẹ nhàng, dễ gần, không bao giờ đỏ vàng chói lọi như khi các bà lên đồng hay như các nghệ sỹ tuồng Tàu trên sân khấu trong vai Dương Quý Phi hay Từ Hy Thái hậu.

Cung đình Hà Nội có cả những vụ Lễ tân của chính phủ, phủ Thủ

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

BẦY ĐẶT LÀM CHI

Hôn quân bạo chúa còn sợ Trời
Còn biết nói tay vì là người
Còn biết hổ ngươi khi bị chửi
Tham lam thì cũng có ngần thôi

“Đảng ta” là thứ đã vong thân
Đủ ngón ác ôn chẳng ngại ngần
Còn giả đóng vai tuồng đạo đức
Đặt bầy dân chủ để lừa dân

Quốc hội quốc hè thứ dở chơi
Toàn người của đảng sắp cho ngồi
Nhiều anh tướng bỏ ra tranh cử
Cứ tướng phen này chúng phải lui

Chúng bày ra hội nghị cử tri
Gồm toàn bọn ngợm ngồi chủ trì
Lắc, gật hoàn toàn theo lệnh đảng
Gạt hết những chàng muốn dự thi

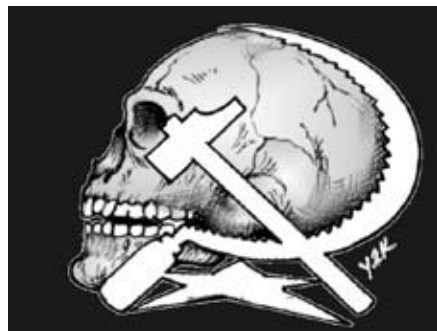
Quang A quang éo cũng đi đời
Xuân Diệm, Cảnh Bình bị nghỉ chơi
Hà Nội còn 2 trên 36
Sài Gòn còn lại 9 chàng thôi

Những anh còn lại dù tự ra
Nhưng đều là con cháu trong nhà
Tay sai, đầy tớ thành dân biểu
Hình nộm trở thành phương diện quốc gia!

Dân chủ kiểu này thấy đã không
Vài chục cử tri ma cà bông
Có quyền quyết định ai tranh cử
Chuyện nước chuyện non đáng mấy đồng?

Chín chục phần trăm ngồi Quốc Hội
Đều cầm thẻ đảng thứ trung thần
Đảng vừa đá banh vừa thổi phật
Vừa là đại diện vừa hành dân

Bầy đặt làm chi chuyện bán bầu
Tổn tiền mà được ích gì đâu
Mất giờ, tổn sức, dân thêm khổ
Đã có đảng lo cưới cổ năm đầu. ◻

Những chính trị gia nổi tiếng, những nhà khoa học nổi danh, những bạo chúa và những nhà độc tài gian ác, đa số đều là đàn ông. Bà nào lọt được vào hàng ngũ này, như bà Hillary Clinton, bà Margaret Thatcher hay bà Trần Thị Lệ Xuân thì bị gọi xéo là “*nữ kê tác quái, gà mái đá gà cồ*”. Nhưng thời thế đổi thay, càng ngày phụ nữ càng được giải phóng, cả về luật lệ, dư luận lẫn cơ hội, càng có dịp trở tài để “*tự chứng tỏ*” và làm nhiều điều ích lợi cho đời.

Hoa Hậu ANASTASIA LIN

Chuyện từ Canada của tôi hôm nay muốn nói về bốn nữ lưu của xứ này. Không thể kể hết những phụ nữ danh tiếng trong mọi ngành của Canada. Tôi chỉ xin nói về một cô và ba bà có ít nhiều liên quan tới cộng đồng người Việt tỵ nạn ở đây.

Cô Anastasia LIN theo mẹ từ Hoa lục đến định cư tại Canada lúc 13 tuổi. Cha cô là một nhà doanh

Việt Tà

CANADA

Mặc Giao

VINH DANH *Phái Nữ*

nghiệp, ở lại Trung Quốc tiếp tục làm ăn. Cô là một sinh viên xuất sắc, đã tốt nghiệp đại học Toronto môn kịch nghệ. Hiện nay cô mới ngoài 20. Năm nay cô được chọn là Hoa hậu Thế Giới Canada (Miss World Canada) và sẽ đại diện Canada đi dự thi Hoa hậu Thế giới (Miss World) tại Sanya, Trung Quốc, vào tháng 12-2015. Cô đã chứng tỏ bản ngã đặc biệt khi dự thi hoa hậu lần đầu năm 2013. Lần đó cô chỉ về hạng nhì (Á Hậu) vì cô từ chối tham dự màn biểu diễn mặc áo tắm. Bề ngoài yếu điệu, vẻ mặt xinh đẹp và thông minh che dấu một ý chí mạnh mẽ. Cô công khai tố cáo những vi phạm nhân quyền tại Trung Quốc, bênh vực các thành viên Pháp Luân Công và những người khác là nạn nhân của đàn áp. Cô không sợ những rắc

rối có thể xảy ra cho cô khi cô đi dự thi hoa hậu thế giới tại Trung Quốc. Ký giả hỏi cô về việc này, cô trả lời: “*Tôi hy vọng sẽ đạt kết quả tốt, nếu không, tôi cũng sẽ có dịp được thăm lại Trung Quốc một cách an toàn*”. Cô nói thêm: “*Tôi không chống Trung Quốc, không chống nhân dân và văn hóa Trung Quốc. Tôi chống sự làm bậy xảy ra ở đó. Tôi có một*

thông điệp về tự do mà tôi nghĩ dân Trung Hoa sẽ hoan nghênh. Không được nói trên truyền hình hay trên báo chí không phải là vấn đề đối với tôi. Sự có mặt của tôi sẽ làm cho nhiều người được hy vọng và cảm thấy được ủng hộ”.

Ký giả Aaron Hutchins đã có bài phỏng vấn Anastasia Lin trong tuần báo Maclean’s số ra ngày 10-8-2015, trong đó cô cho biết khi còn đi học ở Trung Quốc lúc 11 tuổi, Anastasia mỗi ngày phải coi tin tức chính thức của đài CCTV nhà nước trên máy truyền hình công cộng tại trường, cô thấy những cảnh đàn áp kinh khiếp những người theo Pháp Luân Công. Những người này được mô tả như loài ma quỷ. Sau này khi định cư tại Canada, cô tìm đọc sách vở, tài liệu về Pháp Luân Công, cô mới thấy đó là một môn phái chuyên tập luyện những nguyên tắc tinh thần về sự sung mãn tự thân, lòng nhân từ và độ lượng. Cô không theo môn phái này, nhưng học của họ cách tĩnh tâm thiền định.

Năm 16 tuổi, Anastasia đi dự đại hội về nhân quyền. Trong đại hội, Hoa Hậu Canada 2003 Nazanin Afshin-Jam là diễn giả. Lúc đó bùng nổ tin tức chính phủ Trung Quốc lấy những bộ phận nội tạng của các tù nhân lương tâm. Hoa hậu Nazanin

khuyến khích Anastasia tham dự các cuộc thi sắc đẹp. Anastasia về mở một website với chủ đề thi đua làm việc từ thiện (Charity Competitions) và cũng phóng lên một video về “Sắc đẹp nhằm một mục đích” (Beauty with a purpose). Cô nói rằng người ta nhìn những thí sinh dự thi hoa hậu như những cô gái chỉ biết bề ngoài, chỉ lo sao cho tóc tai, y phục hợp với những tiêu chuẩn của cuộc thi. Nhưng sau khi tìm hiểu những cô gái này, Anastasia mới thấy họ là những thiếu nữ can đảm, dám đưa mình ra cho mọi người xét đoán. Ngoài ra, họ không phải chỉ là những “búp bê”, nhưng còn là những con người có tâm hồn, hoài bão và lý tưởng riêng. Những suy nghĩ mới mẻ và sâu sắc của cô hoa hậu trẻ tuổi này đã góp phần làm thay đổi những định kiến không mấy tốt đẹp về những thí sinh dự thi sắc đẹp.

Ký giả hỏi về phản ứng của gia đình khi cô được chọn là Hoa Hậu Canada 2015, Anastasia cho biết mẹ cô rất phấn khởi. Bà có mặt trong cuộc tuyển lựa chung kết. Cha cô được cô báo tin và gửi hình. Ông gửi email chúc mừng và nói ông rất vui. Nhưng ba hay bốn ngày sau, ông gửi lời nhắn với giọng cứng rắn: “ ‘Con đừng tham gia những hoạt động chính trị hay nhân quyền. Nếu không, cha sẽ không ủng hộ con’. Ông cũng ám chỉ về những đe dọa mà các cơ quan an ninh nhắm vào ông. Ông nói rằng nếu tôi giữ im lặng, ông mới có đường sống sót ở Trung Quốc. Tôi biết ngay rằng điều nghiêm trọng đã xảy ra. Chắc họ đã nói với ông phải làm áp lực với tôi để tôi trở thành người tự kiểm duyệt mình. Việc này xảy ra rất thường cho dân Trung Quốc”.

Ký giả hỏi cô không sợ sao mà

vẫn viết trên báo Washington Post về việc cha cô bị đe dọa? Cô đồng ý trả lời: “*Chuyện của tôi chỉ là cái chòm của một khối băng sơn. Nó được chú ý vì rất nhiều người Trung Hoa không dám nói đến những điều như thế. Họ biết họ bị theo dõi, điện thoại của họ bị nghe lén. Nếu không có ai lên tiếng, họ tiếp tục ẩn nhẫn như vậy. Tôi nghĩ cách tốt nhất để bảo vệ cha tôi là gây sự chú ý tối đa về trường hợp của ông. Nếu tôi lùi bước, họ sẽ cho rằng đó là cách tốt để giết dây tôi. Họ sẽ làm tới hơn nữa. Tôi là tiếng nói của cha tôi. Tôi là tiếng nói của rất nhiều người. Nếu tôi không lên tiếng, họ sẽ không có tiếng nói”.*

Trẻ tuổi, có danh vọng, nhưng Anastasia Lin khác người vì có lý tưởng, rất hiệu cộng sản, đặc biệt là can đảm dám nói lên sự thật một cách công khai, không sợ nguy hại cho chính cô và những người thân yêu của cô. Hậu quả là Trung Quốc không gửi giấy mời cho hoa hậu Canada Anastasia Lin và không cấp visa cho cô đến Trung Quốc dự thi Hoa Hậu Hoàn Vũ được tổ chức tại nước này.

Cô có mối dây liên hệ vô hình với những người Việt ty nạn theo nghĩa “*đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu*” vì cùng tranh đấu cho nhân quyền, cùng vạch trần những mưu mô đàn áp và xuyên tạc dư luận của cộng sản, và cùng sẵn sàng lên tiếng để nói thay cho những người không thể nói hay không dám nói. Dân Việt ở Canada cũng sát cánh đấu tranh với những người bạn Tây Tạng lưu vong và ủng hộ Pháp Luân Công. Vì thế có thể coi như cùng lập trường với cô Anastasia Lin. Cô là gương mẫu của tuổi trẻ Canada, và dĩ nhiên cũng là gương mẫu cho những người trẻ Canada gốc Việt.

Thủ Hiến RACHEL NOTLEY

Canada có 10 tỉnh bang (province), tương tự như tiểu bang

bên Mỹ. Tỉnh bang Alberta của chúng tôi có diện tích đất đai lớn hơn nước Việt Nam, nhưng chỉ có trên 3 triệu dân. Nhờ trời thương, đất tốt, đồng cỏ rộng nên sản phẩm chính là canh nông và thịt bò. Sau này Alberta trở thành tỉnh bang giàu nhất Canada vì khám phá ra dầu lửa và hơi đốt. Mỗi tỉnh bang có một chính phủ địa phương do một “Premier” cầm đầu (tạm gọi là Thủ Hiến, tương tự như Thống Đốc tiểu bang của Hoa Kỳ). Thủ Hiến không được dân bầu trực tiếp nhưng là đảng trưởng của đảng chiếm được nhiều ghế nhất trong Viện Lập Pháp của tỉnh bang.

Trong cuộc bầu cử ngày 5-5-2015, đảng NDP (New Democratic Party) do bà Rachel Notley lãnh đạo đã gây bất ngờ kiểu ngựa về ngược, hạ đo ván đảng Progressive Conservative (Bảo Thủ Tiến Bộ) không còn manh giáp. Điểm đặc biệt

là đảng Progressive Conservative đã cầm quyền liên tiếp trong 43 năm, thắng liền 13 lần tổng tuyển cử. Ai cũng nghĩ dân Alberta mê đảng Progressive Conservative, và cuộc bầu cử lần này dù có mất lòng dân chút đỉnh, đảng Bảo Thủ cũng vẫn chiếm đa số để tiếp tục cầm quyền.

Đầuונה đảng cầm quyền đã thua một đối thủ nhẹ ký, chỉ có 4 dân biểu trong nhiệm kỳ trước. Lần này đảng NDP thắng thêm 50 ghế, cộng thêm 4 người cũ được tái cử, chiếm đa số lớn trong Viện Lập Pháp. Do đó bà Rachel Notley nhảy phóc lên ghế Thủ Hiến tỉnh bang Alberta.

Bà Notley 52 tuổi (sinh năm 1964), là luật sư và đặc cử dân biểu tỉnh bang năm 2008. Đảng NDP của bà thua liên tiếp, trông như sắp rã đám lúc bà lên nắm chức đảng trưởng năm 2014. Vậy mà một năm sau bà đã lật ngược thế cờ nhờ những yếu tố sau:

- Dân Alberta đã chán đảng Progressive Conservative sau khi đảng này cầm quyền liên tiếp 43 năm. Nhất là vào lúc cuối trào, đảng có nhiều “scandal”, như vụ bà đảng trưởng (lại bà) Alison Redford xài tiền của dân như giấy lộn để tu sửa nhà công vụ dành cho bà và thực hiện những chuyến đi ngoại quốc một cách xa hoa.

- Khi giá dầu xuống, Thủ Hiến Jim Prentice (kế vị bà Alison Redford), vì lo thăng bằng ngân sách để lấy thành tích, đã tăng nhiều thứ thuế, nhưng không tăng thuế các đại công ty, với lý do giúp các công ty có tiền đầu tư, đóng thuế và tạo công ăn việc làm. Chính sách này bị đảng NDP kết án là phục vụ quyền lợi của giới tư bản.

- Đảng NDP vốn có khuynh

hướng thiên tả nên hứa sẽ tăng cường những biện pháp xã hội giúp người có lợi tức thấp và tăng thuế nhắm vào các đại công ty.

- Một điều quan trọng khác mà ít người để ý là thế hệ trẻ đã thay thế thế hệ cha anh nắm các guồng máy xã hội. Họ có lối suy nghĩ khác và có thứ ngôn ngữ khác. Họ không bảo thủ, hoài cổ, thích ăn nói bộc trực, đối đáp lanh lẹ, thông minh. Bà Rachel Notley thuộc về giới này nên đã tạo ấn tượng tốt trong những cuộc tranh luận với các lãnh tụ của các đảng khác. Cũng chính nhờ sự ủng hộ của giới chuyên viên trẻ có học mà ông Naheed Nenshi, chưa tới 50 tuổi, một người gốc Ấn độ, theo Hồi giáo, đã đắc cử nhiệm kỳ thứ hai chức thị trưởng thành phố Calgary, thành phố lớn nhất của tỉnh bang Alberta.

Ai dám nói Canada kỳ thị chủng tộc, tôn giáo và giới tính?

Khoảng năm, sáu chục ngàn người Canada gốc Việt sinh sống trong tỉnh bang Alberta đang “wait and see” chính phủ của bà Rachel Notley làm ăn ra sao để ủng hộ hay chống đối. Những chính phủ trước thuộc đảng Progressive Conservative thì chiều người gốc Việt khá kỹ. Trợ cấp đủ thứ, cho “matching fund” để mua trụ sở hay xây cất các cơ sở sinh hoạt.

Nếu chính phủ Notley làm đúng như lời hứa lúc tranh cử thì chẳng bao lâu Alberta sẽ vỡ nợ, vì tiêu nhiều và các đại công ty bỏ đi chỗ khác làm ăn vì bị tăng thuế. Ngân sách cho năm 2016 dự trù thâm thủng

khoảng 20 tỷ Gia Kim. Trong khi đó giá dầu thô không vượt quá 40 Đô-la một thùng. Hàng chục ngàn chuyên viên dầu khí đã bị thất nghiệp. Hứa là một chuyện. Làm được hay không là chuyện khác. Có điều mọi người phải công nhận là “gà mái” Notley của đảng NDP đã đá văng “gà cò” Prentice của đảng Progressive Conservative nhờ tài năng, cách ăn nói, gương mặt cương nghị nhưng duyên dáng. Dĩ nhiên cũng nhờ thời vận. Đàn bà như vậy dễ có mấy tay?

Bộ Trưởng FLORA MACDONALD

Bà Flora MacDonald nguyên là một dân biểu liên bang rất năng động, được Thủ Tướng Joe Clark bổ nhiệm chức Thứ Trưởng Ngoại Giao năm 1979, sau đó lại được Thủ Tướng Brian Mulroney giao trách nhiệm về lao động và di dân. Chính khi giữ những chức vụ này, bà đã thực hiện chương trình đón tiếp 50,000 người tỵ nạn Việt Nam. Vì lý do đó, khi bà

Bà MacDonald nhận giải vinh danh của Liên Hội Người Việt Canada, đứng giữa Ô. Hoàng Đình Trí và bà Lâm Tuyết, CT và PCT Liên Hội

Bà MacDonald đến với Cộng Đồng VN 2 tháng trước khi qua đời

qua đời vào ngày 26 tháng 7, 2015 vừa qua, thọ 89 tuổi, Liên Hội Người Việt Canada đã phổ biến một bản tuyên bố bằng Anh ngữ vinh danh và nhớ ơn bà. Tôi xin dịch sang tiếng Việt để quý độc giả biết thêm về những gì bà Flora MacDonald đã làm cho người tỵ nạn Việt Nam:

“Nhân danh cộng đồng Việt Nam tại Canada, chúng tôi thương tiếc sự ra đi của bà Flora MacDonald, một chính trị gia lỗi lạc của Canada. Năm 1979, bà đã được bổ nhiệm chức Thứ

Trưởng Ngoại Giao. Bà là phụ nữ đầu tiên giữ chức vụ quan trọng này trong chính phủ liên bang.

“Để góp phần giải quyết vấn đề tỵ nạn tại Đông Nam Á vào thời đó, bà MacDonald đã ra một thông báo có tính cách lịch sử về việc Canada chấp nhận đón tiếp 50,000 người tỵ nạn, nửa số những người này được các tư nhân bảo trợ.

Quyết định này đã tạo nền tảng cho phong trào giúp đỡ người tỵ nạn Việt Nam và Đông Dương. Chương trình cộng đồng bảo trợ, gồm những nhóm như Toronto's Operation Lifeline, Vancouver's Taskforce và Ottawa's Project 4000, đã đạt thành công lớn cho dân và nước Canada. Mục tiêu nhân đạo, đón tiếp và giúp đỡ những người tỵ nạn định cư tại đất nước mới đã được nhìn nhận qua việc Canada được tặng Huy Chương Nansen Medal của Liên Hiệp Quốc năm 1986.

“Trong lễ kỷ niệm ‘Thuyền nhân Việt Nam; Cuộc Hành Trình 40 năm đến bến bờ Sự Sống’ (Vietnamese Boat People: A 40-year Journey Comes to Life) được tổ chức ngày 3-5-2015 tại Trung Tâm R.A. ở thủ đô Ottawa, bà Flora MacDonald đã xuất hiện trước công chúng lần cuối. Trong buổi lễ này, toàn thể cử

toạ đã đứng lên nồng nhiệt hoan hô bà khi bà được Liên Hội Người Việt Canada trao Giải thưởng Nhân Đạo.

“Bà Flora MacDonald là một cứu tinh của các thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam. Bà đã tạo nên một biến chuyển lớn cho lịch sử người tỵ nạn Việt Nam, và sẽ sống mãi trong tâm khảm chúng ta”

Thị Trưởng MARION DEWAR

Tấm hình bà Marion Dewar mặc áo dài Việt Nam trên đây đã giúp quý độc giả thấy phần nào mối liên hệ giữa bà và cộng đồng Việt Nam tại Canada. Quả vậy, bà Marion Dewar khi làm Thị Trưởng thủ đô Ottawa (1978-1985), đã đề ra và thực hiện chương trình Project 4000, vận động chính phủ cấp ngay 4000 visa cho những thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam đang tạm trú tại các đảo đến định cư trong thành phố Ottawa của bà. Bà đã đích thân ra phi trường đón tiếp người tỵ nạn, lo giúp đỡ họ lúc đầu, kể cả

giúp tìm công ăn việc làm. Con trai của bà, Paul Dewar, cũng tích cực tham gia chương trình của mẹ. Sau này ông đắc cử dân biểu Quốc Hội liên bang nhiều nhiệm kỳ. Dân Biểu Paul Dewar luôn giúp đỡ cộng đồng Việt Nam trong các cuộc vận động Quốc Hội. Ông có mặt hầu như trong tất cả các cuộc điều trần về nhân quyền tại Việt Nam diễn ra ở Quốc Hội.

Bà Marion Dewar khởi đầu sự nghiệp bằng hành nghề y tá sau 4 năm đại học. Nhờ tài năng và sự tận tâm, bà được thăng chức và làm việc trong ngành y tế công cộng. Bà đắc cử hội viên Hội Đồng Thành Phố Ottawa năm 1972. Hai năm sau, 1974, bà được bầu làm Phó Thị Trưởng. Và năm 1978, dân Ottawa bầu bà vào chức Thị Trưởng. Bà giữ nhiệm vụ này trong 7 năm. Chính thời gian đầu của nhiệm kỳ thị trưởng, bà đã thực hiện kế hoạch đưa ngay 4000 người tỵ nạn đến Ottawa.

Tháng 8, 2008, cộng đồng người Việt tại Calgary mời bà Marion Dewar đến thành phố này để tổ chức vinh danh bà nhân dịp chiếu phim BOLINAO 52 của đạo diễn Nguyễn Đức nói về một con tàu chở 110 người vượt biên, giữa đường tàu bị hư máy, lênh đênh giữa biển, 58 người chết vì bệnh và đói khát, cuối cùng chỉ còn 52 sống sót, được thuyền đánh cá Phi cứu, đưa về bến làng của họ. Sau nhiều năm, những người sống sót định cư tại Hoa Kỳ trở lại thăm ngôi làng và những ân nhân cũ, đốt hương tưởng niệm những bạn đồng thuyền đã gửi thân dưới đáy biển. Trong suốt thời gian thăm Calgary, bà Marion

Dewar luôn mặc áo dài Việt Nam khi đi ra ngoài. Bà luôn nói Canada rất may mắn được những người di dân Việt Nam chọn Canada làm quê hương thứ hai.

Gia đình tôi mời bà đến dùng bữa cơm cuối tuần cùng với các con cháu chúng tôi. Bà rất vui và lạ lẫm trước cảnh vợ chồng con cháu trên 10 người ăn chung bữa cơm gia đình vào một ngày cuối tuần bình thường, không có lễ lạc gì đặc biệt. Khi về Ottawa, bà viết cho chúng tôi một lá thư cảm ơn, khen ngợi cảnh sinh hoạt của một gia đình Việt Nam. Thư đề ngày 30-8-2008, chắc không được gửi ngay, nên sau ngày bà qua đời 12-9-2008, tôi mới nhận được thư của bà. Chúng tôi rất xúc động khi cầm lá thư trên tay, được viết từ một vị ân nhân của người Việt, mới ngồi cùng bàn với chúng tôi cách đó mấy tuần, nay đã ra đi vĩnh viễn. Bà hưởng thọ 80 tuổi.

Thế là hai nữ lưu ân nhân của người Việt ở Canada đã ra đi sau khi gặp cộng đồng người Việt lần cuối cùng. Đó là “last public event” của mỗi bà. Chắc các bà rất vui, và cộng đồng Việt Nam cũng không ân hận.

Nhân nói đến hai nhân vật nữ Canada có liên hệ với người Việt đã qua đời, tôi nhớ tới bà Pauline Phan Thị Nguyệt Minh cũng mới bỏ chúng ta về nước Chúa vào tháng 8 năm 2015 ở Houston, Texas, thọ 85 tuổi. Bà là quả phụ của ông Nguyễn Văn Thơ, nguyên Bộ Trưởng Giáo Dục thời VNCH. Ông cũng từng làm Chủ Tịch Phong Trào Pax Romana Việt Nam. Chính trong tổ chức này mà tôi quen biết với ông bà Nguyễn Văn Thơ. Bà Phan Thị Nguyệt Minh là giáo sư dạy Anh ngữ tại Đại Học Sư Phạm Sài Gòn trước khi đắc cử nghị sĩ trong liên danh Bạch Tượng của ông Trần Văn Lắm. Khi ở Quốc Hội, tôi có nhiều dịp làm việc với bà, nhất là những dịp đi dự các hội nghị của Liên Hiệp Nghị Sĩ Thế Giới và Liên Hiệp Nghị Sĩ Á Châu. Bà là người giỏi, có dáng điệu mệnh phụ và rất duyên dáng, nên anh em gọi trêu bà là “Trăng sáng vườn chè” (Nguyệt Minh là trăng sáng). Sau này tôi có gặp lại ông bà Thơ ở Houston. Sau khi cả bà và tôi không còn chức vụ gì, bà gọi tôi là em và xưng chị ngọt sớt. Tôi vui vẻ nhận vì bà hơn tôi 10 tuổi.

Ôi, những người muôn năm cũ! Xin chúc bà chị “Trăng sáng” ngủ yên trên “vườn chè”☘

KINH TẾ VIỆT NAM, sau đại hội cộng đảng 12

■ Trần Nguyễn Thảo

Trước đại hội 12, ban chấp hành trung ương cộng đảng đã bỏ phiếu đồng thuận tiếp tục theo đuổi TPP để cứu nguy cho chiến lược kinh tế đang phá sản. Nhưng chỉ sau vài tháng, Hanoi lại hành động ngược hẳn những gì cam kết trong TPP. Gia tăng trấn áp, bỏ tù những nhà dân chủ là bản chất gian manh cố hữu để Hanoi “kiếm thêm món hàng” lập lại tiến trình “trả giá” với phương Tây [1]. Nhưng lần này thì hành động đó của Hanoi sẽ vấp phải sự phản ứng mạnh mẽ từ phía Hoa Kỳ. Trung Tâm Nghiên Cứu Chiến Lược (CSIS) ở Hoa Kỳ khẳng định rằng, khi đến thăm Việt Nam vào cuối tháng 5 tới, Tổng Thống Obama sẽ yêu cầu “Việt Nam cải thiện hồ sơ nhân quyền, nhà nước không can thiệp vào thị trường cũng như phải có một đồng tiền có thể quy đổi”. Nếu Hanoi không đáp ứng, thì cái phao TPP sẽ mất hiệu lực với nền kinh tế Việt Nam, trong lúc Việt Nam không còn điều kiện tốt để vay vốn và nhận thêm viện trợ. . . Nền kinh tế thoi thóp dưới tầng mây đen vần vũ đúng lúc Ngân hàng Thế Giới bồi thêm cảnh báo, ngập mặn tại Đồng Bằng Sông Cửu Long sẽ làm tăng trưởng kinh tế của Việt Nam giảm sút trong năm nay.

Gia tài . . .

Đầu tháng Tư (sớm hơn 3 tháng, ngược với Hiến Pháp) chính phủ mới do ông Nguyễn xuân Phúc cầm đầu gồm 5 Phó Thủ Tướng và 22 Bộ

Trường được quốc hội khóa 13, sắp mãn nhiệm, vội vã chấp thuận, với giải thích là để “đổi phó với tình thế mới”. Tân chính phủ vẫn theo đuổi mục tiêu cải cách kinh tế thị trường, định hướng xã hội chủ nghĩa; nằm trong chủ trương của Tổng Bí Thư đầy quyền lực Nguyễn phú Trọng.

Dàn nhân sự 5 năm cầm quyền mới của Hanoi (Đảng, Quốc Hội, Nội các) phô diễn sức mạnh về công an, quân đội và tuyên truyền. Khối nhân sự lo kinh tế vĩ mô rất yếu. Gần như toàn thể thành viên nội các mang “đang tính” rất cao – “trên bảo sao cũng chịu” và “biệt tài” diễn xuất điêu luyện như con vẹt, tiếp tục lập dự án “quả đấm thép” tương tự như Vinashin, Vinalines. Tư duy của Hanoi có chiều hướng phát huy mạnh phương châm “vỗ béo, làm thịt” theo phương pháp “trên trải thảm, dưới cài đinh” được áp dụng để điều hành ngành kỹ nghệ khắp nước [2]. Dù là dự án của tư nhân trong nước hay

bên ngoài vào, Hanoi vẫn mai phục để đạt cho được chủ đích “cái gì của anh là của tôi”; tôi sẽ cướp khi thời cơ đến.

Kinh tế tài chánh và công nghệ do hai Phó Thủ Tướng đảm trách : Ông Trịnh đình Dũng, lo khu vực sản xuất và công nghiệp, thay thế ông Hoàng

Trung Hải. Ông Dũng nguyên là Bộ Trưởng bộ Xây Dựng, là người liên tục hanh thông trên hành lang “quan Đổ” từ lúc còn ở đại học xây dựng Hanoi 1978, tới làm quan đầu tỉnh Vĩnh Phúc, nay đạt đến chức đệ nhị triều đình. Ông Dũng học thuộc lòng và áp dụng triệt để thủ thuật “ném đá dò đường”. Cách làm việc “quan trường”, do dự, thiếu quyết đoán và “nuông theo tình huống” giúp ông lần lượt thành đạt. Nhưng trước mặt ông nay là khối doanh nghiệp công tư đều đang giẫy chết, không biết ông Dũng có còn ôm cuốn sách cũ “nuông theo chiều gió” ?

tê, và lộng hành trên đất Việt Nam [3]. Bắc Kinh còn đem dàn khoan HD 981 - căn cứ tiếp vận nổi, vào ngay cửa biển Bắc Việt, VC cũng chỉ dám phân đối suông. Trong 5 năm qua, Hanoi gia tăng 7 lần mua thêm thiết bị quân sự, an ninh [4], bắt đầu xây dựng thể liên kết với phía các nước Tự Do, nhưng vì Hanoi đã ít nhất 3 lần bán nước công khai, nên mất thể đứng trong dân chúng [5].

Biết rõ điều này, Bắc Kinh đã dùng phương tiện sẵn có, gia tăng hù dọa, dấm dúi, dụ ngọt đúng chỗ để tiếp tục không cho Hanoi vượt khỏi tầm lệ thuộc kinh tế; từ đó Bắc Kinh gia tăng áp lực trên chính trị.

Mảng kinh tế còn lại của Việt Nam thì bị chế độ đương quyền chia ra 63 vùng “xứ quân” [6] thi nhau đục khoét, chi tiêu lãng phí. Tài sản thuộc về cả nước nay là những khối núi nợ, nợ xấu, bội chi đưa đến thiếu minh bạch và thâm hụt ngân sách, phải đi vay để trả nợ nước ngoài . . . Hai khu vực tệ hại nhất là khối ngân hàng thương mại và doanh nghiệp quốc doanh.

Một chế độ chia nhau thi đua đục khoét; đảng viên tham quan hay phạm sai lầm vẫn được ngầm đối xử như công thần, đồng thời được bao che triệt để qua chỉ thị bí mật mang số 15 của chính đảng cộng sản Việt Nam” [7] thi đương nhiên đất nước phải đến thảm trạng tan nát!

Mới 3 tháng đầu năm Hanoi đã phải vay mượn đến 116 ngàn tỷ đồng. Cấu trúc ngân sách của Hanoi đặt mục tiêu cao nhất là trấn áp dân chúng đê/bảo vệ chế độ bằng mọi giá. Việc nuôi 4 triệu đảng viên, 80 ngàn dư luận viên, truyền thông lè đảng, côn đồ, an ninh chìm, và các tổ chức ngoại vi của

đảng . . . nằm trong 75% ngân sách hàng năm, phần còn lại là trả nợ, dư ra mới bỏ vào đầu tư. Truyền thông lè dân tố cáo, mỗi năm, cộng đảng tiêu đến 6720 tỷ đồng (tương đương với vốn của hơn 2 ngân hàng thương mại) chỉ để trả lương cho 80 ngàn dư luận viên, một khoản chi chi có ở các nước cộng sản!

Xuất cảng sẽ giảm sút vì : sản lượng gạo ở Đồng Bằng Sông Cửu Long mất mùa, giá dầu thô tiếp tục giảm, hàng hóa sản xuất từ Việt Nam không đủ sức cạnh tranh, công nghệ Việt Nam bị phá sản hàng loạt . . . sẽ đưa ngân sách Hanoi ở mãi trong tình trạng “đi dây”, mà “trong những năm tới, có thể đứt dây khó mà chống đỡ”; như lời báo động của Bộ trưởng Bộ Tài chính Đinh Tiến Dũng, nói trước Ủy ban Thường vụ Quốc hội đầu tháng 3/2016 .

Ngân hàng vốn “ảo”

Kể từ năm 2010, Hanoi bắt buộc mỗi ngân hàng thương mại phải tăng vốn điều lệ lên 3.000 tỉ đồng trong vòng bốn năm là nguyên nhân dẫn tới tình trạng tăng vốn chủ sở hữu ảo và sở hữu chéo trong hệ thống ngân hàng chỉ trong một thời gian ngắn.

Mặt khác, các ngân hàng đã dùng thủ thuật kế toán đẩy nợ xấu ra khỏi bảng cân đối kế toán. Các khoản nợ xấu hay cho vay không hoạt động này sẽ được chuyển nhượng cho VAMC (công ty xử lý nợ xấu). Điều tệ hại hơn VAMC lại là một trong những quả bom hẹn giờ lớn nhất trong hệ thống ngân hàng thương mại vì chúng được sử dụng để che đậy các khoản nợ xấu.

Chỉ trong năm 2012 nợ xấu đã là 17% khoảng 500 nghìn tỷ đồng xấp xỉ 25 tỷ đô la, dẫn đến tình trạng phá sản rất nhiều ngân hàng. Vì vậy, năm 2015 có 3 ngân hàng thương mại phá sản được ngân hàng nhà nước mua với giá \$0, một việc chưa có tiền lệ.

Hệ thống ngân hàng thương mại trong một nước được ví như huyết mạch của con người. Trường hợp Việt Nam, ngân hàng lại mang vốn “ảo”, sở hữu chéo, cốt để có những con số đáp ứng với điều lệ của NHNN. Trong thực tế như vậy, các số liệu để hình thành mức độ tăng trưởng kinh tế Việt Nam về Gross Domestic Product (GDP) là không đáng tin cậy.

Dự án sáp nhập trên 30 ngân hàng thương mại thành 15 ngân hàng lớn được toan tính hoàn thành năm 2015, nay lại khát đến năm 2017. Thật ra khi đưa ra việc này là để nhóm có thể lực hơn, dựa vào đó như cái cớ, chọc thủng hầu bao của phe yếu hơn. Bởi vì phần sâu kín bên trong hệ thống ngân hàng thương mại và các tổ chức tín dụng là thành trì quyền lực, quyền lợi chằng chéo của nhiều nhóm.

Doanh nghiệp phá sản

Chỉ riêng năm 2015 gần 80 ngàn công ty phải đóng cửa; nâng tổng số doanh nghiệp tư ngưng hoạt động lên đến 428 ngàn trong 10 năm qua.

Có nhiều lý do khiến doanh nghiệp

thuộc loại vừa và nhỏ của tư nhân dễ phá sản hàng loạt : (1) Hanoi dành mọi ưu đãi cho các tập đoàn, đại công ty quốc doanh, dù khối quốc doanh lúc nào cũng thua lỗ. (2) Hanoi đặt ưu tiên hỗ trợ các doanh nghiệp có nguồn vốn nước ngoài (Foreign Direct Investment = FDI). (3) Doanh nghiệp tư nhân trong nước bị doanh nghiệp quốc doanh chèn ép. (4) Nợ xấu và dư nợ quá lớn làm cho khối ngân hàng thương mại yếu kém, không thể đưa ra tín dụng tốt với lãi suất thấp để khuyến khích sản xuất nội địa. Lãi suất dành cho doanh nghiệp nội địa cao hơn các nước trong vùng, nên hàng hóa Việt Nam không

thể cạnh tranh với các nước khác đang tràn vào Việt Nam qua Cộng Đồng Kinh tế ASEAN (AEC), có hiệu lực từ cuối năm 2015. Riêng hàng hóa từ Trung Cộng thì tràn ngập từ lâu khắp hang cùng ngõ hẻm chèn ép hàng nội địa dễ dàng.

Tạp chí Tài Chính của VC thì đổ lỗi tại doanh nghiệp tư không quan tâm tìm hiểu để hội nhập vào các sân chơi của các hiệp định thương mại

Việt Nam đã ký kết. Theo báo này, chỉ khoảng 20% - 30% doanh nghiệp Việt Nam biết về các hiệp định như TPP, AEC. Có tới 60% - 70% doanh nghiệp được khảo sát đoán chắc rằng, các sân chơi trên không mấy ảnh hưởng đến sự nghiệp làm ăn của họ.

Rửa tiền

Trong mục này, tháng 3-2014, đã tường trình là, Liên Hiệp Truyền Thông Quốc Tế - International Consortium of Investigative Journalists (ICIJ) tung ra một tài liệu, theo đó, cơ chế này đã tìm hiểu, phân tích 2 triệu rưỡi hồ sơ, trong đó có 15 tay chóp bu Trung Cộng bị cáo buộc thực hiện các cuộc rửa tiền lên đến 4 ngàn tỷ Đôla. Số tiền to lớn tham nhũng từ Hoa lục, chuyển qua tay hàng chục ngàn thân nhân tới các công ty đầu tư đặt tại các đảo Cook, British Virgin Islands, và hơn 40 đảo thuộc quần đảo vùng biển Caribe.

Liên quan đến Việt Nam, khi truy cập công cụ tìm kiếm của Hiệp Hội Các Nhà Báo Điều Tra Quốc Tế (ICIJ), có 12 công ty bình phong (Offshore Entities) trong đó có một số công ty đã đóng cửa, 96 địa chỉ được tìm thấy trong hồ sơ (Listed Addresses), 104 cá nhân hoặc công ty quản lý công ty bình phong / Nhà trung gian giúp khách hàng lập công ty bình phong (Officers & Master Clients), trong đó có một số người mang tên Việt Nam.

Điểm đáng chú ý là trong danh sách đầu tư trực tiếp từ nước ngoài (FDI) mà Bộ Kế Hoạch và Đầu tư Việt Nam công bố, British Virgin Islands, nơi bị cho là điểm rửa tiền chính của

các chớp bu trong đảng, cũng chính là nơi đã đầu tư vào Việt Nam 15 tỷ Đôla, tính đến cuối năm 2012. Nếu tính thêm nơi thứ hai là Cayman Island và một số đảo nhỏ khác thì tổng số tiền đầu tư vào Việt Nam từ nhiều nguồn khác nhau lên tới 30 tỷ Đôla, tương đương 14% tổng FDI vào Việt Nam. Tiến sĩ Vũ Quang Việt, cựu chuyên gia thống kê Liên Hiệp Quốc mô tả cách rửa tiền của các tay trùm VC, được đài BBC thuật lại trong bài liên quan đăng hôm 23 tháng Giêng: “*Các đại gia sẽ mở công ty ở British Virgin Island hay Caymans Island, những nơi được mệnh danh là thiên đường trốn thuế, công ty của họ chỉ cần gửi hóa đơn tính dịch vụ phí một công ty ở Việt Nam. Đồng tiền đen (tham nhũng) ở Việt Nam theo đó sẽ được chuyển ra ngoài một cách hợp pháp. Các công ty này khi có đủ tiền thì lại đầu tư lại vào Việt Nam, tức là đưa tài sản ngược lại Việt Nam, hợp pháp hóa toàn bộ số tiền tham nhũng. Với tài sản có sẵn, họ lại thu mua các công ty nhà nước được cổ phần hóa (với giá rẻ mạt), điều đã xảy ra ở Nga và Trung cộng*”. Từ đây, vòng quay tham nhũng sẽ tiếp diễn không ngừng!

Ngày 03-04-2016, Hồ sơ Panama (Panama Papers) là vụ tiết lộ thông tin lớn nhất về việc trốn thuế, rửa tiền, chuyển ngân phi pháp... trong lịch sử thế giới với khối lượng lên đến 11,5 triệu emails, thư, fax... cùng

với 214.000 hộp thư của các hãng, xí nghiệp ma..., tương đương với 2,6 Terabyte lưu trữ trong ổ đĩa cứng (hard disk) của một máy vi tính.

Các nước có liên can nhiều nhất đến hồ sơ Panama là Nga và Trung cộng, thứ ba là Hongkong. Chưa thấy có tên những tay đầu sỏ của Hanoi trong hồ sơ Panama. Thế giới này còn nhiều nơi dung dưỡng những kẻ giấu tiền, rửa tiền do tham nhũng; họ chỉ chưa bị phát giác ra trong lần này thôi.■

TNT Apr 20-2016

[1] Rất hiếm khi trong vòng một tuần toàn án VC mở 3 vụ xét xử với các tội danh nói xấu lãnh đạo đảng. Có đến 6 người cho 3 vụ án và tổng cộng là 22 năm tù giam, chưa kể quản chế. Đây cũng là thời điểm bộ trưởng quốc phòng Trung cộng Thường Vạn Toàn đến Việt Nam trong một chuyến làm việc dài ngày. Một năm trước (3-2015) Báo Pháp Luật VC sơ kết được 226 người bị chết trong lúc tạm giam tại đồn công an.

[2] Tại diễn đàn quốc hội 13 sắp mãn nhiệm, Đại biểu quốc hội Lê Như Tiến (Quảng Trị) tố cáo nạn vòi vĩnh, nhũng nhiễu trắng trợn đòi tiền lót tay đối với các công trình, dự án. Ông Tiến yêu cầu các địa phương ngừng ngay kiểu kêu gọi đầu tư “trên rai thảm, dưới rai đình”.

[3] Năm 1979 khi Việt Nam còn lệ thuộc phần lớn vào Liên Xô, Đặng Tiểu Bình nói “chúng tôi không bận tâm đến chuyện Liên Xô có 70 % ảnh hưởng ở Việt Nam, nhưng chúng tôi phải có 30% ảnh hưởng tại đó.” Đến khi Liên Xô tan rã (1989), đầu não đảng CSVN kéo sang Thành Đô để xin Trung cộng thay Liên Xô đỡ đầu chế độ cộng sản tại Việt Nam (Hội ước của cựu Thứ Trưởng ngoại Giao Trần quang Cơ). Từ lúc ấy (9-1990) bí mật Thành Đô như bóng ma che phủ khắp Việt Nam. Ngày nay ta thấy 90% các dự án lớn tại VN do người Tàu trúng thầu. Tàu lập nhiều làng phố riêng ngay trên đất Việt; chủ nhiều khu kỹ nghệ vĩ đại trị giá đến 20 tỷ Mỹ Kim mỗi nơi, như Vũng Áng, Bauxit Tây Nguyên, hàng hóa Tàu tràn ngập khắp hang cùng ngõ

hẻm cùng với chất độc hại trong thực phẩm và hàng hóa

[4] Theo tài liệu của Viện Nghiên Cứu Hòa Bình Stockholm-SIPRI, Việt Nam nhảy vọt lên hạng 8 trong bảng xếp hạng về các nước nhập khẩu vũ khí trên toàn cầu. Trong giai đoạn từ 2011 đến 2015, Việt Nam mua vào gần 3 % vũ khí và trang thiết bị liên quan đến an ninh, quốc phòng của cả thế giới.

[5] **Bức Công Hàm Phạm Văn Đồng** ký ngày 14-09-1958, công nhận chủ quyền TQ trên toàn thể khu vực Biển Đông, bao gồm hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa dựa trên những yêu cầu công khai của TQ (04-09-1958).

- **Trận hải chiến Hoàng Sa năm 1974**, do TQ khởi động xâm lược biển đảo của VNCH, Khi đó CS miền Bắc cùng với MTGPMN đã cố tình ngậm miệng chấp nhận “hành vi xâm lăng của ngoại bang”.

- **Bảng chứng hiển nhiên thứ ba là trận hải chiến trên đảo Gạc Ma 1988**, tàu chiến TQ tiến công ồ ạt, quyết chiếm gọn đất đai lãnh thổ VN. Thay vì ra lệnh phản công, Đại Tướng Bộ Trưởng Quốc Phòng lúc đó là Lê Đức Anh đã ra lệnh “*cấm không cho quân đội được phép cầm súng bắn trả*”.

[6] Ông Vương đình Huệ, Trưởng Ban Kinh Tế Trung Ương Cộng đảng, nay là Phó Thủ Tướng, hôm 3 tháng 4, kêu gọi xóa bỏ tệ nạn 63 Tỉnh có 63 nền kinh tế cục bộ.

[7] Chi thị 15-CT/TW do Bộ Chính trị ban hành ngày 7/7/2007, quy định: “*Các cơ quan bảo vệ pháp luật khi phát hiện có dấu hiệu đảng viên vi phạm đều phải báo cáo bằng văn bản với tổ chức đảng, cấp ủy đảng quản lý trực tiếp đảng viên đó, khi được tổ chức đảng, cấp ủy đảng xem xét đồng ý cho điều tra, khởi tố, bắt... thì cơ quan bảo vệ pháp luật mới được tiến hành các biện pháp tố tụng.*” Tiết lộ của Thiếu Tướng Công An Phan anh Minh, hôm mùng 8 tháng 3 năm 2016, tại saigon.

**Tích cực
tham dự
chiến dịch
mỗi Độc Giả
giới thiệu
thêm
Độc Giả mới.**

Hồng Mai

RESTAURANT

Lừng Danh Nhất Hoa Kỳ

Bún Vịt
Sáo Măng

Bún Riêu
Cua Tươi

Bún Mắm
Thịt Heo Quay

Tel: (714) 839-3368

9741 Bolsa Ave., Suite 114

Westminster, CA 92683

(Catinat Plaza)

1-888-HONGMAI (466-4624)

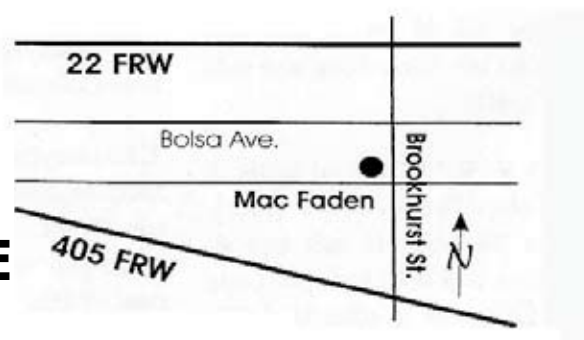
15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN

THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

Câu Chuyện Từ Nước Đức

■ *Phạm Hồng-Lam*

VỀ CÁC GIÁO HỘI CÔNG GIÁO ĐÔNG PHƯƠNG ở Trung Đông

Ngày 20 tháng 3 năm 2003 tổng thống hoa-ki Georges W. Bush nhân danh quyền lợi của nước Mỹ để đánh Irak. Lúc đó chỉ có người Hoa-ki là kẻ may ra biết được quyền lợi đó là quyền lợi nào, còn thế giới cho mãi tới nay vẫn chưa biết được đó quyền lợi nào. Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc từ chối cấp uỷ nhiệm cho Hoa-ki tấn công. Thủ tướng Schröder nước Đức cũng không ủng hộ Bush. Schröder là chính trị gia đầu tiên của Đức dám nói “không” với Hoa-ki. Thái độ của Schröder, theo tôi, cho thấy một tiến trình í thức mới nơi tầng lớp trí thức đức: bắt đầu hết mặc cảm với quá khứ và dám độc lập thoát ra khỏi cái bóng của “anh Hai”.

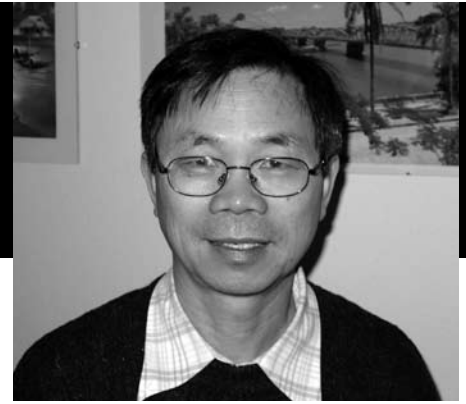
Vatican với vị đứng đầu lúc đó là giáo tông Gio-an Phao-lô II lúc đó cực lực chống lại ý định gây chiến của Hoa-ki. Ngài là người, có lẽ hơn ai hết, hiểu rõ tình hình chính trị xã hội tại Trung Đông và tại Irak nói riêng cũng như biết rõ sự thật về “các kho vũ khí hoá học của Sadam Hussein” do CIA nguy tạo. Tariq Aziz, phó tổng thống và là người công giáo duy nhất trong chính phủ của Sadam Hussein, đã tới gặp ngài nhiều lần trước khi cuộc chiến nổ ra.

Giáo Hội công giáo tại Đức đứng

về phía quan điểm của Giáo Tông và đã lệnh cho trên 11 000 giáo xứ trong nước: ngay khi quả bom đầu tiên của Hoa-ki nổ, mọi nhà thờ công giáo đổ chuông. Chuông báo tử. Ai chết? Cái gì chết?

Nỗi ưu tư đầu tiên của Giáo Hội, từ Vatican cho tới Đức, là sự chết chóc phi lí đối với người dân i-rắc. Cái lo lớn hơn: Các Giáo Hội ki-tô giáo ki cựu và thiểu số tại I-rắc và trên toàn miền Trung Đông sẽ có cơ bị xoá sổ.

Nước Đức là kẻ có lí do nhất để lo. Cứ mỗi lần thế giới biến động hay chiến tranh, dù là ở Phi châu, Đông Âu, Thổ-nhĩ-ki, Trung Đông hay mãi tận Sri-Lanka hoặc Miến-điện, kim địa chấn tị nạn tại Đức lại nhảy vọt bất thường. Chỉ riêng trong vụ tường Bá-linh sập và cuộc chiến đầu thập niên 1990 tại Nam-tur, con số người tị nạn tại Đức lên đến xấp xỉ nửa triệu người. Gánh nặng phải đón nhận đông đảo người tị nạn là một chuyện. Là những người sinh hoạt trong lãnh vực tị nạn, có nhiều dịp trao đổi với giới lãnh đạo tôn giáo và chính trị, chúng tôi thường nghe họ bày tỏ những âu lo tương lai của các Giáo Hội ki-tô giáo tại Trung Đông. Chẳng hạn, kể từ sau thế chiến thứ hai, Thổ-nhĩ-ki hồi

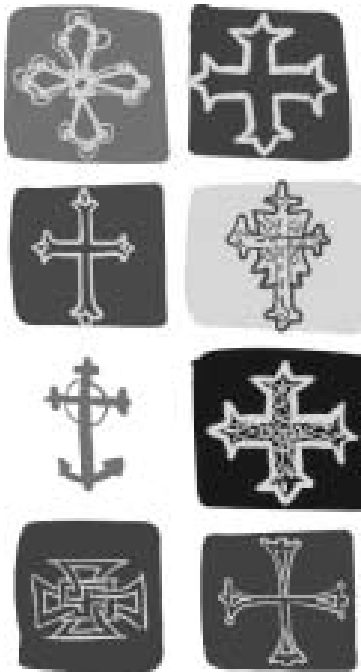
giáo đã nhỏ gần như sạch hàng triệu tín hữu ki-tô giáo trên phần đất phía đông (miền Anatolien) của họ; các Ki-tô hữu sống sót vùng này đã phải tan tác ra khắp thế giới, trong đó đa phần tị nạn tại Đức; đó là chưa nói tới hơn một triệu Ki-tô hữu gốc Ac-mê-ni đã bị Thổ giết hại bằng nhiều cách sau thế chiến thứ nhất.

Và đúng như các âu lo tiên đoán, kết quả của cuộc đánh chiếm của Hoa-ki với tình trạng tan hoang hiện nay của I-rắc là sự xoá sổ Giáo Hội Công Giáo Can-đê tại đây. Từ nửa triệu tín hữu công giáo can-đê trước năm 2003 nay còn lại bao nhiêu trong các khu tị nạn nội địa, trên đất Li-băng và Giô-đan? Trước chiến tranh, tương quan giữa Ki-tô hữu và tín hữu islam ở I-rắc tương đối hài hoà. Khi có yếu tố hoa-ki vào, Ki-tô hữu bị coi là đội quân thứ năm của tây phương và bị bách hại.

Số phận của Ki-tô hữu ở Si-ri cũng không khá hơn. Tại đây không có sự hiện diện của người tây phương (chỉ có bom và súng đạn tây phương mà thôi). Nhưng phiến quân hồi giáo IS từ I-rắc kéo sang cũng mang theo cùng một chính sách: tận diệt Ki-tô hữu. Nếu mai đây chính quyền của Bashar al-Assad sụp đổ và quốc tế không có được giải pháp ổn thoả cho Si-ri, thì chắc chắn các Giáo Hội ki-tô giáo tại đây cũng sẽ không còn đất sống.

Các Giáo Hội Công Giáo tại Trung Đông

Trong số trên dưới một triệu người vào Đức tị nạn trong năm 2015, mà đa phần là từ I-rắc và Si-ri, Hội Đồng Giám Mục Đức phỏng đoán có từ 10 tới 20% là Ki-tô hữu (công giáo và chính thống). Vì thế họ đã cho phổ biến một

tài liệu ngắn gọn trình bày cho bản đạo mình biết đôi nét về các tín hữu mới này: Họ thuộc những Giáo Hội công giáo nào và cần phải quan tâm những điểm nào trong công tác mục vụ. Nhân đây tôi tổng hợp một số tài liệu, chủ yếu theo bản tóm tắt của tiến sĩ Michael Krischer trên Misso München (không rõ số), trình bày 5 Giáo Hội Công Giáo theo truyền thống đông phương hiện diện tại Trung Đông vốn có ít nhiều liên quan tới người tị nạn hiện nay tại Đức.

1. Giáo Hội Công Giáo Can-đê

Hình thành từ giữa thế kỉ 16 nhờ một số tín hữu được gọi là theo phái Nestorius [chủ trương đức Ki-tô có hai tính, hai ngôi vị; đức Ki-tô chỉ là một con người được tiền định mặc lấy Thiên Tính, trở thành “đền thờ” của

Ngôi Lời – nghĩa là Ngôi Lời và Ki-tô là hai vị khác nhau; và mẹ Maria là mẹ của đức Ki-tô, chứ không phải là mẹ của Thiên Chúa] trở về với Công Giáo. Năm 1552 viện phụ Johannes Sulaqa được bầu làm thượng phụ và được gởi sang Roma để được công nhận và truyền chức. Khi trở về, ngài bắt tay vào việc cải tổ Giáo Hội mình theo đường lối trái với thượng phụ của Giáo Hội As-si-ri, nên bị ông này giết vào năm 1555. Giáo Hội Can-đê từ đó rơi vào quên lãng. Qua truyền giáo của các tu sĩ ka-pu-zin, một giám mục chính thống quay về với Công Giáo vào khoảng năm 1670 và trở thành thượng phụ Giáo Hội Can-đê. Các thượng phụ kế tiếp nhau cho đến năm 1827 thì trống ngôi. Năm 1830 Roma lập một Toà Thượng Phụ mới tại Mosul (I-rắc) và toà này từ năm 1950 chuyển về thủ đô Bagdad. GH Can-đê có quan hệ rất tốt với Giáo Hội Chính Thống (As-si-ri) mẹ và hai bên từ 2001 có một thoả ước về kết hợp (hạn chế và trong trường hợp khẩn cấp) về các bí tích.

Giáo Hội Can-đê có khoảng 750 ngàn tín hữu trên khắp thế giới, trong đó khoảng 450 ngàn ở I-rắc. Trước chiến tranh (2003) I-rắc có 8 giáo phận, I-ran 2, Hoa-ki 2 và Li-băng, Si-ri, Ai-cập, Thổ mỗi nơi một giáo phận. Giáo Hội Can-đê theo truyền thống nghi lễ đông si-ri; ngôn ngữ phụng vụ: tiếng Si-ri và Ả-rập.

2. Giáo Hội Công Giáo Si-ri

Gồm khoảng 260 ngàn tín hữu, chủ yếu ở Li-băng, Si-ri, I-rắc và Hoa-ki. Toà thượng phụ đặt ở Beirut. Nghi lễ: tây si-ri; ngôn ngữ phụng vụ: tiếng Si-ri cổ - A-ra-mê. Giáo Hội thành lập trong thế kỉ 17 từ giáo hội mẹ là Giáo Hội Chính Thống Si-ri của An-ti-ô-ki-a, khi một giám mục chính thống trở lại Công Giáo và trở thành thượng phụ công giáo. Hiện nay (2016) bên

cạnh vị thượng phụ còn có 17 giám mục. Từ thập niên 1990 GHCG Si-ri có những cố gắng tái thống nhất với Giáo Hội Chính Thống mẹ. Họ theo lịch cũ (Julius), nhưng nhiều cộng đoàn tín hữu rải rác ở hải ngoại hiện nay theo lịch mới (Gregorius) để thích ứng với hoàn cảnh mới.

3. Giáo Hội Công Giáo Ma-rôn

Giáo Hội được đặt theo tên thánh ần tu Maron (350-410). Sau khi thánh nhân mất, một tu viện được hình thành, và tu viện này trở thành thành trì đức tin trong một thời gian dài kể từ sau Công Đồng Can-xê-đôn (451). Trong thế kỉ thứ 7, viện phụ của tu viện được bầu làm thượng phụ của An-ti-ô-ki-a, và sau đó tu viện dần dần phát triển thành một cộng đoàn thiêng liêng và chính trị. Tín hữu ma-rôn gặp nhiều cuộc bách hại nặng nề, nên vào thế kỉ thứ 8, họ di tản lên miền rừng núi hiểm yếu của Li-băng và tới đảo Zypern. Sự kết hợp chính thức với Roma diễn ra năm 1181. Chỉ tới cuối thế kỉ 17 các tu viện ma-rôn độc lập mới kết hợp lại thành một dòng tu duy nhất, và từ 1770 dòng được chia ra thành hai nhánh, một nhánh “Ma-rôn” tại Li-băng và một nhánh “Ma-ri-am” tại Si-ri. Ngày nay Giáo Hội Ma-rôn hoàn vũ có khoảng 3,4 triệu tín đồ. Toà Hồng I Thượng Phụ đặt tại Bkerké gần thủ đô Beirut. Theo nghi lễ tây si-ri; ngôn ngữ phụng vụ: tiếng Si-ri và Ả-rập.

4. Giáo Hội Công Giáo Vương Đế Hi-lạp

Chữ “Vương đế” được dịch từ “Melchitisch”; từ ngữ này được dùng cho tất cả các toà thượng phụ chấp nhận Công Đồng Can-xê-đôn (451). Trong thế kỉ 17, một số dòng thừa sai đã thành công đưa vài giám mục trở lại Công Giáo. Năm 1724, người ta đã bầu lên một lúc hai thượng phụ.

Một cho giáo hội hi-lạp và một cho giáo hội roma. Thượng phụ giáo hội hi-lạp được các nhà lãnh đạo os-man (hồi giáo) thừa phân, thượng phụ phía Roma được giáo tông chấp nhận năm 1729 và từ đó hình thành nên Giáo Hội Công Giáo Hi-lạp Vương Đệ. Giáo Hội này hiện có khoảng 1,6 triệu tín hữu, chủ yếu ở Trung Đông. Toà Thượng Phụ đóng ở Damaskus, bao gồm Anti-ô-ki-a và toàn miền đông (các toà thượng phụ cũ của Alexandria và Giê-ru-sa-lem). Có 6 tông giáo phận và 7 giáo phận trên hai nước Li-băng và Si-ri, còn các toà thượng phụ khác thì rất nhỏ. Giáo Hội theo nghi lễ bi-zan-tin; ngôn ngữ phụng vụ: Ả-rập.

5. Giáo Hội Công Giáo Kóp

Chẳng bao lâu sau Công Đồng Can-xê-đôn, khi thượng phụ thành Alexandria bị cất chức và lưu đày thì xảy ra việc chia lìa giữa Giáo Hội Ai-cập và Giáo Hội Hi-lạp. Chữ “Kóp” dùng cho tín hữu công giáo ai-cập chỉ có sau khi người hồi giáo chiếm Ai-cập (639-641). Một thế kỉ dài dưới sự cai trị của các nhà lãnh đạo hồi giáo, tín hữu kóp bị bách hại nặng nề, nhưng điểm này đã tôi luyện và khiến họ càng thêm đoàn kết. Giáo Hội Công Giáo Kóp hình thành, khi các tu sĩ phan-sinh và dòng tên lập ở Ai-cập một vài cộng đoàn kóp trung thành với Roma vào thế kỉ 17. Năm 1741 giám mục kóp của Giê-ru-sa-lem về kết hiệp với Roma và trở thành đại diện cho tất cả mọi tín hữu công giáo kóp (lúc đó khoảng 2000 người). Trong thế kỉ 19, các giáo tông ở Roma đã hai lần thử lập toà thượng phụ cho công giáo kóp, nhưng không thành. Chỉ từ 1947 mới có được sự kế tục đều đặn các thượng phụ. Hiện có khoảng 10 triệu tín hữu công giáo kóp ở Ai-cập. Thượng phụ là một hồng y, đặt toà ở thủ đô Cairo. Nghi lễ alexandria; ngôn ngữ phụng

vụ: Kóp và Ả-rập.

Sau đây là một số điểm về mục vụ mà tài liệu của HĐGM Đức nhắc nhở các giáo xứ, khi có tín hữu chính thống hoặc công giáo từ Trung Đông tới yêu cầu giúp đỡ:

A. Rửa Tội. Khi cha mẹ mang con đến xin rửa tội, phải hỏi xem, họ thật sự muốn được rửa tội theo nghi thức công giáo la-tinh hay muốn có một linh mục thuộc tôn giáo họ. Điều cần biết, là dù có rửa tội theo nghi lễ la-tinh, thì em bé này sau đó cũng thuộc vào giáo hội của cha mẹ em. Điều này không những đương nhiên đúng cho tín hữu thuộc các Giáo Hội chính thống, mà cả cho tín hữu các Giáo Hội Công Giáo đông phương. Vì đã có một quy định như thế giữa Roma và các Giáo Hội Công Giáo đông phương. Quy định này và việc cấm các tín hữu công giáo đông phương bỏ đạo cũ để gia nhập Công Giáo la-tinh là để - như Công Đồng Vatican II mong muốn - các Giáo Hội này tồn tại. Vì thế, chỉ có Roma là thẩm quyền duy nhất cho phép một tín hữu công giáo theo nghi lễ đông phương được gia nhập Giáo Hội la-tinh mà thôi; cấp giáo xứ hay giáo phận không được phép.

B. Thánh Thể. Tín hữu công giáo các Giáo Hội đông phương được phép rước lễ trong các thánh lễ công giáo roma. Các Giáo Hội Chính Thống đông phương, vì chưa kết hợp trọn vẹn với Giáo Hội Roma, không cho phép tín hữu mình rước lễ trong thánh lễ công giáo. Có một luật trừ cho Giáo Hội Chính Thống Si-ri (xem thêm số 2); từ 1984 giữa Giáo Hội này với Giáo Hội Roma có một thoả ước về việc kết hợp hạn chế các bí tích (các bí tích giải tội, xúc dầu và thánh thể).

C. Rước lễ lần đầu và Thêm Sức. Tín hữu thuộc Giáo Hội Chính Thống, và cả thuộc các Giáo Hội Công Giáo đông phương, thường nhận ba bí tích (Rửa Tội, Thêm Sức, Thánh Thể) ngay lúc nhận bí tích Rửa Tội. Vì thế

trẻ em còn nhỏ tuổi trong các Giáo Hội đông phương được phép rước lễ. Các em công giáo đông phương có thể tham gia học giáo lí chuẩn bị xưng tội rước lễ lần đầu và lớp thêm sức với các em trong giáo xứ công giáo, nhưng việc rước lễ của các em chẳng phải là lần đầu nữa, và các em lớp thêm sức không được nhận bí tích thêm sức lần thứ hai.

D. Hôn Phối. Đối với Công Giáo Roma, trong bí tích hôn phối việc ưng thuận của đôi tân hôn mới là chính, linh mục chỉ có nhiệm vụ thay mặt Hội Thánh chứng nhận mà thôi. Trái lại nơi các Giáo Hội đông phương (chính thống lẫn công giáo) phép lành của vị linh mục chủ lễ mới là chính; chỉ qua phép này mà hôn phối thành sự, chứ không phải sự ưng thuận của đôi tân hôn. Vì thế, khi làm phép hôn phối, nên có hai chủ lễ: linh mục (hay phó tế) công giáo roma nhận phần hỏi sự ưng thuận của hai người, còn việc làm phép kết hợp do vị chủ lễ thuộc Giáo Hội đông phương.

E. Xưng Tội và Xúc Dầu. Khi một người đau nặng hoặc kẻ liệt muốn chịu hai bí tích này, thì mọi điều kiện cũng giống như nơi mục B. Còn các tín hữu chính thống khác, nếu muốn chịu các bí tích mà không có linh mục thuộc Giáo Hội của họ, thì các linh mục công giáo roma cũng có thể ban.■

Augsburg, 15.04.2016

Cười Tí Cho Vui

GIỚI LÝ LUẬN

Hai luật sư vào nhà hàng chỉ kêu nước uống và lấy bánh mì kẹp thịt mang từ nhà ra ăn. Anh tiếp viên nhẹ nhàng nhắc:

- Quý khách không được ăn thức ăn do chính mình đưa vào nhà hàng.

Hai vị luật sư vui vẻ trao đổi bánh mì cho nhau và tiếp tục ngồi ăn tĩnh bơ.■

CÓ CẦN XIN LỄ CẦU CHO CÁC THAI NHI VÀ CÁC LINH HỒN MỒ CÔI KHÔNG?

Giải Đáp Giáo Lý

■ Lm. FX Ngô Tôn Huân

Hỏi: Xin cha giải đáp ba thắc mắc sau đây:

- 1- Có cần xin lễ cầu cho các thai nhi bị giết vì phá thai không?
- 2- Có cần xin lễ cầu cho các linh hồn mồ côi không?
- 3- Có cần xin lễ cầu cho ai không?

Trả lời:

1- Về việc cầu nguyện cho các thai nhi:

Các thai nhi là những bào thai đã bị giết trong lòng mẹ vì phá thai (abortion)

Đây là một tội ác phạm đến điều răn thứ Năm cấm giết người của Thiên Chúa đã truyền cho con người phải tuân giữ từ thời Cựu Ước cho đến nay.

Sự sống là quà tặng linh thánh (sacred gift) Thiên Chúa ban cho những người được mời sống ơn gọi gia đình để cộng tác với Chúa trong Chương Trình sáng tạo, tức là làm cho có thêm nhiều người trên trần thế này, như Chúa đã truyền cho Adam và Eva xưa kia. Lệnh truyền đó như sau:

“hãy sinh sôi nẩy nở cho thật nhiều, cho đầy mặt đất và thống trị mặt đất.” (St 1:28)

Để thi hành mệnh lệnh trên của Thiên Chúa, tuyệt đối cấm sát sinh vì bất cứ lý do gì. Phải tôn trọng sự sống từ khi được thụ thai (conception) cho đến cái chết tự nhiên (natural death) trên giường bệnh. Do đó, phá thai là giết chết một sự sống, dù mới được hình thành trong lòng mẹ một hai tháng hay tám chín tháng. Đây là một tội ác phạm đến Thiên Chúa là Nguồn mạch sự sống của con người và mọi sinh vật trên trần thế này.

Vì thế, ai phạm tội phá thai hay giúp người khác phá thai có kết quả thì lập tức bị vạ tuyệt thông tiền kết

(x giáo luật số 1398) dành cho Đức Thánh Cha quyền tháo gỡ mà thôi. Nhưng đặc biệt trong Năm Thánh lòng thương xót đang diễn ra trong Giáo Hội cho đến ngày 20 tháng 11 năm nay, Đức Thánh Cha Phanxicô đã cho phép các linh mục trong toàn Giáo Hội được tha tội này cho các hối nhân để giúp họ nhận lại tình thương của Chúa, sau khi đã lỡ đánh mất vì phạm tội phá thai.

Riêng đối với các thai nhi bị giết, thì chắc chắn các thai nhi này hoàn toàn vô tội vì chưa được sinh ra, lớn lên và có thể phạm tội được. Tuy nhiên, chúng vẫn phải chịu hậu quả của tội nguyên tổ do Adam và Eva để lại, nhưng không được rửa tội để tẩy xóa hậu quả này thì đó hoàn toàn không phải lỗi của chúng. Đó là lỗi của kẻ đã giết chúng, không cho chúng cơ hội được sinh ra để được rửa tội. Vì không phải là lỗi của chúng, nên chắc chắn Chúa cũng không thể bắt lỗi các thai nhi bị giết về sự thiếu sót ngoài ý muốn này.

Và lại, xin lễ chỉ có giá trị xin tha các hình phạt hữu hạn (temporal punishment) cho các linh hồn đang còn được thanh lọc trong Luyện Tội (Purgatory) chứ không có giá trị tha tội Tội Tông và các tội cá nhân cho người còn sống hay đã qua đời. Như vậy, càng không có lý do để xin lễ cầu cho các thai nhi.

Các thai nhi bị giết oan uổng này chắc chắn vẫn được cứu rỗi nhờ công nghiệp cứu chuộc của Chúa Kitô. Cho nên, ta không cần phải lo cho phần rỗi của chúng, để phải xin lễ cầu cho chúng, như nhiều người không am hiểu đang làm. Tội quá quyết là các thai nhi bị giết oan uổng nên được Chúa thương xót nhiều hơn để đón nhận vào chốn an nghỉ đời đời với Người. Kẻ có tội là những ai đã xin phá thai hay giúp người khác phá thai có kết quả. Các thai nhi là những nạn nhân đáng thương của những kẻ vô tâm, vô luân đã giết hại chúng, khiến chúng không có cơ hội được sinh ra làm con người trên trần thế này. Như thế, không cần phải xin lễ cầu cho chúng.

Các linh mục có bổn phận giải thích cho giáo dân để

đừng nhận tiền xin lễ cầu cho các thai nhi như người ta đã và đang làm ở nhiều nơi. Thực hành này hoàn toàn không hợp lý xét theo đức tin, giáo lý và thần học của Giáo Hội.

2- Có linh hồn nào mồ côi không?

Khi nói linh hồn mồ côi là nói theo suy nghĩ của người đời. Tức là nói đến các linh hồn không có thân nhân còn sống để cầu cho người thân đã mất.

Nhưng thực tế là Giáo Hội vẫn cầu xin cho mọi tín hữu đã ly trần trong mọi Thánh Lễ, dù không có ai xin lễ cầu cho các linh hồn này.

Sau đây là bằng cứ cụ thể:

Trong các Kinh Nguyện Tạ Ôn (Thánh Thể) I, II, III, và IV đọc trong Thánh Lễ, Giáo Hội hằng ngày cầu chung cho các tín hữu đã ly trần như sau:

“Xin Chúa cũng nhớ đến anh chị em chúng con đang an nghỉ trong niềm hy vọng sống lại, và mọi người, đặc biệt các bậc tổ tiên, ông bà cha mẹ và thân bằng quyến thuộc chúng con đã y trần trong tình thương của Chúa”

Xin cho hết thảy được vào hưởng ánh sáng tôn nhân Chúa...” (KNTT II)

Dù không có ai xin lễ, thì linh mục vẫn đọc lời cầu xin trên đây để cầu cho tất cả mọi tín hữu đã ly trần, tuy không có ai xin lễ cầu cho họ..

Nếu có ai xin lễ cầu cho linh hồn nào, thì có thêm lời nguyện riêng như sau:

“Xin nhờ đến tôi tớ Chúa là mà (hôm nay) Chúa đã gọi ra khỏi đời này về với Chúa. Xin ban cho kẻ đã chết như Con Chúa thì cũng được sống lại như Người.”

Như thế rõ ràng cho thấy là Giáo Hội không chỉ cầu nguyện riêng cho những linh hồn có thân nhân còn sống xin lễ cầu cho, mà còn cầu nguyện chung cho hết mọi tín hữu đã ly trần trong đó có những linh hồn không có thân nhân còn sống xin lễ cầu cho. Nghĩa là không có linh hồn nào được coi là “mồ côi” vì không có ai cầu nguyện cho cả.

Tóm lại, ai có lòng tốt xin lễ cầu cho các linh hồn đã ly trần thì đó là việc bác ái đáng khuyến khích. Nhưng đừng nói xin cầu cho các **“linh hồn mồ côi”**, vì thật ra không có linh hồn nào bị coi là mồ côi đúng nghĩa trong kinh nguyện của Giáo Hội

3- Về việc xin lễ đời đời:

Vấn đề này tôi đã đôi lần nói đến. Nay xin được nhắc lại như sau:

Trước hết, từ ngữ “đời đời” (eternal) được dùng trong Giáo Hội để chỉ:

a- trước hết tình trạng ơn phúc vĩnh cửu với Chúa trên Thiên Đàng

b- hay phải xa cách Chúa vĩnh viễn trong nơi gọi là hỏa ngục (hell).

Các linh hồn đang được hưởng Thánh Nhan Chúa trên Thiên Đàng, thì không cần ai cầu nguyện cho nữa. Ngược lại, linh hồn nào đã xa lìa Chúa vĩnh viễn trong hỏa ngục thì không ai có thể làm gì để cứu giúp được nữa, vì không có sự hiệp thông nào giữa các Thánh ở trên trời, hay giữa các tín hữu còn sống trên trần gian với các người đã xa lìa Chúa trong hỏa ngục. (x SGLGHCG số 954-55, 1033).

Như vậy xin lễ đời đời để cầu cho ai?

Không cần cầu cho các Thánh ở trên Thiên Đàng mà cũng không thể giúp ích gì cho các linh hồn trong hỏa ngục như đã nói ở trên. Chỉ còn các linh hồn trong Luyện tội mới cần được giúp đỡ của các Thánh trên Thiên Đàng và các tín hữu còn sống trên trần gian mà thôi.

Nhưng các linh hồn này chỉ ở Luyện tội có thời hạn thôi, chứ không ở đây vĩnh viễn đời đời, như những người đã xa lìa Chúa trong hỏa ngục.

Như vậy, không cần phải xin lễ đời đời cầu cho các linh hồn trong Luyện Tội vì không ai phải ở đây đời đời như các người trong chốn hỏa ngục.

Và lại, ai có thể sống đời đời trên trần gian này để dâng lễ đời đời cho người khác? Nhà Dòng nào, linh mục nào có thể “ sống đời đời” để dâng lễ đời đời cho ai để hưởng bổng lễ cao của người xin Lễ???

Như thế, rõ ràng đây là việc làm lừa dối và sai lạc giáo lý chỉ vì mục đích kiếm tiền mà thôi. Không ai ngăn cấm hay giới hạn việc xin lễ cầu cho các linh hồn đã ly trần. Nhưng không thể đặt ra cái gọi là **“lễ đời đời”** với bổng lễ

cao (có nơi đòi 20,000 hay 30,000 dollars) của người giáo dân không am hiểu giáo lý của Giáo Hội về việc cầu cho người đã ly trần. Bao lâu con cháu hay thân nhân của người quá cố còn sống, thì cứ cầu nguyện và xin lễ cầu cho thân nhân đã ly trần, vì không ai biết được linh hồn nào đã được vào Thiên Đàng rồi hay đã xa lìa Chúa trong

hỏa ngục, hoặc đang còn phải thanh lọc trong Luyện Tội. Do đó, cứ xin lễ cầu cho các người đã ly trần, nhưng không thể xin lễ đời đời để cầu cho các linh hồn nơi luyện tội, vì các linh hồn không ở đây đời đời mà chỉ ở có thời hạn theo sự công bằng Chúa đòi hỏi mà thôi.

Cũng liên quan việc xin lễ cầu cho người quá cố, phải nói rõ một lần nữa là **tiền bạc không bao giờ có thể mua được Nước Thiên Đàng cho ai**. Chúa không bao giờ luận phạt hay ban phúc cho ai vì có người đã bỏ ra nhiều tiền để xin lễ hay dâng cúng vào nhà thờ, nhà Dòng... Tiền xin lễ chỉ giúp ích cho các linh mục dâng lễ, chứ không ảnh hưởng gì đến việc phán xét của Chúa cho một hay nhiều linh hồn. Xin nhớ kỹ điều này để đừng ai lầm tưởng là bỏ nhiều tiền ra xin lễ, xin cầu nguyện thì được ích lợi thiêng liêng nhiều hơn người nghèo không có tiền xin lễ.

Nếu một người, khi còn sống đã thực tâm yêu mến Chúa, yêu thương tha nhân, thực thi công bằng, bác ái và đã ra đi trong ơn nghĩa Chúa, thì dù không có ai cầu nguyện cho, thì cũng không thiệt thòi gì về phần rồi. Ngược lại, một người đã bỏ quên Chúa để chạy theo những quyền rũ của thế gian và ma quỷ và không biết ăn năn sám hối trước khi chết, thì dù có ai bỏ ra hàng triệu đô la xin lễ cầu cho thì cũng vô ích mà thôi. Chắc chắn như vậy.

Như thế, ai gây cho người khác ngộ nhận là bỏ ra nhiều tiền xin lễ, xin cầu nguyện thì linh hồn được mau

vào hưởng Thánh Nhan Chúa, hơn là không có tiền xin lễ. Gây ngộ nhận như vậy, để lấy nhiều tiền xin lễ của giáo dân là phạm tội “mại thánh=simonia” theo giáo lý và giáo luật của Giáo Hội. (x. Giáo luật số 1380).

Tội mại thánh là tội vô tình hay cố ý lấy tiền của ai để ban một bí tích hay dâng lễ cầu cho ai. (giáo luật trên đây). Do đó, linh mục không được phép đòi tiền ai để rửa tội, giải tội, sức dầu hay chứng hôn phối, hoặc cử hành lễ nghi an táng.

Nhưng nếu thân nhân người nhận các bí tích hay thánh vụ nói trên tự ý tặng tiền cho, thì được phép nhận. Lại nữa, linh mục chỉ được phép nhận bổng lễ (mass stipend) theo qui định của giáo quyền địa phương, (ở Tông Giáo Phận Galveston-Houston, tiền xin lễ qui định là 5 dollars mỗi thánh lễ) chứ không được phép đòi bổng lễ cao hơn mức qui định, hay từ chối dâng lễ vì có bổng lễ thấp. Thêm nữa, nếu người xin lễ không có tiền xin lễ, thì linh mục vẫn được mong đợi dâng lễ cho người ta, dù không có bổng lễ (tiền xin lễ) (x. giáo luật số 945&2)

Tóm lại, linh mục không được lợi dụng thánh chức của mình để làm tiền ai trong bất cứ trường hợp nào. Ai vi phạm thì bị coi là phạm tội mại thánh, vì đã biến việc phục vụ thiêng liêng của mình thành hoạt động thương mại trần thế.

Ước mong những giải đáp trên thỏa mãn các câu hỏi đặt ra. ▣

NHỮNG LỜI TÂM HUYẾT GỬI BẠN TRẺ

Ngày mai bạn sẽ gặt hái những gì Bạn gieo trồng hôm nay.

Rất có thể là bất mãn, là tị hiềm, là vị kỷ.

Cũng có thể là tình thương, là đức độ, là quảng đại.

Cái đó tùy Bạn chọn. Cái gì Bạn gieo, Bạn sẽ gặt.

Bạn chuẩn bị hôm nay cho ngày mai của bạn.

Số phận Bạn, tương lai Bạn, đời sống Bạn nằm trong tay Bạn.

Một khi Bạn chọn những gì giúp Bạn trở nên tốt lành, dễ thương, dễ mến,

Tương lai của Bạn sẽ triển nở tốt đẹp...

Bạn hãy mở con tim Bạn ra... mở cho thật rộng.

Chính Bạn, vâng chính Bạn, không ai khác làm hộ Bạn.

Bạn hãy ban phát nụ cười, ban phát mỗi ngày.

Từ chỗ đó Bạn sẽ cảm nhận thấy một thế giới tràn đầy tình thương.

Bạn hãy sống cho những người khác.

Xin khởi sự từ hôm nay.

Ngày mai sẽ là một ngày trọn hảo, một ngày tuyệt vời đến với Bạn.

Xin Bạn lắng nghe và ghi nhớ những lời đó.

Những lời không phải tôi nói.

Chính Chúa Giêsu, Người bạn chí thiết của Bạn, đã tâm tình với Bạn. ▣

Trích từ tập san “La Revue Franciscaine”

▣ *Trần Hữu Khắc* chuyển ngữ.

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HƯNG
(714) 636-9880

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.

- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
 - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
 - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

**Bác Sĩ Nha Khoa
NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday
714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

PARACEL Seafood

Nhà Hàng Tiệc Cưới HOÀNG SA

- **Mở cửa phục vụ khách hàng từ 11am đến 10pm, 7 ngày mỗi tuần**
- **Có LUNCH SPECIAL từ 11am đến 3pm**

- ❖ Nơi lý tưởng để tổ chức cưới hỏi với trên 500 chỗ ngồi.
- ❖ Nhà hàng Paracel đã được báo chí và giới sành điệu bầu là nhà hàng đẹp và sang trọng nhất quận Cam
- ❖ Có giá đặc biệt cho các hội đoàn, học sinh, sinh viên, Đại Nhạc Hội, Cải Lương và các Quân Binh chủng.
- ❖ Bếp chánh từng nổi tiếng tại Hồng Kông đảm trách
- ❖ Parking trên 500 xe, an toàn và rộng rãi.

ĐẢM TRÁCH TIỆC CƯỚI TẠI CÁC KHÁCH SẠN TRONG QUẬN CAM

15583-15589 Brookhurst St., Westminster, CA, 92683

Tel (714) 775-3077 Cell: 714-697-8614

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

■ *Trần Việt Cường*

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiê Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

CON NGƯỜI CÓ QUYỀN THA TỘI DƯỚI ĐẤT

Mc 2: 1-12

Sau ít ngày, Chúa Giêsu lại trở về Capharnaum; nghe tin Người đang ở trong nhà, nhiều người tuôn đến đông đảo, đến nỗi ngoài cửa cũng không còn chỗ đứng, và Người giảng dạy họ.

Người ta mang đến cho Người một kẻ bại liệt do bốn người khiêng. Vì dân chúng quá đông, không thể khiêng đến gần Người được, nên họ dỡ mái nhà trên chỗ Người ngồi một lỗ to, rồi thông chiếc chõng với người bại liệt xuống. Thấy lòng tin của họ, Chúa Giêsu nói với người bại liệt rằng: “Hỡi con, tội lỗi con đã được tha”.

Lúc ấy, có một ít luật sĩ ngồi đó, họ thầm nghĩ rằng: “Sao ông này lại nói thế? Ông nói phạm thượng. Ai có quyền tha tội, nếu không phải là một mình Thiên Chúa”.

Chúa Giêsu biết tâm trí họ nghĩ như vậy, liền nói với họ: “Tại sao các ông nghĩ như thế? Người nói tiếp: Nói với người bại liệt này: ‘Tội lỗi con đã được tha’ hay nói: ‘Hãy chỗi dậy vác chõng mà đi’, đàng nào dễ hơn? Nhưng để các ông biết Con Người có quyền tha tội dưới đất”. - Người nói với kẻ bại liệt: “Ta truyền cho con hãy chỗi dậy, vác chõng mà về nhà”.

Lập tức người ấy đứng dậy, vác chõng ra đi trước mặt mọi người, khiến ai nấy sững sốt và ngợi khen Thiên Chúa rằng: “Chúng tôi chưa từng thấy như thế bao giờ”.

Hôm nay chúng ta như chứng kiến một hoạt cảnh qua câu chuyện sống động được tường thuật trong Tin Mừng Thánh Mac-cô. Câu chuyện nổi tiếng này được cả ba thánh sử trong Phúc Âm Nhất Lãm ghi lại. Ta hãy cùng suy niệm để tìm ra sứ điệp của tình thương yêu mà Chúa Giêsu muốn gửi đến cho mỗi người chúng ta. Sứ điệp có sức mang lại niềm vui và hy vọng dù trong bất cứ cảnh ngộ nào

của cuộc đời. Sứ điệp mời gọi ta đứng lên, vượt thoát khỏi sự tê bại của ích kỷ chán chường, để theo Ngài đi vào giữa cuộc đời gieo rắc niềm vui của tình thương cứu độ.

Câu chuyện này xảy ra vào thời kỳ đầu cuộc sống công khai của Chúa. Chúa đã nổi tiếng ngay sau khi Ngài vào một hội đường tại Ca-pha-na-um, công bố lời tiên tri I-sai-a và chữa

lành một người bị quỷ ám. Sứ vụ của Ngài đã được Isai-a loan báo: *Rao giảng tin mừng cho người nghèo, tin vui giải phóng cho kẻ bị giam cầm và công bố năm hồng ân của Thiên Chúa (Luca 4: 18-19)*. Lời giảng dạy của Chúa Giêsu có một sức mạnh và đầy quyền uy (Luca: 32) khiến dân chúng ngỡ ngàng, và đánh động tâm họ một cách sâu xa. Lời giảng dạy và những phép lạ Chúa làm để cứu nhân độ thế

cộng thêm quyền năng của Ngài trên ma quỷ đã khiến danh tiếng của Người lan ra khắp mọi nơi, khắp cả vùng lân cận miền Ga-li-lê (Mc 1:28).

Chính vì vậy mà khi nghe tin Chúa Giêsu trở lại Ca-pha-na-um và đến nhà một người quen, dân chúng đã tụ tập lại đến nỗi theo như lời tường thuật của thánh sử: *ngoài cửa cũng không còn chỗ đứng*. Sự kiện dân chúng lũ lượt tìm đến để nghe lời Chúa được tường thuật ở đây không phải là một sự kiện đơn lẻ mà được kể lại nhiều lần trong Phúc Âm. Có lần họ mê say nghe lời Chúa giảng dạy, đi theo Ngài vào nơi hoang vắng quên cả ăn uống đến nỗi Chúa chạnh lòng thương và đã làm phép lạ nhân thừa bánh để nuôi dưỡng họ. Số người đi theo để nghe Ngài giảng lúc đó có đến cả chục ngàn người (Thánh sử Mat-thêu 1:21 ghi lại là số người ăn chỉ riêng đàn ông đã lên tới khoảng năm ngàn người). Sự kiện dân chúng say mê tìm đến Chúa để được nghe Ngài giảng dạy là một lời tự vấn lương tâm và đồng thời là một lời mời gọi được gửi đến cho từng người chúng ta hôm nay, nhất là những ai tự xưng mình là môn đệ của Chúa Giêsu: Chúng ta có còn say mê tìm đến với Chúa Giêsu không? Chúa Giêsu đang chiếm vị trí nào trong tâm hồn và trong cuộc đời của ta? Lời tự vấn này cũng được gửi đến cho cả nhân loại.

Tim đến với Chúa Giêsu và kết thân với Ngài là điều cốt lõi của niềm tin Kitô Giáo. Chính Chúa Giêsu đã minh xác điều này khi Ngài đưa ra hình ảnh Ngài là cây nho và các môn đệ là ngành nho. Ngành nho nào kết hợp với cây nho mới có thể có sự sống và trở sinh hoa trái. Ngành nào tách rời thân cây sẽ không còn nhận được sự sống và bị khô héo. Chúa còn nói một câu mà không vĩ nhân nào trong nhân loại dám nói: *Không có Ta, các*

con không làm gì được. Lời đó Chúa không chỉ nói riêng với các môn đệ mà còn được gửi đến cho con người mọi thời và mọi nơi. Lời đó chỉ có thể xuất phát từ thần tính của Chúa Giêsu, Đấng là người thật và là Thiên Chúa thật. Chúng ta phải tha thiết đi tìm Chúa Giêsu như dân chúng thời xưa đã đổ xô đi tìm Chúa và đến đông đảo cho đến nỗi cả ngoài cửa cũng không còn chỗ đứng. Lời mời gọi đi tìm Thiên Chúa là sứ điệp thật khẩn thiết cho nhân loại hôm nay, khi con người hình như không còn màng tới Thiên Chúa nữa.

Trước tình trạng con người đang rời xa Thiên Chúa hôm nay, lời nói của Chúa Giêsu phải làm cho chúng ta phải giật mình và xúc động: *Nhưng khi Con Người đến, liệu Người có tìm được lòng tin trên mặt đất không?* (Lu-ca 18:8) Nhưng dù cho thế giới hôm nay hình như không còn tha thiết với Thiên Chúa nữa, trong thâm sâu nhất của tâm hồn, mỗi người trong chúng ta vẫn còn một nỗi trống rỗng vô biên mà chỉ một mình Thiên Chúa mới có thể lấp đầy. Như lời xưng thú của thánh Augustino, một thanh niên trác táng sau bao tháng năm trường theo đuổi nhưng lạc thú của trần gian: *Chúa đã dựng nên con cho Chúa và tâm hồn con sẽ luôn thao thức khôn nguôi cho tới khi được nghỉ yên trong Chúa* (Confessions).

Chúng ta hãy thử nhìn vào tâm tình của những người tìm đến với Chúa Giêsu ngày hôm đó, đã hơn hai ngàn năm trước, để khám phá ra tâm tình của mỗi người chúng ta đối với Chúa Giêsu hôm nay. Trong đám đông dân chúng, có những người đến vì tò mò. Họ nghe nói về Chúa Giêsu và muốn đến để xem Chúa ra sao và hy vọng nếu may mắn sẽ được coi một vài phép lạ chúa làm. Trong cuộc hành trình đức tin của mỗi người, có lẽ chúng ta cũng có những lúc ít nhiều mang tâm trạng

này, theo Chúa nhưng theo một cách xa xa không có gì tha thiết lắm.

Trong đám đông hôm đó còn có những người đến để dò xét và tìm cách bắt lỗi Chúa Giêsu như những luật sĩ và các thủ lãnh tôn giáo. Họ là những người hoàn toàn tự mãn vì cho rằng chỉ có họ mới là những người giữ luật Môi-sen một cách hoàn bị nhất. Họ không cần gì nơi Chúa Giêsu, mà còn thấy Ngài bắt đầu có những triệu chứng nguy hiểm như coi thường ngày Sa-bát, không giữ luật theo truyền thống của họ. Họ đến cùng với đám đông để xem Chúa Giêsu hành xử ra sao. Còn chúng ta thì sao, có bao giờ chúng ta nhìn nhận là mình yếu đuối, có thể sai lầm hay lúc nào ta cũng thấy ý kiến của mình là đúng nhất, đường lối của mình là hay nhất.

Nhưng trong đám đông hôm đó cũng có những người đến với Chúa Giêsu vì họ thật sự cần đến Ngài. Họ đã đến với Chúa như niềm hy vọng cuối cùng của cuộc đời mình. Điển hình là người bại liệt đang nằm trên chõng. Ta không biết rõ là anh đã bị chứng bệnh này đã bao lâu và cũng chẳng biết căn bệnh nào đã làm cho anh bại liệt. Chỉ biết là anh hoàn toàn lệ thuộc vào người khác và không thể đi lại được. Chắc là anh cũng đã cố gắng tìm đủ mọi phương cách để chữa trị nhưng tất cả đều luống công vô ích. Nghe danh Chúa Giêsu, anh đã nhờ những người bạn thân giúp đỡ để đến tìm gặp Chúa Giêsu. Người bại liệt này có thể là hình ảnh của mỗi người trong chúng ta, đều một cách nào đó mang chứng bệnh bại liệt, điển hình nhất là bại liệt trong tình yêu. Ta bại liệt trong tình yêu khi không nhìn thấy nỗi thống khổ của tha nhân và nếu có thấy thì cũng trở thành vô cảm, không có đủ sức mạnh của tình yêu để đưa một bàn tay nâng đỡ. Ta bại liệt trong tình yêu khi không nhìn thấy

nỗi buồn, nỗi cô đơn của những người thân yêu trong gia đình, những người gần gũi ta nhất trong cuộc đời, để vỗ về an ủi. Và nhất là ta bại liệt trong tình yêu khi tâm hồn đầy tự ái hay hận thù, không thể nói một lời làm hòa. Ta hoàn toàn bại liệt không thể nào xây lại nhịp cầu yêu thương, thông cảm. Ta cũng cần phải tìm đến Chúa Giêsu như niềm hy vọng cuối cùng, chỉ một mình Ngài mới có thể đổi mới trái tim ta, và chữa lành ta khỏi căn bệnh bại liệt của tâm hồn.

Trong số những người thành tâm đến với Chúa Giêsu còn có bốn người bạn tốt của anh bị bại liệt. Họ phải là gương mẫu cho ta trong sự tận tụy, hết lòng giúp đỡ những ai cần đến ta trên đường đời. Có thể chính bốn người bạn này đã nghe danh Chúa và nhất định khiêng bạn mình đang bại liệt đến với Chúa. Vì thế họ đã cố gắng vượt qua mọi trở ngại. Khi bốn người khiêng bạn mình bị bại liệt đến nơi Chúa Giêsu thì cả ngoài cửa cũng không còn chỗ đứng. Như thế thì còn hy vọng gì khiêng cả giường chõng có người bệnh đang nằm đến gặp được Chúa. Nhưng tình thương bạn đang bị bại liệt và lòng tin tưởng mãnh liệt nơi Chúa Giêsu đã giúp họ nảy sinh một sáng kiến không ai nghĩ tới, một sáng kiến táo bạo và còn nguy hiểm cho bản thân của họ: Leo tường khiêng bạn lên mái nhà, rẽ mái nhà để dùng giây thả chõng có người bại liệt đang nằm tới trước mặt Chúa Giêsu! Thánh Mac-cô tường thuật lại biến cố này với những hình ảnh hết sức sống động.

Khi Chúa Giêsu chứng kiến lòng tin tưởng của người bại liệt và những người bạn tốt của anh, Ngài nói một câu thật mâu thuẫn: “Hỡi con, tội lỗi con đã được tha”. Tại sao Chúa lại nói những lời này? Người bại liệt đâu đã tỏ thái độ gì thông hỏi để đáng được tha

tội. Hơn nữa có lẽ anh chỉ muốn đến để xin Chúa anh chữa khỏi chứng bại liệt thôi mà. Ta không hiểu rõ tại sao Chúa nói câu này mà chỉ có thể suy niệm về tình thương yêu nhân hậu của Chúa. Chúa đã đi sâu hơn vào mâu thuẫn của khổ đau, của sự ác và của tội lỗi. Người bại liệt và các bạn của anh chỉ mong cho anh được lành bệnh. Nhưng Chúa Giêsu, trước khi chữa cho anh lành mạnh khỏi chứng bại liệt đã ban cho anh một ơn cao trọng hơn nhiều, quá lòng anh mong ước: Những tội lỗi trong đời của anh cũng được thứ tha. Chữa lành bệnh tật về thân xác thì có khi các vị lương y của cuộc đời có thể làm được. Nhưng chỉ một mình Thiên Chúa mới có thể tha tội. Một mình Ngài mới có thể trả lại cho tâm hồn ta nỗi an bình và niềm hạnh phúc sâu xa đã bị cướp đi do tội lỗi.

Người bại liệt lúc đó chắc là chưa hiểu được hồng ân lớn lao mà anh mới lãnh nhận qua lời nói đầy nhân từ của Chúa Giêsu: *Hỡi con, tội lỗi con đã được tha*. Có lẽ tâm trạng của chúng ta hôm nay cũng vậy, chúng ta vẫn muốn được nhìn thấy một phép lạ nhãn tiền. Còn bao nhiêu ơn huệ Thiên Chúa ban đã tràn đầy trong cuộc sống thì ta lại thờ ơ, coi như chuyện đương nhiên. Chỉ khi nào ta có được tâm tình biết tri ơn và tạ ơn, nhận ra và hết lòng cảm tạ Thiên Chúa vì nhưng hồng ân Ngài ban cho, lúc đó ta mới thật sự được bình an và hạnh phúc trong tâm hồn.

Chúa Giêsu đã tha tội cho người bại liệt quá dễ dàng. Mặc dầu thánh Mac-cô không ghi lại là anh ta đã xin tha tội hay tỏ dấu ăn năn, nhưng Thiên Chúa nhìn thấu suốt cõi lòng. Ta không biết rõ lý do nào khiến anh được Chúa tha thứ tội tình. Nhưng ta nhận thấy rõ tình thương nhân hậu thứ tha của Ngài qua biến cố này. Và đây chính là niềm hy vọng lớn lao cho mỗi người chúng

ta, đang sống trong phận người yếu đuối và luôn vẫn vương tội lỗi. Biến cố này cũng là lời mời gọi để ta đến cùng Chúa Giêsu với một tâm hồn đầy tin tưởng phó thác như người bại liệt. Đến với Chúa Giêsu trong từng phút giây của cuộc đời, và nhất là khi yếu liệt trên giường bệnh để được nghe lời êm ái dịu dàng của Ngài: *Hỡi con, tội lỗi con đã được tha!*

Những luật sĩ không phải không có lý khi trầm nghĩ là Chúa Giêsu đã nói phạm thượng, vì quả thật chỉ một mình Thiên Chúa mới có quyền tha tội. Cứ sự thường là như vậy. Nhưng Chúa Giêsu có lẽ muốn mời gọi họ vượt qua những gì thường tình để chuẩn bị tâm hồn đón nhận một mâu thuẫn và một tin mừng lớn lao, vượt muôn ngàn lần trên mọi chuẩn mực bình thường: Tin mừng của Đấng *Emmanuel -Thiên Chúa ở cùng chúng ta*. Chúa mời gọi các ông bằng một câu hỏi không dễ trả lời: *Nói với người bại liệt này: ‘Tội lỗi con đã được tha’ hay nói: ‘Hãy chỗi dậy vàc chõng mà đi’, đàng nào dễ hơn?*

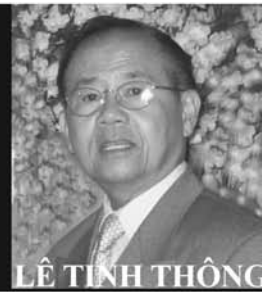
Có lẽ cho tới ngày hôm nay, ta cũng không biết rõ câu trả lời cho vấn nạn này là đàng nào dễ hơn. Xét về phương diện thực tế và thường nghiệm, ta có thể nghĩ là nói với người bại liệt: *Tội lỗi con đã được tha* dễ hơn vì không ai kiểm chứng được. Còn nói với anh ta *hãy đứng dậy vàc chõng mà về* mà anh ta vẫn nằm liệt tại đó thì ai cũng thấy rõ. Thế nhưng xét về phương diện bản chất và siêu nhiên thì câu nói: *Tội lỗi con đã được tha* vừa khó khăn vừa cao cả và lớn lao hơn muôn trùng. Vì chỉ một mình Thiên Chúa có quyền tha tội, và tội lỗi là căn nguyên của sự ác và của mọi nỗi đau khổ và bất hạnh trên đời. Và có lẽ đây cũng là lý do Chúa Giêsu nói với anh lời tha tội trước khi

(xem tiếp trang 62)

SÔNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

Phép lạ của Đức Mẹ, chữa bệnh ung thư !

Lời Giới Thiệu: Kỳ này chúng tôi xin giới thiệu cùng quý độc giả một trường hợp được chữa lành căn bệnh ung thư đã bị các bác sỹ từ chối chữa trị nhưng nhờ Đức Tin của một người không Công Giáo có lòng trông cậy vào lòng nhân từ của Đức Mẹ Maria. Trường hợp này đã được chính người mẹ thuật lại qua Truyền Thông DCCT tại Việt Nam.

VRNs (07.01.2014)

Sài Gòn – Tôi vốn là một người ngoại giáo, đã trở về với Chúa được hơn 8 năm nay là nhờ hồng ân của Đức Mẹ Maria. Ngày ấy, thằng con trai duy nhất của tôi bị ung thư máu và xuất huyết não nặng, nằm bệnh viện hơn một tháng mà bệnh không thuyên giảm, tình hình ngày một xấu đi. Và cuối cùng các bác sĩ đành bó tay cho về. Lòng tôi quặn đau, ruột gan tôi bời, tôi chết lặng mang con ra xe mà không cảm được nước mắt. Chồng tôi phờ phạc cả người, thần thờ như người mất trí...

Ngồi trên xe tôi bỗng để ý trước mặt tôi; một tấm ảnh Đức Mẹ của người Công Giáo, dán trên cửa kính xe với dòng chữ bên dưới tấm ảnh đập vào mắt tôi thật rõ: “Hãy tin tưởng vào Mẹ Maria, bạn sẽ thấy phép lạ là gì”. Sau này tôi được biết, đó là tấm ảnh Đức Mẹ Phù Hộ các Giáo Hữu, Đức Mẹ bế trên tay Chúa Giêsu, đầu Chúa và Mẹ đều đội triều thiên rất đẹp; và lời nói trên là của Thánh Don Bosco, một vị Thánh sống rất đẹp lòng Đức Mẹ.

Như người chết đuối vớ được phao, tôi mừng rỡ nhìn thật sâu thật lâu vào tấm ảnh với một lòng cậy trông, đặt hết tin tưởng vào Mẹ, qua lời người đã viết bên dưới bức ảnh. Tôi thưa với Đức Mẹ: “Thưa Bà, con là người ngoại

đạo, con xin bà cứu chữa con của con. Con chỉ có một đứa con trai duy nhất, con con bị bệnh nặng, các bác sĩ đã chê và cho về, con biết chỉ có Bà mới cứu được con con khỏi tay tử thần. Bà ơi, con đặt hết lòng tin tưởng vào Bà, con van xin Bà cứu chữa con con.”

Lòng tôi thì hết sức van vái, trong khi miệng tôi lầm nhảm kêu nài, vừa cầu xin tôi vừa nhìn lên bức ảnh với những dòng nước mắt chảy dài. Con tôi nằm trên tay, thằng bé chưa đầy mười tuổi đầu, mặt xanh nhợt, người mềm như sợi bún, nằm im như một xác chết vô hồn. Nhìn con rồi nhìn người đàn bà bế đứa trẻ trong bức ảnh, tôi nhủ thầm: “Bà ơi ! Bà đã từng làm Mẹ, Bà cũng có con, Bà thấu rõ nỗi đau khổ của người mẹ đang cay đắng khổ sở thế nào khi mất đứa con! Xin Bà lấy lòng từ bi lân mẫn cứu sống con tôi. Tôi xin hứa với Bà nếu con tôi sống, gia đình tôi sẽ xin theo Đạo. Và dù chỉ có một đứa con trai duy nhất, tôi cũng xin dâng nó cho các Ngài, để suốt đời nó được phụng sự các Ngài...”

Xe chạy đường dài, mệt mỏi với những đêm thức nuôi con bệnh, tôi mệt mỏi thiếp đi khi lòng trí vẫn mơ màng cầu xin ơn cứu tế. Đang thiu thiu ngủ mê ngủ mệt, tôi nghe tiếng động trở mình của con tôi, mở mắt ra, tôi thấy tay chân cháu quờ quạng như muốn nói điều gì, mắt nó mở to nhìn

tôi thật lâu, rồi tự dưng nó nhoèn miệng cười.

Trời ơi ! Thế này là thế nào ? Tôi muốn hét lên !

Con tôi tỉnh rồi !

Ôi tôi mừng quá ! Tôi sung sướng quá !

Tôi lặng người liú lười gọi ba nó ngồi trên băng trước. Vợ vàng anh lao người xuống quì cạnh con, gục đầu trên thằng bé cảm động đến tràn trề nước mắt...

Thì ra anh cũng nhìn thấy tấm ảnh và đã cũng có những lời cầu xin tha thiết với Đức Mẹ như tôi. Nhìn con nằm im, gương mặt thoải mái dễ chịu không tỏ vẻ đau đớn như những ngày trước, tuy cháu còn mệt và chúng tôi hỏi gì cháu cũng chỉ mỉm cười mà không nói. Bác tài xế nghe sự tình cũng xúc động rơi nước mắt đến nỗi bác phải ngừng xe lại, và thầm thì cầu nguyện để cảm ơn Bà đã cứu sống con tôi...

Rồi xe chạy một lát về tới nhà, cháu tỏ ý muốn được ngồi dậy, xuống xe một cách yếu ớt đi vào nhà. Tôi và ba cháu chẳng hiểu sự việc làm sao nhưng lòng đầy tin tưởng rằng chính Bà trong ảnh đã cứu con mình...

Đi cháu từng bước đi vào mà cứ như người trong mơ. Về đến nhà, qua

một tuần lễ ăn uống nghỉ ngơi lấy sức, cháu đã trở lại bình thường như không có bệnh gì. Tôi không cho cháu uống thêm thuốc bệnh nhưng có cắt thêm thuốc bổ để cháu mau lại sức.

Sau đó một thời gian, tôi đưa cháu đi kiểm tra lại sức khỏe, qua siêu âm thử máu và làm các xét nghiệm, thì các bác sĩ vô cùng ngạc nhiên, vì không còn phát hiện ra mầm mống một chút gì của căn bệnh nan y này nữa. Họ bảo gia đình tôi: Đây là một trường hợp hiếm có mà khoa học không thể giải thích được.”

Có một bác sĩ Công Giáo sau khi nghe tôi kể đã bảo tôi nên đi xin lễ tạ ơn ở một Nhà Thờ nào đó. Và tôi đến đã xin các Cha ở DCCT dâng lễ tạ ơn vì con tôi được khỏi bệnh.

Qua sự việc này, gia đình tôi biết chắc chắn có bàn tay của Đức Mẹ đã thực hiện quyền phép của Người,

để cứu giúp những ai đặt hết lòng cậy trông tin tưởng nơi Ngài khi gặp nguy khốn. **Bằng chứng là Ngài đã chữa lành con tôi.**

Để tỏ lòng cảm tạ ân nhân, tôi xin chủ xe tấp ảnh để hằng ngày được nhìn thấy và cầu nguyện với ngài. Ông lái xe thật là người tốt, sẵn sàng biểu ngay. Ngoài vợ chồng tôi, ông là người được chứng kiến phép lạ đầu tiên, rồi cũng chính ông sau này đã lo liệu mọi sự giúp đỡ chúng tôi trở thành người Công Giáo.

Thưa các bạn, suốt từ ngày tôi trở lại Đạo Công Giáo đến giờ, tôi thấy mình luôn vui, sống có hy vọng, sống có ích, biết quan tâm giúp đỡ những người chung quanh, thay vì sống thờ ơ chỉ biết có mình...

Tôi cũng cùng sinh hoạt với các bà các chị trong hội đoàn của Giáo Xứ. Ở lối xóm lại biết chia sẻ cho nhau niềm vui nỗi buồn, mỗi tuần cùng đến

nhà nhau đọc kinh liên gia. Tôi thấy cuộc sống gia đình chúng tôi rất có ý nghĩa, không còn nhàm chán như trước.

Trong gia đình vợ chồng con cái biết yêu thương kính trọng nhau, nhờ được học hỏi để biết cầu nguyện và suy gẫm Lời Chúa. Con trai tôi cũng biết vâng lời cha mẹ, chăm chỉ ngoan ngoãn học hành, lại thường xuyên sinh hoạt Giáo Lý trong Nhà Dòng của các cha Don Bosco. Và được sự đồng ý như lời hứa của tôi với Đức Mẹ, cháu rất ước ao mong mỏi được dâng mình vào Nhà Chúa để lo việc phụng thờ Ngài.

Vâng ! Lạy Chúa, cuộc đời còn lại của con xin được là một bài ca cảm tạ hồng ân vì những ơn lành của Chúa và Mẹ đã ban cho gia đình con, và sẽ là suối nguồn hạnh phúc mà Ngài tiếp tục ban cho chúng con mãi mãi muôn đời. Amen. Tạ ơn Chúa.■

■ *Thanh Anh Nhiên*

TIN MỪNG GIỮA ĐỒNG ĐỜI

(tiếp theo trang 60)

chữa lành cho anh bệnh tật về thân xác.

Đối với con người thì cả hai điều trong câu hỏi của Chúa Giêsu đều khó khăn và không thể làm được. Vì cho dù con người có thể chữa lành được một số bệnh tật, nhưng không ai trong nhân loại có thể chữa lành chỉ bằng lời nói đầy quyền năng của mình như Chúa Giêsu. Và con người hoàn toàn không có thẩm quyền tha tội cho ai. Hai điều khó khăn này chỉ một mình Thiên Chúa mới có thể thực hiện. Chúa Giêsu đã loan báo tin mừng cho dân thành Ca-pha-na-um và cho cả nhân loại hôm nay bằng cách thực hiện cả hai điều khó khăn trên. Việc Chúa chữa lành cho người bại liệt: “*Ta truyền cho con hãy chỗi dậy, vác chõng mà về*

nhà” đã trở thành dấu hiệu hữu hình cho sự biến đổi trong tâm hồn anh khi anh được Ngài tha thứ tội lỗi. Sự kiện người bại liệt đứng dậy, vác chõng của anh và đi trước mặt đám đông đang ngỡ ngàng là một chứng từ sống động về quyền năng của Chúa Giêsu và về tin mừng Ngài mang đến: *Để các ông biết Con Người có quyền tha tội dưới đất*”.

Người bệnh nhân bị bại liệt đã gặp được Chúa Giêsu, hết lòng tin thác nơi Ngài, trong một giây phút đã được biến đổi cuộc đời. Từ tình trạng u buồn và tuyệt vọng trong thân phận bại liệt của mình, anh đã tìm lại được sự bình an và niềm vui trong tâm hồn khi được ơn tha tội. Anh đã già từ cuộc đời bại liệt để mạnh mẽ đứng lên trước mặt dân chúng và trở thành chứng nhân của quyền năng và tình thương yêu của Thiên Chúa. Đến nỗi mọi người

hiện diện sùng sốt và lớn tiếng ngợi khen Ngài.

Lời nói của Chúa Giêsu: *Hãy chỗi dậy, vác chõng mà đi* cũng là một lời mời gọi được gửi đến cho từng người chúng ta. Lời mời gọi đứng lên khỏi tình trạng bại liệt của sự lười biếng tâm linh. Vượt ra khỏi sự trôi buồm của ích kỷ, giận hờn, thù hận. Để mọi người phải ngỡ ngàng vì một con người trước đây ích kỷ bấy giờ trở thành vị tha, trước đây luôn giận hờn mà giờ đây biết yêu thương tha thứ. Mỗi người trong chúng ta được mời gọi như người bại liệt ngày xưa, trở thành chứng nhân cho quyền năng và lòng nhân từ của Thiên Chúa, cho đến nỗi *mọi người có thể nhìn những việc lành chúng ta làm mà ngợi khen Cha Cả trên trời. (Mt 5:16)*■

Trong hai mùa lễ trọng Giáng Sinh và Phục Sinh, nhiều cộng đoàn Việt Nam trong Giáo phận Orange thường diễn lại những biến cố chính của mùa phụng vụ. Mùa Giáng Sinh thì có đêm canh thức, hoạt cảnh Giáng Sinh. Trong Mùa Chay, giới trẻ thường diễn lại cuộc khổ nạn của Chúa, mà một số người gọi là “Chặng Đàng Thánh Giá sống.” Tên gọi đó trở thành phổ biến, và nghiêm nhiên được chính thức sử dụng ở một số nơi. Ít ai để ý rằng, cụm từ này ban đầu có lẽ xuất phát từ một người nào đó. Người thứ hai nghe bùi tai, cũng nói theo. Rồi người thứ ba, người thứ tư. Người nghe không đặt vấn đề xem những gì mình đang nghe đã khởi đi từ đâu, và có chính xác và thích hợp không. Nhất là, cách gọi này có thích hợp với ý nghĩa và ngôn ngữ phụng vụ không?

Cách nói rất quan trọng. Từ suy nghĩ phát thành ngôn ngữ, từ ngôn ngữ hướng đến hành động. Nếu không lưu ý cách dùng từ, chúng ta có thể vô tình sử dụng một ngôn ngữ phản thần học và từ ngôn ngữ đó, sẽ có những thái độ và hành động đi ngược với ý hướng phụng vụ. Một từ không đúng, khi dùng lâu ngày sẽ trở thành nếp, khiến giáo dân nhập tâm và không hướng họ đến được mục đích của việc phụng vụ đó. Nhiều từ ngữ trong phụng vụ có một nguồn gốc và ý nghĩa đặc biệt. Chữ *agape* chẳng hạn, từ tiếng Hy Lạp (*ἀγάπη*, *agápē*), có nghĩa là tình yêu siêu vượt khỏi con người, tình yêu cao quý nhất, tình yêu tận hiến của Chúa dành cho con người và tình yêu con người đáp trả lại Tình Chúa. Chữ *agape* đan xuyên những chương Tin Mừng về Chúa Giêsu, nhất là trong bữa tiệc ly. Tình yêu này nối kết trời và đất, Thiên Chúa và nhân loại.

Đền nguyên

ĐÀNG THÁNH GIÁ

■ *Trang Đài Glassey-Trần Nguyễn*

Do đó, những buổi diễn lại các bài Tin Mừng mà thiếu chiều sâu tâm linh có thể trở nên phụng vụ và biến thành những buổi trình diễn vô nghĩa. Trong một đêm canh thức Giáng Sinh tại một giáo xứ nọ, em đóng vai Thiên sứ Gabriel đã làm hơi nhiều động tác không cần thiết, khiến cho Mầu Nhiệm Truyền Tin mất phần trang nghiêm. Đã vậy, em đóng vai Đức Mẹ lại gật đầu lia lịa, xoay nhìn lung tung, làm mất vẻ tôn nghiêm và sự sâu lắng của Trinh Nữ Maria, người được Chúa chọn làm Mẹ Đấng Cứu Chuộc. Người hướng dẫn đã không giúp hai em hiểu hết cái linh thiêng của sứ điệp trong bài Tin Mừng, và vô tình đã diễn ngược lại ý nghĩa phụng vụ.

Cho nên, ‘Chặng Đàng Thánh Giá sống’ là một cách gọi không thích hợp với phụng vụ, khiến người nghe dễ dàng liên tưởng đến một show hát. Hơn nữa, cách nói này phản đức tin và phản thần học. Khi chúng ta diễn lại Chặng Đàng Thánh Giá, chúng ta chỉ diễn lại câu chuyện Thánh Kinh thôi, vì nhân vật chính là Chúa Giêsu Khổ Nạn không có mặt. Chỉ có người đóng vai Chúa Giêsu, chứ không có Chúa Giêsu thật hiện diện. Hơn nữa, Chúa đã chết, chúng ta chỉ diễn lại để tưởng niệm, chứ không thực hiện một cuộc đóng đinh Chúa lần nữa, và chính Chúa cũng không ‘có mặt’ để diễn lại đoạn cuối trong hành trình cứu thế này. Không có Chúa Giêsu bằng xương bằng thịt thì

không ‘live’ được. Chỉ có qua Phụng Vụ Thánh Thể trong thánh lễ thì Chúa mới được tái hiện tế qua bánh và rượu mà thôi, không trong những hình thức phụng vụ ca diễn nguyện.

Chữ ‘live’ mang nhiều ý nghĩa khác nhau trong tiếng Anh, tùy hoàn cảnh và theo sự thay đổi qua thời gian. Ngày trước, đi coi ‘live show’ là đến dự những chương trình do người thật diễn tại chỗ, diễn ngay trong lúc xem, không phải coi qua phim ảnh băng đĩa. Trong tự truyện *Audition: A Memoir*, xướng ngôn viên kỳ cựu của truyền hình Mỹ Barbara Walters đã kể lại chuyện cha mình là ông Lou Walters làm thương mại, một ông bầu chuyên tổ chức những trình diễn giải trí sống tại các hộp đêm như Latin Quarter và hốt bạc thời thập niên 40s tại thành phố New York. Trong cách nói của show biz giải trí, thì ‘trình diễn live’ là để phân biệt với trình diễn đã thu hình hay thu âm trước. Gọi là ‘nhạc sống’ là để phân biệt với nhạc thu âm, nhạc thu hình. Cho nên, dịch hay dùng chữ ‘sống’ từ chữ ‘live’ trong tiếng Anh một cách tùy tiện, chúng ta có thể vô tình tục hoá ngôn ngữ phụng vụ.

Khi hệ thống truyền hình bắt đầu phát sóng những chương trình trực tiếp để người ta có thể xem từ bất cứ nơi nào trong lúc một biến cố đang diễn ra, thì chữ ‘live’ mang ý nghĩa truyền hình trực tiếp, và có thêm khoảng cách không gian. Với

Di's PRINTING

An Express & Discount
Printing Company

Nhận mọi dịch vụ ấn loát từ đơn giản 1 màu đến nhiều màu

ĐẶC BIỆT: In sách các loại với số lượng nhỏ, có máy
Digital Color, khách hàng không phải chờ đợi lâu.

VIỆC LÀM CẨN THẬN - GIÁ CẢ PHẢI CHĂNG

10104 Westminster Ave. Garden Grove, Ca 92843

Tel: 714.636.7932

Email: Diusaprinting100@gmail.com

Tổ Hợp Luật Sư

MICHAEL FRANCIS SMITH & Associates

Với sự cộng tác của LS GEORGE HENDERSON

và nhiều Luật Sư có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn

27 NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

GARDEN GROVE Office: 14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(trong khu Mái Ngói Xanh, trên lầu Thanh Thanh Food To Go, góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

SANTA ANA Office: 1665 E. 4th St., Ste 101, Santa Ana, CA 92701

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

**TAI NẠN: xe cộ, sở làm, nhà hàng,
siêu thị, bất cẩn y tế...**

Xin liên lạc **DŨNG PHẠM**

Tốt nghiệp đại học tiểu bang California

Điện thoại: **714-636-1228**

Sau giờ làm việc xin gọi: **714-906-6440**

Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý vị có thể
tham khảo trực tiếp. Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với
hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.
Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ **NGUYỄN ANH LINH, O.D.**

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lẫn)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM

Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

**16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708**
(Trong khu chợ Smart &
Final và Dairy Queen,
chỗ đậu xe thoải mái)

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Nữ Bác Sĩ **PHAN MỸ DUNG** Bác Sĩ **LÊ PHAN STEPHANIE**

DIPLOMATE AMERICAN BOARD OF FAMILY PRACTICE

1693 Flanigan Dr., #100 San Jose, CA 95121

Tel: 408.274.3881

Y KHOA GIA ĐÌNH:

- Bệnh người lớn
- Bệnh trẻ em, chích ngừa
- Bệnh phụ nữ, sửa chữa mình, ngừa thai
- Khám định kỳ hàng năm, thử nghiệm PAP
- Thử máu, nước tiểu

*Nhận làm Bác Sĩ gia đình và nhận theo dõi em bé từ lúc mới sanh.

*Nhận Medical, Medicare, các loại bảo hiểm PPO, EPO, Valley Health Plan, HMO, Cover California

BÁC SĨ DUNG CÓ KHÁM SỨC KHỎE ĐỂ LÀM THẺ XANH VÀ QUỐC TỊCH.

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu:
9AM-6PM
Thứ Tư, Thứ Bảy:
9AM - 1PM

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, TRẢ GÓP

V-MEX DENTAL

Bác Sĩ Nha Khoa

PHAN MỸ CHÂU

**Tốt nghiệp Bác Sĩ Nha Khoa tại University of Southern California*

2820 Alum Rock Ave #30

San Jose, CA 95127

(Giữa Taco Bell và phố 54)

Tel. (408)937-5058

4600 Alum Rock Ave #6

San Jose, CA 95127

Tel. (408)258-1901

phương tiện thông tin đa tuyến hiện nay, thì việc con người thấy và trao đổi với nhau một cách trực tiếp đã trở nên một phần của đời sống hằng ngày. Gặp gỡ qua mạng thường được gọi là gặp gỡ trực tuyến. Trước khi đến thăm Hoa Kỳ tháng Tám 2015, Đức Thánh Cha Phanxicô đã có những buổi gặp gỡ trực tuyến ‘live’ qua skype với các trường học Công Giáo do Đài truyền hình ABC News thực hiện (<https://www.youtube.com/watch?v=n3hbgSeUw1U>). Chương trình mang tên “Pope Francis and the People,” một chương trình ‘exclusive’ do đài này độc quyền, với xướng ngôn viên song ngữ David Muir. Các tham dự viên đã quy tụ tại ba địa điểm được chọn là Chicago, Los Angeles, McAllen (Texas) để cùng diện kiến Đức Thánh Cha. Chương trình này ‘live’ là vì tuy cách trở về địa lý, nhưng người tham dự được gặp một Đức Thánh Cha bằng xương bằng thịt trên màn hình, được trực tiếp thưa chuyện với ngài, hát cho ngài nghe, khóc với ngài, tâm sự với ngài, được ngài vỗ về và đón nhận. “Live” ở đây mang ý nghĩa gặp gỡ trực tiếp, trực tuyến; và quan trọng hơn cả là sự hiện diện của Đức Thánh Cha.

Do đó, thay vì gọi là ‘Đàng Thánh Giá sống,’ thì nên gọi là ‘Diễn nguyện Đàng Thánh Giá’ sẽ thích hợp và cung kính hơn. ‘Diễn nguyện Đàng Thánh Giá’ là một hình thức phụng vụ mà qua đó, chúng ta diễn tả lại Mầu Nhiệm Cứu Độ để cùng nhau suy niệm, cầu nguyện, hiệp thông, chiêm ngắm, và tưởng niệm Chúa Giêsu chịu đóng đinh, chứ không đơn thuần là việc thực hiện một cuộc trình diễn ‘sống’ khắp khễn về mặt tâm linh và phụng vụ. ‘Diễn nguyện Đàng Thánh Giá’ sẽ hướng giáo dân về tâm tình cầu

nguyện và hiệp thông với Chúa Giêsu trong cuộc khổ nạn trong ngày thứ Sáu Tuần Thánh, một trong ba ngày của Tam Nhật Thánh, ba ngày trọng đại nhất trong năm phụng vụ. Tuần Thánh và Tam Nhật Thánh thu tóm cách đầy đủ mầu nhiệm Chúa Giêsu làm người và ơn cứu chuộc mà Chúa Cha ban cho nhân loại qua cái chết của Con Ngài.

Phụng Vụ để Tưởng Niệm, Kính Nhớ, Hiệp Thông (Liturgy as Memorial), chứ không phải biểu diễn. Như bữa tiệc Vượt Qua (Seder Meal) mà người Do Thái cử hành hằng năm để tưởng niệm biến cố thoát ách nô lệ Ai Cập. Những nghi thức trong phụng vụ đều nhắm vào việc tái diễn những mầu nhiệm cao cả Chúa ban cho dân Người. Khi diễn lại cảnh Chúa chịu nạn, điều cần nhất là hướng giáo dân vào sự hiệp thông với cuộc khổ nạn của Chúa.

Mùa hè năm 2002, tôi dự khoá huấn luyện Lịch Sử Truyền Khẩu Quốc Tế (International Summer Oral History Institute) do Chương trình Lịch Sử Truyền Khẩu (Oral History Program) tại Đại học Columbia tổ chức, rồi đi Amtrak qua Canada để cùng tham dự Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới 2002 tại Toronto với Hội Sinh Viên Công Giáo của Giáo phận Orange. Trong phần chặng đàng Thánh Giá chiều thứ Sáu, tôi để ý thấy phần suy niệm cho mỗi chặng rất hay. Khi tôi hỏi, thì Cha tuyên úy Trần Đức Hùng cho biết, chính Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô đệ Nhị đã soạn phần suy niệm này. Khi diễn lại cuộc khổ nạn của Chúa, chúng ta không là những người đi coi hát - mà chúng ta cùng sống lại mười bốn chặng đàng thánh giá với Chúa, để như Simon, chúng ta cũng chung vai vác đỡ thánh giá với Người.

Trong phương pháp giáo dục Montessori và Giáo Lý Chúa Chiên Lành, cử chỉ là một loại ngôn ngữ. Trong đời sống hằng ngày, người ta thường nói đến ‘body language’ – những biểu hiện trên người, hay ‘facial language’ – những biểu hiện qua nét mặt. Trong phụng vụ Công Giáo, mỗi nghi thức có nhiều cử chỉ, và mỗi cử chỉ mang một ý nghĩa riêng. Do đó, trong diễn nguyện, cử chỉ cần được dùng đúng cách, vừa phải. Trong những bài múa phụng vụ, cử chỉ cần đơn sơ, cung kính, nhẹ nhàng, lắng đọng, để tránh cho bài múa phụng vụ trở thành một màn vũ giải trí. Khi diễn nguyện cũng thế. Càng đơn giản, càng giúp cho giáo dân kết hợp với Chúa hơn. Khi đóng đĩnh Chúa, quân lính không cần hò hét âm ỹ quá lớn. Chỉ cần những cử chỉ và lời nói tối thiểu như những sự gợi ý, để chính Chúa Thánh Thần tác động lên tâm hồn giáo dân qua Thánh Kinh. Được như vậy, thì những vết đĩnh trên thân thể Chúa cũng sẽ đi vào tâm hồn mỗi người hiện diện. Để ta cùng chết đi với Người, và cùng sống lại với Người. ■

Cười Tí Cho Vui

NHỚ TÊN

Vợ đi đón chồng ở phi trường. Khi phi hành đoàn đi ra, chồng nói lớn với một nữ tiếp viên

- Cảm ơn cô Laura về chuyến bay tuyệt diệu

Vợ thắc mắc hỏi

- Làm sao anh biết tên cô ta?

- Em không biết sao? Phi công chánh, phi công phụ, tiếp viên nam nữ, ai cũng mang bảng tên trên ngực hết

- Vậy anh nói cho em tên phi công phụ và nam tiếp viên đi. ■

Khối Tự do Dân chủ 8406

Tuyên bố nhân kỷ niệm 10 năm ngày thành lập (8/4/2006-8/4/2016)

Kính thưa:

- Toàn thể Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước

- Các Tổ chức Xã hội dân sự tại Việt Nam

- Các Chính phủ Dân chủ và các Cơ quan Nhân quyền quốc tế

I: **Điểm lại những sự kiện chính:**

1- Ngày 08 tháng 04 năm 2016 sắp tới là kỷ niệm 10 năm Tuyên ngôn Tự do Dân chủ cho Việt Nam ra đời (Tuyên ngôn 8406). Đây là dấu mốc hết sức quan trọng, một đột biến về lượng lẫn chất trong phong trào đấu tranh cho nhân quyền và dân quyền giữa lòng chế độ cộng sản. Lần đầu tiên kể từ Cách mạng tháng 8 (1945), một văn kiện chính trị – được đồng ký bởi 118 công dân trong nước với họ tên, nghề nghiệp, nơi ở – đã công khai

xuất hiện sau vô vàn khó khăn ngăn chặn để minh bạch trình bày trước quốc dân một nội dung đối lập hoàn toàn với chế độ độc tài toàn trị:

- Thực trạng Đất nước: Chủ nghĩa và chế độ cộng sản đã được thiết lập ở miền Bắc sau năm 1945 rồi cả nước sau năm 1975. Chính nó đã triệt tiêu hầu hết các quyền tự do căn bản của con người, lợi dụng óc sáng tạo, sức lao động và sự hy sinh của nhân dân, để đến hôm nay vẫn tiếp tục đè đầu cưỡi cổ toàn thể Dân tộc.

- Quy luật phổ biến toàn cầu: Tất cả những nước từng bị rơi vào quỹ đạo của chủ nghĩa và chế độ cộng sản thì đều điều tàn thê thảm. Đó là mô hình hoàn toàn sai lầm, cả về lý luận lẫn thực tiễn. Chính vì thế, nhân dân Liên Xô và Đông Âu đã nhất tề đứng lên lật nhào nó để tìm con đường đúng đắn cho họ.... Đây cũng là con đường mà tuyệt đại đa số nhân dân VN hôm nay muốn

đi, còn những kẻ nắm thực quyền trong đảng CS và các nhóm lợi ích ăn theo thì đang lỳ lợm chống lại đến cùng!

- Mục tiêu cuộc đấu tranh: Mục tiêu cao nhất là chuyển từ thể chế chính trị nhất nguyên độc đảng sang thể chế chính trị đa nguyên đa đảng, trong đó hệ thống tam quyền Lập pháp, Hành pháp, Tư pháp được phân lập rõ ràng. Mục tiêu cụ thể là tái lập các dân quyền cơ bản: tự do thông tin và ngôn luận; tự do hội họp và lập hội, tự do bầu cử và ứng cử, tự do tôn giáo và tư tưởng, tự do hoạt động công đoàn và đình công.

- Phương pháp cuộc đấu tranh: hòa bình, bất bạo động. Và chính Dân tộc chủ động thực hiện cuộc đấu tranh này.

- Ý nghĩa cuộc đấu tranh: làm cho chính nghĩa thắng phi nghĩa, tiến bộ thắng lạc hậu, các lực lượng vận dụng đúng quy luật cuộc sống và xu thế thời đại thắng những tà lực đang tìm cách đi ngược lại, thể chế chính trị độc đảng phải bị chôn táng vĩnh viễn để nhân dân -sau mỗi kỳ bầu cử- tìm được những con người tốt nhất, những lực lượng chính trị giỏi nhất lãnh đạo đất nước.

2- Tuyên ngôn 8406 đã nhanh chóng nhận được sự đồng thuận của hàng ngàn rồi hàng chục ngàn Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước. Tất cả liên kết với nhau thành một phong trào đấu tranh quần chúng, một tập thể công khai nỗ lực thực hiện tinh thần của Tuyên ngôn, và đã tự gọi mình bằng cái tên Khối 8406. Cùng lúc, Tuyên ngôn và Khối 8406 đã được sự ủng hộ của nhiều tổ chức và cá nhân quốc tế, của nhiều chính khách dân chủ và nhà hoạt động nhân quyền năm châu, nhất là tại châu Mỹ (50 dân biểu Hoa Kỳ), châu Úc (40 dân biểu nghị sĩ Australia), châu Âu (50 nhân sĩ Hiến chương 77 Tiệp Khắc), chưa kể nhiều nhân vật tên tuổi khác.

3- Nhưng cũng kể từ đó, nhà cầm quyền độc tài CSVN đã ra tay đàn áp khốc liệt phong trào quần chúng hoạt động dân chủ và nhân quyền này. Trong 10 năm qua đã có 50 thành viên Khối 8406 bị bắt giam, kết án, tổng cộng 231 năm tù ở (không kể các án quản chế, và hiện còn 5 người tại ngục). Đó là chưa kể nhiều chiến sĩ dân chủ Khối 8406 mới bị bắt lại, còn giam giữ, chưa ra tòa. Đối lại, sự cống hiến của các thành viên Khối 8406 đã được các tổ chức nhân quyền của người Việt cũng như của quốc tế đánh giá cao. Cho đến nay, các thành viên Khối 8406 đã nhận được 31 giải nhân quyền quốc tế và 37 giải nhân quyền của người Việt.

4- Trung thành thực hiện Tuyên ngôn Tự do Dân chủ, thường xuyên giơ cao ngọn đuốc nhân quyền, không ngừng ưu tư soi sáng công luận, trong 10 năm qua Khối 8406 đã đưa ra: 38 Tuyên bố, 35 Kháng thư, 15 Lời Kêu gọi (chưa kể nhiều văn bản ký tên chung với các tổ chức khác). Khối cũng thực hiện và liên tục phổ biến trên mạng lẫn trên giấy bán nguyệt san Tự do Ngôn luận (240 số), thực hiện một chương trình phát thanh hàng tuần từ năm 2007, một diễn đàn paltalk hàng tuần từ năm 2008 và một Tủ sách Tranh đấu gần 20 tập. Khối hiện có bộ phận hải ngoại đang hoạt động tích cực tại Bắc Mỹ châu (Hoa Kỳ, Canada), Úc châu và Âu châu, đồng thời còn khiến xuất

hiện ba Khối thân hữu kể từ năm 2006: 1706 và 1906 tại Úc và 101206 tại Anh.

5- Nhưng điều quan trọng hơn là: chính tinh thần của bản Tuyên ngôn và Khối 8406 đã đẩy mạnh phong trào đòi tự do dân chủ của Đồng bào Việt Nam, nhất là ở quốc nội. Cuộc đấu tranh nay ngày càng mang tính công khai hơn, ngày càng quy tụ nhiều tầng lớp dân chúng hơn, ngày càng được tổ chức chặt chẽ hơn, ngày càng có nhiều sáng kiến hơn. Cụ thể trước mắt là sự xuất hiện của các tổ chức xã hội dân sự nhắm mục tiêu chủ yếu là tự do, dân chủ và nhân quyền (trong đó nhiều thành viên Khối đứng ra thành lập hay tham gia hoạt động), là sự hình thành lực lượng nông dân, công nhân, tín đồ đòi lại những gì đã bị nhà cầm quyền CSVN tước đoạt, là sự thiết lập hàng ngàn trang dân báo độc lập trên mạng toàn cầu với chủ đích công bố sự thật và bênh vực lẽ phải.

II: Khối 8406 nhân dịp này tiếp tục khẳng định:

1- Chừng nào còn chế độ độc tài toàn trị cộng sản trên đất nước ta thì chừng đó VN vẫn không thể có một nền tự do và dân chủ chân chính, một sự phát triển và tiến bộ đích thực, một nền hòa bình và an ninh đúng nghĩa.

Quả thế, lòng tham lam vô độ muốn nắm mọi quyền lực để thu vén mọi quyền lợi, niềm tin tưởng mù quáng vào bạo lực và lừa gạt như phương tiện quản lý đất nước và điều hành xã hội, sự lệ thuộc và quy lụy đê hèn đối với đảng CS Trung Quốc vốn ngày càng biểu lộ dã tâm thôn tính nước Việt, tất cả đã khiến cho đảng CSVN ngày càng đẩy Đất nước vào bao khủng hoảng, đẩy Xã hội vào bao cảnh nhiễu nhương, đẩy Nhân dân vào bao cảnh khốn cùng, đẩy chính đảng vào bao bế tắc, từ đó đẩy Quốc gia vào nguy cơ bị Bắc thù đại hán xóa sổ.

2- Những cái gọi là tự do, dân chủ, pháp quyền, độc lập, hạnh phúc mà nhà cầm quyền CSVN đã và đang ra rả tuyên truyền, khoa môi múa mép hơn 70 năm qua (kể từ ngày 2/9/1945) thực chất chỉ là những trò mỵ dân giả dối, nhằm đánh lừa nhân dân VN và nhân dân thế giới.

Quả thế, một thứ Hiến pháp thể hiện cương lĩnh đảng CS; một tổng số bộ luật củng cố quyền lực đảng; một nguyên tắc chính trị: nhà nước là sở hữu chủ mọi tài nguyên đất đai; một chủ trương kinh tế: lấy quốc doanh làm chủ đạo, bóc lột sức công nhân, xuất khẩu lao nô ra nước ngoài; một đường lối quản lý xã hội: độc quyền giáo dục, độc quyền thông tin, độc quyền ngôn luận, công cụ hóa quốc hội, công an, quân đội, tôn giáo... tất

Thông tin tiếp theo nhận được là anh Phạm Chí Dũng, Chủ tịch Hội, anh Bùi Minh Quốc, Phó Chủ tịch Hội cũng như nhà báo Đoàn Trang, đã được “mời” về các đồn công an phường với những lý do rất... củ chuối.

Các vị khách quốc tế đã được thông báo về sự ngăn chặn và phá hoại này, nên họ sẽ không đến nơi đã định. Do vậy, chúng tôi tiến hành cuộc Hội thảo mini ngay tại bàn cafe.

Một cuộc hội thảo mini

Nhận được thông tin đó, tôi gọi điện thoại cho anh Phạm Chí Dũng, anh cho biết: Anh đang bị câu lưu tại CA Phường Giảng Võ vì một vụ... “đụng xe”. Còn anh Bùi Minh Quốc được mời về CA Phường Kim Liên.

Thế là chúng tôi, dù ít ỏi và thiếu vắng, vẫn tiến hành Hội thảo như dự định.

Ts Nguyễn Thanh Giang là người phát biểu ý kiến về những suy nghĩ của mình trước các động tác của nhà cầm quyền với sự kiện này.

Theo ông, việc những công dân, nhân sĩ, trí thức quan tâm đến tình hình đất nước trong giai đoạn hiện nay là điều hết sức quý giá. Trên bình diện đất nước, hiện nay đang đang lâm lẩn giữa “bạn” và “thù”.

Trước tình hình đất nước lâm nguy, lẽ ra những người có trách nhiệm lãnh đạo đất nước cần phải tập trung mọi sự quan tâm của bạn bè để có thể chống lại cuộc xâm lăng của Trung Cộng. Trong đó, Mỹ là một đối tác duy nhất có thể giúp Việt Nam trong lúc này. Hãy quên đi những hận thù đã hơn 40 năm nay để có một hướng đưa đất nước đi lên.

Trong khi, nhiều đại biểu Quốc hội, nhiều nhân sĩ trí thức đã lên tiếng và chỉ rõ những nguy cơ của đất nước VN hiện nay, mà chung sức chung lòng để góp phần đưa đất nước ra khỏi đại họa nô lệ, thì nhà nước tổ chức việc phá quấy hôm nay. Rõ ràng, đây là một sự phá hoại và là sự phản bội đất nước, tiếp tay cho bọn xâm lược. Những kẻ cố tình cô lập VN trước bạn bè thế giới là phản động, là có mưu đồ bán nước.

Nguyên đại tá Nguyễn Đăng Quang cho rằng: Với truyền thống đất nước VN xưa nay, đều có duyên nợ với các nước lớn trong các cuộc chiến, dù đó là một cơ may hay là một bất hạnh do vị trí quan trọng của mình, thì điều hiển nhiên là các nước lớn trong Hội đồng BALHQ đều có dính líu với VN xưa nay. Kể cả cuộc chiến mà trước đây ông đã nghe và cho rằng là “cuộc chiến tranh

xâm lược” của Mỹ, cho đến sau này khi đã hiểu ra bản chất cuộc chiến bảo vệ đồng minh của họ. Trong các cuộc chiến đó, VN thường vẫn phải liên kết với một vài nước lớn để chống lại.

Thế nhưng, ngày nay, VN đang bị cô lập trên cả thế giới, nếu không có sự liên kết liên minh, thì nguy cơ mất nước vào tay Trung Cộng là hoàn toàn có thể xảy ra. Trước tình hình đó, việc liên minh với Mỹ là việc làm đúng đắn.

Theo ông, cuộc viếng thăm của Tổng thống Mỹ Barack Obama nhằm những mục đích cụ thể. Trước hết, VN cần Mỹ công nhận nền kinh tế thị trường, dù trong nước vẫn luôn bám vào cái gọi là “kinh tế thị trường định hướng XHCN” rất khó hiểu. Hiện nay, quan hệ giữa VN và Hoa Kỳ là mối quan hệ “toàn diện” chứ chưa phải là quan hệ đối tác chiến lược. Hy vọng rằng chuyến viếng thăm này đạt được điều đó. Những kẻ phá đám những ý kiến của người dân có tâm huyết với vấn đề an nguy dân tộc, đó là những kẻ phản bội lại đất nước qua những việc làm như ngày hôm nay.

Trước những ý kiến của các bậc lão thành, tôi cũng có vài ý kiến như sau:

Trước hết, cần nói rõ vấn đề “bạn, thù” hiện nay. Theo ngôn ngữ thông thường, đã là bạn, thì hẳn nhiên cần có trước, có sau và chân tình. Điều này thường chỉ được sử dụng trong tình cảm, quan hệ cá nhân. Trong khi đó, các mối quan hệ giữa các quốc gia, chuyện đó sẽ hết sức khó khăn và không tưởng. Nếu bám vào cách suy nghĩ như vậy, độc lập, chủ quyền của mình hẳn nhiên sẽ bị chi phối.

Thực tế, trên bình diện quốc tế, chỉ trừ các nước Cộng sản mới có quan niệm bạn, thù. Ở đó, họ sẵn sàng hy sinh lợi ích dân tộc, đất nước cho cái gọi là “phong trào Cộng sản quốc tế”. Chính vì vậy, mà ở VN hiện vẫn còn lưu truyền câu nói được cho là một nhân vật thể lực ở VN ngày trước, khi quân Trung Cộng xâm lược Hoàng Sa: “Đảo của ta, nhưng bạn giữ thì cũng như ta giữ, bạn giữ còn tốt hơn, sau này sẽ giao lại cho ta”.

Vì thế, các nước phát triển vì lợi ích của quốc gia như Mỹ, Anh, Pháp... không hề có quan niệm “bạn” mà chỉ có quan hệ “đồng minh”, nghĩa là hôm nay chúng ta có cùng lợi ích, đó là đồng minh, ngày mai, lợi ích xung đột, sẽ không còn là đồng minh, thậm chí là kẻ thù của nhau để bảo vệ lợi ích đất nước mình.

Một thời gian dài, VN luôn coi Liên Xô là “Anh cả” Trung Cộng là đàn anh, và nay là “bạn vàng”. Nhưng, thực tế, kẻ thù nguy hiểm nhất của đất nước này lại chính là anh bạn vàng của Đảng. Mới đây anh bạn vàng Nga đã tát thẳng tay vào mặt nhà cầm quyền VN qua lời Ngoại trưởng Nga về Biển Đông là một ví dụ. Cũng vậy, xưa nay, câu chuyện mối tình đoàn kết keo sơn ba nước Đông Dương VN - Lào - Campuchia được Đảng CS luôn tung hô, ca ngợi và tôn xương máu, tiền của vun đắp... Thì những hành động của Campuchia thời gian qua với VN là chứng minh cụ thể về cái gọi là “bạn” của cộng sản.

Với Mỹ, cái khái niệm “Kẻ thù” đã bám riết từ lâu và trở thành rào cản trong suy nghĩ và ngôn ngữ của những nhà chính trị VN và lây sang cả đất nước. Chính vì vậy, việc mở rộng sự đoàn kết, tranh thủ sự giúp đỡ và ủng hộ của đất nước có tiềm năng lớn nhất hiện nay là Hoa Kỳ đã và đang trở nên khó khăn.

Thực tế, xưa nay, hệ thống tuyên truyền của Đảng đều gọi việc Mỹ có mặt ở Việt Nam Cộng Hòa là hành động xâm lược. Nhiều người dân vẫn quen miệng và không hiểu khái niệm đó. Xâm lược, là hành động đưa quân đến chiếm đóng trái phép trên lãnh thổ nước khác mà không có sự đồng ý của chủ nhà. Chẳng hạn việc Trung Cộng dùng vũ lực đánh chiếm Hoàng Sa, Trường Sa của Việt Nam và chiếm giữ hiện nay.

Còn việc Mỹ đưa quân đến Nam Việt Nam, đó là hành động được sự cho phép của chính phủ nhà nước Việt Nam Cộng hòa. Một chính phủ được quốc tế công nhận và lãnh thổ được quy định trong Hiệp định quốc tế Gienevo 1954.

Về chuyện hận thù. Chắc cuộc chiến với Mỹ đã lâu và lâu hơn nhiều so với cuộc chiến man rợ phía Bắc Việt Nam năm 1979, năm 1988. Nhưng đảng và nhà nước VN vẫn không coi đó những cuộc xâm lược của Trug Cộng sau này với dân ta là hận thù và vẫn là bạn vàng thì đâu có sao. Hận thù, đó chỉ là cách để cự tuyệt một lối đi cho dân tộc mà thôi.

Vấn đề hiện nay, VN đang lâm vào trình trạng cô đơn, cô thế và yếu về sức mạnh. Do vậy, VN đang rất cần sự giúp đỡ của các cường quốc, dù vì lợi ích của họ, nhưng có lợi cho việc gìn giữ chủ quyền của VN là điều cấp bách. Do vậy, việc VN cần sự hợp tác của Hoa Kỳ

Tuy nhiên, việc có mối quan hệ với Hoa Kỳ ở tầm đối tác chiến lược là điều khó khăn. Chính bởi bản chất của hai nền chính trị khác nhau. Với Hoa Kỳ, việc ph

cả đã biến đảng CS thành một bạo chúa tập thể thống trị trên toàn dân mà nay chỉ là thần dân, nô lệ giữa một đất nước tan hoang.

3- Tất cả các cuộc bầu cử do nhà cầm quyền tổ chức do vậy cũng chỉ là trò lừa mỵ, bởi lẽ chúng hoàn toàn do ĐCS giật dây, thao túng, ép buộc, chỉ gây tốn kém thời gian và tiền bạc của nhân dân, không thể chọn ra được những con người ưu tú nhất của dân tộc để lãnh đạo đất nước mà chỉ để ra được một đám gia nô làm theo sự chỉ đạo rất ích kỷ, mù quáng, sai lầm và tàn ác của ĐCSVN mà thôi. Thảm trạng của đất nước và dân tộc, tệ nạn do hiến pháp và luật pháp suốt 13 khóa Quốc hội vừa qua đã chứng minh điều đó.

III: Khối 8406 do đó lên tiếng:

1) Kêu gọi Đồng bào trong và ngoài nước có những hoạt động kỷ niệm việc ra đời Tuyên ngôn 8406 để góp phần động viên hỗ trợ các chiến sĩ nhân quyền và dân chủ quốc nội. Kêu gọi mọi thành viên các tổ chức xã hội dân sự cùng nhau đánh dấu chặng đường 10 năm phong trào tự do dân chủ này, bằng cách phát huy mạnh mẽ hơn nữa tinh thần, đường lối và phương pháp đấu tranh bất bạo động trong mọi tầng lớp nhân dân, đặc biệt phong trào dân oan đòi đất đai, phong trào công nhân đòi quyền lợi, phong trào tín đồ đòi tự do hành đạo, phong trào giáo chức, sinh viên, học sinh đòi dân chủ...

2- Kêu gọi toàn thể Đồng bào tẩy chay cuộc bầu cử Quốc hội vào tháng 5/2016 tới theo cách mà mình nghĩ là thích hợp và hiệu quả nhất. Có quá nhiều dấu hiệu cho thấy nhà cầm quyền đang âm mưu “đảng hóa” cơ quan quyền lực tối cao này để tiếp tục nặn ra một Quốc hội bù nhìn, vô khả năng lãnh đạo đất nước: sau nhiều vụ gây khó, nhận xét tùy tiện, vu khống chửi bới những công dân tự ứng cử trong mục tiêu dân chủ, câu giờ cho đến hết hạn nộp hồ sơ, từ chối lời đề nghị của họ được tham gia giám sát bầu cử, nay đến việc loại trừ họ qua các cuộc “hiệp thương” tại nơi sinh sống và nơi làm việc bằng đủ trò bẩn thỉu.

Nhân dịp này, Khối 8406 xin chân thành cảm ơn mọi sự ủng hộ quý báu và đầy hiệu quả mà đồng bào Việt Nam trong lẫn ngoài nước và bạn bè khắp 5 châu đã dành cho chúng tôi suốt 10 năm qua. Chặng đường trước mặt chắc chắn sẽ còn nhiều gian khổ hy sinh, song chúng tôi nguyện sẽ đem hết sức mình vì đất nước, quyết tâm cùng dân tộc đưa cuộc đấu tranh cho tự do dân chủ

(xem tiếp trang 72)

Khối 8406

Tuyên ngôn Tự do Dân chủ cho Việt Nam 2006

Web: <http://khoid8406vn.blogspot.com/>

Email: vanphong8406@gmail.com

Bản lên tiếng nhân vụ nhà cầm quyền đàn áp cuộc tuần hành kỷ niệm 10 năm Tuyên ngôn 8406 và đòi tự do cho các tù nhân tại Hà Nội

Sáng 08-04-2016, nhân kỷ niệm 10 năm công bố Tuyên ngôn Tự do dân chủ cho Việt Nam 2006 và thành lập Khối 8406, hàng trăm người hoạt động vì nhân quyền (gồm các chiến sĩ dân chủ và dân oan mất đất mất nhà) đã tập hợp trước trụ sở bộ Tài nguyên Môi trường (đường Nguyễn Chí Thanh) và tại một quán cà-phê (đường Láng Hạ) rồi tuần hành đến đại sứ quán Hoa Kỳ gần đó, để kỷ niệm bước đột phá trong phong trào dân chủ Việt Nam (là đã liên kết được các cá nhân đấu tranh riêng lẻ thành một khối thống nhất đứng chung dưới Tuyên ngôn Dân chủ), đồng thời đòi trả tự do cho các tù nhân lương tâm, nhất là những người vừa bị bắt như Luật sư Nguyễn Văn Đài, cô Lê Thu Hà, trung tá Trần Anh Kim, nhà báo Lê Thanh Tùng v.v...

Dù giữ thái độ ôn hòa, đi đứng trong trật tự, tay cầm những biểu ngữ mừng ngày kỷ niệm Khối 8406 và đòi trả tự do cho các tù nhân lương tâm cũng như những hình ảnh của họ, đoàn người vẫn bị nhà cầm quyền cộng sản Hà Nội đàn áp dã man. Trước hết, chủ quán cà-phê nơi họ họp mặt bị buộc đóng cửa; đám dân oan tụ họp trước bộ Tài nguyên Môi trường cũng bị thô bạo giải tán. Sau đó, khi đoàn người tuần hành đến trước đại sứ quán Hoa Kỳ, lực lượng công an côn đồ đông đảo, đa phần mặc thường phục, đã bao vây và tấn công họ.

Vừa ra lệnh không được quay phim chụp hình, công an đã xông vào cướp điện thoại, máy ảnh và xé nát biểu ngữ cầm tay của nhiều người. Tiếp đến, chúng vung tay chân đá, dùng giày đinh đập mặt một số người, trong đó có các anh Trương Văn Dũng, Từ Anh Tú, các cựu tù nhân lương tâm Thái Văn Dung, Nguyễn Trung Nghĩa, dân oan Cán Thị Thêu... rồi bắt những người này lên xe, chở về đồn công an thành phố tại số 6, Quang Trung, Hà Đông. Nhiều dân oan Dương Nội lập tức nằm xuống

đường chặn đầu xe. Thế nhưng họ đã bị đám công an côn đồ to khỏe hành hung đánh đập và đẩy vào lề đường cách thô bạo.

Đoàn người liền kéo đến đồn công an Hà Nội, biểu tình đòi thả người. Họ đã hô to nhiều khẩu hiệu với đầy khí thế: đả đảo chế độ cộng sản, đả đảo chế độ ăn cướp, đả đảo chế độ tham nhũng, đả đảo chế độ thối nát, đả đảo công an giết dân, đả đảo công an đánh người, đả đảo công an cướp của.... Thậm chí họ còn nằm xuống chặn cửa đồn để ngăn cản việc di chuyển những người vừa bị bắt. Đang khi đó, bên trong đồn, những người này tiếp tục bị thẩm vấn, chửi bới, hăm dọa. Sau nhiều giờ đấu tranh quyết liệt của bà con, công an cuối cùng đành phải trả tự do cho họ.

(xin xem 3 video đính kèm)

Trước những sự việc trên, Khối Tự do Dân chủ 8406 tuyên bố:

1- Nhiệt liệt hoan hô các chiến sĩ dân chủ và bà con dân oan đấu tranh giành lại đất đai bị cướp đoạt đã đánh dấu ngày kỷ niệm 10 năm công bố Tuyên

ngôn Tự do Dân chủ cho Việt Nam và thành lập Khối 8406 một cách rất có ý nghĩa. Tinh thần dũng cảm biểu dương Tuyên ngôn của phong trào tranh đấu, đòi hỏi tự do cho các tù nhân lương tâm, lên án chế độ độc tài toàn trị và công cụ của nó là công an ngay trước mặt bạo quyền... là một tấm gương cho những ai đang đấu tranh cho tự do, dân chủ và nhân quyền cũng như đang bảo vệ chủ quyền lãnh thổ và lãnh hải của Tổ quốc Việt Nam.

2- Mạnh mẽ lên án đảng và nhà cầm quyền Cộng sản mù quáng tiếp tục sử dụng bạo lực và gian dối để quản lý đất nước, điều hành xã hội, đối xử với nhân dân. Đừng tưởng rằng những hành vi đàn áp nói trên lần bao cuộc bạo hành gần đây, những trò lưu manh thô bỉ khắp cả nước hiện giờ nhằm đầu tở và loại trừ các ứng viên độc lập có tinh thần dân chủ, việc vừa ban hành Luật báo chí mới không cho tư nhân được quyền ra báo... sẽ giúp giải quyết các vấn nạn của đất nước, các khủng hoảng của xã hội và các bế tắc của chế độ!

KHỐI TỰ DO DÂN CHỦ...

(tiếp theo trang 70)

trên Quê hương tới ngày thắng lợi hoàn toàn! Toàn thể dân tộc Việt Nam hãy dũng cảm đứng lên: **Tự do không thể van xin mà được, song phải giành lấy mới có!** (Nhà cách mạng Nguyễn An Ninh) ■

Tuyên bố tại Việt Nam ngày 02-04-2016

Ban điều hành Khối 8406:

3- Nghiêm khắc cảnh cáo lực lượng thừa hành mù quáng, công cụ bạo lực tàn nhẫn của đảng là công an. Công lý của nhân loại và nhân dân rồi đây sẽ truy cứu trách nhiệm của những kẻ chỉ đạo lẫn những kẻ thừa hành, Một ngày nào đó, quý vị sẽ là đối tượng đầu tiên cho cơn phẫn nộ tràn bờ của nhân dân bị áp bức vùng đây, khi những kẻ mà quý vị đang làm tay sai mù quáng, nô lệ tối mật sẽ cao bay xa chạy. Hãy cố gắng làm người tử tế, lương thiện ngay từ bây giờ ngõ hầu để đức cho con cháu và giữ an toàn cho bản thân.

4- Kêu gọi toàn thể nhân dân phát huy hơn nữa tinh thần Tuyên ngôn Tự do Dân chủ 8406, nhất là trước cuộc bầu cử Quốc hội kiểu “đảng cử dân bầu” vào tháng 5 sắp tới. Chúng ta hãy cùng nhau đập tan âm mưu “đảng hóa” Quốc hội và quyết liệt tẩy chay cuộc bầu cử giả hiệu này. ■

Tuyên bố tại Việt Nam ngày 11-04-2016

Ban điều hành Khối 8406:

- 1- Kỹ sư Đỗ Nam Hải – Sài Gòn – Việt Nam.
- 2- Linh mục Phan Văn Lợi – Huế – Việt Nam.
- 3- Nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa – Hải Phòng – Việt Nam
- 4- Giáo sư Nguyễn Chính Kết – Houston – Hoa Kỳ.
- 5- Bà Lư Thị Thu Duyên – Boston – Hoa Kỳ.

Với sự hiệp thông của Linh mục Nguyễn Văn Lý, cựu trung tá Trần Anh Kim, luật sư Nguyễn Văn Đài và các tù nhân lương tâm Khối 8406 khác đang ở trong lao tù Cộng sản.

- 1- Kỹ sư Đỗ Nam Hải – Sài Gòn – Việt Nam.
- 2- Linh mục Phan Văn Lợi – Huế – Việt Nam.
- 3- Nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa – Hải Phòng – Việt Nam
- 4- Giáo sư Nguyễn Chính Kết – Houston – Hoa Kỳ.
- 5- Bà Lư Thị Thu Duyên – Boston – Hoa Kỳ.

Với sự hiệp thông của Linh mục Nguyễn Văn Lý, cựu trung tá Trần Anh Kim, luật sư Nguyễn Văn Đài và các tù nhân lương tâm Khối 8406 khác đang ở trong lao tù Cộng sản.

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

Gia Chánh

Bà Hương Bình.

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng càfé.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng càfé.

Gia Chánh

Thỏ Nấu Rượu

Nguyên liệu:

- Một con thỏ đã lột da.
- 2 cup rượu vang đỏ
- ½ kg bacon loại nguyên miếng, cắt ra to cỡ ngón tay
- 1/2kg nấm tươi
- ½ kg khoai tây, cắt củ khoai làm 6 miếng.
- 2 củ cà rốt cắt to cỡ bacon
- 2 củ hành tây cắt vuông .
- 5 tép tỏi đập dập
- 3 lá thom bay, muối, tiêu,
- 3Tbsp bơ.

Cách làm:

Dùng giấy lau khô con thỏ cho thật sạch. Chặt ra 12 miếng, để vào tô lớn, cho một nửa hành tây +tỏi +2 Tbsp muối +1/2 tsp tiêu + rượu đỏ + 3 lá thom bay, 1 cup rượu vang đỏ, trộn đều ướp cho thấm ít nhất 1 giờ. Cũng có thể ướp lâu hơn hay để qua đêm trong tủ lạnh.

Để chảo lên, khi nóng cho 1 muỗng canh dầu ăn, cho bacon vào đảo đều săn lại cho thơm. Lấy ra để riêng.

Cho 3 Tbsp bơ vào nồi lớn, cho số hành tây và tỏi còn lại vào, khi hành tỏi thơm cho thịt thỏ vào lật qua lại cho đến khi miếng thịt xém cạnh. Phần rượu ướp thịt sẽ cho vào sau khi thịt đã xém vàng. Sau đó cho 2 cup rượu còn lại+ khoai tây+ cà rốt+ nấm+ bacon vào. Cho thêm 2 cup nước lạnh . Khi sôi vặn lửa nhỏ. Nêm lại cho vừa ăn. Nấu cỡ nửa tiếng sẽ chín. Sau đó quậy 4 Tbsp bột mì với ½ cup nước cho tan rồi đổ từ từ vào nồi thỏ, vừa đổ vừa quậy nhẹ tay cho nồi thỏ hơi sánh. Đun sôi lại lần nữa cho bột chín.

Món này ăn với bánh mì nướng giòn nóng hổi rất ngon, nhất là vào dịp lễ Giáng Sinh, Tết Tây hay ngày lễ nghỉ trong mùa Đông xứ lạnh.

Xin chúc Quý Vị thưởng thức ngon miệng.☐

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Trong các dịp lễ lớn, một số đông dân mình hay đi xa như về Việt Nam hay đi thăm bà con, cháu chắt ở các vùng xa xôi. Các chuyến đi chuyên này có thể kéo dài sáu bảy tiếng cho đến hơn mười tiếng đồng hồ. Các hành khách sẽ phải ngồi trên xe nhà, trên xe buýt hay trên máy bay hàng giờ. Trong những trường hợp như vậy họ có thể bị chứng tắc mạch máu trong phổi. Đây là trường hợp người bệnh có cục máu đông trong mạch máu phổi làm tắc hệ thống tuần hoàn trong phổi. Đây là một trường hợp rất nguy hiểm cần phải được cấp cứu tức thì.

Bệnh tắc mạch máu trong phổi.

Vậy bệnh tắc mạch máu trong phổi là gì? Đây là trường hợp một người bị cục máu đông chặn đứng sự di chuyển máu trong phổi, gây ra tình trạng thiếu oxy. Nếu nhiều mạch máu bị tắc sẽ gây nguy hại cho nhiều bộ phận trong cơ thể con người.

Có nhiều nguyên do gây ra cục máu đông, nhưng cục máu đông trong phổi thường là các cục máu đông từ những tĩnh mạch nằm sâu trong tay hay chân chạy tới.

Nguyên do gây bệnh

Dưới đây là một số trường hợp dễ đưa đến tình trạng cục máu đông trong tĩnh mạch sâu ở tay hay chân bị tróc ra và di chuyển tới phổi gây nên tắc mạch máu trong phổi:

- Người đang bị ung thư.
- Trong gia đình có người đã bị tắc mạch máu vì cục máu đông.
- Những người đã bị gãy

Bệnh tắc mạch máu trong phổi và các cuộc du lịch đường trường

■ *Bác sĩ Vũ Thế Truyền*

xương chân hay gãy xương chậu.

- Trong gia đình có các bệnh di truyền về tình trạng đông máu.
- Những người đã bị nhồi máu cơ tim hay đã bị stroke.
- Những người đã trải qua một cuộc giải phẫu lớn.
- Những người quá mập.
- Những người có cuộc sống ít hoạt động.

Triệu chứng

Triệu chứng chính là người bệnh cảm thấy khó thở. Tình trạng này có thể xảy ra từ từ hay đột ngột tùy theo cục máu đông to hay nhỏ và nằm ở chỗ nào trong phổi. Ngoài ra người bệnh còn có cảm giác đầu lằng lằng. Họ có thể cảm thấy bồn chồn, tim đập nhanh hơn bình thường và đôi khi nhịp tim trở nên rối loạn. Cảm giác nặng ngực hay đau ngực chạy ra tay chân, cổ và vai làm họ bị xiu. Khi thấy các triệu chứng kể trên, ta nên gọi xe cứu thương để được đi phòng cấp cứu ngay.

Định bệnh và chữa trị

Các bác sĩ sẽ dùng các phương pháp tân tiến để định bệnh như chụp hình quang tuyến, MRI, CT, US hay làm một thử nghiệm gọi là pulmonary arteriogram để có thể xác

nhận vị trí của cục máu đông.

Sau khi đã xác định được căn bệnh, các bác sĩ sẽ dùng một loại thuốc làm loãng máu, đồng thời cũng dùng một loại thuốc khác làm tan cục máu đông. Trong vài trường hợp bác sĩ sẽ phải dùng đến phương pháp giải phẫu để đặt một hệ thống lọc vào tĩnh mạch chủ động ở chân nhằm chặn các cục máu đông di chuyển lên tim và phổi. Ngoài ra còn có phương pháp hút cục máu đông hay mổ lồng ngực nhưng các phương pháp này chỉ được dùng như biện pháp sau cùng.

Những phương pháp phòng ngừa khi đi trên những cuộc hành trình lâu giờ.

Tháng hai năm 2012, hội các chuyên gia về bệnh phổi đã đưa ra một số đề nghị để phòng ngừa các chứng bệnh tắc máu ở những tĩnh mạch nằm sâu trong cơ thể hay trong phổi như sau:

- **Khuyến cáo tổng quát cho những cuộc hành trình lâu giờ:**

*Năng tập cử động bắp chân.

*Năng đi lại, tránh ngồi một chỗ quá lâu.

(xem tiếp trang 84)

Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam

bị chặn sinh hoạt: Họ làm vậy để làm gì?

■ *J.B Nguyễn Hữu Vinh, VN7B*

Sáng 17/4/2016, trước ngõ nhà tôi, bỗng lại xuất hiện nhóm “người lạ” đứng canh chừng từ sớm. Nhiều bà con gọi điện hỏi: Hôm nay, lại có việc gì mà cú cáo về đây lắm thế? Khi đó tôi mới nhớ ra là hôm nay Hội Nhà báo Độc lập có cuộc hội thảo về việc Tổng Thống Mỹ Barack Obama sắp thăm Việt Nam.

Thực ra, cuộc hội thảo này, như ý định ban đầu, là một cơ hội để thảo luận với nhau về tình hình đất nước, các mối quan hệ quốc tế cần được phát huy hay tranh thủ như thế nào để đưa đất nước ra khỏi thế “ngàn cân treo sợi tóc” trước giặc xâm lăng đã đang giày xéo lãnh thổ mà chúng chưa có ý định dừng lại.

Thế nhưng, những ý định tốt đẹp đó không có ý nghĩa với nhà cầm quyền vốn xưa nay vẫn luôn quan niệm: Dân chỉ lo làm mà đóng thuế cho đảng tiêu, còn tiêu thế nào, đất nước ra sao... thì “đã có đảng và nhà nước lo”.

Khi tôi chuẩn bị ra đi, nhận được tin anh Nguyễn Tường Thụy đã bị an ninh chặn một cách hết sức thô thiển và bất chấp luật pháp ngay tại cửa. Thậm chí, họ nói thẳng: “Hôm nay, lệnh trên là chú không được ra khỏi nhà”. Thật oái oăm, cái gọi là “lệnh trên” thường xuyên được sử dụng mà không cần bất cứ một mảnh giấy, một quyết định nào.

Xã hội Việt Nam với một nhà

nước “pháp quyền XHCN” đã và hiện đang thực thi như cách này, ngang nhiên xé bỏ luật pháp và quyền tự do đi lại của người dân chỉ vì một “lệnh trên” mà không biết cái

“trên” đó là gì, ai ngồi ở đó.

Tôi ra khỏi nhà, ngay trước cửa đã có mấy nhân viên an ninh nhắp nhôm trên xe máy và chạy theo, bám đuôi ráo riết. Rẽ sang Nhà thờ Thái Hà, đang giờ lễ, mấy chú đứng ngoài cửa nhìn theo. Sau khi xong vài việc ở đó vì có hẹn, tôi đến nhà hàng Lộc Việt, như kế hoạch tổ chức hội thảo đã thông báo. Đoàn các an ninh viên vẫn bám theo không rời nửa bước. Nhưng kệ, việc ai nấy làm, mình chẳng

vi phạm luật pháp gì thì cứ kệ họ.

Đến nơi, tôi đã thấy Ts Nguyễn Thanh Giang, bác Nguyễn Đăng Quang, Đại tá – nguyên cán bộ thuộc Bộ Công an đến đây với mấy anh em trong Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam.

Tại đó, đám an ninh nhan nhản trong, ngoài khu nhà hàng. Họ ngồi với bảo vệ, họ đứng bên kia đường... Nhưng đó cũng là việc của họ, chúng tôi cùng nhau vào ngồi cafe.

Một nhân viên an ninh đến gặp nhà hàng, mấy phút sau, nhân viên

nhà hàng đến thông báo với nhà báo Nguyễn Đình Âm và anh Hoàng Hùng rằng: Hôm nay nhà hàng không nhận tiếp khách ăn trưa, đặt tiệc. Thấy buồn cười, tôi bảo: Không sao chú ạ, anh biết và cảm thông với nhà hàng. Dù nói vậy, thì vẫn thoáng qua đầu tôi ý nghĩ: Tại sao, những người bày ra trò này, họ phải sợ hãi ý chí và những ý muốn tốt đẹp của người dân cho quê hương và đất nước. Họ có còn là người Việt Nam?

(xem tiếp trang 84)

Kính gửi tất cả những người
thiện chí

Thưa quý vị và thân hữu,

Chúng ta đang sống trong một thời điểm đầy khó khăn, trong đó mọi giá trị bị đảo lộn. Nói như giáo tông Biển-đức XVI, nhân loại hôm nay đang ở trong một vũng nước xoáy của hai giòng nước: giòng nước hiện tại và giòng tương lai; hiện tại thì đang bị xoá tan, còn tương lai thì lại chưa định hình.

Trên bình diện toàn cầu, chưa bao giờ trong lịch sử, con người phải đối diện một lúc trước bao nhiêu là thách đố: Chủ nghĩa tương đối; chủ nghĩa tục hoá; chủ nghĩa thực dụng; chủ nghĩa tiêu thụ hoang phí; toàn cầu hoá truyền thông và kinh tế xoá dần các biên cương quốc gia, tẩy đi luôn những truyền thống đẹp nơi các dân tộc; niềm hãnh tiến của khoa học đẩy con người vào hư vô, tự huỷ... Đó là chưa nói tới những chủ nghĩa quá khích chính trị và tôn giáo đã và đang gây đảo điên nhân loại.

Nhìn vào đất nước chúng ta, tình trạng lại càng bi đát. 70 năm qua, đảng cộng sản Việt Nam đã ra sức chặt đứt mọi gốc rễ văn hoá dân tộc và tôn giáo, để buộc bao nhiêu thế hệ người dân hướng về „con người mới xã hội chủ nghĩa“, sống theo gương „đạo đức“ của lãnh tụ của họ. Nay thực tế cho thấy mẫu gương „con người mới xã hội chủ nghĩa“ và thứ „đạo đức lãnh tụ“ kia chẳng là gì khác ngoài lưu manh và bịp bợm. Kết quả 70 năm thực thi xã hội chủ nghĩa đã làm băng hoại mọi giá trị. Bao hành, dối trá, lừa đảo, vô cảm, chup giật đã thành quốc sách và trở thành những giá trị chuẩn mực của cuộc sống thường ngày.

Khi dân tộc nhận ra con mê hoặc,

Bài cây đang -

Xiển dương

những gương sống và dẫn thân Ki-tô giáo

thì cũng chẳng còn biết đâu là định hướng phải theo nữa. Phải sống ra sao bây giờ? Theo ai? Theo gì?

Giữa vũng xoáy mất phương hướng đó, con người chỉ còn biết hướng về tôn giáo. Hiện tượng dân Việt hôm nay từ Bắc chí Nam thi nhau buôn thần bán thánh là một bằng chứng. Nhưng tôn giáo cũng chẳng giúp được gì nhiều, là vì nó hoặc cũng đang phải lao đao trong cơn lốc thời đại hoặc đã nhập thế quá đà, để biến thành mê tín và lễ hội.

Hậu quả là chúng ta thiếu gương sống. Nhận xét của chân phước Phao-lô VI: Con người hôm nay muốn thấy gương sống, chứ ít muốn nghe thầy dạy, nói lên thực tế éo le đó. Và việc phong thánh hàng loạt của thánh Gio-an Phao-lô II vừa qua phải được hiểu là một nỗ lực lấp đầy sự trống vắng gương sống cũng như để đáp ứng khát vọng của con người muốn tìm bằng chỉ đường cho cuộc sống mình.

Vẫn còn hi vọng

Nhưng chúng ta vẫn còn hi vọng. Là vì trong bất cứ hoàn cảnh hay thực tế nào cũng có luật trừ. Giữa vũng xoáy vô phương hướng đó vẫn còn có những Ki-tô hữu, bất luận thành phần và địa vị xã hội, dám chấp nhận hiểm nguy và thiệt thòi, để cố gắng sống theo Tin Mừng họ đã được nghe, được dạy.

Những tấm gương biên lẻ này

cần phải được khám phá và xiển dương.

Vì thế Phong Trào Giáo Dân Việt Nam Hải Ngoại (PT) đưa ra dự án „**Sống Niềm Tin. Ki-tô hữu dẫn thân xã hội**“ nhằm khai quật và thu thập các gương dẫn thân sống đức tin của các Ki-tô hữu Việt Nam trong thời hiện đại (trong thế kỉ 20, 21), với hai mục đích:

- đánh thức lương tâm người cộng giáo nói chung và để làm mẫu sống cho chúng ta.
- góp thêm chứng từ về một giai đoạn lịch sử của Giáo Hội công giáo Việt Nam.

Thưa quý vị và thân hữu,

Dẫn thân xã hội có thể hiểu cách tiêu cực: đó là cung cách xử thế của một người theo Chúa, hay cách tích cực: qua hành động dẫn thân cho công lí, tự do, nhân phẩm...

Dẫn thân xã hội bao gồm nhiều mặt: chính trị, tôn giáo, xã hội, văn hoá v.v.

Dẫn thân xã hội không nhất thiết phải là mẫu gương của những người có tài, có nghề nghiệp và địa vị cao sang trong xã hội hay chỉ nơi hàng giáo sĩ. Mà có thể là một nông dân đã vì niềm tin mà chịu đói nghèo còn hơn chấp nhận phun thuốc độc lên rau quả của mình. Có thể là một người mẹ vì niềm tin chấp nhận mang đứa con tật nguyền hay vô thừa nhận

của mình. Có thể là một thương gia đã vì niềm tin mà chấp nhận thua thiệt quyết không gian thương vì lợi nhuận. Có thể là một tu sĩ đã vì niềm tin quyết sống nghèo và hi sinh theo gương Thầy mình, chứ không bán mình cho vật chất thời thượng. Có thể là một thầy / cô giáo đã vì niềm tin quyết không tuân thủ lệnh trên để dạy cái ác cho con em. Có thể là những người đã vì niềm tin dám chấp nhận sống hiên ngang trong các trại tù (trong các hồi kí tù cải tạo có nhiều tấm gương về lãnh vực này). Có thể là một chính trị gia đã vì niềm tin cương quyết dẫn thân hành động bảo vệ con người, dân tộc. Và còn nhiều trường hợp khác.

Dấn thân xã hội không chỉ là một cá nhân, mà có thể là một tổ chức, một phong trào, chẳng hạn như các nhóm Bảo Vệ Sự Sống.

Dự án „**Sống Niềm Tin**“ muốn thu thập những tấm gương xử thế và

hành động tiêu biểu trên mọi mặt, chủ yếu của những Ki-tô hữu **đã qua đời** trong thời hiện đại (thế kỉ 20, 21).

Cùng chung tay đóng góp

Dự Án sẽ là một đóng góp chung của mọi người thiện chí, bất kể Ki-tô hữu hay không phải là Ki-tô hữu.

Quý vị có thể đề nghị cho chúng tôi những nhân vật / đối tượng mà quý vị thấy đáng nêu hoặc gợi cho chúng tôi các tài liệu sẵn có.

Quý vị có thể viết và gửi cho chúng tôi về nhân vật / đối tượng mà quý vị muốn. Mỗi nhân vật nên viết càng ngắn càng tốt (khoảng 5 trang Din A4 khổ chữ 12 Times trở lại). Nội dung bài viết, **ngoài phần ngắn gọn các chi tiết về thân thế, cần làm sao nêu bật lên mối tương quan giữa niềm tin tôn giáo và động lực xử thế hay dấn thân** của tấm gương liên hệ, nghĩa là họ hành động (ít hay nhiều) là vì niềm xác tín tôn giáo.

Quý vị cũng có thể giới thiệu cho chúng tôi thân nhân của những tấm gương cần được suy tôn, để chúng tôi liên lạc phỏng vấn, xin tài liệu...

Thời gian thu nhận bài và tài liệu

- Từ nay cho tới 31 tháng 10 năm 2016.
- Mọi đóng góp chuyển về địa chỉ: thuongvu@phongtraogiaodan.org
- Các tấm gương thu thập được từ nay cho tới lúc ấn hành sẽ được tạm thời đưa vào nhà của PT (www.phongtraogiaodan.org) phòng „Kho sách“, góc „Sống niềm tin“, để mọi người có thể theo dõi và trao đổi ý kiến.

Kính chào và cảm ơn Quý vị. ▣

Ngày 01.04.2016

■ *Phạm Hồng-Lam*

(ĐHV / PTGDVNHN)

Thơ Nguyễn Đức Lập
Chén rượu mừng Xuân

Chén rượu xoàng đây ta mời người
 Cháy gan cháy ruột giữa nghiêng cười
 Người đời xanh mắt thời tao loạn
 Tìm kiếm chi cho chán mở đời?

Hiền sĩ ngày xưa ngồi góc núi
 Pha trà nước suối, ngâm thơ chơi
 Hay say giữa chợ lan man khóc
 Sự nghiệp không đầy bát rượu vui.

Hoành kiếm nhờn nhờn nhìn thế cuộc
 Giận thân râu tóc chẳng phùng thời
 Đập bàn hát loạn dăm ba khúc
 Hào khí bay lên vút tận trời.

Người có thấy không, hào kiệt trước
 Nuốt trời, mưa đất há nhường ai?
 Cát làm chẳng để sờn mơ ước
 Cũng đã bao phen sóng dập vùi.

Thiên hạ khó dung người chí lớn
 Dặm trường ngựa thét muốn mòn hơi
 Mĩa mai cho những cơn thành bại
 Cuồn cuộn sông dài nước chảy xuôi.

.....
 Chén rượu xoàng đây, ta mời người
 Khung rào tỵ nạn có chi vui
 Chim hồng xếp cánh khinh trời hẹp
 Nhìn lại thân ta, xót chuyện người. ▣

Có thể nói mà không sợ sai lầm Don Sahong sẽ là một con đập Made in China.

Ngô Thế Vinh

Số Tay Thường Dân Tưởng Năng Tiến

ĐẦU TAY TRUNG QUỐC

Hay Vết Bản Trung Hoa

ngừa vì những sự thật trần trụi về những công ty nước ngoài kia bị phôi bày. Và lần này cũng y như vậy.

Th eo phần giới thiệu trên website công

nhưng không “chỉ có thể xảy ra ở Việt Nam” đâu. Bên Lào cũng y như vậy đó:

“Theo tạp chí *The Diplomat* [Sep 04, 2015] Quốc Hội Lào đã chính thức thông qua Dự án Đập Don Sahong, một dự án từ bấy lâu gây rất nhiều tranh cãi. Dự trù ban đầu con đập được Công ty Xây dựng Mã Lai MegaFirst khởi công vào cuối năm nay 2015...

Trong một bức thư ngày 2 tháng 2, 2015 của *International Rivers Network / IRN Mạng Lưới Sông Quốc Tế* gửi tới *Sinohydro International Corporation* bày tỏ quan điểm của tổ chức IRN chống lại Dự án Đập Thủy điện Don Sahong do những ảnh hưởng tác hại môi trường và xã hội trên dòng chính Sông Mekong.

Đoạn thư viết tiếp: “Chúng tôi được biết *Sinohydro International* được đầu thầu phần EPC/Engineering Procurement Construction / thiết kế, quản lý và xây dựng cho Dự án Don Sahong, sự kiện ấy khiến cộng đồng quốc tế hết sức quan tâm về mối liên hệ của Trung Quốc tới Dự án này. Chúng tôi nhận định rằng *Sinohydro*, một tổ hợp của Nhà nước Trung Quốc khi ký một hợp đồng liên quan tới triển khai dự án, điều ấy sẽ can thiệp vào tiến trình thương thảo. Đây chính là thời điểm vô cùng nhạy cảm cho toàn vùng đối với cái giá phải trả cho việc phát triển thủy điện trên Sông Mekong. Chúng tôi hy vọng *Sinohydro* sẽ hỗ trợ cho những cuộc thảo luận về sự cần thiết có thêm những cuộc nghiên cứu

Hễ cứ vô mạng là tôi lại nghe blogger Lê Anh Hùng đang la làng về một vụ gì đó, và toàn là những vụ động Trời:

“Chuyện chỉ có ở VN: Dự án nhiệt điện hàng tỷ USD được giao cho một công ty chuyên doanh...mực in!!! Suốt bao năm qua, người Việt Nam đã quá bội thực với những thông tin lập đi lập lại như tập đoàn X của Trung Quốc được chọn làm tổng thầu dự án nhiệt điện A, công ty Y của Trung Quốc ký hợp đồng làm tổng thầu dự án thủy điện B hay liên danh nhà thầu Trung Quốc Z làm tổng thầu dự án nhà máy xi-măng C, v.v. và v.v. Vì thế, dường như bất kỳ tin tức gì về việc một công ty nước ngoài nào đó không phải của ‘nước lạ’ được giao thực hiện một dự án hạ tầng trọng điểm quốc gia cũng đều đem đến cho công chúng Việt Nam ít nhiều cảm giác phân chấn.

Tuy nhiên, cũng đã không ít lần, khi chưa kịp tiêu hoá hết cái sự phân chấn hiềm hoi đó, dư luận đã phải ngã

ty thì Toyo Ink được thành lập ngày 7/2/1979. Và từ đó đến nay, công ty này chỉ chủ yếu sản xuất mực in, vật liệu in và phẩm màu; buôn bán, xuất nhập khẩu mực in và thiết bị in... Nghĩa là, trong suốt thời gian tồn tại 37 năm của mình, Toyo Ink chưa hề có bất kỳ hoạt động sản xuất, kinh doanh nào liên quan đến ngành điện lực nói chung và nhiệt điện than nói riêng. Danh sách đối tác của Toyo Ink cũng toàn những công ty chuyên về mực in và thiết bị in ấn. (Ink trong Tiếng Anh có nghĩa là mực.) ...

Một công ty chuyên về mực in, doanh số mỗi năm vồn vện vài chục triệu USD, lợi nhuận hơn một triệu USD, mà lại được giao thực hiện một dự án thuộc một lĩnh vực hoàn toàn lạ lẫm với họ là nhiệt điện than, với tổng mức đầu tư lên tới 3,5 tỷ USD, tức hơn... 160 lần doanh thu hàng năm của chủ đầu tư. Xem ra trên thế gian này, những chuyện lạ đời như vậy chỉ có thể xảy ra ở Việt Nam.”

Quả nhiên đây là “chuyện lạ đời”

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Sản Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

**TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN**

**NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM**

I can list your house with many ways to expose on the broad market or buy a house anywhere you want to live.

TOM CAO

Realtor / Broker Associate
BRE#: 01125637

My career started since 1991

Direct: (714) 675-1379

Office: (714) 894-3477

Fax: (714) 894-3478

Email: tcaomls@gmail.com

9039 Bolsa Ave., #313

Westminster, CA 92683

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 530-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

Thác Khone Phapheng. Ảnh chụp ngày 19 tháng 3 năm 2016

khoa học, và trên hết là sự tôn trọng những quyết định và các yêu cầu chính thức từ các chính phủ Thái Lan, Cam Bốt và Việt Nam”.Hết trích dẫn.

Như vậy bức màn của sự thật đã được vén lên: MegaFirst của Mã Lai chỉ là nhóm chủ thầu đầu tư/ Investor vào Don Sahong, một công ty không có kinh nghiệm xây dựng hay điều hành nào về thủy điện nên rõ ràng họ làm một bình phong / một lá chắn cho Sinohydro đứng phía sau, thực hiện phần kỹ thuật xây đập bất chấp tác hại ra sao đối với dân cư trong lưu vực.

Ai cũng biết *Sinohydro International* là một công ty quốc doanh khổng lồ xây đập trên toàn cầu

của Trung Quốc, được xem là lớn nhất thế giới nhưng cũng đã từng mang rất nhiều tai tiếng về những con đập gây ra những tác hại môi sinh. Và có thể nói mà không sợ sai lầm Don Sahong sẽ là một con đập *Made in China...*” (Ngô Thế Vinh, “Đập Thủy Điện Don Sahong In Đậm Dầu Tay Trung Quốc” – VOA Jan. 10, 2015.)

Tôi chưa bao giờ có hân hạnh được gặp mặt nhà văn Ngô Thế Vinh. Giữa tôi và ông cũng không có giao tình đậm/ nhạt gì ráo trọi. Chúng tôi chả qua (và chả may) cùng phải lòng một thiếu phụ – một người đàn bà đã có tuổi, có chồng, và có rất nhiều con – nên cả hai đều đau khổ (triền miên) vì một mối tình vô vọng. Đồng bệnh tương. Bởi vậy, nên thỉnh thoảng chúng tôi cũng có lai rai email qua lại để an ủi nhau (chút đỉnh) trong những lúc cô quạnh thối mả.

Tháng rồi hay tin tôi đang lòng bông ở Phnom Penh nên ông anh nhắn nhủ: Đã thất tình rồi mà còn ở không thì buồn chịu sao cho thấu, và rượu đầu mà giải sầu cho đủ. Rảnh chạy tới chỗ tụi nó vừa khởi công xây cái đập Don Sahong chụp dùm mấy tấm hình, làm bằng chứng là có “dấu tay của tụi Tàu” nha.

Cái ông Ngô Thế Vinh này thiệt là quá rảnh và bao la hết biết luôn. Suốt đời chỉ bận tâm về những chuyện biển rộng sông dài không hà. Tui

cũng rảnh luôn và rảnh lắm nhưng đi Lào thì nói nào ngay là có thấy hơi lạnh căng. Qua thủ đô Vientiane uống vài thùng bia chơi thì được, chớ xuồng tuốt Hạ Lào sao tôi ngại quá chừng.

Nam Lào núi rừng trùng điệp và hoang vu lắm. Voi/cọp, beo/báo, rắn/rít, muỗi/mòng ... (tùm lum) thấy ghê chết mẹ. Đã vậy, tui lại không biết nói và không biết viết chữ Lào. Nửa chữ cũng không.

Còn phân vân chưa biết tính sao thì may thay gặp ngay một ông bạn đồng nghiệp trẻ, thông tin viên thường trú của RFA tại Bangkok, đang đi làm phóng sự về cuộc sống của những người Việt bán vé số ở Cambodia. Thằng cha này (nghe đầu) rành tiếng Thái và tiếng Lào dữ lắm nên tôi liền nhào tới, tay bắt mặt mừng.

Thời Biểu Nổ Mìn. Ảnh chụp ngày 19 tháng 3 năm 2016

Anh Vũ – rõ ràng – là một tên rất ham đi/ham vui và dễ dụ nên tôi chưa nói dứt lời mà đương sự gật đầu lia lịa. Thế là hai thằng hăm hờ (và hờn hờ) đi liền.

Từ Miên, chúng tôi băng qua Lào bằng cửa khẩu Stung Treng. Tới địa phận Pakse, theo đường 13, đi khỏi thác Khone Phapheng chút xíu là thấy mũi tên rẽ trái vào bản VeunKham.

Ảnh chụp ngày 19 tháng 3 năm 2016

Chúng tôi nhờ may, chớ không phải hay, nên được một người dân địa phương chỉ lối vào nơi đang làm con đập Don Sahong. Đây là một con đóc rộng, mới khai phá chưa lâu, có chỗ rải sỏi chỗ không, đường đất gập ghềnh và bụi đỏ đóng dày dưới ánh nắng chói chang.

Thêm một điều may nữa là chúng tôi đến nơi vào ngày trưa cuối tuần, công nhân nghỉ việc, và lịch nổ mìn ghi là từ 4:30 đến 6:00 chiều ... nên công trường vắng vẻ.

Don Sahong mới khởi công hồi đầu năm nên chung cư của công nhân vẫn còn thấy dán những câu đối Tết tiếng ... Tàu.

- Mấy chữ này nghĩa là gì hả anh? Anh Vũ hỏi với đôi chút nghi ngại.

Ảnh chụp ngày 19 tháng 3 năm 2016

Tôi hơi đồ mặt nhưng may là trời đang nóng hừng hực nên thẳng chả không hay. Hồi đêm, nằm ở Muong Khone, tôi mới “nở” là mình tốt nghiệp cao học văn khoa (ban Việt Hán) và là học trò ruột của danh sư Trần Trọng San. Tôi “nở” quá lớn khiến chính mình cũng bị ù tai và hơi choáng váng nên đành phải quấy quạ cho qua chuyện:

- Thì đại khái là “vui xuân không quên nhiệm vụ” và “mừng xuân tăng gia sản xuất” thôi chớ có mẹ gì đâu...mà cũng hỏi (*).

Lần dò hỏi lâu rồi chúng tôi cũng tìm được đúng cái mà anh Ngô Thế Vinh muốn có trong tay: Tấm bảng cảnh báo với tên **SINOHYDRO** ghi rành rành bên góc phải, cùng những hàng chữ – tiếng Lào, tiếng Anh, và tiếng Hoa – viết bằng cái thứ ngôn từ (thô lỗ và đê net) chỉ thấy ở những nơi mà quyền sống, cũng như mạng sống, của người dân chả có nghĩa lý gì:

- Entering Without Permission Will Be Punished And Prosecuted.

- Trespassers will Take All Responsibilities And Losses.

Tấm bảng này khiến tôi chợt nhớ đến lời lẽ “nhã nhặn” trong bức thư của Mạng Lưới Sông Ngòi Quốc Tế, cùng với một tiếng thờ dài – cổ nèn: “Chúng tôi hy vọng Sinohydro sẽ hỗ trợ cho những cuộc thảo luận về sự cần thiết có thêm những cuộc nghiên cứu khoa học, và trên hết là sự tôn trọng những quyết định và các yêu cầu

chính thức từ các chính phủ Thái Lan, Cam Bốt và Việt Nam.”

Còn “hy vọng” với “thảo luận” cái mẹ gì nữa, hả Giời? Tụi nó đã đè con người ta ra, đâm thọc cho tan nát hết trơn rồi kia. Người Trung Hoa đủ “nhẫn tâm” để biến đất nước của chính mình thành một cơ xưởng sản xuất hàng hoá rẻ tiền cho toàn thể nhân loại, bất chấp mọi tác hại về môi sinh. Nói với họ về những thảm hoạ môi sinh xảy ra ở những nơi xa xôi, tận đâu đâu đó, làm chi cho nó phí thời giờ.

Nhắm đã đủ số ảnh cần thiết theo yêu cầu của anh Ngô Thế Vinh, và sợ trước sau gì cũng bị an ninh công trường phát hiện nên tôi lấy cái sim

Ảnh chụp ngày 19 tháng 3 năm 2016

trong máy hình ra dấu kỹ. Tôi muốn “rút” lẹ nhưng Anh Vũ vẫn còn cứ nần nã, cố phông vấn cho bằng được ba mẹ con bà chủ quán (cái quán nước duy nhất) bên đường để thực hiện bài phóng sự (“Kẻ Dấu Mặt Tại Đập Thủy Điện Don Sahong”) theo dự tính của anh.

Rõ ràng là là thằng cha điếc không sợ súng. Cũng phần lỗi do tôi. Đáng lẽ tôi nên báo cho ông bạn đồng hành hay rằng mới cách đây hai tháng, vào hôm 24 tháng Giêng, Lào đã bắt giữ hai nhà hoạt động môi sinh Cambodia – hai anh em sinh đôi Chum Huot và

Chum Hour – khi mon men đến Don Sahong để chụp mấy tấm hình. Họ là người địa phương nên dù gì cũng còn có gia đình, dân làng, và chính phủ của mình bên vực. Còn chúng tôi chỉ là hai thằng ma cà bông, khi không khi không, như từ trên trời rơi xuống cái chỗ (lành ít dữ nhiều) này.

Tôi lại bị bệnh suyễn kinh niên, đi đâu cũng phải thủ cái ống xịt thuốc (inhaler) trong túi. Sáng nay loay hoay sao đó nên quên mẹ nó ở khách sạn rồi. Tụi vốn nhát nên nóng như hơ. Tụi nó mà túm được thì nếu không lòi thối lớn (e) cũng lòi thối lắm.

May quá, cuối cùng, Anh Vũ cũng “tác nghiệp” xong. Tôi thờ phào nhẹ nhõm:

- Nói cái gì lắm thế?

- Người ta than thở nghe tội lắm anh ơi nên em bỏ đi liền không tiện. Họ nói sự yên tĩnh thanh bình của cả vùng này đang bị phá vỡ bởi tiếng mìn phá đá, và tiếng máy móc thi công... Không chỉ con người ở đây cảm thấy bất ổn, mà kể cả con cá dưới sông hay con chim trên cây cũng dần bỏ đi nơi khác...

- Ủa, bộ vẫn còn có nơi nào khác để đi sao?

- !!!

(*) Mấy hôm sau, Tiên Sĩ Trần Huy Bích cho chúng tôi biết hai câu

Huot and his brother were detained on Sunday while attempting to photograph the dam's construction. Note and photo: RFA

đôi này có nghĩa như sau:

*Nghênh xuân tiếp phúc nhân tài vượng
Hòa mục gia đình sự nghiệp hưng*

HỘI NHÀ BÁO ĐỘC LẬP...

(tiếp theo trang 76)

biến các giá trị dân chủ Mỹ, bảo đảm quyền con người phải được tôn trọng và thực thi. Đó là những giá trị và ưu tiên cao nhất. Trong khi với nền chính trị độc đảng, độc tài VN, thì việc phổ biến nền dân chủ, tôn trọng quyền con người sẽ hết sức khó khăn. Bởi dân chủ và độc tài, cũng như nước với lửa, như cái định hướng XHCN và Kinh tế thị trường vậy.

Thông thường khi đã vào luật chơi, thì cần tôn trọng những nguyên tắc chung. Chỉ phèo không thể là bạn với Bá Kiến, trí thức khó có thể làm bạn với lưu manh.

Do đó, việc đến thăm VN của Tổng thống Obama sắp tới, sẽ có ý nghĩa tượng trưng ngoại giao nhiều hơn thực tế.

Trước tình hình đất nước hiện nay, điều duy nhất và nhanh nhất

để có thể VN làm đồng minh, quan hệ tốt với các nước có trình độ cao, văn minh, là các nước dân chủ, thì VN không còn cách nào khác là phải chấp nhận một nền dân chủ thật sự. Chỉ khi đó, thì đất nước mới có cơ hội có các đối tác đủ sức mạnh làm đồng minh, nhằm bảo vệ đất nước khỏi xâm lược.

Còn hiện nay, với một đất nước mà trong ngoài lục đục, trên dưới không yên, thiên hạ bất đồng, nhân tâm ly tán thì không thể có được sức mạnh tự cường để gìn giữ độc lập và lãnh thổ. Việc tìm kiếm một mối quan hệ đồng minh với Hoa Kỳ là điều cấp thiết hiện nay.

Nhiều ý kiến phản hồi và trao đổi của các hội viên Hội NBĐLVN khác như Nguyễn Đình Ấm, Đỗ Đăng Bắc, Hoàng Hùng đều thống nhất với những nhận định trên.

Chừng gần trưa, chúng tôi chia tay nhau, lưu luyến và thân tình.

Ra về, dù đã tự lý giải nhiều lần, tôi vẫn cứ lẩn tránh một câu hỏi đã nêu về việc ngăn chặn, phá đám hôm nay: Họ làm vậy để làm gì? Họ có còn là người Việt Nam nữa không? ■

Hà Nội, ngày 18/4/2016

TRANG Y HỌC

(tiếp theo trang 75)

*Nếu có thể nên ngồi ghé sát lối đi trên máy bay. Ghé sát cửa sổ và ghé giữa không có chỗ thoải mái cho hai chân.

• **Khuyến cáo cho những ai có thể dễ bị các cục máu đông.**

*Nên mang loại vớ đặc biệt dưới đầu gối (below-knee graduated compression stocking).

*Vấn đề dùng thuốc loãng máu chỉ dành cho những ai dễ bị bệnh đông máu và cần xin ý kiến của bác sĩ gia đình. ■

*Viết theo tài liệu của CDC

Theo một tài liệu phổ biến năm 2010 của Cộng Đồng Liên Bang Úc châu, thì hiện có đến 4.5 triệu người Việt sống ở hải ngoại. Con số này lớn hơn con số thường được phổ biến từ trước là chỉ có khoảng trên 3.5 triệu người. Đọc kỹ lại, ta thấy trong tài liệu từ Úc châu thì có ghi rõ : Số người Việt sinh sống tại nước láng giềng Cambodia đã lên tới 900, 000 người rồi. Tài liệu này cũng ghi con số người Việt sinh sống ở Đài Loan, Đại Hàn và mấy nước Á châu khác nữa. Như vậy, tổng số người Việt sinh sống riêng ở Á châu đã có thể lên đến gần 1,5 triệu người rồi. Kết cục là con số người Việt hiện sinh sống tại các quốc gia thuộc Âu châu, Mỹ châu và Úc châu cũng chỉ vào khoảng trên 3 triệu người. Trong đó riêng ở nước Mỹ và Canada, hiện có đến 2 triệu người gốc Việt.

So với con số 90 triệu người Việt hiện sinh sống tại quê hương Việt nam mình, thì con số 4.5 triệu người Việt sinh sống tại hải ngoại – chỉ là một thiểu số 5% mà thôi.

Bài viết này nhằm ghi nhận một ít suy nghĩ về vấn đề Hội nhập của người Việt chúng ta tại xã hội Âu Mỹ - tức là tại các quốc gia thuộc Âu châu (cả Tây Âu và Đông Âu), Mỹ châu và Úc châu. Để bạn đọc dễ dàng theo dõi câu chuyện, tôi xin được trình bày vấn đề qua các mục chính yếu như sau :

I – Sơ lược về bối cảnh chính trị văn hóa xã hội tại các quốc gia Âu Mỹ.

II – Mức độ Hội nhập khác nhau tùy theo từng thế hệ người Việt.

III – Làm sao để hội nhập mà vẫn giữ lại được bản sắc dân tộc của mình?

Suy nghĩ về chuyện

Hội Nhập tại Xã Hội Âu Mỹ

Ghi nhận của Đoàn Thanh Liêm

I – Bối cảnh chung về chính trị xã hội và văn hóa tại các quốc gia Âu Mỹ.

Dù có sự khác biệt rất lớn giữa các quốc gia trong hai châu lục Âu và Mỹ, ta vẫn nhận thấy có một sự tương đồng sâu sắc trong lòng xã hội của các quốc gia này. Cụ thể ta có thể nêu ra một số nét chính yếu như sau :

A/ Về phương diện chính trị, thì rõ rệt là các quốc gia ở Âu và Mỹ châu hiện đã thiết lập được một nền dân chủ tương đối vững vàng hoàn chỉnh và thông thoáng. Kể cả tại các nước cựu cộng sản tại Đông Âu, các nước được tách ra khỏi Liên bang Xô Viết thì từ 25 năm nay, nhân dân và chính quyền tại đây đều đã lần hồi xây dựng được một chế độ chính trị tương đối tiên bộ với sự tôn trọng nghiêm túc về Phẩm Giá và về Quyền Con Người.

Đặc biệt là những sắc dân thiểu số hay mới nhập cư đều có quyền và có cơ hội thuận lợi để tranh đấu cho những đòi hỏi chính đáng của mình. Tại Úc châu, chính sách đa chủng tộc, đa văn hóa (multi-ethnic, multi-cultural) được giới chính khách tích cực đề cao tôn trọng.

B/ Về phương diện xã hội, các chế độ bảo hiểm y tế, bảo hiểm xã hội, an sinh xã hội...là sự thể hiện vững chắc của tinh thần liên đới huynh đệ giữa các tầng lớp nhân dân (Fraternal Solidarity). Điển hình là

tại các quốc gia phía Bắc Âu châu như Thụy Điển, Na Uy, Đan Mạch, chính sách thuế khóa được sử dụng thật khôn khéo như là một phương tiện để điều tiết sự phân phối lợi tức quốc gia – mà nhờ đó tầng lớp kém may mắn với thu nhập thấp kém được bù đắp với những phúc lợi xã hội thật hào phóng dồi dào. Người dân luôn sẵn sàng đóng thuế cao để được hưởng chế độ an sinh xã hội khá tốt đẹp.

Đáng kể nhất là vai trò của các nghiệp đoàn công nhân trong việc bảo vệ quyền lợi chính đáng của tập thể giới lao động trong các công ty xí nghiệp.

Mặt khác, vì có tự do lập hội, tự do ngôn luận, tự do hội họp v.v..., nên các tổ chức thuộc khu vực Xã hội Dân sự có điều kiện thoải mái để phát huy tác dụng của mình trong cố gắng cải thiện môi trường sống cả về mặt vật chất cũng như về mặt tâm linh tinh thần. Càng ngày, vai trò của các “tác nhân không phải là nhà nước” (Non-State Actors) như thế đó càng đóng vai trò quan trọng hơn trong công cuộc xây dựng và phát triển nếp sinh hoạt đa dạng phong phú của tập thể cộng đồng xã hội.

C/ Về mặt văn hóa, các quốc gia Âu Mỹ kể ra đã rất thành công trong việc tiếp nối và phát huy cái truyền thống quý báu của nền văn minh Hy Lạp và La mã (La-Hy = Latino-Greek) – đặc biệt về các mặt học thuật,

tư tưởng, khoa học và luật pháp.

Và điểm đáng chú ý hơn cả - đó là Thiên chúa giáo gồm Công giáo, Tin lành và Chính thống giáo đã ăn rễ sâu xa nơi đời sống văn hóa, tư tưởng, nghệ thuật tại các quốc gia Âu Mỹ - tương tự như vai trò của Tam giáo Phật Lão Nho trong xã hội Á Đông chúng ta như Việt Nam, Hàn Quốc, Nhật Bản và Trung Hoa.

Mặc dầu ngày nay, làn sóng vô thần đang phát triển mạnh - và mặc dầu chế độ cộng sản do Liên Xô lãnh đạo trong trên nửa thế kỷ đã tìm mọi cách thâm độc để tiêu diệt tôn giáo - thì Thiên chúa giáo vẫn còn là một thế lực tinh thần quan trọng trong đời sống tâm linh và văn hóa của người dân Âu Mỹ. Nổi bật nhất là người dân tôn trọng sự đa dạng về tôn giáo và đề cao tính cách bao dung về tôn giáo (Religious Diversity/Tolerance). Mọi biểu hiện của nạn kỳ thị sắc tộc, kỳ thị tôn giáo và nhất là sự cuồng tín tôn giáo đều bị công luận phê bình lên án nghiêm khắc.

Cái môi trường chính trị văn hóa xã hội tiến bộ thông thoáng như thế rõ ràng là một thứ "Đất lành Chim đậu" rất thuận lợi cho mấy triệu người Việt chúng ta tìm kiếm để mà đem cả gia đình tới định cư lập nghiệp lâu dài vậy.

II - Mức độ Hội nhập khác biệt giữa các thế hệ người Việt định cư tại Âu Mỹ.

Nhằm đơn giản hóa sự trình bày, ta có thể xếp loại thành ba thế hệ như sau :

a) Thế hệ I gồm Ông Bà hiện ở vào lớp tuổi 60 - 70(trưởng thành ở VN)

b) Thế hệ II gồm Cha Mẹ hiện vào lớp tuổi 40 - 50(sinh trưởng ở

VN)

c) Thế hệ III gồm lớp Cháu cỡ tuổi 20 - 30 (lớp này hầu hết được sinh ra ở nước ngoài).

1 - Thế hệ I gồm những người lớn tuổi đã trưởng thành, có sự nghiệp vững vàng ở Việt nam, nhưng khi đến định cư ở nước ngoài thì gặp nhiều khó khăn trở ngại trong việc hội nhập văn hóa xã hội nơi môi trường sở tại - điển hình là khó vượt qua được cái hàng rào ngôn ngữ, cũng như khó thích nghi được với lối sống của dòng chính trong xã hội địa phương. Chính vì thế mà nhiều người chỉ tìm cách sống quần tụ riêng với nhau trong cộng đồng người Việt - mà ít tiếp cận với người địa phương. Từ đó mà phát sinh ra cái não trạng "óc đảo" (ghetto mentality) - sống cô lập khép kín giữa các đồng hương với nhau mà thôi. Họ thường còn bị ràng buộc bởi những hoài niệm, những nuối tiếc về cái thủa vàng son của thời quá khứ nơi quê nhà. Do đó mà không có sự hăng say năng nổ tìm kiếm những phương thức hành động thích nghi với môi trường xã hội mới lạ vốn đòi hỏi một viễn kiến sâu rộng và năng lực khai phá mạnh bạo không hề chùn bước trước mọi nghịch cảnh thách đố.

2 - Thế hệ II là lớp con của thế hệ I, sinh trưởng ở VN mà đi định cư ở nước ngoài lúc còn trẻ (cỡ trên dưới 20 tuổi) - do vậy mà dễ thích nghi được với môi trường văn hóa xã hội sở tại. Phần đông lại được học bậc cao đẳng hay đại học ở nước ngoài, nhờ vậy dễ kiếm được việc làm nơi các cơ sở kinh doanh của người địa phương. Và từ đó mà có nhiều cơ hội tiếp cận và sống hòa đồng với xã hội sở tại. Hơn thế nữa, vì phải chăm lo hướng dẫn cho lớp con là thế hệ III vốn sinh ra ở nước ngoài, nên phải

cố gắng trau dồi thêm về mặt chuyên môn - nhất là về văn hóa để gia đình cùng hòa nhập êm thấm với dòng chính của địa phương.

3 - Thế hệ III là lớp cháu của thế hệ I, thì được sinh ra ở nước ngoài và được theo học ở địa phương ngay từ các nhà trẻ, lớp mẫu giáo lên đến cấp tiểu học, trung học và cả đại học - y hệt như các bạn cùng lứa tuổi trong các gia đình sở tại. Do vậy mà thế hệ này có những điều kiện hoàn toàn thuận lợi để mà hội nhập vào với dòng chính của quốc gia sở tại - có thể là bị cuốn hút đến độ đồng hóa sâu sắc với người bản xứ chính hiệu. Nhưng sự kiện này lại có mặt trái của nó - đó là thế hệ III không có sự hiểu biết và không còn gắn bó gì với cội nguồn văn hóa dân tộc VN nữa. Tình trạng "mất gốc" này (uprooted) chính là điều làm cho thế hệ I của ông bà quan tâm lo lắng.

Tuy các cháu vẫn kính trọng hiếu nghĩa đối với ông bà cha mẹ, nhưng xem ra có phần lơ là đối với chuyện thuần phong mỹ tục, với nền luân lý dân tộc. Và nhất là các cháu không thiết tha gì lắm với lập trường chính trị của thế hệ I vốn hầu hết là nạn nhân khốn khổ của chế độ độc tài tàn bạo của cộng sản - mà cũng vì thế mà gia đình phải bỏ nước ra đi lập nghiệp ở nước ngoài.

III - Làm sao để hội nhập mà vẫn giữ được bản sắc dân tộc của mình?

Đây chính là cái môi ưu tư của bất kỳ lớp người di dân nào mà phải rời bỏ quê hương bản quán để ra đi lập nghiệp tại một xứ sở xa lạ nào khác - chứ không phải chỉ là của riêng khối người Việt chúng ta hiện đang định cư tại khắp các châu lục trên thế giới, đặc biệt là ở các nước Âu Mỹ.

Từ xa xưa, cha ông chúng ta

vẫn thường nhắc nhở : “Nhập gia tùy tục” để mà khuyến khích con dân phải biết cố gắng thích nghi với hoàn cảnh khác biệt tại nơi mình mới đến nhập cư lập nghiệp. Trong ngôn ngữ ngày nay, người ta sử dụng từ ngữ “Hội nhập” (Integration) để mô tả cái quá trình gọt giũa uốn nắn bản thân mỗi người để làm sao thích nghi được với hoàn cảnh mới - hầu có thể gia nhập êm thấm vào với môi trường xã hội tại địa phương nơi mình đã chọn lựa đến cư ngụ để sinh sống lập nghiệp lâu dài.

1 - Riêng đối với tập thể người Việt chúng ta, thì như đã phân tích ở phần II trên đây – thế hệ I là lớp người lớn tuổi thì còn lưu giữ được nhiều kỷ niệm, ký ức về phong tục tập quán trong truyền thống dân tộc, nhưng lại ít hội nhập vào với dòng chính của xã hội sở tại. Hiện tượng này trái ngược hẳn với chiều hướng của thế hệ III của lớp cháu sinh trưởng ở nước ngoài – các cháu hầu như không còn ý thức rõ rệt về truyền thống dân tộc, mà lại gần như đồng hóa hoàn toàn với dòng chính của người bản xứ.

Thành ra, chỉ còn trông cậy nơi thế hệ II gồm lớp trung niên hiện vẫn còn có sự gắn bó với truyền thống dân tộc mà cũng hội nhập tương đối khá vững chắc với dòng chính của xã hội địa phương. Thế hệ này có thể coi như là cái nhịp cầu nối giữa thế hệ I và thế hệ III – tiếp thu được kinh nghiệm của các bậc tiền bối và rồi truyền đạt lại cho những hậu duệ trong gia tộc của mình. Đó là một vai trò quan trọng để khích lệ và hướng dẫn cho thế hệ III trong việc tiếp tục hội nhập mà vẫn lưu giữ được bản sắc dân tộc của cha ông mình.

2 - Cụ thể là các lớp học Việt ngữ vẫn được nhiều thầy cô tình

nguyện mở ra vào những ngày cuối tuần tại các chùa, các nhà thờ, các trung tâm văn hóa để dạy cho lớp trẻ cả về tiếng Việt, cả về lịch sử và văn hóa Việt nam. Rồi đến các khóa huấn luyện, các trại hè, các tổ chức sinh hoạt dành riêng cho thiếu nhi, học sinh, sinh viên, các cuộc thi về văn hóa ngôn ngữ tiếng Việt, các lễ hội dịp Tết Trung Thu, Tết Nguyên Đán v.v... Tất cả những cố gắng bền bỉ liên tục từ năm này qua năm khác như thế đã có tác dụng truyền đạt được cho thế hệ trẻ sự hiểu biết về nguồn cội của mình và nhất là cái ngọn lửa say mê nhiệt thành trong công cuộc giữ gìn và phát triển gia sản vốn liếng tinh thần quý báu của văn hóa và đạo đức truyền thống dân tộc.

Điện hình là trường hợp của một số phụ huynh cũng tự nguyện tham gia sinh hoạt với tổ chức Hướng đạo cùng với lũ con của mình – nhằm khuyến khích các cháu vui vẻ phấn khởi theo đuổi các công tác và sinh hoạt lành mạnh của tổ chức đào tạo huấn luyện thanh thiếu niên đã từng có uy tín lâu năm này.

3 – Nhìn chung, thì trong thời gian 40 năm qua cái tiến trình định cư lập nghiệp của trên 3 triệu người Việt chúng ta nơi các quốc gia Âu Mỹ đã diễn ra một cách tương đối tốt đẹp êm thấm. Đó là nhờ ở hoàn cảnh khách quan cởi mở thông thoáng đầy dẫy tinh thần nhân đạo tại chính các xã hội tiếp nhận (receiving countries) và nhất là do ý chí cương quyết sắt đá và nỗ lực kiên trì của cả tập thể số người Việt thuộc thế hệ I đã quyết tâm ra đi để xây dựng cuộc sống mới tươi đẹp cho bản thân và cho gia đình của mình.

Dĩ nhiên đây là một cuộc phiêu lưu mạo hiểm táo bạo đầy dẫy những thử thách cam go, nhưng chúng ta

cũng thật vui mừng trước những thành công to lớn mà tập thể người Việt hải ngoại đã gặt hái được – cả về phương diện kinh tế vật chất, cả về phương diện văn hóa tinh thần trong những bước đầu định cư ở nước ngoài. Sự thành công này không phải chỉ đem lại lợi ích cho riêng bản thân các gia đình người Việt hải ngoại. Mà nó còn có tác dụng góp phần tích cực đáng kể vào công cuộc xây dựng và phát triển quê hương đất nước nơi mà toàn thể đại khối dân tộc với hơn 90 triệu đồng bào đang hằng say phấn khởi chủ xướng phát động cái tiến trình xây dựng kiên trì cam go đó – với hoài bão tạo dựng cho bằng được một xã hội thịnh vượng, tự do và an hòa nhân ái trong một tương lai không bao xa nữa vậy. ■

Cười Ti Cho Vui

MUỐN VỢ TRẺ

Nhân dịp hai vợ chồng mừng lễ vàng 50 năm hôn phối, ông thần hiện ra nói với người chồng

- Con đã ăn ở với vợ được 50 năm, nay con đã 70 tuổi, vợ con cũng đã 65, con muốn ta thưởng cho con điều gì?

Ông chồng hý hửng thưa

- Dạ, con muốn vợ con trẻ hơn con 30 tuổi

Ông thần gơ tay làm phép và biến ông chồng thành một ông lão 95 tuổi. ■

**3111 NW Bucklin Hill Road
Silverdale, WA 98383**

**Business Hours:
Mon-Sat: 11 AM - 9 PM
Sunday: 12 PM - 8 PM**

360-662-1205

Vietnamese Noodle Soup - Phở

Pho is a fragrant beef noodle soup unique to Vietnam. The dish consists of rice noodles and a variety of meats mixed in a steamy beef broth or chicken broth seasoned with cinnamon, anise star, cloves and ginger. Chopped green onions and fresh coriander finish each serving. Pho is served with a side plate of garnishes at the table so diners can season the soup to taste. Lime, crunchy bean sprouts, Vietnamese basil, Asian mint and slices of jalapeno pepper enhance the dish's fresh flavor and add texture to this aromatic broth.

\$8.95 - One size only

P1 Steak Phở - Phở Tái
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round	P5 Meatball Phở - Phở Bò Viên
Beef noodle soup topped with beef meatballs
P2 Brisket Phở - Phở Chín
Beef noodle soup topped with well done brisket	P6 Chicken Phở - Phở Gà
Chicken noodle soup with shredded chicken breast
P3 Steak, Brisket Phở - Phở Tái Chín
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round and well done brisket	P7 Tofu Phở
Chicken broth noodle soup topped with tofu and vegetables
P4 Combination Phở - Phở Tái, Nam, Gầu, Gan, Sách
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round, fatty flank, flank, tendon and tripe	P8 Phở without Meat \$5.95

Vermicelli Bowl - Bún

All rice noodle dishes are served in a bowl with fresh head lettuce, cilantro, bean sprouts, shredded carrots, chopped peanuts and Vietnamese sauce.

V1 Bún Chả Giò
Vietnamese eggroll with vermicelli noodle	\$7.95
V2 Bún Tofu
Grilled tofu and vegetables	\$7.95
V3 Bún Special - Bún Đặc Biệt
Grilled prawns, beef or chicken with eggroll	\$10.95

Side Orders

Meatball & Broth	\$5.00
Noodle or Broth	Small \$2.50
Extra Lime (3 pcs)	\$0.75
Extra Vegetables	\$1.50
Small Dish of Jalapenos	\$0.75

Beverages

Soft Drinks	
Nước Ngọt	\$1.75
Soybean Milk (cold)	
Sữa Đậu Nành	\$2.50
Vietnamese Style Drip Coffee with Condensed Milk (Hot or Iced)	
Café Sữa	\$3.25
Vietnamese Style Drip Coffee: Black (Hot or Iced)	
Café Đen	\$3.25

Appetizer - Khai Vị

Fresh springroll served with noodles, lettuce, and choice of meat or tofu

A1 Vietnamese eggroll - Chả Giò
3 rolls	\$5.25	one	\$1.85
A2 Shrimp springroll - Gỏi Cuốn Tôm
2 rolls	\$5.25	one	\$2.75
A3 Chicken springroll - Gỏi Cuốn Gà
2 rolls	\$5.25	one	\$2.75
A4 Tofu springroll - Gỏi Cuốn Chay
2 rolls	\$5.25	one	\$2.75

Teriyaki Entrees

Served with steamed rice and stir-fried vegetables (substitute brown rice for \$0.75 or fried rice for \$1.50 extra)

Chicken Teriyaki	\$7.50
Pork Teriyaki	\$7.50
Beef Teriyaki	\$8.95
Tofu Teriyaki	\$6.95
Chicken & Pork	\$8.50
Chicken & Beef	\$8.75
Pork & Beef	\$8.95
Tofu with Pork, Chicken or Beef	\$7.95
Chung's Special with Pork, Chicken & Beef	\$10.95
Half order of Chicken, Pork, Beef or Tofu	\$5.25
-
Stir-Fried Hong Kong Noodles & Veggies	\$6.95
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Chicken, Pork or Tofu	\$8.50
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Beef	\$9.95
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Shrimp	\$10.95
Chicken Fried Rice	\$7.50
Shrimp Fried Rice	\$9.50
Pork Fried Rice	\$7.50
Beef Fried Rice	\$8.95
Veggie Fried Rice	\$6.95

Side Orders

Steamed Rice	
Small	\$2.50
Large	\$5.00
Veggies	
Small	\$2.50
Large	\$5.00
Fried Rice	
Small	\$3.75
Brown Rice	
Small	\$2.50
Large	\$5.00

Orange County Commercial Printing

Web * Offset Printing

Orange County Commercial Printing (OCC Printing) is a minority-owned business located in Westminster, CA. We are a full service printing, design and archiving facility with a strong regional presence in the area. We specialize in producing a variety of weekly and monthly publications, business and college brochures, newspapers, yearbooks, hard and soft cover books and magazines. We work with several fully integrated printers, utilizing both coldset (newspaper) web and heatset web press lines for magazine printing, a complete design department for publications and web. Since 1985, OCC Printing has been an industry leader in personal customer service, high-quality printing, critical turnaround time and delivery.

- Newspapers and Magazines: Our Publishing Division produces an entire range of services needed by universities, colleges and private publishers. All our quotes include on-site delivery and 24-hour on-call consulting.
- Brochures: One of the most powerful marketing tools available to your business. Makes essential collateral for any business and give prospects information about your company and answer customer questions.
- Booklets: The perfect solution when you need a manual, an event program, or a directory. When paired with our Mailing Services, your printed booklets make a high impact direct mail piece.
- Catalogs & Schedule Programs: When you need to give out manuals, event programs, or product catalogs. When you need to give your customers or students a great deal of information that includes full color design and images, catalog or schedules printing is the ideal time-tested solution.
- Business Cards / Post Cards: Full color (both sides), an excellent way to make an impact on your customers and stand out from the crowd. With twice the printed area, you can take your business card message to an entirely new level. Use the front of your cards to include standard contact information and the back for detailed product information or sales promotions. We make business card printing easy and affordable all without sacrificing quality.

Problem Solvers • 100% Customer Committed
Professional • Relentless • Innovative

We are very proud of the caliber of our work and it would be our pleasure to serve you. Our integrity and dependability makes us number one.

14901 Chestnut Street, Westminster CA 92683

Tel: 714-892-1777 • Fax 714-892-3444

occprinting.com

Printing

Graphic
Design

Archiving

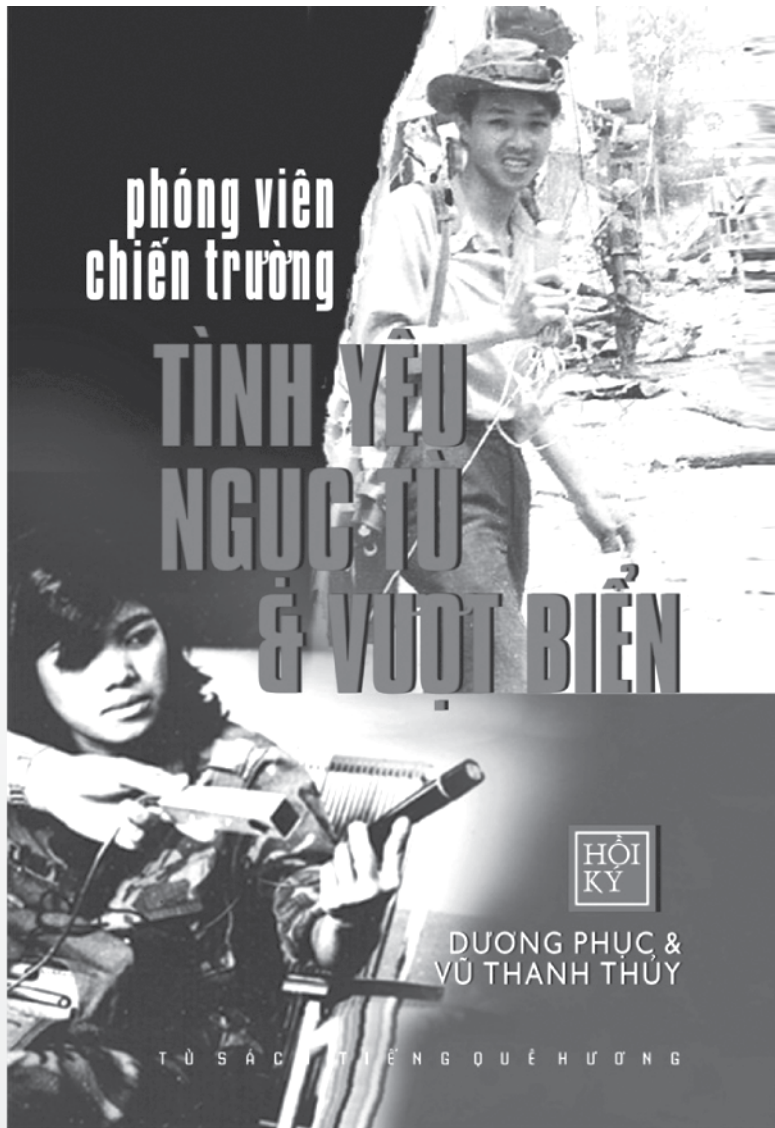
Consulting

Workshops

Direct
Mailing

Ra Mắt Sách

**Phóng Viên Chiến Trường
Tình Yêu, Ngục Tù & Vượt Biển**

Thiệp Mời

≡ **RA MẮT SÁCH** ≡

Trân trọng kính mời:

vui lòng đến tham dự buổi ra mắt sách

HỘI KÝ PHÓNG VIÊN CHIẾN TRƯỜNG
TÌNH YÊU - NGỤC TÙ & VƯỢT BIỂN

của

DUYNG PHỤC • VŨ THANH THỦY
do Tủ Sách TIẾNG QUÊ HƯƠNG ấn hành

Được tổ chức lúc 10 giờ sáng Chúa Nhật 15-5-2016

tại

Kim Sơn Ballroom

10603 Bellaire Blvd - Houston, TX 77072

Đài Saigon Houston 900 AM trân trọng kính mời

Đọc tới giòng cuối bản thảo tập hồi ký “Phóng Viên Chiến Trường: Tình Yêu - Ngục Tù & Vượt Biển” của vợ chồng Dương Phục và Vũ Thanh Thủy vốn là phóng viên chiến trường trước 1975, ý nghĩ còn đọng lại: Đây là một tác phẩm hiếm, quý, mang những nét đặc thù khó thấy trong những văn phẩm cùng loại từ nhiều năm qua.

Cả hai tác giả cũng là người chứng của giai đoạn khốc liệt nhất trong ngót mười năm cuối chiến cuộc miền Nam, là nạn nhân trực tiếp của ‘bên thắng cuộc’ ... trước khi lao vào cuộc phiêu lưu kinh hoàng trên biển cả,... họ đã trực diện với biết bao hoạt cảnh bi thương, tàn nhẫn, phi nhân tính giữa con người với con người. Nhưng, trong mọi cảnh ngộ, nơi họ như luôn toát ra một niềm tin yêu bất tận, nơi mình, nơi người, gắn kết với niềm tin thác đá vãng vào sự an bài của Thiên mệnh.

• **Trần Phong Vũ**

Dương Phục và Vũ Thanh Thủy là phóng viên chiến trường đã lăn lộn với những trận đánh khốc liệt nhất trong lịch sử chiến tranh Việt Nam, đã trải nghiệm thế nào là ngục tù cộng sản, đã vượt biển với con thơ đói sữa trên tay, đã chứng kiến hải tặc tàn bạo thế nào với những người vượt biển thân cô thế cô.

Là phóng viên, Dương Phục và Vũ Thanh Thủy không cho phép ngòi bút của mình hư cấu. Sức lôi cuốn của “người kể chuyện” chính là sự thật. Mỗi giòng, mỗi chữ trong tác phẩm này là sự thật. Đó chính là những gì để lại cho mai sau.

• **Dương Kiên**

Nhắc đến hai cái tên Dương Phục và Vũ Thanh Thủy, nhiều cấp chỉ huy từ quân đoàn đến tiểu đoàn của Quân Lực VNCH trước năm 1975 còn nhớ. Đó là một cặp “trao tài gái sắc” của hàng ngũ phóng viên chiến trường thời chiến tranh Việt Nam đã qua. Họ chẳng kém gì các phóng viên chiến trường quốc tế ở Việt Nam. Tôi nhớ rất rõ khi nhận được phóng sự thu thanh của Dương Phục lúc bay vào An Lộc, bị bắn hạ giữa đường. Anh tưởng thuật ngay từ khi máy bay trực thăng chở anh bị đạn bắn xối xả, máy bay chao đảo muốn rơi và sắp nổ tung. Tiếng anh hét trong máy thu thanh cùng với tiếng súng, tiếng máy bay, tiếng người la lối hỗn loạn trong tình thế đối diện với tử thần. Anh gửi lời chào từ biệt đến thính giả nghe đài. Nhưng cuối cùng máy bay của anh đáp xuống quốc lộ 13 và được một trực thăng bạn đến giải cứu. Đài PTQĐ và Đài Saigon cùng phát cấp tốc phóng sự đó. Đây là phóng sự làm tôi thú vị và hãnh diện nhất trong cuộc đời làm việc với phóng viên tiên tuyến...

Tôi nghĩ “Trời cho của nào được của đó” nhưng chính tài năng, nghị lực và lòng yêu nghề của hai người bạn phóng viên này cũng là yếu tố quyết định sự thành công của họ.

• **Văn Quang**

Chúng tôi đã sống trọn vẹn định mệnh của đời mình, và định mệnh cá nhân gắn bó cùng định mệnh của đất nước và dân tộc Việt. Với nhiều người, đây có thể là điều bất hạnh. Nhưng với chúng tôi, những ký giả chiến trường luôn muốn được là nhân chứng cho lịch sử, chúng tôi coi đó là niềm phúc: khi được vui buồn với vận nước, được hạnh phúc và đau khổ cùng với hàng triệu người dân miền Nam, Việt Nam Cộng Hòa.

• **Dương Phục - Vũ Thanh Thủy**

Phóng Viên Chiến Trường: Tình Yêu - Ngục Tù & Vượt Biển thuật lại cuộc đời hai tác giả Dương Phục và Vũ Thanh Thủy, từ những ngày dần thân vào lửa đạn chiến trường cho đến lúc khởi đầu cuộc sống tỵ nạn nơi xứ người. Giữa hai thời điểm này là quãng thời gian họ bị giam cầm trong ngục tù Cộng sản, trốn tránh sự truy lùng của bạo quyền sau khi vượt ngục, rồi cuộc vượt biển tìm tự do hải hùng với 21 ngày bị hành hạ bởi bảy hải tặc trên một hoang đảo ở Biển Đông. Trải qua ngàn ấy dọa dẫm, có lẽ gỗ đá cũng bị nghiền nát; tuy nhiên, Dương Phục - Vũ Thanh Thủy đã vượt qua mọi chướng ngại bằng sự kết hợp của nghị lực, óc khôn ngoan, lòng dũng cảm, may mắn, và quan trọng hơn cả, bằng Tình Yêu họ dành cho nhau.

Triết gia La Bruyère (1645-1696) đã từng nhận định, “Khi một quyển sách có khả năng nâng cao tri thức, khiến mình phát sinh lòng dũng cảm và tình cao thượng, thì đó là một quyển sách hay, và được sáng tác bởi tay lão luyện.” Thiết nghĩ, bên cạnh giá trị về lịch sử, Phóng Viên Chiến Trường: Tình Yêu - Ngục Tù & Vượt Biển là tác phẩm đáp ứng được điều kiện vừa kể.

• **Nguyễn Ngọc Bảo**

Cuốn hồi ký Phóng Viên Chiến Trường: Tình Yêu - Ngục Tù & Vượt Biển của Dương Phục - Vũ Thanh Thủy vừa là phóng sự chiến trường, vừa là chuyện tình riêng tư, chuyện tù cải tạo, chuyện vượt biển tìm tự do, tạo thành một trường thiên tiểu thuyết lịch sử, với những biến chuyển lâm li, đột ngột khiến người đọc hồi hộp theo dõi một cách thích thú... Cuốn hồi ký này cũng vừa là chứng nhân của một thời đại, lại vừa chan chứa tình người, tình vợ chồng, cha mẹ, anh em, bè bạn trong mọi hoàn cảnh éo le xảy tới cho dân tộc sau ngày Quốc Hận.

Làm phim giả tạo chưa chắc đã hay nhưng cuốn hồi ký dựa trên thực kiện này thì rõ ràng là lời cuốn hấp dẫn từ đầu đến cuối.

• **Lê Văn**

Không đơn thuần chỉ là phóng sự tường thuật của phóng viên, tập Hồi ký của Dương Phục - Vũ Thanh Thủy còn gửi gắm tất cả tâm tư tình cảm của hai tác giả trong đó. Có những phần rất riêng cho gia đình, cho bạn bè, cho đồng đội hay những người chung cảnh ngộ. Nhưng cũng có phần rất chung, như một con người Mang Tâm Tinh Viết Lịch Sử vậy.

Đây là một tập hồi ký đặc biệt, viết song song. Cùng một thời điểm, cùng một sự kiện nhưng được cả hai tiếp nối rất ân ý, liền như một mạch văn nhưng có... âm dương làm phong phú hơn, lời cuốn hơn.

• **Đình Tiến Luyện**

Tôi thích lối viết nhẹ nhàng, trẻ trung của hai tác giả Vũ Thanh Thủy và Dương Phục - hai phóng viên tôi được biết từ thuở chưa mất nước. Anh Dương Phục kể lại chuyện anh và Thanh Thủy đến Đại Lộ Kinh Hoàng quan sát thăm cảnh trên Khúc Đường Máu phía Nam Quảng Trị: “Chưa bao giờ chúng tôi thấy nhiều người cùng chết một nơi như vậy. Thủy kêu lên thảng thốt, ‘Trời ơi! Họ bị phục kích!’ Tim tôi quặn thắt, và Thủy làm vội dấu thánh giá, rồi quay sang một bên nôn thốc tháo. Gần chỗ tôi là thi thể một người mẹ, tay còn ôm đứa con trong lòng, đứa bé vẫn đang ngậm vú mẹ.” Chứng kiến những cảnh đau lòng như vậy là một trong nhiều yếu tố giúp người phóng viên trưởng thành và nhân bản hơn.

• **Nguyễn Đạt Thịnh**

Bà Ca Mưu Nước

■ Trà Lữ

Thượng tuần tháng Tư, hội viên cao tuổi nhất làng An Lạc của chúng tôi, cụ B.95 đã điện thoại lặp lại câu khen Chị Ba Biên Hòa: Lời chị bảo về mùa xuân năm xưa sao mà nó đúng thế. À chuyện này vui lắm.

Số là năm 1995 khi cụ từ VN sang đây, cụ ở chung với gia đình người con bảo lãnh, nhà này có vườn trước vườn sau. Cụ thích làm vườn nên cụ tình nguyện trồng các loại rau ở vườn sau. Cụ sang vào tháng Năm nên bắt tay làm vườn vào tháng Sáu. Vườn rau của cụ xanh mướt. Cụ thích quá sức. Năm sau, cuối tháng Ba, trời chớm vào xuân, thấy hết tuyết và có nắng ấm, cụ liền vội vã mang cuốc xẻng ra làm vườn. Chị Ba thấy vậy bèn ngăn lại: Cụ ơi ở Canada không ai làm vườn vào tháng Ba cả vì ở đây đã có câu nói: “Bao giờ mùa xuân tới mà hiền lành dễ thương như con cừ non thì ta phải cẩn thận, vì con cạp dữ đang tới sau lưng nó”. Quả đúng vậy, năm đó tháng Tư 1996 trời đã đổ tuyết xuống ào ạt khắp nơi, vừa tuyết vừa gió, chao ơi là lạnh. Theo thói quen, ở Canada không ai làm vườn vào tháng Tư cả, phải đợi đến tháng Năm sau ngày lễ nghỉ Victoria Day. Sau ngày này thì không còn lo sợ tuyết và gió lạnh nữa, thiên hạ mới bắt đầu trồng hoa.

Dân làng tôi thường trồng hoa

phía trước cửa và trồng rau phía sau nhà. Người say mê trồng các loại rau, nhất là rau thơm là Cụ B.95 và Cụ Chánh tiên chỉ làng. Xưa nay tôi vẫn nói Canada là đất thiên đàng vì bây giờ ở đây ai cũng trồng được mọi thứ có gốc VN, từ rau muống, rau cần, rau đay, rau lang, rau rút đến mọi loại rau thơm, húng, ngò, ngò gai, thì là, kinh giới, tía tô và dấp cá. Cụ Chánh bảo các thứ rau thơm này có thể mua ở chợ, nhưng mang về tới nhà là các rau thơm đã mất hết mùi thơm chỉ còn vị mà thôi. Lý do ư? Vì các thứ rau đã bị rửa nước và xịt nước nhiều lần. Nước đã làm bay hết mùi thơm. Quả đúng vậy các cụ ạ. Rau thơm trên vườn, hái xong ta còn thấy mùi thơm, trước khi ăn ta mới rửa thì hương thơm vẫn còn trọn vẹn. Các cụ cứ thử mà xem, vì đây là kinh nghiệm của 2 cụ già, cái gốc ăn uống của các cụ rất lớn.

Ngoài tin nhập đề trên đây, tháng Tư này còn có bao nhiêu tin gây chấn động, do 2 đài phát thanh Chị Ba Biên Hòa và anh John phát ra.

Tin thứ nhất là lời bà già tiên tri Baba Vanga người xứ Bulgaria. Bà là người vô học và bị mù. Bà già thọ 85 tuổi, mất năm 1996. Nhưng bà được coi là một Nostradamus thứ hai. Về quá khứ bà nói trúng rất nhiều việc.

Chẳng hạn năm 1989 bà đã nói

trước là tòa tháp đôi ở New York sẽ bị sụp ngày 9.11.2001. Và đã đúng y như vậy. Chẳng hạn bà báo trước trận sóng thần Tsunami năm 2004 tàn phá miền duyên hải nước Nhật, và đã xảy ra đúng như vậy. Chẳng hạn năm 1980 bà báo trước là tàu ngầm nguyên tử của Nga sẽ bị chìm vào năm 2000. Chẳng hạn năm 1990 bà đã nói trước là tổng thống Hoa Kỳ thứ 44 sẽ là một tổng thống người Da Đen. Quả đã đúng vậy.

Và điều tiên báo của bà trước khi chết năm 1996, hiện đang ứng nghiệm cho năm 2016 này. Tin này đang gây chấn động dữ dội: Bà đã báo trước là năm 2016 Âu Châu sẽ bị người Hồi Giáo xâm chiếm, rồi Âu Châu sẽ bị tàn phá hoàn toàn, năm 2025 Âu Châu sẽ thành bãi sa mạc, năm 2043 Âu Châu sẽ là trung tâm Hồi Giáo...

Nghe đến đây thì dân làng xôn xao và lo lắng, vì ai cũng có anh em bà con đang sống ở Âu Châu. Bà đã nói đúng việc dân Hồi Giáo xâm nhập Âu Châu mấy tháng đầu năm 2016, thế thì việc Âu Châu hóa thành bãi sa mạc chắc sẽ xảy ra... Thấy dân làng bắt đầu chửi bới Hồi Giáo quá khích, anh John bèn lên tiếng: cái lỗi này, xét tới ngọn nguồn thì phải trách cụ tổ Abraham. Ai bảo cụ lấy vợ lẽ làm gì ! Các cụ còn nhớ chuyện này trong sách sử của 3 tôn giáo lớn Do Thái Giáo, Thiên Chúa

Giáo và Hồi Giáo chứ ? Thuở ấy cụ tổ Abraham chỉ có một vợ tên là Sarah cũng gốc Do Thái như cụ. Hai người lấy nhau đã lâu mà vẫn không có con. Bà vợ Sarah có một người tớ gái gốc Ả Rập tên là Nagar xinh đẹp. Bà Sarah liền tiến Hagar cho chồng để làm vợ lẽ. Hagar đẻ con tức thì, đẻ ra cậu con trai đặt tên là Ishmael. Đây là người con trai trưởng của Abraham. Chắc ngài Abraham suốt ngày ôm vợ lẽ nên máu ghen của nàng Sarah nổi lên. Sarah đã chạy chữa ngoại khoa nên về sau cũng có bầu và đẻ ra cậu con trai đặt tên là Isaac. Thế là cuộc chiến nội bộ xảy ra và cô vợ lẽ phải dắt cậu con trai ra đi. Cậu cả này đẻ ra Hồi Giáo. Giá mà cụ Abraham ban đầu đừng lấy vợ lẽ thì đâu có sinh chuyện như ngày nay, làm gì Âu Châu bị đe dọa thành bãi sa mạc trong một chục năm nữa...

Chị Ba Biên Hòa nghe đến đây bèn gật gù khen chồng mình nói rất đúng: Các ông chồng không bao giờ nên có vợ bé. Nói rộng hơn: các ông không rượu chè cờ bạc hút xách và không mê gái, nghĩa là các ông không mê tứ đồ tường là những ông chồng lý tưởng nhất. Phe các bà nghe xong liền vỗ tay râm ran và gật đầu nhất trí với Chị Ba.

Anh John nghe vợ nói xong, anh có ý trên vợ nên xin kể một chuyện tiếu lâm của Pháp. Anh bảo đây là chuyện bên Tây, xin các bà nhớ kỹ nha. Rằng có một ông giám đốc kia là một công chức gương mẫu, sáng đi làm đúng giờ, chiều về nhà đúng giờ. Bữa đó may mắn ông trúng vé số lotto được 500 đồng. Ông bèn tự thưởng cho mình một bữa ăn trưa tại một nhà hàng sang trọng. Trên đường tới tiệm ăn, ông gặp một ông già ăn mày đầu tóc bạc phơ mặt mũi bơ phờ hốc hác. Ông liền động lòng thương và muốn chia sẻ một chút tiền may mắn của mình, ông liền móc ví trao cho ông già 200 đồng.

Vừa trao ông vừa hỏi:

- Với số tiền lớn này ông có đi đánh bạc không ? Ông lão trả lời không vì ông không hề biết đánh bạc.

- Thế ông có đi uống rượu không?

- Thưa không, vì tôi không hề biết uống rượu.

- Thế ông có đi hút cần sa ma túy không?

-Thưa không, vì tôi không thích.

-Thế ông có đi xuống khu đèn hồng không?

-Thưa không, vì xưa nay tôi sợ đàn bà lắm.

Nghe ông già trả lời 4 câu không như trên thì ông giám đốc kia vô cùng sùng sốt và giật mình. Ông liền nhớ ngay tới bà vợ là người luôn đòi ông phải 4 không như trên. Ông giám đốc liền vui vẻ mời ông già hành khất vào tiệm để cùng ăn trưa. Ông giải thích việc mời đột ngột này: Tôi muốn giới thiệu ông với một người luôn ao ước có một người chồng không tứ đồ tường. Khi đã an vị trong nhà hàng, ông giám đốc bèn rút điện thoại ra gọi cho vợ:

- Em ơi, anh có 2 điều vui để báo cho em: Thứ nhất anh vừa trúng số lotto. Thứ hai anh vừa gặp được mẫu người lý tưởng của em. Em ra đây ngay nha.

Anh John kể đến đây rồi xin hết chuyện. Phe các bà nghe xong liền phán: Chuyện gì vừa khô vừa nhạt như nước ốc! Anh John cười chống chế: Vì đó là chuyện đạo đức mà !

Mấy cô Huế liền ghé tai Chị Ba hỏi nhỏ: Anh vừa kể chuyện khiêu khích các bà vợ chúng mình, tối nay về nhà Chị Ba có phạt anh John cái gì không?

- Có chứ! Tôi sẽ bắt ngủ ngoài phòng khách! Anh chồng tôi cũng gồm

lắm chứ không hiền như mấy cô nghĩ đâu. Ảnh kể câu chuyện này là có ý nói liền ông mà không biết chút xíu về tứ đồ tường là chỉ có nước đi ăn mày !

Cô Tôn Nữ nghe xong câu này liền la lên: Dữ ha!

Vì thấy đề tài này mà để phe các ông khai thác thì sẽ dài vô tận nên Chị Ba nói nhỏ: Truyện này dài lắm, để hôm nào chị em chúng mình bàn riêng với nhau. Bây giờ để tui nói tiếp tin thời sự cho Cụ B.95 nghe.

Tin nóng bỏng tiếp theo là vụ 'Hồ Sơ Panama', một quả bom nguyên tử vừa nổ ra vào đầu tháng này. Nó nổ lớn hơn vụ Wikileaks năm 2010 trăm ngàn lần. Các cụ tỷ phú khắp thế giới những tưởng vừa giàu tiền vừa trốn thuế qua Tổ Hợp Mossaack Fonseca ở Panama trong 40 năm qua sẽ được an toàn vĩnh viễn, ai ngờ chìa khóa hồ sơ mật này đã lọt vào tay một tờ báo bên Đức là Suddeutsche Zeitung, và báo này đã chia tin này cho 107 tổ chức báo chí thế giới. Hồ sơ mật này có hơn 11 triệu tài liệu nằm trong 2,6 terabyte dữ liệu. Cả thế giới rung động. Nghe nói 2 ông Putin của Nga và Tập Cận Bình của Tàu đang run nhiều nhất. Chắc báo chí mới đọc phốt qua nên mới biết sơ sơ vì kho có trên 11 triệu tài liệu cơ mà. Tuy mới sơ sơ mà ông thủ tướng nước Iceland phải vội vã từ chức ngay. Nghe nói báo chí có thấy 1 tên người VN, và điều đặc biệt ông này là công dân Canada, tên là Eric Van Nguyen. Canada có hồ sơ trốn thuế và rửa tiền của ông này và 7 người đồng bọn từ năm 2014. Hy vọng trong hồ sơ mới tiết lộ này chúng ta sẽ biết được nhiều việc động trời, biết đầu gốc của nó có thể là từ Hà Nội. Mà nếu từ Hà Nội thì bà con ơi, VC sẽ ăn nói làm sao đây. Xưa nay VC luôn miệng nói mình là đây tớ của nhân dân thế mà sao đây tớ bây giờ mập phì, nhà cao cửa rộng, của

ăn của để có khắp nơi, trong khi ông chủ là nhân dân thì gầy còm xơ xác, chạy ăn từng ngày...

Ông ODP vừa nghe tới tiếng Việt Cộng một cái là gio tay xin nói ngay một chuyện còn nóng về đề tài này: Ông Lê Dinh, một nhạc sĩ, văn sĩ và nhà báo nổi tiếng ở hải ngoại, hiện cư ngụ ở Montreal gần chúng ta, vừa viết một bài báo rất sâu sắc, ông luận về 2 tiếng Việt Cộng hay vô cùng. Theo nghĩa khởi đầu thì VC là một người Việt theo Cộng Sản. Nhưng thời gian đã chứng minh là tiếng Việt Cộng không mang ý nghĩa đơn sơ đó mà nó mang một ý nghĩa khủng khiếp, ý nghĩa ma quỷ và sự chết. Năm 1954, Việt Cộng chiếm miền Bắc, tức thì một triệu đồng bào bỏ của chạy lấy người trốn vào trong Nam. Năm 1975, Việt Cộng chiếm miền Nam, tức thì một triệu người cũng bỏ của chạy lấy người, rồi kéo thêm hai triệu người nữa. Ngày xưa bọn Tàu cai trị VN cả ngàn năm mà không có ai bỏ nước trốn đi, rồi thời Thực dân Pháp cai trị 100 năm cũng không hề có vụ bỏ nước ra đi... Nhà văn Lê Dinh viết rất hay: Rằng anh giận tôi thì anh có thể chửi tôi bằng bất cứ từ nào, như vô học, du côn, dốt nát, nhưng xin anh đừng chửi tôi là 'thằng Việt Cộng' nha vì tiếng Việt Cộng đồng nghĩa với ác quỷ, ma quái, man di mọi rợ, lưu manh thảo khấu. Các cụ nhớ tìm đọc bài luận về chữ Việt Cộng của nhà văn Lê Dinh nha, hay lắm.

Và tin cộng đồng VN là các buổi lễ tưởng niệm Quốc Hận Tháng Tư Đen được tổ chức rất trọng thể ở khắp nơi. Tại Toronto có hai buổi, ngày Thứ Bảy 23 ở tòa Đô chính và Thứ Bảy 30 tại tòa thị chính Mississauga bên cạnh. Các buổi lễ gồm việc tôn vinh các anh hùng VNCH đã nằm xuống, tố cáo tội ác bán nước của VC, tố cáo hành vi xâm lăng của Trung Cộng, diễn hành cờ vàng

và đặt vòng hoa nơi đài chiến sĩ trận vong. Đồng hương ta tham dự rất đông.

Nhân nói tới ngày quốc hận 30/4, tôi xin nói tới những giải cờ vàng đặc biệt. Không biết các cụ có xem thấy trên mạng hình máy bay bưu điện quốc tế của Đức DHL không? Đây là việc tình cờ hay là một điềm lạ? Ngày đầu tháng Tư này, hãng máy bay DHL có đường bay quốc tế tới 220 quốc gia trình làng các máy bay không lồ sơn màu vàng tươi. Dưới hàng chữ danh hiệu DHL là một giải cờ vàng 3 sọc đỏ vĩ đại chạy dài theo thân máy bay. Các cụ có thấy không: màu cờ vàng của VNCH chúng ta là màu tươi nhất và nổi nhất trong rừng cờ quốc tế hiện nay. Xin chào mừng và ca ngợi hãng hàng không DHL mang quốc kỳ VNCH bay khắp thế giới.

À, còn một tin vui này nữa cũng xuất hiện đầu tháng Tư này. Đó là việc Hội Chợ Expo City ở Osaka đã tôn vinh món phở của Việt Nam là món ngon quốc tế, bằng cách Nhật Bản từ nay gọi ngày 4 tháng Tư là 'Ngày của PHỞ 4/4'. Một trong những lý do chọn ngày 4/4 là vì con số 4, tiếng Anh là Four, chữ Four đọc lên nghe mãi mãi như chữ Phở. Danh từ PHỞ đã được quốc tế hóa, đã nằm trong các tự điển lớn của thế giới. Ai cũng biết đến nó. Ngày xưa hồi 1976 tôi rủ một anh bạn Canada đi ăn tối, anh hỏi món ăn chính là món gì, tôi trả lời là món Phở, Vietnamese Soup. Bạn tôi ngạc nhiên lắm vì ăn tối mà chỉ ăn soup sao. Theo thực đơn các nhà hàng Canada ở đây thì món soup chỉ là món khai vị, không bao giờ là món chính cả. Tôi bảo anh bạn Canada cứ đi ăn thử đã, đừng có thắc mắc. Đến khi một tô phở lớn nghi ngút khói và thơm lừng được bung ra, đây những lát thịt vừa tái vừa chín, vừa gân vừa nạm, thì ông bạn vái tôi một cái dài. Tôi chỉ dẫn ông cách ăn. Trước

hết là ném nước phở, ném từ từ thông thả, bạn có thấy nhiều hương vị không. Rồi bạn ăn thử một miếng thịt, ngon chứ. Bây giờ mới là lúc bạn quyết định sẽ thêm những gia vị gì nha. Nước mắm nè, tiêu này, ớt này, húng quế này, lá ngò này. Bạn tôi nhìn sang bàn bên cạnh thấy mấy bà mấy cô VN đua nhau xịt thêm tương đen tương đỏ và vắt chanh, bạn tôi liền định bắt chước, tôi đã gio tay ngăn lại. Chớ, bạn chớ làm thế. Nước tô phở của bạn đang có màu trong lóng lánh, đây là một tuyệt tác của mỗi nhà hàng, bây giờ bạn cho tương đen tương đỏ vào là bạn biến nó ra một tô hủ tíu tả pí lù, gián tiếp bạn chê nhà hàng không biết nêm nếm. Anh bạn Canada đã nhớ mãi lời dặn này của tôi nên về sau mê phở rồi, mỗi khi anh giới thiệu gia đình đi ăn phở, anh đều chỉ dẫn cẩn thận như tôi. Bây giờ anh, gia đình anh và bạn bè anh đều mê phở. Họ còn biết gọi thêm món tái, món gân, món nạm, món gầu. Tôi hy vọng là món phở 4/4 vừa được vinh danh bên Nhật cũng sẽ được hướng dẫn cách ăn đúng cách như vậy. Đừng theo lối tả pí lù tương đen tương đỏ nha bà con!

Ông ODP nghe tôi nói về phở thì thêm chuyện phở di cư. Rằng năm 1954, phở Bắc đã di cư vào Nam, để lại miền Bắc một tô phở nghèo nàn gọi là 'phở không người lái' và 'phở mì chính'. Năm 1975 Phở Miền Nam ra giải phóng phở miền Bắc đem theo thịt bò và giá sống.

Gần đây tôi được đọc một loạt bài phóng sự về Phở ở California, do 2 nữ phóng viên Thiên An và Ngọc Lan viết, bài viết thật là hay và công phu. Không ngờ các bạn trẻ này đã có những nhận xét thật chính xác và chính truyền của phở. Tôi định năm nay nếu đi Cali nhất định tôi sẽ mời 2 cô phóng viên Thiên

(xem tiếp trang 102)

Vài ý nghĩ về những hình thái xâm nhập cộng đồng tị nạn hải ngoại của Hà Nội

■ *Trần Phong Vũ*

** Tác giả Ngàn Giọt Lệ Rơi (Thousand Tears Falling) nói gì về sự kiện CSVN xâm nhập các Cộng đồng Người Việt Tị Nạn ở hải ngoại qua ngã tôn giáo và tác vụ từ thiện?*

** Có gì lạ trên các hệ thống truyền hình hải ngoại thời gian gần đây?*

Nhật báo The Orange County Register phát hành tại nam California, Hoa Kỳ sáng Thứ Hai 28/3/2016 loan tin hệ Minh Béo¹ đã bị Biện Lý Quận Cam truy tố về các tội danh quan hệ tình dục với trẻ vị thành niên; có ý đồ hành động bất chính với một bé trai dưới 14 tuổi và nhân danh người làm ‘văn nghệ’ từ quốc nội ra hải ngoại, gạ gẫm trẻ nhỏ, con em bà con Việt tị nạn thực hiện hành vi dâm ô

([http://www.ocregister.com/articles/hong-710045-prosecutors-](http://www.ocregister.com/articles/hong-710045-prosecutors-grove.html)

[grove.html](http://www.ocregister.com/articles/hong-710045-prosecutors-grove.html)).

Đương sự hiện bị giam giữ tại nhà tù quận hạt Orange County và sẽ bị đưa ra Tòa Án Quận Cam luận tội vào ngày 15/4/2016. Theo cáo trạng này, nếu Minh Béo bị xét là có tội thì mức án sẽ tối thiểu 5 năm và 8 tháng tù giam tại nhà tù California. Sau khi mãn án, Minh Béo sẽ bị trục xuất vĩnh viễn khỏi Hoa Kỳ và bị ghi tên vào danh sách tội phạm nguy hiểm suốt đời không được đến gần trẻ em.

Mức tiền thế chân để Minh Béo được tại ngoại lên tới một triệu Mỹ Kim. Chưa có tin thân nhân hoặc bạn bè đương sự sẽ quyết định ra sao về số tiền thế chân này.

Nguồn tin từ trong nước cho hay Hà Nội đã chỉ thị cho Tòa Đại Sứ của họ tại Hoa Kỳ tìm cách chạy tội cho Minh Béo. Trong khi ấy, các tổ chức trong cộng đồng người Mỹ gốc Việt đang vận động chữ ký đại diện các hội đoàn, đoàn thể gửi lên Tòa Án Liên Bang, Tòa Án California và Tòa Án Quận Cam đề nghị nhân vụ này, cho điều tra các tên chuyên lén lút tổ chức các sô đưa thành phần xấu của CSVN

qua phá rối sự an toàn của cộng đồng Mỹ gốc Việt, nhất là xâm hại thể hệ trẻ con em họ, truy thu tiền thuế của các tổ chức làm sô này và ra lệnh cấm cửa các sô do Hà Nội đưa vào Hoa Kỳ dưới Nghị Quyết 36.

Từ trường hợp hệ Minh Béo bị truy tố ra tòa, Thượng Nghị Sĩ tiểu bang California, Janet Nguyễn, đề nghị một dự luật Tu Chính Hiến Pháp mang tên SCA13, cho phép chánh án được quyền từ chối yêu cầu đóng tiền tại ngoại đối với người bị tố cáo

*Diễn viên hài Minh Béo.
(Hình: Biện Lý Cuộc O.C)*

phạm tội hình sự, nếu xét thấy người này có khả năng trốn khỏi Hoa Kỳ. Dự luật được sự ủng hộ của ông Tony Rackaukas, Chánh Biện Lý Quận Cam, và được công bố trong buổi họp báo sáng Thứ Tư, 13-4, tại tòa soạn Nhật Báo Người Việt. Dự luật này còn phải trải qua nhiều giai đoạn trước khi được Quốc hội tiểu bang thông qua. Dù sao nó cũng hứa hẹn trong tương lai các nhà lập pháp địa phương sẽ quan tâm tới sự kiện này nhiều hơn, nhờ thế sẽ giúp ngăn chặn phong trào các đoàn văn nghệ trong nước qua Mỹ để xâm nhập gây tổn hại cho bà con, nhất là giới trẻ trong các cộng đồng Việt nam tị nạn,

Tối Thứ Sáu 01/4/2016, Diễn Đàn Chính Nghĩa Việt Nam Cộng

Hòa² dưới sự điều hợp của cô Tâm An, bà Đặng Mỹ Dung, tác giả cuốn *Thousand Tears Falling* (Ngàn Giọt Lệ Roi) đã trình bày đề tài “CS xâm nhập cộng đồng tị nạn Việt Nam hải ngoại dưới hình thức tôn giáo và từ thiện” với sự tham dự của đông đảo đồng hương từ khắp các tiểu bang Hoa Kỳ, các châu lục, kể cả đồng bào quốc nội.

Trong phần nói chuyện bà Đặng cho hay: kể từ khi xuất hiện Nghị Quyết 36, có nhiều chỉ dấu cho thấy CSVN đã công khai dùng cửa ngõ tôn giáo và tác vụ từ thiện để lũng đoạn cộng đồng người Việt tị nạn ở hải ngoại, cách riêng ở Mỹ. Bà nói tới trường hợp có những nhà thờ Công giáo, nhà chùa Phật giáo tránh né việc treo lá cờ vàng ba sọc đỏ, biểu tượng tinh thần quốc gia và lòng khao khát tự do, dân chủ của bà con tị nạn, kể cả trong những buổi cầu nguyện như các dịp tưởng niệm 30/4. Bà cho hay có những bà Sơ, những Tăng Ni được gửi từ trong nước ra hải ngoại để quyên góp tiền bạc nói là để giúp người nghèo hoặc trẻ em mồ côi, tật nguyền ở Việt Nam. Cũng có trường hợp Tăng Ni trong nước phải nộp tiền để được ra hải ngoại. Vì thế phải đi kiếm tiền trả nợ. Bà tiết lộ, trong một dịp qua thăm miền Nam California, bà ghé chợ ABC ở Little Saigon bắt gặp một vị Tăng sĩ mặc áo vàng đang đi khát thực. Bà vào chợ mua một vỉ xôi mang ra biếu ông. Nhưng bà chung hững vì ông gạt đi nói: bản tăng chỉ nhận tiền chứ không nhận đồ ăn. Hỏi tại sao thì được trả lời: còn nợ 10 ngàn đô trong số tiền mua đường qua Mỹ!

2 Mời vào <http://chinhnghia-vietnamconghoa.com/HoiLuan/index.html> để nghe bài chia sẻ của diễn giả và những đóng góp ý kiến của các tham dự viên khắp nơi

Diễn giả cũng công khai nói tới danh tính một vị Tăng nơi bà cư ngụ, người từng bị các tín đồ trục xuất từ tiểu bang khác tới. Sau khi qua trụ trì chùa Viên Thông, gần như mỗi ngày ông chỉ lo buôn bán nói là để có tiền mang về Việt Nam làm công tác từ thiện³.

Trong cuộc điện đàm với người viết, bà Đặng cho biết thêm mới đây 19 đạo hữu trong số 26 thành viên trong Ban Trị Sự Chùa Viên Thông đã bỏ phiếu yêu cầu Đại Đức Thích Giác Hạnh rời chùa, nhưng cho đến nay vẫn chưa ngã ngũ...

Vài nhận định sơ khởi của người viết

Trên thực tế, sau vụ Đàm Vĩnh Hưng bị cựa phi công Lý Tổng xịt hơi cay vào mắt trong một buổi trình diễn ở miền Bắc California cách đây mấy năm, chuyện các đoàn văn nghệ được bầu sô môi giới đưa ra trình diễn trong các cộng đồng Việt Nam tị nạn hải ngoại gần đây dường như đã trở thành chuyện quen thuộc ít ai quan tâm... Nói như thế không có nghĩa là không có chống đối. Nhưng mức độ phản ứng đã yếu hơn trước nhiều⁴.

3 Trong mail hồi âm cho người viết, bà Đặng cho hay: “Tủ lạnh để trước phòng khách của chùa Viên Thông, có chè, yogurt, cơm chay tự tay Đại Đức Tiến Sĩ Thích Giác Hạnh làm để bán gây quỹ cho hội từ thiện riêng của Giác Hạnh”.

4 Đã có những cuộc biểu tình chống Đàm Vĩnh Hưng bên Úc đầu tháng 4/16. Trong khi ấy, một show thi nhảy đầm ở Việt Nam với 4 giám khảo, trong đó bên cạnh hệ Hoài Linh,

TSN Janet Nguyễn, Chánh Biện Lý Tony Rackauckas và cô Jacqueline Trinh Ôn,

Nhưng tin hệ Minh Béo sa lưới an ninh Quận Cam vì bị tình nghi can tội xâm hại tình dục trẻ em bỗng được bà con trong cộng đồng tị nạn chú ý. Cùng với tin vừa kể, bài nói chuyện trên Diễn Đàn Chính Nghĩa VNCH của bà Đặng Mỹ Dung về đề tài “CS xâm nhập cộng đồng tị nạn Việt Nam hải ngoại dưới hình thức tôn giáo và từ thiện” càng làm cho mọi người thêm quan tâm, kể cả những thành phần xưa nay chỉ lo làm ăn, coi chuyện cộng đồng, chuyện đất nước là của ai khác còn chính mình thì vô can.

Nguyên nhân cụ thể vì những phát giác sơ khởi trong vụ Minh Béo có tác dụng trực tiếp tới mối âu lo và phần nộ của các bậc phụ huynh, nói chung và riêng với những gia đình có con em là nạn nhân của hệ Minh Béo. Tâm trạng âu lo và phần nộ càng tăng thêm khi nguồn tin từ trong nước cho hay anh hệ này là người đồng tính. Nói tới những người đồng tính người ta nghĩ ngay tới thứ vi khuẩn chết người là HIV thường được y giới phát hiện với còn có ca sĩ họ Đàm đã và đang được trình chiếu thường xuyên trên một đài TV ở Little Saigon.

tỷ lệ khá nhiều nơi lớp người này. Tin trên cũng tiết lộ nghi can cũng từng có những hành vi tương tự đối với con em của đồng bào bên nhà.

Cũng vì thế, dưới mắt mọi người, sự kiện các đoàn văn nghệ tập nập được gửi ra trình diễn trong các cộng đồng Việt tị nạn hải ngoại theo tinh thần Nghị Quyết 36 trong dịp Tháng Tư Đen năm nay không còn chỉ giới hạn trong mục tiêu chính trị nhằm lung đoạn, chia năm xẻ bảy khối người Việt quốc gia. Trái lại nó còn đe dọa phá nát hạnh phúc của những mái ấm gia đình khi đám trẻ thơ 14, 15 tuổi bị dụ dỗ làm điều tội bại.

Thiết nghĩ, đây là một trường hợp cụ thể họa hiềm cần được theo dõi. Sự kiện cộng đồng người Việt ở thủ đô tị nạn có tiếng nói trước các cơ quan tư pháp liên bang, tiểu bang và Orange County như bản tin cho hay để yêu cầu cấm tuyệt các đoàn văn nghệ do cộng sản Hà Nội gửi sang Hoa Kỳ trình diễn là một chỉ dấu đáng mừng.

Vì khuôn khổ hạn hẹp của bài báo, chuyện CSVN tìm cách xâm nhập cộng đồng Việt tị nạn qua cửa ngõ tôn giáo và từ thiện chưa thể trình bày cặn kẽ như dự tính. Trong một dịp khác, chúng tôi sẽ bàn thêm để làm sáng tỏ vấn đề. Bà con có những ý kiến đóng góp về chuyện này xin vui lòng gửi thư về tòa soạn.

Một vấn nạn khác không kém tầm quan trọng. Đó là những chỉ dấu khá lạ lùng phát giác trên các hệ thống truyền hình ở Nam Bắc California trong thời gian gần đây.

Chúng ta chưa quên cách đây ít lâu, ông Nguyễn Tấn Dũng đã công bố một nghị định cho biết từ nay đến năm 2020, chính phủ của ông sẽ thiết lập 20 đài truyền hình ở hải ngoại nói là để giúp cho khối người Việt ở nước ngoài

có được tin tức gọi là “trung thực” từ quốc nội. Cho đến hôm nay, may mắn chưa thấy có bóng dáng một thứ đài truyền hình nào mang danh hiệu Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa trên miền đất tự do.

Vì hiểu rõ tinh thần cảnh giác của tập thể người Việt tị nạn, dù muốn đến mấy Hà Nội cũng không thể ngang nhiên thiết lập những cơ sở truyền thông của họ tại Mỹ, ít nhất là trong thời điểm này. Với chủ trương xâm lấn từng bước, chúng sẽ vận dụng mọi kế sách, mọi thủ đoạn tinh vi nhất, kể cả tiền bạc để chi phối, tạo ảnh hưởng trong những hệ thống truyền thanh, truyền hình có sẵn trong các cộng đồng người Việt hải ngoại, cụ thể là ở hai miền Nam Bắc California, nơi quy tụ đông đảo người Việt tị nạn.

Như thế, liệu đã có những chỉ dấu nào đáng cho chúng ta hoài nghi về sự xâm lấn lần hồi của Hà Nội vào hệ thống truyền hình của chúng ta?

Vẫn biết trước nhu cầu cạnh tranh ngày càng gay gắt, việc tăng cường kỹ năng, hoàn thiện các tiết mục... đòi hỏi chủ nhân các đài phải quan tâm từng ngày. Vì thế việc canh tân kỹ thuật, đổi mới chương trình phát hình, trẻ trung hóa dàn xướng ngôn viên, sửa đổi cách làm tin, đọc tin, hội luận, bình luận thời sự... là chuyện bình thường.

Điều đáng quan tâm là ẩn sâu bên trong những chuyện có vẻ bình thường ấy đã và đang xuất hiện những chỉ dấu bất bình thường. Trước hết, nghe, nhìn, quan sát những khuôn mặt còn rất trẻ của khá nhiều xướng ngôn viên nam nữ và cách phát âm tiếng Việt lạ tai của họ xuất hiện trong thời gian gần đây trên khá nhiều đài, người ta đặt câu hỏi: họ là ai nếu không thuộc tập thể hơn 17 ngàn du sinh viên Việt Nam đang có mặt trong các hệ thống đại học Hoa Kỳ? Nội dung, các ngôn

từ xa lạ trong các chương trình – kể cả trong các thương vụ quảng cáo – cũng khiến nhiều khán thính giả phải nêu lên những nghi vấn!

Về nội dung, phần tin tức thế giới không có gì thay đổi nhiều. Riêng tin tức sinh hoạt cộng đồng, nhất là tin Việt Nam trong thời gian gần đây đã có những thay đổi khá lớn. Trên nhiều đài người ta thấy thưa vắng những bản tin, những phóng sự sinh hoạt mang màu sắc chính trị trong cộng đồng, nhất là những gì liên quan tới cao trào đấu tranh cho tự do, dân chủ và công bằng xã hội của đồng bào quốc nội, những cuộc xuống đường đòi đất của Dân Oan, chống Trung Cộng xâm lăng của giới trẻ và bà con trên ba miền đất nước. Thay vào đó là những tin tức vô thường vô phạt.

Sự xuất hiện những phim phóng sẽ quảng bá du lịch Việt Nam, nhất là do chính các đài ở đây cử phái viên về thực hiện, cùng với sự kiện những khuôn mặt diễn viên tân cổ nhạc, trong đó có cả ca sĩ họ Đàm xuất hiện thường xuyên gần như mỗi tuần trên màn ảnh nhỏ của các đài truyền hình, bà con khán thính giả trong cộng đồng nghĩ gì?

Cũng vì khuôn khổ hạn hẹp dành cho một bài báo ngắn, người viết phải tạm ngưng. Mong nhận được những ý kiến đóng góp của đồng hương, những khán thính giả hàng ngày theo dõi những chương trình truyền hình trong các cộng đồng tị nạn, nhất là ở hai miền Nam và Bắc California.

Qua quan điểm, nhận định và những đóng góp ý kiến quý báu của khán thính giả, người viết hy vọng sẽ có thêm dữ kiện để bàn thêm trong những bài tới về những hiện tượng đáng quan tâm và cũng đáng buồn này.■

MẶT TRĂNG

Năm Nghiêng

Tôi là trai út, nhỏ nhất trong nhà. Ba tôi mất vài tháng trước khi tôi được sinh ra. Mãng tôi buộc phải dẫn thân bên ngoài buôn bán kiếm tiền nuôi đàn con đại 6 đứa. Anh đầu tôi vừa qua 11 tuổi, được các cha Đan Viện Thiên An nhận vào học nội trú. Chị lớn của tôi, bây giờ mới 9 tuổi, đang học tiểu học ở trường Đồng Khánh, đã phải gánh vác trọng trách coi trong ngõ ngoài. Mỗi xế chiều, trên đường đi học về thường ghé chợ Bến Ngự để mua thức ăn với giá rẻ trước khi chợ vắng, rồi phụ với o người làm nấu nướng. Ngoài chuyện theo dõi học hành của 3 người em kế mình, Chị còn phải lo săn sóc tôi trong những năm đầu tiên. Tôi nghe kể lại, những khi tôi khóc vì đói mà Mãng tôi không có nhà, Chị vội bồng tôi sang nhà Cô tôi ở gần đó, xin cho tôi được bú vú chung với con trai của Cô cùng lứa tuổi tôi. Chị bồng ẵm tôi, cho tôi ăn, ru tôi ngủ, tắm rửa cho tôi, may

quần áo từ đồ cũ cho tôi mặc theo kiểu may cho búp bê tuy với cỡ lớn hơn.

Khi tôi bắt đầu có trí nhớ và đã biết loanh quanh chạy chơi một mình, Chị vẫn thường dẫn tôi đi tè ngoài sân cỏ bên hông nhà trước khi ngủ đêm, và đôi khi còn cầm đèn manchon dẫn tôi ra tận cầu xí ở vườn sau vì tính sợ rấn và sợ ma kinh niên của tôi. Trên bộ ván kê sát cửa sổ, tôi được nằm giữa Mãng và Chị. Vào những đêm trăng, tôi nằm nghiêng hướng về cửa sổ, theo dõi mặt trăng khi sáng trong, khi lu mờ vì mây. Bóng cây bên ngoài và của các song cửa từ từ xoay chuyển theo hướng ánh trăng, tạo ra những hình ảnh di động nhảy múa, chập chùng trong đêm khuya, mãi cho đến khi trăng rời dần khung cửa sổ để bóng tối từ từ chiếm ngự cả căn phòng. Dưới ánh trăng nằm nghiêng ấy, tôi chơi trò giăng tay đưa chân lên múa trong lúc chờ ngủ.

Trăng luôn là hình ảnh tuyệt đẹp của tuổi thơ tôi ở bất cứ thời điểm nào, nơi nào. Vui trăng với anh chị em trong nhà, nghe kể bao câu chuyện thần tiên về trăng, thêu dệt mộng mơ với trăng. Chạy chơi, trốn núp rượt nhau dưới trăng với bạn bè trong xóm. Cảm lòng đèn rước Ông Trăng mỗi Trung Thu. Tranh dành trăng chạy theo mình. Nhìn trăng khi trăng vừa chớm lên, treo ngang đỉnh cây hoặc khi trăng ngã mình vào sáng. Trong tuổi thơ của tôi, từ tuổi đái dầm cho đến năm 7-8 tuổi, nhìn mặt trăng nằm nghiêng từ trên bộ ván khi tôi được nằm giữa Mãng và Chị luôn là kỷ niệm sâu đậm. Tôi đã hỏi Chị không biết bao nhiêu câu về trăng, về Ông Trăng, chú Cuội, chị Hằng Nga, Cây Đa...Hỏi trăng chạy theo mây hay mây chạy theo trăng để được nghe Chị luôn trả lời mây nhẹ nên mây bị gió thổi phải chạy theo trăng.

Xong cuối năm lớp Nhất tiểu học, Mãng tôi quyết định gởi Chị lên học trường Couvent des Oiseaux, Đà Lạt. Lý do duy nhất mãi sau này tôi mới rõ là Mãng tôi nghĩ Chị sẽ chóng lớn và mập mạnh nhờ được dinh dưỡng tốt với bơ sữa nếu được học và ở nội trú tại trường nổi tiếng này... Mỗi lần về thăm nhà trong những dịp trường tạm đóng cửa nhiều ngày như Giáng Sinh, Tết hoặc hè, Chị luôn để dành tiền mua chút quà, khi thì dâu tây, mận, cà rốt, khi thì bắp su, khoai lang khô... Đó là những khi nhà tôi vang ngập tiếng cười. Chị kể không biết bao câu chuyện của đời nội trú, của mấy người bạn nhà giàu cùng lớp được người nhà đem xe đến rước đi chơi mỗi cuối tuần, hay câu chuyện của các nàng công chúa xứ Lào, xứ Cao Mên. Toàn những câu chuyện xa lạ tuyệt vời khiến thằng bé như tôi luôn há miệng nghe một cách say sưa. Mãng tôi thỉnh thoảng chen vào, nhắc

nhờ các bà chị tôi đều là công chúa hét đây vì tên họ là Công Huyền Tôn Nữ, được láng giềng trong xóm Đường Đá của Phủ Cam kính cần kêu bằng Mụ.

Một trong những câu chuyện thần tiên Chị kể đã để lại ấn tượng mãnh liệt vào trí tôi trong bao năm là mỗi khi Chị ngồi trên máy bay từ Đà Lạt về thăm nhà, Chị đưa tay ra bên ngoài cửa sổ với bốc những cụm mây trắng vào để ăn, thơm ngọt y như kẹo bông gòn nếu nhẹ, hoặc giống như kẹo kéo sợi nếu nặng hơn vì có mưa. Câu chuyện tôi sợ nhất là mây con đười ươi vừa đưa tay đập thành thạch vào ngực chúng vừa há miệng đỏ như máu cười từng tràng dài khi nhìn chăm hẳn vào mặt trời lặn. Qua trí tưởng tượng của tôi, tôi hỏi Chị có thấy Tôn Ngộ Không đặng vân giá võ trong mây không? Chị trả lời không thấy được vì ngồi phía cửa sổ bên này, chứ nếu ngồi ngả bên kia cũng sẽ thấy như con bạn của Chị đã thấy vậy. Mỗi khi trời nổi gió mang theo nhiều sợi tơ bay trong bầu trời, Chị giải thích đây là những tơ trời do mây trên cao bị gió cuốn xuống đậu trên các cây vườn nhà tôi. Mãi sau này tôi mới biết đó chỉ là những sợi mạng nhện từ rừng thông bên cạnh nhà bay qua.

Chị từng hứa sẽ đem về cho tôi một ít mây trên trời lấy từ phi cơ trong lần tới, nhưng chuyện đó đã không xảy ra được vì Măng tôi chỉ đủ tiền gửi Chị đi học xa 2 năm thôi, dù Chị học rất giỏi và có thư giới thiệu từ các cha ở Thiên An. Thời gian Chị trở lại Huế và vào học trường Lycée Francais cũng là thời gian tôi bắt đầu được cho học lớp Mẫu Giáo của cô Thỏa ở trường Đồng Khánh. Không như Thanh Tịnh viết “mẹ tôi âu yếm nắm lấy tay tôi dẫn đi trên con đường làng dài và đẹp...” của ngày đầu tiên đến trường, Chị là người dẫn tôi đến

trường buổi đầu tiên. Tôi nhớ mình không hề khóc, vật vã hay gây khó khăn mà ngược lại tôi tung tăng vui vẻ đi bên cạnh Chị, vì tôi đã được Chị mớm cho nghe bao chuyện vui, bao trò chơi, bạn mới tại trường. Ngoài ra tôi cũng an tâm vì biết Măng tôi bấy giờ đang dạy học ở đó. Và từ đây, sáng nào tôi cũng leo đèo theo chân các chị, khi gần đến trường ĐK Chị tách đi về hướng trường Lycée của Chị, để 2 chị sinh đôi và tôi tiếp tục đến thẳng trường ĐK.

Năm sau, vì phải học giáo lý, nên Măng tôi cho tôi vào học trường đạo của các bà Sơ Dòng Mến Thánh Giá, nơi có lò bánh mì rất ngon, nằm bên cạnh nhà thờ Phủ Cam. Chị lại dắt tôi đến trường này vào mỗi sáng, và tôi tự đi bộ về nhà buổi trưa. Thời gian tôi bị chúng bạn ăn hiếp, trêu chọc, có lẽ vì ma mới... Chị đến can thiệp thẳng với Sơ Kinh, Bè Trên của nhà trường, hoặc răn đe mấy đứa đầu xỏ. Một năm sau, khi xong phần Rước Lễ Vờ Lòng, tôi trở về học tiếp lớp Tư trong niên khóa mới ở tiểu học ĐK, cùng lúc Chị được cho vào học lớp Đệ Tứ cũng ở ĐK vì trường Lycée không mở tiếp lớp Troisième. Nên tôi lại có dịp đi cùng về cùng với các chị. Đó cũng là thời gian Chị được Măng tôi giao thêm trọng trách giữ tiền chợ búa và chi tiêu vặt vặt cho gia đình. Song song với sự hãnh diện, Chị lo lắng toan tính để chắc bóp chi tiêu khi biết Măng tôi bắt đầu mang nợ vì nuôi cả bầy con 6 đứa.

Ngay trong mùa hè Chị thi đậu Diplome, gia đình tôi được bà hiệu trưởng giúp đỡ cho vào ở khu vực dành riêng cho gia đình các giáo sư dạy trong trường ĐK. Lần tôi bị bệnh thương hàn thoi thóp nằm liệt giường, cứ sau mỗi giờ học từ lớp học ở lầu dưới Chị chạy lên tầng 3 của nhà để

chăm sóc tôi, canh chừng người làm không cho tôi ăn đồ đặc vì sợ tôi bị lũng ruột, tôi chỉ được uống nước cháo, sữa... Đến khi tôi ăn trả bữa, Chị mua gà về để người làm hầm cho tôi ăn và mua luôn cả nho, loại trái cây tôi rất thích nhưng hiếm và rất mắc. Rồi tôi chuyển qua trường Providence theo học chương trình Pháp ngay sau hè lớp Nhi ở tiểu học ĐK, Chị là người dạy tôi đọc, học tiếng Pháp từ căn bản, và đó chữ ngay trên hình của đầu trang mỗi alphabet từ cuốn tự điển Larousse.

Sau khi đậu Tú Tài 2 Ban C, Chị dẫn tôi đi chơi Nha Trang trên chiếc xe riêng của Cha Cao Văn Luận khi cha cho xe chở cháu gái của cha là chị An trở về lại nhà sau 2 năm chị An ở chung nhà với chúng tôi từ khi chị ra làm việc tại BV Huế. Làm sao tôi có thể quên được chuyến du lịch đường bộ đầu đời của mình, đi xuyên qua bao thành phố, trong chiếc xe nhà mới tinh đang chạy rodage. Tôi đặc biệt được Chị cung chiu trong chuyến đi này, mua đủ thứ đồ ăn dọc đường... Lần đầu tiên thấy con khô mực nướng cán mỏng chấm với tương ớt ở bãi biển Nha Trang tôi mê ngay và xin ăn không chán, vì nó thật hấp dẫn và hoàn toàn khác hẳn với khô mực nướng gói trong giấy rồi lấy búa đánh cho mềm như ở Huế. Chị cũng chiu tôi khi mua cho tôi khẩu súng lục bắn đạn diêm sinh, món đồ chơi đầu đời hãnh diện nhất của tôi.

Khi Chị quyết định vào Saigon theo học trường Dược, Măng tôi lo lắng nhiều nhưng hoàn toàn tin tưởng vào lời giải thích của Chị rằng tuy học 1 năm nhiều hơn so với 4 năm ở ĐH Huế, nhưng khi tốt nghiệp Chị có thể làm nghề tư để sống hơn dạy học mà Chị cảm thấy không mấy thích hợp. Anh đầu tôi đang học trường Y

Saigon, bây giờ thêm Chị đi học xa nữa, Mãng tôi sẽ khó khăn nhiều về tài chánh. Nhưng rồi Chị cũng vào Saigon học, và ra trường đúng 5 năm sau. Chị xin vào ở trong cư xá của các Sơ Regina Pacis tại đường Tú Xương, tần tiện từng đồng, dành tất cả số tiền nhỏ nhoi cho chuyện học và mua sách vở. Nếu có dư chút tiền nào, Chị cho người anh đầu vì “con trai bao giờ cũng có chuyện cần tiêu nhiều hơn con gái” Chị thường giải thích cho trong nhà như vậy.

Mùa Hè 1963, Chị nhắn Mãng cho tôi lên Đà Lạt để gặp vợ chồng Chị và đưa con gái mới sinh. Đây là chuyến du lịch đầu đời một mình của tôi bằng máy bay, đến một thành phố mà tôi có sẵn bao câu chuyện đẹp qua lời kể trước đây của Chị. Lần đầu gặp chồng Chị, người bạn học cùng lớp

mà chị rất hạnh diện vì anh đậu thủ khoa, tôi cảm thấy dễ chịu và gần gũi với anh vì giọng nói hiền hòa Miền Nam của anh. Tôi muốn bông đùa cháu gái, nhưng con nhỏ không ngoan như tôi hồi nhỏ. Nó làm như cậu nó là hung thần vì mỗi khi thấy tôi nhìn là nó ré khóc, vùng vằng, quay mặt đi chỗ khác. Hai năm sau khi khám phá căn bệnh tim làm cho cháu yếu đuối và chương kinh niên, Chị kiên trì chầu chực ở Bộ Y Tế xin cho bằng được giấy phép đem con gái mình qua Thụy Sĩ để mổ tim qua chương trình Terre Des Hommes, dù đang bụng mang dạ chứa đứa con thứ ba.

Rời Đà Lạt, tôi theo anh chị về Saigon. Với bao háo hức của lần đầu tiên đến thủ đô, tôi tận tình tìm hiểu Saigon bằng cách tìm ăn những món ngon lạ như hủ tiếu, bánh cuốn, cuốn

bì, phá lấu, đu đủ bào trộn gan cháy, com tấm bì, cháo cá, bánh bao, bánh mì kẹp, trái cóc dầm chua ngọt, các loại chè có nước dừa trộn với nước đá bào... Toàn những món không hề thấy trước đây ở Huế của tôi. Ui chao ơi là sướng, nhất là khi được Chị cho tiền tiêu xài rộng rãi.

Trong thời gian anh rể tôi bị trưng tập vào Quân Y và làm việc ở Quân Y Viện Nguyễn Huệ, Nha Trang, Chị mở được phòng ngay trung tâm chợ Cầu Muối. Đó là thời gian Mãng tôi vừa sung sướng vừa hạnh diện vì tháng tháng bà ra Bru Điện Huế lãnh mandat mấy chục ngàn do Chị gởi về. Tôi cũng cảm thấy hạnh diện lây khi được Mãng sai đem số tiền lớn đi trả cho từng chủ nợ mà đa số là những người quen biết trong đại gia đình hay trong giới bạn làm chung ở trường ĐK.

Workers' Compensation Attorneys Law Offices of KEITH NGUYEN

14172 Brookhurst St., Garden Grove, CA, 92843
Tel: 800-638-1311 Local: 714-638-6111

(Trên lầu trong khu Nhà Mái Ngói Xanh, góc Brookhurst St. và 15th St.)
Mở cửa từ Thứ Hai đến Thứ Sáu: 8:30AM - 5:00PM
Ngoài giờ làm việc, xin gọi 800-638-1311

Luật Sư NGUYỄN KHIẾT

**Certified Specialist in Workers' Compensation Law
State Bar of California - Board of Legal Specialization**

HOÀN TOÀN CHUYÊN VỀ

Workers Compensation và Social Security Disability

ĐẶC BIỆT CÁC TRƯỜNG HỢP KHÓ

**Thương tích nghiêm trọng - Tử vong - Bệnh tâm thần do việc làm
Nội thương - Nhiễm độc hóa chất - Thương tích / Bệnh tích lũy sau một thời gian**

NHẬN CÁC TRƯỜNG HỢP BỊ BẢO HIỂM TỬ CHỐI

**PHỤC VỤ CÁC VÙNG ORANGE COUNTY, LOS ANGELES,
RIVERSIDE, SAN BERNADINO, SAN DIEGO**

Chưa đến 3 năm thì Mãng tôi trả được hết nợ. Bao người quen thân khen Mãng tôi thật có phước khi có con gái đầu không những học hành kiên toàn, như lời phê của một cô giáo tiểu học của Chị, mà còn biết thương mẹ và gia đình, chịu khó tảo tần cho mẹ và giới từ khi còn nhỏ tuổi, hiểu thảo trả hết nợ cho mẹ dù có gia đình riêng.

Sau biến cố Mậu Thân 1968, tôi theo trường YK Huế di chuyển vào Saigon tiếp tục học trong 2 niên khóa. Tôi thật xúc động khi được anh chị mua sẵn một xe Mini Lambretta mới nguyên để tôi có ngay phương tiện đi học dễ dàng. Bấy giờ Chị đã có 4 đứa con gái và chồng Chị được biệt phái về Saigon làm việc ở Nha Tiếp Liệu thuộc Bộ Y Tế. Vài năm sau, với tinh thần luôn học hỏi, anh theo học và đậu Cao Học Quản Trị Kinh Tế, được đưa về làm giám đốc trường Quản Lý Bệnh Viện. Đó cũng là thời điểm anh chị tôi mở hãng bào chế thuốc Alpha, nằm ngay trên lầu 2 và lầu 3 của được phòng của Chị; anh lo về phần điều hành quản trị, Chị lo về phần chuyên môn nghiên cứu và sản xuất các món thuốc thông dụng.

Hãng Alpha chuyên sản xuất những gói bột chữa trị những bệnh thông thường ở trẻ con như nóng sốt, ho, ban sởi, thương hàn, tiêu chảy, ói mửa... Đồng thời hãng sản xuất luôn cả dầu gió xanh, dầu gió nóng. Những dược phẩm này rất được ưa chuộng và bán hầu như trong mọi chợ, các tiệm tạp hóa, các bến xe đò. Thương nghiệp tốt dần, cơ sở kinh doanh đang trên đà phát triển mạnh thì Miền Nam sụp đổ. Anh chị tôi chỉ kịp mang 4 đứa con chạy ra khỏi nước trong ngày 29 tháng 4, 75, bỏ lại tất cả sự nghiệp xây dựng trong hơn chục năm qua.

Cũng như đại đa số người Việt định cư trên đất Mỹ sau ngày mất

nước, anh chị tôi đã phải làm những công việc ngoài tầm hiểu biết để mưu sinh. Ông Bill Horn, một cựu TQLC Hoa Kỳ từng tham chiến tại Việt Nam và cộng đoàn nhà thờ của ông đã bảo lãnh gần cả trăm người Việt tỵ nạn CS từ trại Camp Pendleton, trong đó có cả đại gia đình anh rể tôi và gia đình anh chị tôi. Chính ông Bill đã giới thiệu anh rể tôi đến làm thợ cắt cỏ trong công ty của ông Dale, và giới thiệu chị tôi làm ở một hãng may kỹ nghệ mà tiền trả lương dựa trên số sản phẩm may được mỗi giờ. Chị siêng năng làm việc ngày đêm, lúc mới vào nghề được trả 50 cents mỗi giờ, năm sau lên đến \$15.00 mỗi giờ và được chủ tin cậy giao chia khóa hàng vào may đêm hôm lúc nào cũng được. Sau gần một năm cắt cỏ, anh rể tôi mới xin được vào làm việc ở hãng Allergan tại Irvine. Và chưa đến 2 năm sau khi rời trại Pendleton, anh chị mua căn nhà đầu tiên ở Mission Viejo, bắt đầu thực hiện giấc mơ an cư lạc nghiệp trên xứ người.

Không thoả mãn vì tương lai bấp bênh của chính mình và nhất là các con kề cận tuổi vào đại học, cả anh chị tôi vừa làm việc ban ngày vừa thức đêm kèm nhau học lại chuyên môn. Năm 1978 cả hai đều đậu cùng một lúc chứng chỉ Clinical Lab. Scientist (tức là Medical Technologist sau này) và nhanh chóng xin được việc làm trong phòng thí nghiệm của bệnh viện, cùng là khi hãng may đóng cửa. Anh làm 2 full time jobs tại 2 bệnh viện khác nhau, Chị làm 2 ½ full time jobs, cũng ở 2 bệnh viện cách xa nhau cả 50 miles. Như một giàn máy hoạt động nhịp nhàng ăn khớp, anh chị tiếp tục làm việc không nghỉ, xây dựng và cũng cố tương lai gia đình, chu cấp cho các con vào các đại học công và tư, CSU Fullerton, UC Riverside, rồi UC San Francisco, Loma Linda,

UOP... rờn rả trong suốt hơn 18 năm, vượt thoát 3 tai nạn giao thông trầm trọng với xe hoàn toàn phá hủy nhưng lại không một chấn thương nặng.

Dù bận rộn bao nhiêu, từ công việc ở sở, cho đến việc nhà, nuôi dạy các con, Chị luôn tìm cách cầu nguyện giữa những khi rảnh rỗi, trong ca trực đêm ở bệnh viện, xin Ông Trên giúp Chị vượt qua những lúc đuối sức hay trở ngại căng thẳng trong công việc, cho gia đình bình an và các con nên người. Như một sắp đặt nhiệm màu, cứ sau mỗi đứa con tốt nghiệp, anh hoặc chị mất đi một công việc vì các bệnh viện liên doanh và sát nhập với nhau. Vài năm sau, khi con gái út tốt nghiệp Nha Sĩ và thành hôn, chị nghỉ hẳn luôn ở nhà, chỉ anh còn đi làm thêm vài ba năm rồi cũng về hưu luôn.

Vì hoàn cảnh chồng mất sớm, Mãng tôi phải đóng vai vừa của một người cha đi ra bên ngoài làm việc nuôi gia đình, nghiêm trang cứng rắn dạy dỗ con cái bên trong nhà, vừa mang trọng trách của một người mẹ luôn lo lắng đến phúc lợi của con mình, cảm thông và nhạy cảm với những nhu cầu của con. Riêng phận tôi là con út, đôi khi tôi cảm thấy thiếu thốn tình thương. Chị là người san sẻ bù đắp bao thiếu thốn cho tôi, đem đến cho tôi bao dịu ngọt trong tình thương qua săn sóc lo lắng, kể cả dạy dỗ khuyên răn. Từ thừa còn bé cho đến bây giờ. Khó kể cho hết tình thương Chị đổ xuống cho tôi, từ chuyện giúp đỡ tiền bạc cho Tôi ăn học trong những năm ĐH, tiền tiêu xài những khi tôi vào chơi Saigon 4-5 lần mỗi năm, tiền in luận án y khoa, gởi tiền nuôi vợ chồng chúng tôi sau 1975 khi tôi tù tội cho đến khi chúng tôi đến được bến bờ tự do... Thời gian gần đây, nhân dịp ghé thăm ông (ba anh rể) ở gần nhà, anh chị thường tạt ngang chúng tôi một hai

lần mỗi tuần, lần nào cũng mang theo chút quà, ngồi chơi năm mười phút, nói đôi ba câu chuyện thân tình, như để khích lệ, năng đỡ tinh thần và sẵn sàng chia sẻ buồn vui. Anh chị nhẹ nhàng nhắc nhở đến việc cầu nguyện, gìn giữ linh hồn, thật sự quan tâm đến hạnh phúc gia đình của thằng em út.

Nơi Chị, tôi học được cách ăn ở tử tế phúc hậu, cách cư xử ngay thẳng công minh, sự cảm thông và tính rộng lượng. Nơi Chị, tôi biết được sự cao quý của hy sinh cho gia đình cha mẹ anh chị em song song với sự đảm đang chu toàn bổn phận làm vợ làm mẹ, vun xới tương lai cho con cái. Qua Chị tôi thấy được hình ảnh của một người mẹ nhân từ, kiên nhẫn, hiền hòa nhưng cứng rắn nếu cần. Chị đã từng lặp lại câu nói của Măng tôi khi dạy con mình “Nghèo không phải là

cái tội. Học dốt và nhất là không chịu học để thành người tốt mới là cái tội”.

Và qua Chị, tôi nhìn thấy được sự thiêng liêng của đức tin và sự tin tưởng vào cầu nguyện khi khổ cực cũng như trong sung sướng. Cũng bởi lẽ đó, Chị tôi mới có được người chồng đứng theo nghĩa “đằng sau sự thành công của người vợ là một người chồng vĩ đại”. Và cũng vì vậy, Ông Trên mới ban phúc cho 4 con gái của anh chị, gồm 3 nha sĩ và 1 bác sĩ, đều là những công dân ưu tú trên nước Mỹ.

Chị không ngừng khẳng định nước Mỹ là xứ sở của cơ hội, chỉ cần chịu khó và cầu tiến thì ai cũng sẽ thành công. Đồng thời Chị luôn nhắc nhở các em và con cái mình, những người di dân được nước Mỹ tiếp nhận cho làm lại cuộc đời và ân hưởng sự an sinh xã hội tốt đẹp, nên biết ơn và

trả ơn nước Mỹ. Tôi cũng từng được gặp những người bảo trợ anh chị trước đây như ông bà Bill Horn, nay là một Giám Sát Viên của quận hạt San Diego, và ông bà Dale, tại nhiều buổi tiệc Cám Ôn qua những năm trước đây.

Trong những lúc nhớ đến Măng tôi, những thoáng nghĩ đến Chị cũng chợt kéo về. Tuyệt diệu, triu mến và lung linh như ánh sáng mặt trăng nằm nghiêng của tôi một dạo nào. Bù lại cho sự thiếu vắng hình ảnh của người cha, tôi luôn nhận thức Thiên Chúa đã cho tôi may mắn có 2 bà mẹ, hai bà tiên thay phiên cưu mang tôi từ bé cho đến khi thành người. Để khi Măng tôi mất, chị tôi tiếp tục quan phòng cho tôi. ■

Viết cho Ngày Lễ Mẹ năm 2016

■ *Vinh Chánh*

BÀI CA YÊU NƯỚC (tiếp theo trang 94)

An và Ngọc Lan cùng đi ăn ‘Phở 86’ để cùng chia sẻ thêm những hương vị mặn mà và ngọt thanh của nước phở, món thịt tái filet mignon để riêng ăn riêng hương vị sẽ ra sao, món gầu giòn có chút mỡ và xí quách dai dai beo beo như thế nào...

Dân làng chúng tôi còn đang mê mải bàn về phở thì Cụ Chánh hiện ra với một xấp giấy trên tay. Cụ nói:

Lão già hay quên nên xin cho lão nói ngay việc này. Lão xin tặng mỗi người một tập tài liệu vừa hiếm vừa quý. Có thể các bạn đã đọc rồi mà không lưu trữ, vậy xin các bạn cất bài này vào kho, để bên gia phả, để dành cho các con và các cháu. Thưa, đây là bài diễn văn của Khoa học gia Dương Nguyệt Ánh. Ngày 30/4 năm ngoái, bà đã từ Hoa Kỳ sang Canada, bà đến với

cộng đồng VN ở Montreal và đã ứng khẩu một bài nói chuyện hay tuyệt vời. Bài này đã gây xúc động khắp nơi. Bà là nhà khoa học nên lời bà nói đâu ra đấy, không sai không sót một chút nào, bà trộn vào bài những lời tâm huyết và lòng yêu quê hương Việt Nam sâu sắc. Lão đã đọc bài này nhiều lần, luôn luôn thấy nó hay thấm thía, luôn luôn làm lão xúc động. Chẳng hạn sau khi vẽ ra một hình ảnh bi đát là CSVN làm tan hoang đất nước và băng hoại xã hội, Bà Ánh lên tiếng hỏi:

“...Trong bối cảnh này, câu hỏi lớn nhất là người Việt hải ngoại cần phải làm gì cho tương lai dân tộc. Mà tương lai của dân tộc thì luôn luôn nằm trong tay những người trẻ. Vậy câu hỏi chính xác hơn là chúng ta phải làm gì để khuyến khích tuổi trẻ hải ngoại tiếp tay với những người tuổi trẻ trong nước bảo vệ quê hương và tiếp tục tranh đấu cho nhân quyền...”

Các bạn đã nghĩ ra câu trả lời chưa?

Bà đã nói lời kết như sau:

“...Những lời nói sau cùng tôi xin được dành cho những người trẻ VN, và xin mượn tựa đề một tác phẩm của cố văn sĩ Duyên Anh có tên là ‘*Mơ Thành Người Quang Trung*’, một trong những anh hùng chống Bắc xâm vĩ đại nhất của lịch sử VN. Vâng, tất cả chúng ta xin hãy mơ thành người Quang Trung.”

Nói xong Cụ Chánh phát cho dân làng mỗi người một xấp bài diễn văn đầy hoa đầy lửa yêu nước này. Vừa trao bài cụ vừa nói: Xin trao cho các con cháu chất chúng ta ngọn lửa này. ■

LTS: Độc giả đã có ‘*Chuyện Cười Trà Lũ Toàn Tập*’ chưa? Tiếng cười là thuốc trường sinh, 1 tiếng cười bằng 10 thang thuốc bổ. Toàn tập gồm 4 cuốn, có hơn 1800 chuyện cười đông tây kim cổ khác nhau. Giá \$85 mỹ kim ở Mỹ và Canada. Xin liên lạc trực tiếp với tác giả: petertralu@gmail.com

Sự kiện:

Các bạn có biết cô gái xinh đẹp này là ai không?

Chắc hẳn có bạn cũng đang rất tò mò và muốn biết về cô gái này, nhưng tôi tin rằng có một số khác cũng đã biết ít nhiều về cô ấy qua Facebook, Internet, truyền hình... Người con gái nhỏ nhắn, xinh đẹp trên là tân ca sĩ Nguyễn Thị Thu Hằng. Cô tham gia cuộc thi “Solo cùng Bolero” và đã đoạt ngôi vị quán quân. Điều đặc biệt ở cô gái này là gì? Xinh đẹp ư? Tài năng ư? Có lẽ chưa hẳn vậy. Ở đây tôi muốn nói đến nghị lực, sự kiên cường, vượt khó và kiên trì theo đuổi ước mơ của cô ấy. Ngoài vẻ đẹp duyên dáng, tài năng hơn người, tôi còn cảm nhận được sự thuần khiết và ý chí sắt đá cùng lòng quyết tâm trên khuôn mặt của cô. Thu Hằng là một cô gái 27 tuổi xuất thân từ một gia đình khá là khó khăn tại Nghệ An. Người ta nói: “Cái khó nó lo cái khôn”, thực vậy Thu Hằng là cô gái thông minh, lanh lợi. Từ sớm đã ra đời với công việc rửa chén, chạy bàn... Cô đã tự kiếm tiền để nuôi sự nghiệp của mình. Và rồi cô cũng đạt được ước mơ đấy. Cô đã vỡ òa khi nhận giải quán quân bằng những giọt nước mắt hạnh phúc. Từ con người của Thu Hằng, chúng ta có thể học được điều gì nào?

Chúng ta cùng dựa trên phương pháp Xem – Xét – Làm của Thanh Sinh Công để tìm hiểu về điều này nhé!

Xem:

Thu Hằng là một thí sinh đặc biệt trong top 3, bởi từ những vòng đầu của cuộc thi, cô gái nhỏ nhắn này không quá xuất sắc, mọi thứ ở Thu Hằng đều dừng lại ở mức an toàn. Tuy nhiên, càng vào những vòng sau, Thu Hằng ngày càng nổi bật, không

MỘT CON NGƯỜI

- Một Câu Chuyện

■ Nguyễn Thị Lệ Quyên

LTS – Tác giả của hai bài viết ngắn dưới đây là Nguyễn Thị Lệ Quyên, 21 tuổi, sinh viên Đại Học Nha Trang, hội viên Phong Trào Thanh Sinh Công VN. Lệ Quyên trình bày đề tài theo phương thức Thanh Sinh Công là Nhìn, Suy xét và Hành Động (Voir, Juger, Agir), hay Xem, Xét, Làm. Chúng tôi đăng những bài viết này như một lời giới thiệu một cây viết trẻ với lối trình bày trong sáng, sát thực tế, theo một phương pháp đặc biệt, đồng thời khuyến khích các bạn trẻ khác tham gia việc nói lên tâm tình và những ý nghĩ của thế hệ trẻ qua những bài viết. Chúng tôi sẵn sàng phổ biến.

DDGD

chỉ về giọng hát mà còn sự tỏa sáng ở phong thái, thần sắc và là một trong những ứng cử viên sáng giá của danh hiệu Quán quân Solo cùng Bolero. Thu Hằng là thí sinh có hoàn cảnh đặc biệt.

Cô sinh ra tại Nghệ An, trong gia đình có 3 chị em gái, Hằng là con thứ 2 trong gia đình. Năm 12 tuổi, bố mẹ li dị, Hằng ở với mẹ. Năm 15 tuổi, Hằng khăn gói ra học trường Trung cấp nhạc viện Hà Nội, khoa nhạc cụ dân tộc. Vì hoàn cảnh gia đình quá khó khăn, Hằng giấu bố mẹ và tự đi làm để lo tiền ăn và tiền học phí cho mình để bố mẹ đỡ vất vả. Hằng xin rửa chén cho quán phở, chạy bàn cà phê... Những năm sau, các anh chị khóa trên thấy Hằng hát được nên giới thiệu đi hát ở nhà hàng để kiếm sống. Năm 20 tuổi, Hằng vào học Cao đẳng văn hóa nghệ thuật quân đội và bắt đầu đi hát nhiều nơi hơn. Cô vừa tốt nghiệp hồi tháng 6/2015. Khi tham gia cuộc thi Solo cùng Bolero, Thu Hằng gặp nhiều khó khăn về tài chính, nên cứ mỗi đêm thi xong ở Sài Gòn, cô lại về Hà Nội đi hát để kiếm tiền trang trải chi phí trong những ngày chờ thi. Có lẽ buồn trải, chịu cực từ nhỏ nên mọi khó khăn với cô

ấy đều là chuyện nhỏ. Với bản tính tự lập cũng như phải vào đời từ khá sớm, trông Thu Hằng có phần mạnh mẽ hơn các thí sinh nữ khác. Giọng hát và phong cách mới đã giúp Thu Hằng chinh phục hoàn toàn các giám khảo và khán giả, giúp cô có được chiếc vé vào vòng Chung kết xếp hạng và đã đoạt được danh hiệu Quán Quân của cuộc thi Solo cùng Bolero.

Tại sao Hằng có hoàn cảnh khó khăn, địa vị thấp kém mà lại có thể vươn lên trong xã hội và có tầm ảnh hưởng đến như vậy?

Theo lẽ bình thường, một người không có điều kiện thì khó mà phát triển khả năng bản thân. Nhưng ở đây, Hằng bất chấp hoàn cảnh như thế nào, một lòng theo đuổi ước mơ bằng nghị lực và đôi bàn tay của mình. Hằng chính là tấm gương cho thế hệ trẻ chúng ta noi theo. Rõ ràng, nếu chúng ta có nghị lực, có quyết tâm và không sợ thất bại thì chúng ta có thể làm được tất cả. Hằng là một minh chứng tiêu biểu và sống động về việc từ cô bé rửa chén đã trở thành người được mọi người biết đến, có địa vị trên xã hội.

Ngoài Hằng, xung quanh chúng

ta còn nhiều hình ảnh khác nữa với khả năng vượt khó như cô Huỳnh Thị Xâm (SN 1977, quê Hậu Giang) đã có thể tự mình làm các công việc từ quản thư đến vẽ tranh, thêu hoa, thậm chí dạy học mặc dù cô là một người bị dị tật tứ chi, đôi tay co quắp, chân bước không vững. Từ một người tưởng chừng tàn phế, không làm được gì, sẽ là gánh nặng cho gia đình và xã hội mà cô đã trở thành một con người thực sự hoàn hảo trong tâm hồn, hết lòng phục vụ cho xã hội khiến ai cũng thần phục. Quả thực, cô Xâm là một người “tàn” nhưng không “phế”. Các bạn có thể hiểu thêm về cô tại trang web này: <http://kenh14.vn/xa-hoi/cam-phuc-co-quan-thu-viet-chu-va-theu-thua-bang-doi-chan-khuyet-tat-2015110211055341.chn>

Hay là một minh chứng khác mà tôi đã thấy ở trên nhưng trang mạng đó là Nguyễn Công Hùng là một người công giáo, anh là tấm gương sáng về nghị lực sống. Hùng sinh năm 1982, năm lên 2 tuổi, Nguyễn Công Hùng bị căn bệnh quái ác và bị bại liệt toàn thân. Lớp 7, Hùng phải nghỉ học vì không đủ sức khỏe để đến trường. Cuộc đời cậu gắn liền với chiếc xe lăn. Máy tính và internet là niềm vui của Hùng trong những năm tháng liệt giường này. Bằng nghị lực, Nguyễn Công Hùng tự học, tự tìm tòi về máy tính. Năm 21 tuổi (2003), anh mở Trung tâm tin học dành cho người khuyết tật. Anh còn sáng lập trang website với nội dung hỗ trợ người khuyết tật tìm kiếm thông tin về việc làm và học tập với hàng chục ngàn thành viên. Năm 2005, Nguyễn Công Hùng được Tạp chí Công nghệ Thông tin eChip trao tặng danh hiệu Hiệp sĩ công nghệ thông tin. Từ một người khuyết tật Hùng đã miệt mài học tập để được sống và lao động có ích và có ý nghĩa. Lại một tấm

gương “tàn nhưng không phế”. Trên bức tường phòng của anh có một tấm sơn mài ghi dòng chữ “**Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi**”, tất cả nhờ ơn Chúa mà anh mới có thể đủ sức để cống hiến như vậy. Và ngày 31/12/2012, anh đã qua đời trong chunén công tác ở Miền Tây.

Vâng trong cuộc sống chúng ta vẫn có nhiều tấm gương về lòng nghị lực, vượt khó,... Mặc dù họ không được lành lặn, chịu nhiều thiệt thòi hơn mọi người nhưng họ lại vươn lên trên hoàn cảnh, theo đuổi những mơ ước của mình để cống hiến cho xã hội. Đây là những điều mà giới trẻ chúng ta cần học nơi họ.

Xét:

Lời Chúa: Dụ ngôn nén bạc

Mt 25,14-30

¹⁴”Quả thế, cũng như có người kia sắp đi xa, liền gọi đầy tớ đến mà giao phó của cải mình cho họ. ¹⁵Ông cho người này năm nén, người kia hai nén, người khác nữa một nén, tùy khả năng riêng mỗi người. Rồi ông ra đi. ¹⁶Lập tức, ¹⁶người đã lãnh năm nén lấy số tiền ấy đi làm ăn buôn bán, và gây lời được năm nén khác. ¹⁷Cũng vậy, người đã lãnh hai nén gây lời được hai nén khác. ¹⁸Còn người đã lãnh một nén thì đi đào lỗ chôn giấu số bạc của chủ. ¹⁹Sau một thời gian lâu dài, ông chủ đến tính sổ với các đầy tớ và thanh toán sổ sách với họ. ²⁰Người đã lãnh năm nén tiến lại gần, đưa năm nén khác, và nói: “Thưa ông chủ, ông đã giao cho tôi năm nén, tôi đã gây lời được năm nén khác đây.” ²¹Ông chủ nói với người ấy: “Khá lắm! hỡi đầy tớ tài giỏi và trung thành! Được giao ít mà anh đã trung thành, thì tôi sẽ giao nhiều cho anh. Hãy vào mà hưởng niềm vui của chủ anh!” ²²Người đã lãnh hai nén cũng tiến

lại gần và nói: “Thưa ông chủ, ông đã giao cho tôi hai nén, tôi đã gây lời được hai nén khác đây.” ²³Ông chủ nói với người ấy: “Khá lắm! hỡi đầy tớ tài giỏi và trung thành! Được giao ít mà anh đã trung thành, thì tôi sẽ giao nhiều cho anh. Hãy vào mà hưởng niềm vui của chủ anh!” ²⁴Rồi người đã lãnh một nén cũng tiến lại gần và nói: “Thưa ông chủ, tôi biết ông là người hà khắc, gặt chỗ không gieo, thu nơi không vãi. ²⁵Vì thế, tôi đâm sợ, mới đem chôn giấu nén bạc của ông dưới đất. Của ông đây, ông cầm lấy!” ²⁶Ông chủ đáp: “Hỡi đầy tớ tội tệ và biếng nhác! Anh đã biết tôi gặt chỗ không gieo, thu nơi không vãi, ²⁷thì đáng lý anh phải gởi số bạc của tôi vào ngân hàng, để khi tôi đến, tôi thu được cả vốn lẫn lời chứ!” ²⁸Vậy các ngươi hãy lấy nén bạc khỏi tay nó mà đưa cho người đã có mười nén. ²⁹Vì phàm ai đã có, thì được cho thêm và sẽ có dư thừa; còn ai không có, thì ngay cái đang có, cũng sẽ bị lấy đi. ³⁰Còn tên đầy tớ vô dụng kia, hãy quăng nó ra chỗ tối tăm bên ngoài: ở đó, sẽ phải khóc lóc nghiền răng.”

Đúng vậy, Thiên Chúa trao cho mỗi người những tài năng không đồng đều, kẻ nhiều người ít. Nhưng điều đó không quan trọng. Điều quan trọng là ta sử dụng tài năng của mình như thế nào để sinh lời nhất. Như chúng ta đã xem nhiều câu chuyện về khả năng vượt khó, đứng trên mọi hoàn cảnh. Họ đã dùng tất cả những gì mình có mà cống hiến. Đây là cách làm lợi tốt nhất mà Chúa mong muốn.

Thế mà, một số bạn trẻ ngày nay có những khả năng còn tuyệt vời mà họ lại không hề biết. Chỉ vì lười biếng, không chịu khám phá bản thân, thiếu nghị lực sống nên đã chôn vùi tương lai.

Khả năng của mỗi người là khác

nhau nhưng chắc chắn ai cũng có những tài năng nhất định mà Chúa ban. Việc của chúng ta là phải làm sao sử dụng hết năng lực ấy để giúp ích bản thân, gia đình và xã hội. Mỗi người nên trân quý những khả năng hiện có của bản thân và cố gắng phát triển bản thân ngày càng hoàn thiện hơn. Hãy nhìn vào cuộc sống, có không ít người sống trong hoàn cảnh bất hạnh, thiệt thòi hơn người khác. Nhưng với “nén bạc” ít ỏi ấy, họ vẫn có thể làm việc, cống hiến hết sức mình. Qua câu chuyện của Thu Hằng cũng như cô Xâm và anh Hùng thì ta sẽ nhận thấy mình có rất nhiều khả năng mà mình chưa dám sử dụng nó. Ngoài ra, ta còn thấy được bài học theo đuổi ước mơ đến cùng. Ước mơ không phải là cái thứ ước muốn quá xa vời, nó sẽ trở thành hiện thực nếu bạn cố gắng theo đuổi ước mơ đó và làm mọi cách để đạt được nó. Ca sĩ Thu Hằng đã theo đuổi ước mơ, hoài bão của mình. Một ước mơ tưởng sẽ rất khó thực hiện. Để trở thành ca sĩ cô phải hi sinh tất cả, bỏ ra biết bao mồ hôi nước mắt mới gặt hái được thành công hôm nay. Vậy ước mơ của các bạn đã đủ lớn chưa? Và bạn có

đang cố gắng vì ước mơ ấy không? Xét dưới góc độ Lời Chúa thì việc phát triển bản thân, làm lời từ những khả năng mà Chúa ban cũng là một trong những nhiệm vụ mà mình cần phải hoàn thành và điều này sẽ làm hài lòng Chúa Cha trên trời.

Không có gì là không thực hiện được trừ khi ta thôi cố gắng.

Ông cha ta có câu: “Có công mài sắt có ngày nên kim”. Thành công thường đến với ta không dễ dàng, nó đòi hỏi chúng ta phải trải qua nhiều thất bại, khó khăn. Vì vậy, tôi nghĩ rằng giới trẻ chúng ta đừng vội chán nản, chùn bước mà hãy nhìn vào những tấm gương như chị Thu Hằng, cô Xâm hay anh Hùng... Và đặc biệt là Chúa Giê-su, chúng ta cố gắng trở nên họa ảnh của Ngài bởi Ngài đã hi sinh để rồi sống lại vinh quang.

Làm:

Qua câu chuyện của ca sĩ Thu Hằng cũng như những tấm gương khác được nhắc đến trong bài viết này, chúng ta nhận thức được rằng một trong những nhiệm vụ mà Chúa gửi đến là hãy tìm, khám phá tài năng mà Chúa đã ban và biết cách phát

triển, sinh lợi bằng những khả năng ấy. Dù ít dù nhiều nhưng nếu biết cách sử dụng hiệu quả nhất thì mọi sự sẽ tốt đẹp. Vậy chúng ta nên làm gì đây?

Đơn giản là hãy cầu nguyện để Thiên Chúa soi sáng làm cho chúng ta nhận ra những khả năng hiện có cũng như những khả năng tiềm ẩn của mình. Và chúng ta sẽ dùng tất cả những khả năng ấy làm việc hết mình, cống hiến hết mình vì ích chung. Một việc nữa không kém phần quan trọng mà các bạn trẻ cần làm ngay bây giờ đó là hãy xác định ước mơ của mình, kiên trì theo đuổi ước mơ ấy và có kế hoạch, mục tiêu rõ ràng để đạt được nó. Tôi tin rằng nếu các bạn cố gắng hết sức kết hợp việc cầu nguyện với Chúa thì bạn sẽ có thể chinh phục mọi ước mơ mà trước đây bạn nghĩ mình không thể thực hiện được. Hãy nhớ rằng “tuổi trẻ” cũng là một khả năng mà Chúa ban cho mỗi người. Vì vậy chúng ta cần phải biết sử dụng “tuổi trẻ” cho đúng và ý nghĩa. Mong rằng qua bài viết này, các bạn sẽ học được một bài học lớn và tìm cho mình những cách phát triển bản thân hiệu quả nhất. ▣

Cười Tỉ Cho Vui

BUỒN LÀM CHI

Một bà hỏi một ông:

- Sao trông ông buồn vậy?

- Tôi buồn vì nhiều người nói tôi không đẹp trai

- Ông đừng buồn. Một nửa số người trên thế giới không đẹp trai như ông

- Thiệt hả?

- Vì một nửa thế giới là phụ nữ. ▣

THẦN CÒN THẤY KHÓ

Hai vợ chồng lái xe cán phải một con cóc. Ông chồng ngừng xe đặt con cóc bên vệ đường và lo chữa chạy. Bỗng thần cóc hiện ra, nói

- Vợ chồng ông nhân từ đã cứu tôi. Tôi sẽ thực hiện cho hai người một điều ước.

Ông chồng liền xin

- Tôi có một con chó chỉ có 3 chân. Xin thần cho con chó của tôi có đủ 4 chân.

Thần cóc nhăn nhó trả lời

- Điều ước của ông khó quá. Ông

bà xin điều khác đi.

Bà vợ liền thưa với thần

- Vậy xin thần cho tôi được trung giải thi hoa hậu được tổ chức ở thành phố này ngày mai.

Thần cóc đăm chiêu một lúc rồi quay lại nói với ông chồng

- Ông cho tôi coi con chó 3 chân của ông. ▣

Trong 30 Ngày Qua

Thâm hụt ngân sách lớn

Di sản kinh tế Việt Nam qua hai nhiệm kỳ 10 năm của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng để lại là sự âu lo về nợ công, thâm hụt ngân sách lớn, sự đổ vỡ đầy mắt mắt của một số tập đoàn kinh tế nhà nước và tình trạng tham nhũng tràn lan chưa bị đẩy lùi. Việt Nam cũng đã tiến hành cải cách thể chế với kết quả không đáng kể, trong nhiệm kỳ thứ hai của ông Nguyễn Tấn Dũng.

Bây giờ chính phủ nhiệm kỳ mới lại vẫn tiếp tục với những vấn đề không mới mà đã được cảnh báo từ lâu. Được biết, Việt Nam theo cơ chế lãnh đạo tập thể, chịu trách nhiệm tập thể, Đảng Cộng sản lãnh đạo toàn diện. Như vậy, phải chăng Chính phủ nhiệm kỳ mới của Việt Nam cũng sẽ tiếp tục bế tắc như chính phủ tiền nhiệm và trì trệ trong các nút thắt thể chế. Chúng tôi nêu câu hỏi này với chuyên gia kinh tế Phạm Chi Lan và được bà trả lời:

Tôi không nghĩ hẳn là Việt Nam ở tình trạng không thấy ‘ánh sáng cuối đường hầm’. Con đường đi để vượt qua khó khăn từng được nêu lên nhiều rồi chứ không phải bây giờ mới nói... trong những năm vừa qua cũng có những cải cách nhất định được tiến hành...

-Phạm Chi Lan

“Tôi không nghĩ hẳn là Việt Nam ở tình trạng không thấy ‘ánh sáng cuối đường hầm’. Con đường đi để vượt qua

khó khăn từng được nêu lên nhiều rồi chứ không phải bây giờ mới nói... trong những năm vừa qua cũng có những cải cách nhất định được tiến hành...thí dụ chính phủ cũ cũng tiến hành công cuộc tái cơ cấu kinh tế, cổ phần hóa doanh nghiệp nhà nước, có một số thay đổi trong cố gắng để cải thiện môi trường kinh doanh...thì đã có làm một số việc nhưng vấn đề chính là làm không tới nơi tới chốn và có những vấn nạn lớn thì lại chưa được giải quyết, thành ra nó không giúp khắc phục được điều kiện kinh tế khó khăn của Việt Nam những năm vừa qua. Dù nó có thể làm cho tăng trưởng được nhất là với khu vực đầu tư nước ngoài, còn có nhiều ưu đãi dành cho họ, rồi vẫn cố gắng để tiếp nhận những dự án mới, thì họ còn có thể đóng góp cho tăng trưởng. Nhưng khi nền kinh tế nội bộ không tăng trưởng được thì nó sẽ ảnh hưởng về lâu về dài với Việt Nam...”

Cụ thể về tương lai của chính phủ nhiệm kỳ mới, chuyên gia kinh tế Phạm Chi Lan, nhân vật từng là thành viên Ban tư vấn kinh tế của Thủ tướng Phan Văn Khải, tiếp lời:

“Tôi cho là những người lãnh đạo mới lên của nhiệm kỳ này, có lẽ họ cũng đã được thông báo và biết tình hình đó. Tôi chỉ mong họ thực sự nhận thức được sâu sắc những vấn đề của nền kinh tế Việt Nam đang đầu hiện nay và con đường thoát ra khỏi nó, mà các chuyên gia trong ngoài nước đã đưa ra nhất nhiều kiến nghị rồi. Kiến nghị rõ nhất và tập trung nhất, tôi nghĩ là thể hiện trong Báo cáo Việt

Nam 2035 mà thời gian vừa rồi Ngân hàng Thế giới cùng với Chính phủ Việt Nam tiến hành nghiên cứu và đã được công bố. Trong đó thông điệp rất rõ là nếu không cải cách thể chế thì Việt Nam sẽ không thể phát triển được, khó thoát khỏi bẫy thu nhập trung bình, còn nếu cải cách thể chế thì Việt Nam hoàn toàn có thể phát triển được tốt hơn trong những năm tới vượt qua những khó khăn hiện nay.”

Báo chí Việt Nam đưa tin ngày 12/4, tân Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân mô tả những thách thức đầy khó khăn đối diện Quốc hội khóa tới và tân chính phủ.

Soha News trích lời bà Nguyễn Thị Kim Ngân phát biểu bế mạc kỳ họp cuối cùng của Quốc hội khóa 13, theo đó bà nhìn nhận nhiều chỉ tiêu kinh tế xã hội chưa đạt kế hoạch, tăng trưởng kinh tế chưa bền vững, nợ công, nợ xấu tiềm ẩn nguy cơ gây bất ổn và đặc biệt Việt Nam không thể đạt được mục tiêu đến năm 2020 cơ bản trở thành nước công nghiệp theo hướng hiện đại.

Điểm qua truyền thông báo chí trong nước, VnExpress là tờ báo điện tử hiếm hoi, đề cập thẳng vào những thách thức đối với các tân lãnh đạo Việt Nam. Tờ báo trích lời ông Carl Thayer, một chuyên gia về Việt Nam thuộc Học viện Quốc phòng Australia nhận định rằng, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc chịu 4 thách thức lớn, gồm giảm nợ công, cải cách hệ thống ngân hàng để giảm nợ xấu, đẩy mạnh việc cổ phần hóa các doanh nghiệp nhà nước và hỗ trợ nỗ lực giảm tham nhũng.

Rõ ràng những vấn nạn vừa nêu là không mới và như lời chuyên gia Phạm Chi Lan bày tỏ hy vọng là, những lãnh đạo mới lên “Sẽ thực sự nhận thức được sâu sắc những vấn đề của nền kinh tế Việt Nam đang đầu hiện nay

và con đường thoát ra khỏi nó, mà các chuyên gia trong ngoài nước đã đưa ra nhất nhiều kiến nghị rồi.”

Tuyên bố chung của hội nghị G-7 ‘quan ngại’ về Biển Đông

HIROSHIMA (NV) - Ngoại trưởng các cường quốc kinh tế thuộc nhóm G-7 tuyên bố quan ngại những diễn biến xảy ra trên các khu vực biển Hoa Đông và Biển Đông, kêu gọi giải quyết tranh chấp bằng đàm phán hòa bình.

“Chúng tôi quan ngại về tình hình tại biển Hoa Đông và Biển Đông, đồng

này ngoài nước chủ nhà còn có các ngoại trưởng Hoa Kỳ, Ý, Anh quốc, Đức, Canada, Pháp và đại diện Liên Âu.

“Chúng tôi mạnh mẽ chống lại bất cứ hành động đe dọa, ước hiếp hay khiêu khích đơn phương nào có thể thay đổi nguyên trạng và làm gia tăng căng thẳng. Đồng thời chúng tôi thúc giục tất cả các nước kèm chế các hành vi như bồi đắp đảo nhân tạo, bao gồm cả các vụ bồi đắp quy mô lớn, xây dựng tiền đồn cũng như sử dụng chúng cho các mục đích quân sự, hành xử theo luật lệ quốc tế kể cả các nguyên tắc về tự do hàng hải và hàng không.” Bản tuyên bố chung nói trên viết.

Bản tuyên bố chung của Hội Nghị G-7 không nói thẳng ra nhưng ai cũng hiểu là nhắm vào các hành động

ngang ngược bá quyền của Trung Quốc lâu nay trên cả hai vùng biển Hoa Đông và Biển Đông.

Ở phía Bắc, Trung Quốc không ước hiếp được một nước Nhật Bản hùng cường mọi mặt. Nhưng trên Biển Đông, Việt Nam, Philippines, Indonesia và

Malaysia đều là những nước nhỏ yếu về quân sự. Bắc Kinh đã cướp quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam năm 1974 rồi đến năm 1988 cướp thêm 6 bãi đá ngầm tại quần đảo Trường Sa. Bây giờ, họ đã bồi đắp chúng thành những căn cứ quân sự khổng lồ trên biển để không chế toàn bộ Biển Đông.

Trước sự lấn dân của Bắc Kinh, Việt Nam chỉ đưa ra những lời bản đối song trong khi Philippines còn dám đưa Trung Quốc ra kiện tại tòa án quốc tế.

Bị các nước G-7 lên án, Bắc Kinh trơ trên đã kích rằng hội nghị này không nên “thôi phòng” vụ việc theo “lợi ích ích kỷ” của một số nước.

Theo nhận định của ông Malcolm Davis, một phân tích gia tại Viện Chính Sách Chiến lược của Úc tại Canberra, thì hành động của Hội Nghị G-7 là muốn cho Bắc Kinh thấy nếu Bắc Kinh có thêm những hành vi nào khác sẽ có những hậu quả phải nhận lãnh.

Hoa Kỳ lâu nay vẫn vận động cộng đồng quốc tế hậu thuẫn chính trị, làm áp lực với Bắc Kinh trong vấn đề tranh chấp Biển Đông. Những ngày tới đây, Tòa án Quốc tế tại The Hague sẽ đưa ra phán quyết về đơn kiện của Philippines kiện tuyên bố đường “lưỡi bò” của Trung Quốc. Cái “lưỡi bò” ngang ngược này chiếm hơn 80% Biển Đông mà nhiều đoạn lấn sâu vào các vùng biển đặc quyền kinh tế của các nước khác, đặc biệt là Việt Nam và Philippines.

Tân Hoa Xã hôm Chủ Nhật, 10 tháng 4, 2016 viết một bài bình luận đả kích Nhật Bản là “bắt cóc” Hội Nghị G-7, cáo buộc chính phủ Nhật là “kẻ tạo ra sóng làm lật thuyền.” (TN)

Trình sát cơ quân sự trá hình Trung Quốc hoạt động ở Trường Sa

Sự hiện diện của các trình sát cơ đội lốt máy bay vận tải có thể giúp Trung Quốc đẩy mạnh quá trình quân sự hóa phi pháp ở Biển Đông.

Đại diện các nước tham dự hội nghị cấp ngoại trưởng G-7 ngày 11 tháng 4, 2016 đặt vòng hoa tưởng niệm các nạn nhân đã chết hồi Thế Chiến Thứ Hai tại đảo Hiroshima. (Hình: Kazuhiro Nogi/AFP/Getty Images)

thời nhấn mạnh đến sự quan trọng nền tảng của việc quản lý và dàn xếp các tranh chấp một cách ôn hòa.”

Bản tuyên bố chung của hội nghị cấp ngoại trưởng G-7 viết như thế sau hai ngày hội họp tại Hiroshima, Nhật Bản, theo sự tường thuật của hãng tin Bloomberg. Tham dự hội nghị G-7 lần

Một máy bay tuần tra biển Y-8X của Trung Quốc, trang bị hộp an-ten trinh sát. Ảnh: Military.china

Ngày 17/4, chiếc máy bay vận tải Y-8, mang số hiệu 9271 của Hải quân Trung Quốc đã hạ cánh trái phép xuống đường băng trên đảo nhân tạo Trung Quốc bồi đắp phi pháp tại đá Chữ Thập thuộc quần đảo Trường Sa của Việt Nam, theo *China News*.

Theo truyền thông nhà nước Trung Quốc, chiếc Y-8 đáp xuống đá Chữ Thập chỉ đơn thuần là một máy bay vận tải quân sự, có mục đích đưa ba công nhân bị bệnh bay về thành phố Tam Á, đảo Hải Nam để điều trị.

Shaanxi Y-8 hay Thiêm Tây Y-8 là máy bay vận tải tầm trung do tập đoàn hàng không Thiêm Tây, Trung Quốc sản xuất. Đây là một biến thể được cấp phép sản xuất của máy bay vận tải quân sự An-12 của Nga.

Về hình dáng khí động học, Y-8 là bản sao của máy bay vận tải An-12. Y-8 được trang bị 4 động cơ phản lực tuabin cánh quạt, được bố trí giống như các cánh quạt tạo lực đẩy trên máy bay Tu-95 và An-12 của Nga.

Kể từ chuyến bay đầu tiên vào ngày 25/12/1974, Y-8 đã trở thành một trong những máy bay vận tải quân sự và dân sự phổ biến nhất ở Trung Quốc,

được sản xuất với hơn 30 biến thể khác nhau bao gồm cả xuất khẩu.

Tuy nhiên, thông tin trên trang mạng *APL-Chine* của quân đội Trung Quốc cho thấy chiếc Y-8 mang số hiệu 9271 là một trong 4 chiếc thuộc phiên bản Y-8X (9261, 9271, 9281, 9291), một loại máy bay trinh sát, tuần tra biển và tác chiến điện tử của Bắc Kinh chứ không phải máy bay vận tải.

Máy bay trinh sát Y-8X là biến thể nâng cấp của Y-8G, được phát triển với nhiệm vụ cơ bản là trinh sát, tuần tra chống ngầm.

Phi hành đoàn của Y-8X gồm tổ bay 5 người và 2-4 quân nhân chuyên phụ trách điều khiển các hệ thống trinh sát, tác chiến điện tử.

Điểm khác biệt dễ phân biệt Y-8X so với Y-8 là dưới mũi máy bay bố trí thêm một hộp lớn có thể để chứa ăng ten chuyên dụng. Phía trước cánh đuôi đứng có thêm một ăng ten liên lạc vệ tinh để máy bay có thể gửi trực tiếp thông tin qua vệ tinh cho sở chỉ huy ở phía sau.

Bên cạnh đó, Y-8X còn được trang bị một hệ thống định vị thủy âm để phục vụ nhiệm vụ săn ngầm.

Bonnie Glaser, cố vấn cấp cao về châu Á tại Trung tâm

Nghiên cứu Chiến lược và Quốc tế (CSIS) nhận định máy bay Y-8X của hải quân Trung Quốc khi triển khai trên đường băng dài 3.000 m trên đá Chữ Thập sẽ có khả năng xác định vị trí và theo dõi các tàu và máy bay hoạt động trong bán kính lên tới 1.600 km.

Quân đội Mỹ hôm qua cũng đã lên tiếng phản đối việc Trung Quốc đưa máy bay quân sự xuống đảo nhân tạo phi pháp ở Trường Sa. “Chúng tôi có biết một máy bay quân sự Trung Quốc hạ cánh xuống đá Chữ Thập hôm Chủ nhật, trong hoạt động Trung Quốc mô tả là chiến dịch nhân đạo nhằm sơ tán ba công nhân bị bệnh”, Jeff Davis, phát ngôn viên Lầu Năm Góc, hôm qua nói với *CNN*. “Hiện chưa rõ vì sao người Trung Quốc sử dụng một máy bay quân sự chứ không phải dân sự”.

“Chúng tôi hối thúc Trung Quốc tái khẳng định rằng họ không có kế hoạch triển khai hoặc luân phiên máy bay quân sự tại các tiền đồn ở quần đảo Trường Sa, tuân thủ những lời đảm bảo trước đó của Trung Quốc”, ông Davis cho biết. ■

Nguyễn Hoàng (VNExpress)

Chiếc Y-8 hạ cánh trái phép xuống đá Chữ Thập có một hộp lớn màu trắng ở dưới mũi. Ảnh: Sina

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

CÁO PHÓ

Trong niềm tin vào Chúa Kitô Phục Sinh, chúng tôi xin báo tin
cùng thân bằng quyến thuộc và các bạn hữu xa gần:
Mẹ, Bà Nội, Bà Ngoại, Bà Cố của chúng tôi là

Cụ Bà Quả Phụ PHẠM HỮU HUẤN

Nhũ danh Maria NGUYỄN THỊ THẨM

đã được Chúa gọi về ngày 12 tháng 4 năm 2016
tại San Jose, California, Hoa Kỳ

Hưởng Thọ 101 tuổi

Di hài được quản tại Oak Hill Funeral & Memorial Park,
300 Curtner Avenue, San Jose

Lễ phát tang vào lúc 4 giờ chiều ngày 20 tháng Tư
Viếng thăm và cầu nguyện vào các ngày 20 và 21 tháng Tư
từ 5 giờ chiều tới 9 giờ tối

Thánh lễ tiễn đưa được cử hành lúc 10 giờ sáng ngày 22 tháng Tư
tại thánh đường Saint Maria Goretti, 2980 Senter Road, San Jose, CA 95111
Sau đó là lễ an táng tại nghĩa trang Oak Hill, San Jose

Trưởng nam: **Phạm Hữu Giáo (Mặc Giao)**

Vợ: **Trần Bích Ngọc** và các con, các cháu (Canada)

Thứ nam: **Phạm Hữu Diễm**

Vợ: **Nguyễn Thanh Mai** và các con, các cháu (Hoa Kỳ)

Thứ nam: **Phạm Hữu Điện**

Vợ: **Trần Thị Thu Thủy** và các con, các cháu (Hoa Kỳ)

Thứ nữ: **Phạm Thị Các**

Chồng: **Mai Hoài Anh** và các con, các cháu (Canada)

Thứ nam: **Phạm Hữu Thoại**

Vợ: **Nguyễn Thị Quang Chinh** và các con, cháu (Pháp)

Thứ nam: **Phạm Ngọc Cư**

Vợ: **Vũ Thị Hoàng Mai** và các con (Hoa Kỳ)

Thứ nữ: **Phạm Thị Kim Thu**

Chồng: **Mai Lý Hùng** và các con (Canada)

TANG GIA ĐỒNG KHẬP BÁO

Xin miễn phúng điệu

PHÂN ƯU

Chúng tôi được tin

Cụ Bà Quả Phụ Phạm Hữu Huân

Khuê Danh

MARIA NGUYỄN THỊ THẨM

Thân Mẫu Ông Mặc-Giao Phạm Hữu Giáo

*Nguyên Dân Biểu Việt Nam Cộng Hòa,
Nguyên Sứ Thần VNCH tại Paris, Pháp Quốc
Chủ Bút Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân*

đã được Thiên Chúa gọi ra khỏi thế gian

ngày 12 tháng 4 năm 2016 tại thành phố San Jose, California, Hoa Kỳ

sau 101 năm tại thế

*Trong niềm tin nơi Chúa Cứu Thế, Đấng đã mở đường Phục Sinh
cho nhân loại. chúng tôi thành khẩn cầu xin Thiên Chúa
-qua lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria-
sớm đưa Linh Hồn Maria về hưởng Phúc Trường Sinh trên Thiên Đàng.*

Trên cương vị con người, chúng tôi chân thành chia sẻ sự mất mát lớn lao này
với Anh Chị Mặc Giao Phạm Hữu Giáo cùng toàn thể tang quyến
trước sự ra đi của Cụ Bà

Phân Ưu & Nguyện Cầu
*Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân
Nhóm Giaoan Tiền Hồ*

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn, Thân /Nhạc mẫu của Ô/B Mặc Giao, Ô/B Thường - Các:

Cụ Bà quả phụ PHẠM HỮU HUẤN

Nhũ danh Maria NGUYỄN THỊ THẨM

đã được Chúa gọi về ngày 12 tháng 4 năm 2016

tại San Jose, California, Hoa kỳ

Hưởng đại thọ 101 tuổi

Trong niềm tin vào Ôn Phục Sinh của Chúa Cứu Thế, toàn thể Khu cầu nguyện Tây Bắc Calgary - Canada và Thân Hữu thành khẩn cầu xin Chúa Giêsu – qua lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria - sớm đưa linh hồn Maria về Nước Thiên Đàng hưởng phúc đời đời.

Trên cương vị con người, mọi thành viên của Đại gia đình xin thành kính chia buồn cùng Ô/B Mặc Giao, Ô/B Thường- Các, các Em, các Cháu cùng toàn thể tang quyến.

ĐỒNG THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

- Gia đình Ninh Văn Tú
- Gia đình Phạm Thường
- Gia đình Dương Văn Hà
- Gia đình Phan Khánh Phương
- Gia đình Lê Tuấn
- Gia đình Chim A Chương
- Gia đình Vũ Đình Khắc
- Gia đình Nguyễn Ngọc Bích
- Gia đình Vĩnh Tương
- Gia đình Nguyễn Xuân Thạch
- Gia đình Nguyễn Hùng Duy
- Gia đình Quách Đình Hiếu
- Gia đình Thiệu Phong
- Gia đình Phạm Văn Độ

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân Chủ Quảng Cáo dưới đây

Á Đông Super Market	73	Luật Sư Nguyễn Khiết- Workers' Comp.....	100
Ana Pharmacy	81	Manna Pharmacy	81
BS Dương Khổng Tước	81	Mile Square Dentistry	80
BS Nguyễn Mạnh Hùng	56	Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics.....	Bìa 3
BS Phan Mỹ Dung, Lê Phan Stephanie, Mỹ Châu.....	65	Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
Cali Home Finance	56	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
Chùm Kết.....	Bìa 2	Paracel Seafood Restaurant	57
Chung's Teriyaki.....	88	OCC Printing	89
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	65	Saigon City Market Place	49
Di's Printing.....	64	Tổ Hợp Luật Sư Michael Francis Smith	64
Golden Heart Medical	Bìa 4	Tom Cao Realtor / Broker Associate	80
Hồng Mai Restaurant.....	48		

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên **Diễn Đàn Giáo Dân** sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San **Diễn Đàn Giáo Dân** được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ấn Nhân : \$60 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : Hoa Kỳ: 50MK (Canada: 70MK; Âu châu, Á châu, Úc châu: 80MK

Muốn mua Nguyệt San **Diễn Đàn Giáo Dân** từ số :

Muốn có các số cũ (nếu còn):

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn **Diễn Đàn Giáo Dân**: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề **DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC.** và gửi về địa chỉ trên.